

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2020

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการ
เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

pongdech kwinichai
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

 Part of the [Adult and Continuing Education Commons](#)

Recommended Citation

กวินชัย, ปองเดช, "การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์" (2020). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 4186.

<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4186>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด
ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM TO ENHANCE
CHARACTERISTICS OF LIFELONG LEARNERS FOR CREATIVE PROFESSIONAL MAKE UP
ARTISTS

Mr. Phongdej Khawinpat

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Non-Formal Education

Department of Lifelong Education

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
โดย	นายปองเดช กวินปัลย์
สาขาวิชา	การศึกษานอกระบบโรงเรียน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณัน ปทุมเจริญวัฒนา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณัน ปทุมเจริญวัฒนา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสวาน์ โกวิทยา)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กรกมล คำสุข)

ปองเดช กวินปัลย์ : การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์. (DEVELOPMENT OF A NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM TO ENHANCE CHARACTERISTICS OF LIFELONG LEARNERS FOR CREATIVE PROFESSIONAL MAKE UP ARTISTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.วรรัตน์ ปทุมเจริญวัฒนา , อ.ที่ปรึกษาร่วม : อ. ดร.ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ (2) พัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ (3) พัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดของ Houle (1972) 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ 2) ขั้นการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ 4) ขั้นการออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ ของ Kolb (1984) 5) ขั้นการวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน 6) ขั้นการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ 7) ขั้นการวัดและประเมินผล การศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการนำโปรแกรม กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คน ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยการร่างคู่มือจากผลการพัฒนาโปรแกรม มีการตรวจสอบคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน และการจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า (1) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 3 มิติ ประกอบด้วย 1) มิติเจตคติ 20 รายการ 2) มิติทักษะ 5 รายการ และ 3) มิติความรู้ 3 รายการ (2) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามโปรแกรมพบว่ากลุ่มทดลองมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูง (3) ผลการพัฒนาคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ได้คู่มือที่มีขนาดรูปเล่มที่เหมาะสม ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน กิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน เข้าใจง่ายเนื้อหาความรู้มีความเหมาะสมตรงกับความต้องการ

สาขาวิชา การศึกษานอกระบบโรงเรียน

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5984214027 : MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEYWORD: Makeup Artistry, Lifelong Education, lifelong learner, Development of A Non-Formal Education Program

Phongdej Khawinpat : DEVELOPMENT OF A NON-FORMAL EDUCATION PROGRAM TO ENHANCE CHARACTERISTICS OF LIFELONG LEARNERS FOR CREATIVE PROFESSIONAL MAKE UP ARTISTS. Advisor: Assoc. Prof. WORARAT PATHUMCHAROENWATTANA, Ph.D. Co-advisor: Choosak Ueangchokchai, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to study characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists; 2) to develop a non-formal education program to enhance characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists; and 3) to develop a manual for conducting the non-formal education program to enhance characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists. Research methodology was divided into 3 phases. The first phase was to study characteristics of lifelong learners for creative professional make up artists with 20 creative professional make-up artists to answer research objective 1. The second phase was the program development following Houle's model (1972) for organizing a non-formal education program, which was consisted of 7 steps; 1) diagnosing needs for learning and identifying possible learning activities; 2) decision making to manage learning activities; 3) setting objectives; 4) designing suitable activities by using Kolb's experiential learning model; 5) designing activities to be congruent with learners' lifestyles; 6) putting the plan into action; and 7) evaluating results and studying factors and conditions of the program. There were 10 participants. The third phase was the manual development for conducting the program, by making a draft of the manual, testing qualities by 20 experts, and making the complete manual. Finding were as follows. Firstly, characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists were consisted of 3 dimensions, including 1) 20 items of attitudinal dimension; 2) 5 items of skill dimension; 3) 3 items of literacy dimension. Secondly, for the result of the program conducted, the experimental group developed characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists to the high level. Thirdly, the manual for conducting the non-formal education program to enhance characteristics of lifelong learners for creative professional make-up artists had suitable size, easily readable font, clear instructions of activities, and content that served learners' needs.

Field of Study: Non-Formal Education

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนทุนจาก “ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ด้วยดีตลอดการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรัตน์ ปทุมเจริญวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร. ชุติศักดิ์ เอื้องโชคชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้มอบความรู้และคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดจนคอยเป็นกำลังใจในการพัฒนาปรับปรุงงานวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล ที่ได้ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสวาสน์ โกวิทยา และ อาจารย์ ดร.กรกมล คำสุข ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ และได้มอบคำแนะนำและให้การช่วยเหลือชี้แนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์จนมีความสมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตาและช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน พร้อมทั้งได้มอบคำแนะนำและข้อคิดอันมีค่ายิ่งในการนำมาใช้ในการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ (Creative Professional Makeup Artist) ทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าร่วมให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ยิ่งในการนำไปใช้พัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เรียนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ทั้ง 10 ท่านที่ได้สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมดำเนินการทดลองในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียนและคณาจารย์คณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางวิชาการและมอบกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมาและขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัยตลอดจนเพื่อนและผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ได้คอยช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ปองเดช กวินปัลลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	1
สารบัญภาพ.....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
คำจำกัดความในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการจากการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	13
1.1 การศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	13
1.2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	18
ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning).....	26
2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์.....	26
2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อการเสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต.....	29

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	31
3.1 คุณลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต.....	31
3.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าระดับมืออาชีพ	40
3.3 กรอบแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	46
ตอนที่ 4 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์และศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	58
4.1 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์	58
4.2 ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	60
4.3 ผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	62
ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับคู่มือ	62
5.1 ความหมายของคู่มือ	62
5.2 ลักษณะของคู่มือที่ดี.....	63
5.3 องค์ประกอบของคู่มือ.....	65
ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	68
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต	68
6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	71
6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์.....	72
ตอนที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	75
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	78
ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	79
ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	83
กลุ่มเป้าหมาย.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	101
ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	104
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาคูณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของ ผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	110
ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์	128
ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า เชิงสร้างสรรค์	176
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	182
การดำเนินการวิจัย	182
ระยะที่ 1 การศึกษาคูณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	182
ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการ เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	183
ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์	190
สรุปผลการวิจัย	192
ระยะที่ 1 ผลการศึกษาคูณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	192

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์.....	197
ระยะที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	214
การอภิปรายผล	216
ข้อเสนอแนะ	246
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	248
บรรณานุกรม.....	249
ภาคผนวก.....	258
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ.....	259
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	261
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือวิจัย.....	342
ประวัติผู้เขียน.....	350

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	การวิเคราะห์เอกสารแนวทางคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ.....	48
ตารางที่ 2	การวิเคราะห์เอกสารแนวทางคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ.....	52
ตารางที่ 3	การวิเคราะห์เอกสารแนวทางคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้.....	57
ตารางที่ 4	แสดงข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง.....	128
ตารางที่ 5	แสดงการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า.....	129
ตารางที่ 6	แสดงความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้าของกลุ่มตัวอย่าง	130
ตารางที่ 7	แสดงข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เนื้อหาสาระต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูง.....	130
ตารางที่ 8	แสดงข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	131
ตารางที่ 9	งบประมาณแหล่งเงินทุนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	133
ตารางที่ 10	แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ	133
ตารางที่ 11	แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ	136
ตารางที่ 12	แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้.....	137
ตารางที่ 13	แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	145
ตารางที่ 14	แสดงการฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	147
ตารางที่ 15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง	149

ตารางที่ 16	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง	150
ตารางที่ 17	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง	154
ตารางที่ 18	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรอบรู้ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง.....	157
ตารางที่ 19	ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	167
ตารางที่ 20	การวิเคราะห์การสอบร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์.....	180

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb	26
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	77
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	245

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นับวันจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว องค์กร ระดับประเทศ ไปจนถึงระดับโลก การเรียนรู้ตลอดชีวิตไม่ใช่แนวคิดใหม่ เพราะหากศึกษาวัฒนธรรมของชาวแอฟริกา เอเชีย และอาหรับ ก็จะพบว่าให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ออยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งตาย (From Womb to Tomb) (Medel-Anonuevo, Ohsako, & Mauch, 2001) การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแนวคิดที่มีการนำเสนอในการประชุมระดับนานาชาติทางการศึกษาเป็นครั้งแรกในช่วงปลายยุค ค.ศ.1960 ต่อเนื่องยุค ค.ศ.1970 โดยกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาที่เน้นระบบโรงเรียน เสนอให้เปลี่ยนแปลงจุดเน้นจากการศึกษาในโรงเรียนไปสู่การศึกษาต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิตของบุคคล Skager and Dave (1977) กล่าวว่า องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) คือ องค์กรที่มีบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดนี้ไปสู่การปฏิบัติในประเทศต่างๆ โดยเริ่มจากการใช้คำว่า “การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)” เป็นการศึกษาครอบคลุมทั้งหมดทุกช่วงชีวิต ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่

ปี ค.ศ.1972 UNESCO ได้เผยแพร่รายงานเรื่อง Learning to Be: The World of Education Today and Tomorrow (Faure, 1972) ซึ่งพยายามจะค้นหาและสร้างแนวคิดของการศึกษาตลอดชีวิตที่สนับสนุนสิทธิเสรีภาพและความจำเป็นที่แต่ละปัจเจกชนจะต้องเรียนรู้ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมของตนเอง รายงานฉบับนี้เน้นย้ำให้เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้การศึกษาตลอดชีวิตเป็นมโนทัศน์พื้นฐาน (Basic Concept) ในนโยบายทางการศึกษา โดยต้องทำให้ปัจเจกบุคคลพยายามรักษาสภาพของการเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ต่อไป

ถึงแม้ว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาตลอดชีวิตจะมีมโนทัศน์ที่มีความแตกต่างกัน แต่ก็ยังมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเช่นกัน ซึ่งกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นเป็นการมองในแง่ของตัวผู้เรียนโดยมีความเชื่อว่าตัวบุคคลเป็นผู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมของผู้เรียนเองและการเรียนรู้เป็นกิจกรรมอันเกิดขึ้นในทุกช่วงชีวิตตลอดช่วงชีวิตของผู้เรียน ส่วนของการศึกษาตลอดชีวิตจะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการให้แนวทางหรือการจัดการว่าจะต้องเตรียม

กระบวนการหรือประสบการณ์อย่างไรรจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตลอดชีวิตของผู้นั้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นระบบที่ช่วยเสริมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้องเหมาะสมมีคุณภาพและก่อให้เกิดประโยชน์การพัฒนาผู้เรียนอันสูงสุด (Knapper & Cropley, 2000) อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาตลอดชีวิตเป็นสิ่งเดียวกัน กล่าวคือ มีความต้องการให้บุคคลเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงของชีวิต (Lifelong Learner) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงถือได้ว่าเป็นทิศทางหลักที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 และเป็นเป้าหมายอันสำคัญที่ทุกประเทศจะต้องมุ่งไปให้ถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคมและเศรษฐกิจ (Delors, 1996) และจะมีความจำเป็นอย่างมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อบุคคลไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นกระแสที่ต้องการให้สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ความต้องการอยู่ด้วยกันอย่างสงบแม้จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมความต้องการความเสมอภาคทางการศึกษา โครงสร้างทางประชากรที่เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากอายุยืนยาวมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การทำงานและตลาดแรงงาน ก่อให้เกิดการว่างงาน และโอกาสในการทำงานและผลกระทบจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วที่จะต้องเพิ่มพูนทั้งความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพ การทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การเรียนรู้ตลอดชีวิตในประเทศไทยได้ถูกบัญญัติขึ้นในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 8 ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็น การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยองค์ประกอบของการศึกษาตลอดชีวิตมีทั้งหมด 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสาระ กระบวนการเรียนรู้ต้องมีความต่อเนื่อง จากแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์จัดแบ่งหมวดหมู่ โดยผู้วิจัยแบ่งคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ออกเป็น 3 มิติ ด้าน คือ 1) มิติเจตคติ คือ ความเชื่อหรือความรู้สึที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 2) มิติทักษะ คือ ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 3) มิติความรู้ คือ เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์สารสนเทศที่ได้รับมาจากการประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์

และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งใน 3 มิติดังกล่าวนั้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวทางแนวความคิดรวบยอดในการการศึกษาถึงคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

แนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของผู้เรียน คือ การกำหนดกรอบคุณลักษณะให้ชัดเจนโดยการพัฒนารอบคุณลักษณะที่ตรงต่อบริบทของบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ ในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งการวิจัยเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ กระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ได้คุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน อันนำไปสู่การเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะ ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้านั้นโดยลักษณะของอาชีพจะต้องทำการสร้างสรรค์ผลงานตลอดเวลา คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการศึกษาตลอดชีวิต จากการสำรวจข้อมูลงานวิจัยในฐานข้อมูลของ ThaiLis ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2561 พบว่าไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเลย ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าส่วนใหญ่ควรเสริมสร้างแนวทางในการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาอาชีพของตนเอง กระบวนการหรือวิธีการอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน เช่น การแสวงหาความรู้และแหล่งเรียนรู้ การเข้าถึงเทคโนโลยีและการสื่อสารที่จำเป็นในการพัฒนาอาชีพตน หนทางวิธีการในการพัฒนาอาชีพตนเชิงสร้างสรรค์ การเข้าสู่สังคมและการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนและการทำงานการประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดคุณภาพ จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นคุณลักษณะอันสำคัญยิ่งของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการ วิธีการ อันนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองที่นำพาผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าสู่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน พึ่งพาตนเองได้ เป็นบุคคลแห่งชนชั้นสร้างสรรค์ด้วยการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและความสำคัญในอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่างต้องช่วงชิงบุคลากรที่มีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งถือเป็นบุคคลที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์เรียกกันว่า “บุคลากรเชิงสร้างสรรค์” หรือ “ชนชั้นสร้างสรรค์” โดยบุคลากรในอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้นเริ่มได้รับความสนใจในตลาดแรงงาน จากการศึกษาของ R. Florida (2007) พบว่า ในสังคมสหรัฐอเมริกา กลุ่มแรงงานสร้างสรรค์มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1900 ซึ่งมีกลุ่มแรงงานสร้างสรรค์ในสัดส่วน

ร้อยละ 10 จากนั้นอีก 80 ปี (ปี ค.ศ.1980) ก็เพิ่มสัดส่วนขึ้นเป็นร้อยละ 20 ต่อมาอีกเพียง 27 ปี (ปี ค.ศ.2007) มีแรงงานประมาณร้อยละ 30 เข้าทำงานในภาคเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสัดส่วนค่าตอบแทนเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้จากค่าตอบแทนทั้งหมดของทุกภาคส่วนเศรษฐกิจนั้น อยู่ในภาคของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ รองลงมาเป็นภาคบริการภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมซึ่งมีแนวโน้มที่อัตราของค่าตอบแทนในภาคของเศรษฐกิจสร้างสรรค์จะมีการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ Florida กล่าวว่าภายในทศวรรษหน้า ینگานเชิงการสร้างสรรค์จะมีสัดส่วนเป็นครึ่งหนึ่งของงานทั้งหมดที่มีอยู่ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ตามลักษณะของแนวโน้มที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากการเชิงของการสร้างสรรค์จะมีความอ่อนไหวเปราะบางต่อความถดถอยของเศรษฐกิจ น้อยกว่างานที่มีลักษณะเป็นกิจวัตรประจำ (Routine Oriented Job) แบบเดิม ในขณะที่ค่าตอบแทนในงานเชิงสร้างสรรค์มีมูลค่าสูงกว่า อาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องขับเคลื่อนโดย “บุคลากรเชิงสร้างสรรค์” หรือ “ชนชั้นสร้างสรรค์” โดยบุคลากรที่มีความสามารถการสร้างสรรค์ ดังนั้น การส่งเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพกลุ่มที่ต้องใช้การสร้างสรรค์สูงให้เกิดศักยภาพในการสร้างผลงานอย่างสร้างสรรค์ซึ่งจะไปส่งเสริมการดำรงชีพและการประกอบอาชีพต่อไป ในการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ยังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานในไทย การทำงานแต่งหน้าในปัจจุบันนั้นมิได้เอื้อต่อการส่งเสริมให้เกิดการคิดเชิงสร้างสรรค์ ลักษณะงานแต่งหน้าเป็นแบบเดิมๆ บรรยากาศก็ไม่เอื้ออำนวย การทำงานในบ้านเราไม่ส่งเสริมการเป็นเมืองแห่งการสร้างสรรค์มากนัก ตัวอย่างเช่นหนัง ละคร แฟชั่น ต่างๆ เรายังไม่ค่อยคิด Content เอง การออกแบบบุคลิกลักษณะตัวละครต่างๆ เรายังใช้ต่างประเทศเป็นต้นแบบหรือไม่ก็ซื้อลิขสิทธิ์มาทำเองเสียเลย แต่สิ่งดีที่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทยมีเป็นจุดเด่น คือ เรื่องความประณีต ละเอียดย่อยแต่งหน้าได้สวยงาม วิจิตรบรรจง ไม่แพ้ชาติใดในโลกเลย

ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นวิชาชีพทางด้านศิลปะสร้างสรรค์ที่ต้องอาศัยการสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา Kehoe (1995) และ Hawker (2010) ได้กล่าวว่า “การประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า เป็นความสามารถในการนำแรงบันดาลใจก่อให้เกิดเป็นจินตนาณำมาสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลายแปลกใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการ” จึงอาจกล่าวได้ว่าการแต่งหน้าทุกแขนง เช่น การแต่งหน้าสวยงาม การแต่งหน้าแฟชั่น การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ เป็นต้น จำเป็นต้องใช้พลังแห่งการสร้างสรรค์ผลงานทั้งสิ้น การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและจะต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับการศึกษาตลอดชีวิตซึ่งมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เทคนิควิธีการแต่งหน้าซึ่งมีเปลี่ยนแปลงไปมาอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สุดคือการเป็นผู้เรียนรู้

ตลอดชีวิตเพราะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจะเป็นสิ่งที่ติดตัวไปตลอดอย่างยั่งยืนจนกลายเป็นลักษณะประจำตัวของผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจะเป็นลักษณะประจำตัวไปกับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตลอดช่วงชีวิตอย่างยั่งยืน เพื่อใช้ในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพแห่งตนและการสร้างสรรค์ของตนเองในอาชีพได้เป็นอย่างดี ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งการให้การศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้ายังขาดการส่งเสริมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

สุรยศ กาญจนภา (สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2562) อุปนายก สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม ให้ความเห็นว่า “เรายังขาดการส่งเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างจริงจังพบแต่เพียงการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเท่านั้น” ดังสิ่งที่สะท้อนให้เห็นเชิงประจักษ์ว่าปัจจุบันโรงเรียนและสถานฝึกอบรมทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าโดยทั่วไปมุ่งเน้นเพียงการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้นยังขาดหรือไม่พบการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าขึ้นมาโดยเฉพาะ และเมื่อผู้วิจัยทำการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลของ ThaiLis ยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือการเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่อย่างใด

ในส่วนการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผลโดยเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตรูปแบบการดำเนินชีวิตและเข้าถึงความต้องการของผู้เรียน (สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2553) นอกจากนี้การศึกษานอกระบบโรงเรียนมีปรัชญาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานความคิดของปรัชญามนุษยนิยม คือ ให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์และตระหนักถึงความแตกต่าง ยอมรับความแตกต่าง ความรู้ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ยึดหลักการพึ่งพาตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต การปรับปรุงอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม (สุมาลี สังข์ศรี, 2545) ดังนั้น การศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเป็นการศึกษาที่เหมาะสมอย่างยิ่งแก่บุคคลที่ต้องการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพให้มีทักษะความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นในการที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จึงควรพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้า โดยผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแล้วและมีประสบการณ์ในการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี ให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบ

อาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อการดำรงตนให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเพราะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต คือ หนทางหนึ่งในการพัฒนาตนที่มีประสิทธิภาพ

ในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนหลายโปรแกรม พบว่าโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องมากที่สุดในการนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ โปรแกรมการศึกษานอกระบบของ Houle (1972) เนื่องด้วยโปรแกรมการศึกษานอกระบบของ Houle (1972) มีแนวคิดที่เน้นการจัดการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่รู้จักจบเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างไม่รู้จักจบตลอดช่วงชีวิตเพื่อการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจะต้องรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มความน่าเชื่อถือในการประกอบวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และที่สำคัญ Houle (1972) ให้ความสำคัญกับความเป็นไปได้ของทุกขั้นตอนที่จัดโปรแกรมเพื่อให้ตรงวัตถุประสงค์ความต้องการจำเป็น รูปแบบการดำเนินชีวิตที่จำกัดด้วยปัจจัยต่างมากมายของผู้เรียน อาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัด เช่น เวลา ลักษณะงานที่ทำ เงินทุน อุปกรณ์ สถานที่ สื่อการเรียนที่ค่อนข้างใช้เวลาและการลงทุนที่สูง Houle (1972) จึงให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมอย่างเป็นรูปแบบเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่และหลังจากได้ปฏิบัติงานในสายอาชีพนั้นๆ แล้วเมื่อเวลาผ่านไปมีภาระหน้าที่รับผิดชอบที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดเตรียมหลักสูตรที่มีความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาบุคคลให้มีก้าวหน้าตามลำดับขั้นต่อไป แต่ในขณะเดียวกันกับตำแหน่งงานที่ต้องรับผิดชอบอยู่ก็กำหนดให้มีหลักสูตรเพื่อการทบทวนความรู้เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ การจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องจึงเป็นหัวใจสำคัญของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972)

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าก่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐาน รูปแบบการเรียนการสอนที่เรียนรู้จากประสบการณ์ของ D. A. Kolb (1984) ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานแต่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหาความรู้ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้เรียนจะไม่สามารถแสวงหาความรู้หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ และอาจจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดก็จะไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้การเรียนรู้จากประสบการณ์จึงมีความสำคัญมากที่สุดในบรรดาทักษะการดำรงชีวิตเนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดจากการกระทำล้วนเป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ มาบูรณาการโดยนำมาใช้ร่วมกันกับโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดของ Houle

(1972) ซึ่งจะทำให้มีส่วนเสริมสร้างให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเพื่อการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า มาบูรณาการเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำไปพัฒนาเป็นโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีความเหมาะสมตรงต่อความต้องการที่แท้จริง และท้ายสุดผู้วิจัยจัดทำเป็นคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้พัฒนามาจากปัจจัย เงื่อนไข และสามารถนำไปใช้งานได้จริง

คำถามการวิจัย

1. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร
2. โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่เหมาะสมเป็นอย่างไร
3. ปัจจัยและเงื่อนไขของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. คู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างไรและจะนำไปใช้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3. เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีขอบเขตด้านประชากรและขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละคร ปีกาญและสัตว์ประหลาด 3) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) 4) การปั้นปีกาญ อสูรกาย และสัตว์ประหลาด 5) การทำแม่พิมพ์ 6) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 7) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) 8) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 9) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

3. ขอบเขตด้านคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

แบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติเจตคติ มิติทักษะและมิติความรู้ โดยในแต่ละคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะ แต่ละมิติอันนำไปสู่คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ แต่ละมิติของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

3.1 มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกรู้สึกในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรม การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.2 มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.3 มิติความรู้และความรอบรู้ หมายถึง เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คำจำกัดความในการวิจัย

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า หมายถึง หมายถึง ลักษณะประจำตัวของบุคคลโดยทางกายภาพของบุคคลซึ่งจะแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อข้อมูลหรือสถานการณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมออุปนิสัยและพฤติกรรมเป็นสิ่งที่เกิดจากการศึกษา ประสบการณ์และการเรียนรู้ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 3 มิติ ดังต่อไปนี้

1. มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรม การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2. มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3. มิติความรู้ หมายถึง เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาที่นอกเหนือไปจากการจัดการศึกษาตามระบบการศึกษาในโรงเรียนตามปกติเกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอนโดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนมีการวางแผนและการประเมินผลการเรียนการสอนการร่วมมือกันตลอดจนรายงานผล อย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้มีความยืดหยุ่นสูง คำนึงถึงความเป็นไปได้ตอบสนองต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน สนองต่อความ

ต้องการของผู้เรียนและอาชีพอย่างแท้จริง มุ่งจัดการศึกษาต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างไม่รู้จบตลอดช่วงชีวิต เพื่อการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่และหลังจากการได้ปฏิบัติงานในสายอาชีพให้ก้าวหน้าตามลำดับ ทบทวนความรู้ เป็นการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีการดำเนินเป็นขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมของ Houle (1972) 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้ 2) การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้และสภาพและความต้องการการเรียนรู้ 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม 4) การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ 5) การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตและสภาพและความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนและมีความเป็นไปได้ 6) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติและมีความเป็นไปได้ 7) การวัดและประเมินผล

ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ ผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแต่งหน้าที่มีคุณค่า มีความสามารถนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาณามาส่งสร้างขั้นตอน วิธีการ หลักการ รูปแบบ เพื่อนำไปสู่การค้นพบคิดค้นสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานศิลปะการแต่งหน้าที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลายแปลกใหม่ อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการดำเนินการในการจัดโปรแกรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อมและบุคคลในระหว่างการพัฒนาทดลองโปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลในเชิงสนับสนุนหรือผลในเชิงอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

เงื่อนไข หมายถึง ข้อกำหนดในการจัดโปรแกรมเพื่อให้ประสบผลสำเร็จและเกิดเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ

คู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง เอกสารให้ความรู้ที่พัฒนามาจากพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นแนวทางในการจัดการและการดำเนินการโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถนำคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ไปพัฒนาอาชีพและความเป็นมืออาชีพของตนอย่างยั่งยืน
2. นำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตไปกระตุ้น ให้เกิดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์อันเป็นคุณลักษณะของ Professional Makeup Artist ต่อไป
3. ต้นแบบการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการพัฒนาให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่ช่วยสร้าง กระตุ้น คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการนำข้อมูลขั้นตอนการจัดไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในลักษณะงานเชิงสร้างสรรค์ได้ และเป็นการยกระดับศักยภาพของการเรียนรู้ให้เกิดกระบวนการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
4. คู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการพัฒนาตนเองที่สามารถนำไปพัฒนาอาชีพและเป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการชี้นำในการจัด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่ง ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1 การศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1.2 ลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1.3 กลุ่มเป้าหมาย ทางการศึกษาอกระบบโรงเรียน

1.2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.2.1 ความหมายของโปรแกรม (Program)

1.2.2 แนวคิดกระบวนการพัฒนาโปรแกรม

1.2.3 รูปแบบการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.2.4 รูปแบบการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ

Houle (1961)

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

2.1 การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ (Experiential Learning)

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้

2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้

ตลอดชีวิต

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1 คุณลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าระดับมืออาชีพ

3.3 กรอบแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 4 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์และศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

- 4.1 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์
- 4.2 ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
- 4.3 ผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับคู่มือ

- 5.1 ความหมายของคู่มือ
- 5.2 ลักษณะของคู่มือที่ดี
- 5.3 องค์ประกอบของคู่มือ

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ตอนที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1 การศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการเรียนรู้ทุกชนิดที่บุคคลได้เรียนรู้ ทั้งจาก สังคม ธรรมชาติ และการเรียนรู้ที่ได้นอกเหนือจากการศึกษาในโรงเรียนโดยปกติ ซึ่งกิจกรรม การศึกษาที่จัดขึ้นนี้เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลได้แสวงหาความรู้เพื่อบำรุงแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้นิยามของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ดังนี้คือ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มาตรา 4 ได้บัญญัติความหมายของการศึกษานอกระบบว่า เป็นกิจกรรมการศึกษามีกลุ่มเป้าหมาย ผู้รับบริการและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาของการ เรียน หรือ ฝึกอบรมที่ยืดหยุ่นและหลากหลาย ตามสภาพความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ ของกลุ่มเป้าหมายนั้นและมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทาง การศึกษาหรือเพื่อจัดระดับผลการเรียนรู้

อาชัญญา รัตนอุบล (2551) กล่าวว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาและมวลของประสบการณ์ความรู้ใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยบุคคล หน่วยงาน และสถาบันต่างๆ ในสังคม โดยมุ่งจัดขึ้น นอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียนตามปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่พึงประสงค์ของบุคคลต่างๆ ในสังคม โดยยึดหลักการที่ว่ากิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นๆ จะสนองตอบต่อความต้องการ ความสนใจและประยุกต์ใช้แก้ปัญหาให้แก่กลุ่มเป้าหมายนั้นได้ด้วย

Knowles (1984) กล่าวว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนว่าเป็นกระบวนการที่ผู้ใหญ่ได้เรียนรู้ต่อไปหลังจากที่สำเร็จการศึกษาภาคปกติหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นไว้สำหรับผู้ใหญ่โดยสถาบันต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะสรุปความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่าเป็นกิจกรรม การศึกษาที่องค์กร หรือสถาบันต่างๆ จัดขึ้นเพื่อให้การเรียนรู้แก่กลุ่มคนหรือบุคคลภายหลังที่ได้ออกจากโรงเรียนภาคปกติไปแล้ว มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการศึกษา รูปแบบ ระยะเวลา การวัดประเมินผลโดยเนื้อหา หลักสูตรนั้นจะต้องมีความเหมาะสม ยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพของปัญหา ความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

สรุปได้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาและมวลประสบการณ์ความรู้ใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยบุคคล หน่วยงาน และสถาบันต่างๆ ในสังคม โดยมุ่งจัดขึ้น นอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียนตามปกติ เป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดเพื่อคนทุกคนในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่พึงประสงค์ของบุคคลต่างๆ ในสังคม โดยยึดหลักการที่ว่า กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นๆ จะสนองตอบต่อความต้องการ ความสนใจและประยุกต์ใช้แก้ปัญหาให้แก่กลุ่มเป้าหมายนั้นได้ด้วย มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการศึกษา รูปแบบ ระยะเวลา การวัดประเมินผลโดยเนื้อหา หลักสูตรนั้นจะต้องมีความเหมาะสม ยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพของปัญหา ความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม โดยผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ เพื่อทำการศึกษาสภาพ ความต้องการ ปัญหาให้สอดคล้องกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.1.2 ลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

อาชัญญา รัตนอุบล (2551) ได้สรุป ลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. โครงสร้างและรูปแบบการจัดโครงสร้างและรูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีลักษณะที่ยืดหยุ่น และมีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ไม่มีรูปแบบแน่นอนตายตัว หากมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้จัดและผู้รับบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้น

2. หลักสูตรและเนื้อหาวิชาหลักสูตรและเนื้อหาวิชาการศึกษาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้สร้างขึ้นจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ จึงมีเนื้อหาและหลักสูตร

ที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น และความสนใจของผู้เรียนได้ และมักเป็นหลักสูตรของกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีระยะสั้น นอกจากนี้แล้ว เนื้อหาวิชาในหลักสูตรของการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีลักษณะที่เอื้ออำนวยให้มีการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้จริง และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในทันทีทันใดตามที่ตนต้องการ

3. การเรียนการสอนรูปแบบและวิธีการเรียนการสอนของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความแตกต่างและยืดหยุ่นกันไปตามความเหมาะสมของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนประเภทต่างๆ ที่ได้จัดขึ้น การจัดการเรียนการสอนจึงสามารถจัดได้ในลักษณะที่หลากหลาย โดยสามารถจัดเป็นชั้นเรียน หรือไม่เป็นชั้นเรียน หรือจัดในลักษณะของกลุ่มสนใจก็ได้ โดยอาจจะมีการพบปะสนทนา สาธิตอภิปรายกลุ่ม หรือใช้สื่อพื้นบ้านต่างๆ ฯลฯ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อเอื้ออำนวยบรรยากาศที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี และมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

4. การจัดกิจกรรมและโครงการที่ยืดหยุ่นกิจกรรมและโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดจะมีลักษณะที่ยืดหยุ่นเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้รับบริการ กิจกรรมที่จัดมีลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และนำแหล่งวิทยาการในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ของการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดนั้น

5. ระยะเวลาที่จัดระยะเวลาที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสามารถจัดเวลาได้อย่างยืดหยุ่นเพื่อความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัด นอกจากนี้แล้วยังสามารถจัดการเรียนการสอนได้ในตอนเย็น กลางคืนหรือช่วงใดช่วงหนึ่งของเวลาก็ได้ตามความเหมาะสมและความสะดวกของผู้จัดและผู้รับบริการ

6. ผู้สอน ผู้สอนโครงการศึกษานอกระบบโรงเรียน อาจเป็นครูผู้สอนที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องนั้นโดยตรง หรือเป็นอาสาสมัครที่มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญในเรื่องที่ตนสอนโดยอาศัยจากประสบการณ์การประกอบอาชีพของตนก็ได้

7. ผู้เรียน ผู้เรียนการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นผู้ที่มีความสนใจในโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น โดยไม่มีการบังคับให้ผู้เรียนมาเรียน ผู้เรียนเป็นผู้ที่สมัครใจและสนใจเข้ารับการเรียนการสอนตามความต้องการ และความสนใจของตนเองเป็นประการสำคัญ ซึ่งบางโครงการอาจมีการกำหนดเกณฑ์และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนที่จะรับเข้าเรียนเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น

8. สถานที่สถานที่ที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้น โดยอาจกำหนดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ หรืออาจจัดในศาลาวัด ห้องสมุด หรือได้ร่มไม้ก็ได้

9. การรับรองความสามารถและคุณวุฒิของผู้เรียนการรับรองความสามารถ และคุณวุฒิของผู้สำเร็จการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่แล้ว เป็นใบรับรองในลักษณะที่ว่า บุคคลนั้นได้ผ่านการเข้ารับการอบรมในเรื่องนั้นๆ แล้ว และผลตอบแทนมิได้เน้นที่ใบรับรอง หากอยู่ในลักษณะที่เป็นการเรียนรู้เพื่อได้รับผลประโยชน์นำไปแก้ปัญหาของตนได้ทันที และเป็นการเรียนรู้ที่เน้นเฉพาะทางตามวัตถุประสงค์ที่จัด

10. หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคม มูลนิธิ และอาสาสมัครที่ต่างได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในสังคมอย่างแท้จริง

Fordham (1993) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการศึกษานอกระบบ 4 ประการ ดังนี้

1. การสนองความต้องการของผู้ด้อยโอกาส ในด้านหลักสูตรกิจกรรมการเรียน การสอนการนำไปใช้ในประโยชน์ชีวิตประจำวันและความยืดหยุ่นในการจัดการศึกษา

2. ความผูกพันกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยการจัดการศึกษานอกระบบเน้นกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้ไม่รู้หนังสือ กลุ่มผู้ต้องการ การศึกษา สายสามัญต่อเนื่อง กลุ่มต้องการฝึกอาชีพ กลุ่มเกษตรกร ชนกลุ่มน้อย เป็นต้น

3. การเน้นในความหมายมุ่งเฉพาะ เน้นการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคม โดยกำหนดความมุ่งหมายเฉพาะกลุ่มมากกว่า กำหนดความมุ่งหมายทั่วไปของคนกลุ่มใหญ่

4. ความยืดหยุ่นในองค์กรและวิธีการ การศึกษานอกระบบมีความยืดหยุ่นมากกว่าการศึกษาในระบบ ในด้านจุดมุ่งหมาย การกำหนดระยะเวลาเรียน หลักสูตร เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล สรุปลักษณะสำคัญของการศึกษานอกระบบโรงเรียนในการจัดการศึกษาจะต้องมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในด้าน โครงสร้าง หลักสูตรเนื้อหา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรม ระยะเวลาที่จัด ผู้สอน ผู้เรียน สถานที่ และการประเมินผล

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการศึกษานอกระบบ เป็นลักษณะของการจัดการศึกษา ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้รับบริการที่พลาดโอกาสจากการศึกษาในระบบ วัตถุประสงค์ของการศึกษามีความชัดเจนเช่นเดียวกับการศึกษาในระบบ แต่จะมีข้อแตกต่างตรงที่ รูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาเรียน หรือฝึกอบรม มีความยืดหยุ่นและหลากหลายกว่า สอนตามสภาพ

ความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้น แต่ก็ยังคงมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐาน เพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษา หรือเพื่อจัดระดับผลการเรียนรู้

1.1.3 กลุ่มเป้าหมาย ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน

สุมาลี สังข์ศรี (2545) ได้กล่าวถึงกลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบในประเทศไทยประกอบด้วยกลุ่ม ต่อไปนี้

1. เด็กแรกเกิด การให้การศึกษานอกระบบแก่กลุ่มนี้มิได้ให้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยตรงแต่จะเป็นการจัดการศึกษาสำหรับพ่อแม่ ซึ่งทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
2. เด็กก่อนวัยเรียน เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของศูนย์เด็กเล็กให้แก่เด็กระดับปฐมวัย ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนที่เปิดสอนชั้นเด็กเล็ก
3. เยาวชนในวัยเรียน ได้แก่ ผู้ที่เรียนไม่จบแต่ต้องออกกลางคันและผู้ที่จบการศึกษาเพียงระดับต้นๆ ไม่มีโอกาสศึกษาต่อ แต่ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้เยาวชนที่กำลังศึกษาในระบบโรงเรียนก็อาจมาศึกษาเพิ่มเติมในสิ่งที่สนใจจากการศึกษานอกระบบได้ด้วย
4. ผู้ใหญ่ในวัยทำงาน ได้แก่ ผู้เพิ่งจะเริ่มทำงาน หรือทำงานมานานแล้วและมีการศึกษาน้อย จำเป็นต้องได้รับความรู้เพิ่มเติม
5. ผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่อยู่ในวัย 60 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจจะพักจากงานแล้วหรือบางกลุ่มอาจมีความจำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพอยู่

อาชญญา รัตนอุบล (2551) ได้แบ่งลักษณะของกลุ่มเป้าหมายทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามลักษณะดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
2. แบ่งตามวัย ได้แก่ วัยผู้เรียนก่อนวัยเรียน วัยเรียน เยาวชน วัยผู้ใหญ่ วัยสูงอายุ เป็นต้น
3. แบ่งตามลักษณะของท้องถิ่น ได้แก่ กลุ่มคนในเมือง กลุ่มคนในชนบท กลุ่มชาวไทยภูเขา กลุ่มชาวเล เป็นต้น
4. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน ได้แก่ การจัดให้กับคนในหน่วยงาน หรือจัดให้กับคนนอกหน่วยงาน เป็นต้น
5. แบ่งตามลักษณะอาชีพของงาน ได้แก่ เกษตรกร พนักงานในองค์กรรัฐหรือธุรกิจแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น
6. แบ่งตามความสนใจและความต้องการ ได้แก่ ผู้ที่สนใจเรียนทำอาหาร บัณฑิตเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น

อัญชลี ธรรมะวิสิกุล (2553) ได้กล่าวถึง กลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบส่วนใหญ่เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นผู้มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ มีความรับผิดชอบในการ

ประกอบอาชีพดูแลครอบครัวและมีข้อจำกัดมากมายในการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ไม่เหมือนกับผู้เรียน เพราะมีอะไรที่แตกต่างกันหลายอย่าง เช่น ความคิดอ่าน ประสบการณ์ความพร้อม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับความต้องการและธรรมชาติของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม นำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่ากลุ่มเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษา คือ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพ ตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุ ตลอดจนถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาดังนั้น การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ควรจัดบริการให้ทุกกลุ่มเป้าหมายไปพร้อมกัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับความต้องการและธรรมชาติของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า (Makeup Artist)

1.2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.2.1 ความหมายของโปรแกรม (Program)

นิศา ชูโต (2536) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า โปรแกรม หมายถึง “ความคิด” หรือ “แนวทางกิจกรรม” หรือผลรวมที่เกิดจากกิจกรรม ที่ได้จัดวางไว้ในโปรแกรมๆ วางแนวคิด การจัดกิจกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณ และระยะเวลา ดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณ และระยะเวลา ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

อุ้นตา นพคุณ (2546) กล่าวถึง โปรแกรม คือ งานประจำที่มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและโครงการมีลักษณะเป็นงานเฉพาะกิจตามความจำเป็นในสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ถ้าหากโครงการมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่ยาวนาน ในกรณีเช่นนี้โครงการก็จะกลายเป็นโปรแกรม

Boyle (1981) กล่าวว่า โปรแกรม (Program) หมายถึง ผลการรวมของความร่วมมือกันระหว่างนักการศึกษานอกระบบโรงเรียนกับผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การวางแผนการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์การประเมินผลและการรายงานผล

Tyler (1986) กล่าวว่า โปรแกรมหมายถึง โครงร่างของงานที่จะทำหรือการจัดเตรียมแผนงานที่จะทำหรือชุดเหตุการณ์ที่รวบรวมไว้ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทุกอย่างที่กระทำในค่ายหรือศูนย์ต่างๆ เป็นต้น

ดังนั้น โปรแกรม หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน และผู้สอนโดยมีขั้นตอน การวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียน มีการวางแผนและการประเมินผล การเรียนการสอน การร่วมมือกัน ตลอดจนรายงานผล อย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2.2 แนวคิดกระบวนการพัฒนาโปรแกรม

กระบวนการพัฒนาโปรแกรมมีแนวคิด ดังนี้ (Boyle, 1981)

1. แนวคิดการมีส่วนร่วม มี 2 แนวคิด แนวคิดที่หนึ่ง คือ ผู้สอนควรเป็นผู้พัฒนาโปรแกรมส่วนผู้เรียน จะเรียนรู้เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่วางแผน และแนวคิดที่สอง คิดว่าผู้เรียนควรมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาโปรแกรม บนความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนมิได้เรียนแต่เนื้อหา แต่เรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาด้วย เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

2. ความต้องการและความสนใจ แบ่งออกเป็นความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาประโยชน์ของตนเอง ความต้องการของนักศึกษานอกกระบบโรงเรียนมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเชิงวิชาการที่มีเป็นผลดีต่อผู้เรียนและชุมชน แต่อาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของสถาบันเพื่อปฏิบัติตามแนวนโยบายและกำหนดเวลาที่อาจจะไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้พัฒนาโปรแกรมต้องเผชิญกับความแตกต่างที่ต้องตัดสินใจเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการใดต้องการด้านใดด้านหนึ่ง

3. ความสมดุลของโปรแกรม ผู้พัฒนาโปรแกรมต้องคำนึงถึงความสมดุลเป็นอย่างมากต่อการออกแบบโปรแกรมที่สามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มิใช่ตอบสนองเพียงบางคน เพื่อให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพ

4. การประเมิน แนวคิดแรกคิดว่่าน่าจะเป็นบุคคลภายนอกประเมิน แนวคิดที่สอง คิดว่าบุคคลที่มีส่วนร่วมกับการพัฒนาโปรแกรมตั้งแต่ต้น เป็นผู้ที่ยุ่รายละเอียดสมควรเป็นผู้ประเมิน

5. การตัดสินใจ การที่ผู้พัฒนาโปรแกรมเป็นผู้ตัดสินใจกำหนดเป้าหมายของโปรแกรมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้พัฒนาโปรแกรมผลักดันความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติของตนเองไปสู่ผู้เรียนดังนั้นแนวคิดอีกด้านหนึ่ง คือการที่ผู้เรียนพัฒนาความเชื่อ ค่านิยม เจตคติด้วยตนเอง โดยอาศัยกระบวนการทางการศึกษา จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดวุฒิภาวะ และสามารถนำตนเองในการเรียนรู้ได้

6. การสนับสนุน ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ โดยแนวคิดหนึ่งคือไม่เก็บค่าใช้จ่ายจากผู้เรียนเพราะการเก็บเงินอาจจะเป็นการปิดกั้นประชาชนที่ไม่สามารถจ่ายเงินได้ อีกมุมมองหนึ่ง เห็นว่าการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพควรเก็บค่าเรียน เพื่อได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากผู้เรียน และยังทำให้เกิดความรู้สึกมีคุณค่าแก่ตนเองให้กับผู้เรียน

7. จุดเน้นกลุ่มเป้าหมาย แนวคิดหนึ่งเห็นว่าควรเรียนรายบุคคล เพื่อเน้นศักยภาพในการพัฒนาตนเอง แต่ก็มีข้อจำกัดเพราะจะทำให้ไม่สามารถบริการประชาชนได้มาก แนวความคิดที่สอง คือ การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเกิดขึ้นได้ดีที่สุดในสถานะของกลุ่ม ด้วยเหตุที่กลุ่มเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ในแง่ค่าใช้จ่ายเทียบเป็นอัตราส่วนผลตอบแทนการเรียนรู้แบบกลุ่มประหยัดกว่ารายบุคคล แนวความคิดที่สาม เชื่อในการจัดการเชิงชุมชน สามารถครอบคลุมประเด็นทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมอย่างกว้างขวาง การแก้ปัญหาต้องมีความเข้าใจในปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย การเชื่อมโยงการแก้ปัญหาจึงต้องครอบคลุม

8. คุณภาพ ทางการศึกษาอกระบบโรงเรียนมีความสำคัญ ซึ่งตัวชี้วัดคุณภาพในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ตัวชี้วัดคุณภาพทั้ง 2 แนวนี้มีเหตุผลสนับสนุนแนวทางของตนเอง ในเชิงปริมาณ มีจุดเด่นด้านการวัดความเชื่อถือได้ และวัดได้อย่างชัดเจน สำหรับเชิงคุณภาพสามารถบอกคุณภาพในเชิงนามธรรมได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่า แนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนประกอบด้วยหลักการใหญ่ๆ คือ การมีส่วนร่วมของการพัฒนาโปรแกรมหรือการให้ความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและวิทยากรและผู้ช่วยวิจัยประจำกลุ่ม เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสามารถตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมาย ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม คุณภาพทางการศึกษาเน้นทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ สำหรับนักพัฒนาโปรแกรมหน้าที่และบทบาทที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาโปรแกรมคือ การเป็นผู้ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและผู้อำนวยความสะดวกในการทำให้เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอน

1.2.3 รูปแบบการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน

Boone (1992) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการพัฒนาโปรแกรม คือ กระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ และในแต่ละขั้นตอนประกอบด้วยกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมมือกับนักพัฒนาโปรแกรมวางแผนงานสร้างแผนการสอน นำแผนการเรียนการสอนไปปฏิบัติและประเมินผลกระบวนการทั้งหมด

Kidd (1973) ได้เขียนในหนังสือ Developing Programs in Adult Education โดยนำเสนอกระบวนการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ เป็นรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมมีแนวคิดพฤติกรรมนิยมเช่นเดียวกับ Tyler ได้นำเสนอตัวแบบการพัฒนาโครงการที่เน้นจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลาง โดยมองการพัฒนาโครงการทางการศึกษาในลักษณะเดียวกับการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน และออกแบบกิจกรรมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงานเพราะตัวแบบนี้ให้ความสนใจถึงวิธีการที่ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้อย่างไร โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ที่สามารถตรวจวัดได้ในขั้นตอนต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการพัฒนาโครงการดังนี้ คือ

1. ประเมินความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน
2. พัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว
3. จัดสถานการณ์การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้
4. ประเมินผลลัพธ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

Boyle (1981) ได้แบ่งการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. โปรแกรมเชิงพัฒนา (Development Program) มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ การช่วยให้ผู้เข้ามารับบริการสามารถตอบสนองความต้องการและสามารถแก้ปัญหาในชุมชนได้ โปรแกรมเชิงพัฒนา มีความสำคัญมากในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จุดเริ่มต้นของโปรแกรมเกิดในสถานการณ์ที่คลุมเครือมากไม่ทราบสาเหตุปัญหาที่แท้จริงแต่ทุกคนเห็นพ้องว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ใช้ความรู้เป็นเครื่องมือนำไปสู่การแก้ปัญหา เป้าหมายของโปรแกรมเน้นเรื่ององค์ความรู้ เจตคติ ทักษะความชำนาญหน้าที่ของนักพัฒนาโปรแกรมเชิงพัฒนา คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่จะช่วยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรมโดยพิจารณาและกำหนดว่าปัญหาที่แท้จริงคืออะไร

2. โปรแกรมเชิงสถาบัน (Institutional Program) มีลักษณะสำคัญ คือ มุ่งหมายให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้พัฒนาความสามารถพื้นฐานของปัจเจกบุคคล เน้นการปรับปรุงและพัฒนาบุคคลให้ก้าวหน้าเพื่อพัฒนาสติปัญญา และการมีเหตุผลของผู้เรียน ให้ความสำคัญกับการสอนเนื้อหาสาระทางวิชาการ มีลำดับการจัดวางเนื้อหา มีวัตถุประสงค์ชัดเจน เพื่อเกิดการจัดการเรียนรู้สิ่งใหม่ มีความสัมพันธ์อย่างมากกับองค์กรหรือสถาบันที่เป็นผู้พัฒนาโปรแกรม

3. โปรแกรมเชิงสารสนเทศ (Informal Program) ลักษณะสำคัญ คือ การแลกเปลี่ยนสารสนเทศระหว่างนักศึกษานอกระบบโรงเรียนกับผู้รับบริการ มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ข่าวสารความรู้ใหม่กับประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม เช่นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยสารสนเทศเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ โปรแกรมเชิงสารสนเทศส่วนมากจะเป็นส่วนย่อยของทั้งโปรแกรมเชิงพัฒนาและโปรแกรมเชิงสถาบัน

Boyle (1981) ยังได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมไว้ในหนังสือ Planning Better Program โดยมีรายละเอียด 15 ข้อดังนี้ คือ

1. การสร้างพื้นฐานทางปรัชญาสำหรับการพัฒนาโปรแกรม
2. การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาความต้องการหรือสิ่งที่ประชาชนห่วงใย
3. การมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ
4. ระดับทางสติปัญญาและสถานภาพทางสังคมของผู้รับบริการ
5. ศึกษาแหล่งข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการกำหนดวัตถุประสงค์โปรแกรม

6. การยอมรับเรื่องข้อจำกัดเกี่ยวกับสถาบันและบุคคล
 - 6.1 ข้อจำกัดด้านปรัชญาองค์กรขัดแย้ง
 - 6.2 งบประมาณหรือทรัพยากรที่ไม่สามารถจัดสรรได้
 - 6.3 ความเชื่อของผู้ที่ให้การสนับสนุนด้านการเงิน
 - 6.4 ความเชื่อของผู้รับบริการ
 - 6.5 ความเชื่อของฝ่ายบริหารองค์กรด้านความสำคัญของโปรแกรม
 - 6.6 ความเชื่อของนักพัฒนาโปรแกรมเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรม
 7. เกณฑ์จัดลำดับความสำคัญ
 8. ระดับความยืดหยุ่นการวางแผน
 9. ความเห็นชอบเชิงกฎหมายและการสนับสนุนจากกลุ่มที่มีอำนาจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ
 10. การเลือกและจัดกิจกรรมเชิงประสบการณ์การจัดการเรียนรู้
 11. การเลือกวิธีการเทคนิคและอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเหมาะสม
 12. การใช้ประโยชน์จากการประชาสัมพันธ์
 13. การได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรสำหรับโปรแกรม
 14. การประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบ
 15. การสื่อคุณค่าของโปรแกรมให้ผู้ที่มีหน้าที่ต้องตัดสินใจ
- 1.2.4 รูปแบบการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1961)
- Houle (1961) ได้เขียนในหนังสือ *The Inquiring Mind* จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้
1. ผู้เรียนประเภทมุ่งเป้าหมาย (Goal-Oriented) คือ ผู้เรียนที่เข้าสู่โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ตามประเภทต่าง ๆ นั้นอย่างเป็นครั้งคราว ตามแต่ที่เขาตอบสนองความต้องการปัญหาและความสนใจของเขาได้หรือไม่ กลุ่มนี้โดยส่วนมากจะเริ่มกลับเข้าศึกษาต่ออีกครั้งเมื่ออายุ 20 ปีขึ้นไป
 2. ผู้เรียนประเภทมุ่งกิจกรรม (Activity-Oriented) คือ ผู้เรียนประเภทที่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะพอใจหรือสนใจสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมบางอย่างมากกว่าเนื้อหาหรือหลักสูตร ผู้ใหญ่ที่มุ่งกิจกรรมเช่นนี้ชอบกิจกรรมทางสังคม และมีตรรกะที่โครงการจะให้ ดังนั้นการเลือกเข้าโครงการในแต่ละครั้งผู้ใหญ่ประเภทนี้จะคำนึงถึงเรื่องมนุษยสัมพันธ์
 3. ผู้เรียนประเภทมุ่งการเรียนรู้ (Learning-Oriented) คือ ผู้เรียนที่เข้าสู่โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ เพราะต้องการได้รับความรู้และเรียนรู้อย่างแท้จริง ผู้เรียนกลุ่มนี้ส่วนมากจะเข้ากิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษาตลอดมา และดูเหมือนกับว่าเกิดนิสัยประจำตัวขึ้นที่จะเป็นผู้ศึกษาอยู่

อย่างต่อเนื่อง ตอนเด็กๆ ส่วนมากชอบอ่านหนังสือ เป็นสมาชิกชมรมและกลุ่มทางการศึกษาในการเลือกชมรายการทางโทรทัศน์หรือฟังวิทยุก็จะเลือกรายการที่มีสาระ

Houle (1961) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่าการจัดประเภทของผู้เรียนผู้ใหญ่ไว้เป็นสามกลุ่ม เช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะมีลักษณะเฉพาะ หากเปรียบเป็นรูปวงกลมก็อาจจะเป็นวงกลมที่ซ้อนกันอยู่ แต่ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มจะเด่นเห็นได้ชัดเจนขึ้น

Houle (1972) ได้ทำการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยกล่าวถึงการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่ต้องมีการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อในสายวิชาชีพ และมุ่งเน้นการจัดการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่รู้จบ Houle ยังได้ให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมอย่างเป็นรูปแบบมีขั้นตอน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่และหลังจากการได้ปฏิบัติงานในสายอาชีพนั้นแล้วเมื่อเวลาผ่านไปมีภาระหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้นก็จะต้องมีการจัดเตรียมหลักสูตรที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาบุคคลให้ก้าวหน้าตามลำดับขั้นต่อไป ในขณะเดียวกันในตำแหน่งงานที่รับผิดชอบอยู่ก็กำหนดให้มีหลักสูตรทบทวนความรู้ (Refresher) เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ การจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญของ Houle (1972) โดยมีการดำเนินเป็นขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ (A Possible Educational Activity Is Identified) เป็นการกำหนดกิจกรรมโดยอาศัยแหล่งข้อมูลจากภายในหรือภายนอกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น มาจากพื้นฐานชีวิตของแต่ละบุคคล หรือสถานการณ์บางสถานการณ์บางครั้งกิจกรรมอาจเกิดมาจากความไม่พึงพอใจในบางสิ่งบางอย่าง หรือความสนใจของแต่ละบุคคล สำหรับสถาบัน การจัดกิจกรรมให้พนักงานอาจมาจากความต้องการของสังคมหรือการที่สถาบันยังประสบความสำเร็จได้ไม่เต็มที่

2. การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ (A Decision is Made to Proceed) ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องและมีการเตรียมการสำหรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมทั้ง มีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นไปได้ โดยจะพิจารณาว่าจะต้องดำเนินกิจกรรมนั้นหรือไม่ ถ้ากิจกรรมที่ดำเนินการเป็นไปในทิศทางที่เป็นลบโปรแกรมที่ดำเนินอยู่ก็อาจจะหยุดลงได้แต่ถ้าเป็นไปในทิศทางบวกก็จะดำเนินการในขั้นต่อไปโดยหาทางเลือกที่ดีที่สุด

3. การกำหนดวัตถุประสงค์

การกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสม (Objectives are Identified and Refined) วัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความสำเร็จต้องไม่เกิดอุปสรรค

หรือเผชิญกับสถานการณ์ที่ขัดแย้ง จะต้องทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจโดยวัตถุประสงค์นั้นประกอบด้วย 1) ความมีเหตุผลเป็นพื้นฐาน 2) สามารถปฏิบัติได้จริง ทำให้เกิดความสำเริง 3) มีหลายองค์ประกอบซึ่งผลลัพธ์ที่ได้มีมากกว่าหนึ่งประการ 4) มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน 5) สามารถที่จะตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ต้องทำและไม่ได้ 6) เปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นได้ตามกาลเวลาขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอนที่เห็นสมควรที่จะปรับให้เหมาะสม

ส่วนในการกำหนดวัตถุประสงค์ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ต้องเป็นสิ่งที่วัดได้โดยแบ่งวัตถุประสงค์เป็น 3 ประเภทคือ 1) วัตถุประสงค์ที่คาดหวังผลลัพธ์หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 2) วัตถุประสงค์ที่เป็นหลักเกณฑ์เพื่อขึ้นากกระบวนการ 3) วัตถุประสงค์ที่ส่งผลต่อการออกแบบกิจกรรมซึ่งควรที่จะพัฒนาวัตถุประสงค์ทั้งสามประเภทนี้ไปด้วยกัน

4. การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม (A Suitable Format is Designed)

การออกแบบรูปแบบของกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 10 ประการดังนี้

- 1) แหล่งเรียนรู้ ต้องเลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ได้แก่ บุคคล สถานการณ์ สิ่งแวดล้อม หนังสือ วิดีทัศน์และประสบการณ์จากผู้รู้ เพื่อที่จะทำให้งิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์
- 2) ผู้สอน ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะให้คำแนะนำหรือเป็นผู้ที่มีความรู้มีประสบการณ์เป็นผู้ที่สามารถตั้งคำถาม บอกความต้องการ สามารถสร้างแรงกระตุ้นในหมู่กลุ่ม
- 3) วิธีการ ที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่กระทำ เช่น อาจใช้เกมในการจัดกิจกรรม หรือ บางกิจกรรมอาจต้องใช้วิธีการบรรยาย หรือ การใช้วีดิทัศน์
- 4) ตารางการจัดกิจกรรม ใช้สำหรับกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรม
- 5) ลำดับเหตุการณ์ในการจัดกิจกรรม เพื่อกิจกรรมที่กระทำจะได้ไม่เกิดการผิดพลาด สามารถทำได้ทุกขั้นตอนโดยไม่ลืมนขั้นตอนใดไป
- 6) การเสริมแรงทางสังคม คือ มีผู้ที่ให้ความช่วยเหลือคอยช่วยเสริมแรง เช่น การให้รางวัล การชื่นชม ให้กำลังใจ การร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน
- 7) ความเข้าใจในผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงธรรมชาติของบุคคล อายุ ความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคล
- 8) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนต้องมีบทบาทและความสัมพันธ์ที่ชัดเจนโดยต้องมีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละบุคคลไว้อย่างชัดเจน
- 9) เกณฑ์การประเมินผล การออกแบบการทดสอบเพื่อใช้ประเมินผลควรมีการกำหนดก่อนที่จะเริ่มกิจกรรม
- 10) การออกแบบกิจกรรมที่ชัดเจน ต้องมีเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าของกิจกรรมและงบประมาณทางการเงิน และกิจกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสาธารณะประโยชน์

5. การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน (The Format is Fitted into Larger Patterns of Life) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ใน 4 ด้านคือ

- 1) การให้คำปรึกษา ต้องมีการเตรียมข้อมูลที่ผู้เรียนมีความต้องการ เช่น ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการเรียนรู้
- 2) แบบแผนการดำเนินชีวิต สำหรับผู้เรียนกิจกรรมจะต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน
- 3) แหล่งเงินทุนในการจัดกิจกรรม
- 4) การประชาสัมพันธ์โปรแกรมในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่สังคม

6. การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ (The Plan is Put into Effect) ในการเรียนรู้มีการวางแผนงานในการดำเนินกิจกรรม เมื่อวางแผนงานเสร็จแล้วจะต้องนำไปปฏิบัติให้เป็นจริงจึงจะเกิดผลในขณะปฏิบัติอาจเกิดปัญหาต่างๆ เมื่อพบปัญหาจะต้องนำมาศึกษาแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล (The Results are Measured and Appraised) ต้องมีคุณภาพเมื่อกิจกรรมจบลง จะต้องมีการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ทราบถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้หรือไม่ การประเมินจะต้องมีมาตรฐานการประเมิน เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมของ Houle (1972) 7 ขั้นตอน

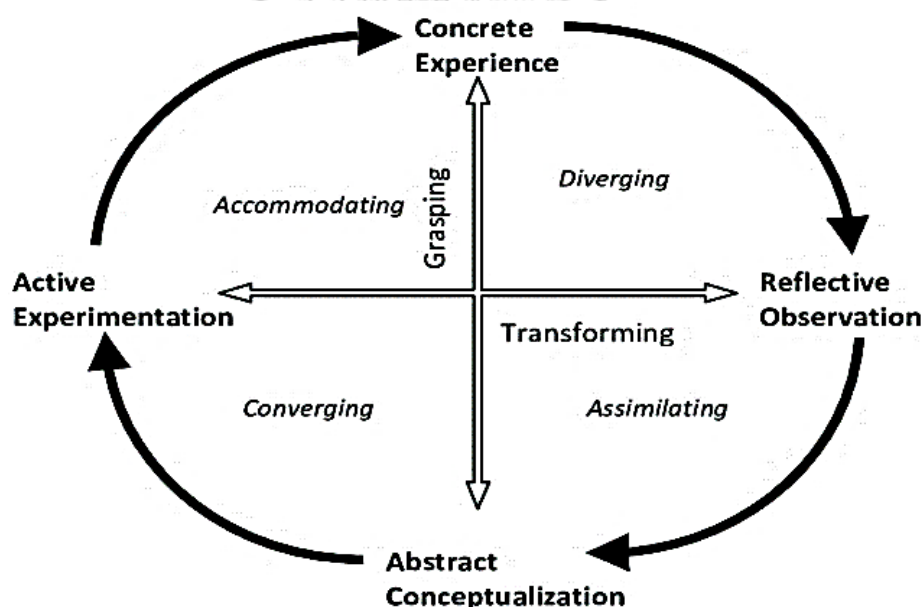
จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ารูปแบบการพัฒนาโปรแกรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972) มีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบการอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากธรรมชาติของอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้านความรู้ ทักษะและประสบการณ์การแต่งหน้าให้มีความทันสมัยตลอดเวลา กอปรกับความรู้ ทักษะและเทคนิคต่างมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการพัฒนาอาชีพตนตลอดช่วงของชีวิตในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972) ที่มุ่งพัฒนาการศึกษาต่อเนื่องในวิชาชีพต่างๆ ปรับปรุงความรู้ ทักษะ ความรู้ เทคนิคใหม่ นำประสบการณ์และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ อย่างต่อเนื่องไม่รู้จักตลอดชีวิตในการประกอบอาชีพ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์

ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycle Theory)

D. A. Kolb (1984) ได้อธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินกันไปเป็นวงจรซึ่งแต่ละขั้นของการเรียนรู้ก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของขั้นต่อไปด้วย การจัดการเรียนการสอนที่ใช้วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนใช้ความรู้ที่ได้เรียนและเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ โดยให้โอกาสผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหากฎเกณฑ์ด้วยการลองผิดลองถูก การให้ข้อมูลย้อนกลับและทบทวนข้อสรุปเพื่อที่จะได้ฝึกฝน จะเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงแต่มีหน้าที่บอกผู้เรียนแต่ยังให้ โอกาสผู้เรียนในการจัดการกับปัญหาขณะเดียวกันก็ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb

ทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ D. A. Kolb (1984) คือ กระบวนการเรียนรู้และการปรับตัวของบุคคล มี 4 ขั้นตอน ต่อเนื่องกัน ดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม โดยขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะเข้าไปมีส่วนร่วมและการสร้างการรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ โดยเน้นที่การใช้ความรู้สึก ยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนเองประสบในขณะนั้น

ขั้นที่ 2 การไตร่ตรองเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งที่จะทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่าง รอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณา

ขั้นที่ 3 การสรุปเป็นหลักการเป็นนามธรรม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีการใช้เหตุผลและการใช้ความคิดเพื่อสรุปรวบยอดอย่างเป็นหลักการต่างๆ

ขั้นที่ 4 การทดลองการปฏิบัติจริง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความเข้าใจที่สรุปได้ในขั้นที่ 3 ไปทดลองฝึกปฏิบัติจริง เพื่อทดสอบว่าถูกต้องหรือไม่อย่างไรขั้นตอนนี้เน้นที่การประยุกต์ใช้

จากทฤษฎีนี้ Kolb ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนแต่ละคนจะเน้นในขั้นต่างๆ แตกต่างกันไป ทำให้มีการใช้ขั้นต่างๆ ในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน บางคนเน้นที่ขั้นที่ 1 บางคนเน้นที่ขั้นที่ 2 บางคนเน้นที่ขั้นที่ 3 และบางคนเน้นที่ขั้นที่ 4 เป็นต้น

แนวความคิดจากทฤษฎีดังกล่าว Kolb ได้นำมาจำแนก ผู้เรียนเป็น 4 แบบดังนี้คือ

1. แบบคิดนอกเนย หรือ Divergers หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 เป็นแบบที่ผู้เรียนมีความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการต่างๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพโดยส่วนรวม ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการ ความคิดหลากหลาย เช่น การระดมสมอง

2. แบบดูดซึม หรือ Assimilators หมายถึง รูปแบบของการเรียนรู้ที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสามารถในการสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้มักสนใจในหลักการที่เป็นนามธรรมมากกว่าแต่ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติและมักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎี ไปประยุกต์ใช้

3. แบบคิดเอกเนย หรือ Convergers หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้สามารถสรุป วิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ได้ไม่ชอบใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหาแต่ใช้เหตุผล ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าทำงานกับบุคคล มักมีความสนใจที่เฉพาะเจาะจงในสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมีความเชี่ยวชาญในสิ่งนั้น

4. แบบปรับปรุง หรือ Accommodators หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นที่ 4 และขั้นที่ 1 ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ลักษณะนี้จะชอบลงมือปฏิบัติชอบทดลองและ

จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัวมีแนวโน้มจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ตนเองคิดขึ้นเองในลักษณะที่ชอบลองผิดลองถูกและชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น (David A. Kolb, Osland, & Rubin, 1991)

สรุปเป็นวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycles) ดังนี้

การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycles) ของ David Kolb เป็นวิธีการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนคือ

1. Concrete Experience (Act) การสร้างประสบการณ์

การเรียนการสอนในห้องเรียน การอ่านหนังสือ การดูวีดิทัศน์ การทดลอง การพูดคุยและการประชุม

2. Reflective Observation (Reflect) การสะท้อนการเรียนรู้ / ทบทวนการเรียนรู้

การเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ การบันทึกการเรียนรู้ การทำการบ้าน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน (Dialogue / Discussion)

3. Abstract Conceptualization (Conceptualize) การสรุปองค์ความรู้

การเขียนแผนภาพโน้ตทัศน์ (Mind Mapping) การสรุปการเรียนรู้ออกมาเป็น Model หรือ Framework การนำเสนอผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. Active Experimentation (Apply) การประยุกต์ใช้ความรู้

สิ่งที่จะต้องเรียนรู้ต่อไป แนวทางในการพัฒนาต่อ / ศึกษาต่อ รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ ถูกต้องหรือผิดพลาดเพื่อการดำเนินการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1

รูปแบบการเรียนรู้ในอดีตนั้นจะเป็นในรูปแบบเรียนในห้องเรียน ทำการบ้านและส่งงานให้คะแนน ซึ่งเมื่อเทียบกับวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycles) จะได้เรียนรู้แค่ 2 ขั้นตอนคือ Concrete Experience (Act) ซึ่งได้รับจากการเรียนในห้องเรียน และ Reflective Observation (Reflect) ซึ่งได้รับจากการทำการบ้านโดยผู้เรียนจะต้องได้รับการได้ข้อมูลที่ถูกต้องหรือผิดพลาดจากการทำการบ้าน

จากข้างต้นเมื่อผู้เรียนไม่ได้ทำการสรุปองค์ความรู้มาเป็นของตนเองจากขั้นตอนที่ 3 Abstract Conceptualization (Conceptualize) และการรวบรวมประเด็นต่างๆ จากการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องหรือผิดพลาดในขั้นตอนที่ 4 Active Experimentation (Apply) ผู้เรียนจะไม่สามารถนำไปสู่การเรียนรู้แบบต่อยอดองค์ความรู้ได้ ดังนั้นแล้วการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นจะต้องให้เกิดวงจรการเรียนรู้เพื่อการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ (Life-Long Learning)

เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์จึงหมายถึง การเรียนรู้จากประสบการณ์หรือการเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยผู้เรียนได้มีโอกาสรับประสบการณ์แล้ว

ได้รับการกระตุ้นให้สะท้อนสิ่งต่างๆ (Reflection) ที่ได้จากประสบการณ์ออกมาเพื่อพัฒนาทักษะใหม่ๆ เจตคติใหม่ๆ หรือวิธีการคิดใหม่ๆ ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินกันไปเป็นวงจรซึ่งแต่ละขั้นของการเรียนรู้ก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของขั้นต่อไปด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ช่วงจรงจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีจุดมุ่งหมายอันที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ความรู้ที่ได้เรียนและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถโดยให้โอกาสผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหากฎเกณฑ์ด้วยการลองผิดลองถูกการให้ข้อมูลย้อนกลับไปมาและการทบทวนข้อสรุปเพื่อที่จะได้ฝึกฝน จะเห็นได้ว่าผู้สอนไม่เพียงแต่มีหน้าที่บอกผู้เรียนแต่ยังให้โอกาสผู้เรียนในการจัดการกับปัญหาขณะเดียวกันก็ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อการเสริมสร้างการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

ประสบการณ์เป็นแหล่งที่มาของการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดความคิด ความรู้และการกระทำต่างๆ การเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนและมีความหมายต่อตนเองเนื่องจากการเรียนรู้ที่เริ่มจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจนจึงสามารถนำไปสู่การเรียนรู้เชิงนามธรรมอันจะส่งผลต่อการคิดการปฏิบัติหรือการกระทำใหม่ๆ ต่อไปการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเองจะช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองและจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกผูกพันความต้องการและความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ต่อไป (ทิตินา แคมมณี, 2545)

การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ผู้สอนต้องคำนึงถึงแหล่งทรัพยากรทั้ง 4 อย่าง คือ เวลา สถานที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อการสอนต่างๆ หากผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนแบบประสบการณ์ต้องพิจารณาแหล่งทรัพยากรทั้ง 4 โดยในเรื่องของการใช้เวลานั้น ผู้สอนต้องไม่กำหนดเวลาตายตัวหะเมื่อการสอนแบบเดิมแต่ควรยืดหยุ่นเรื่องเวลาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการเรียนรู้หรือการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ในเรื่องของการใช้สถานที่ไม่จำเป็นต้องเรียนในชั้นเรียนหรือห้องเรียนเท่านั้น ผู้สอนอาจใช้บริเวณสวนในโรงเรียน ชุมชน หมู่บ้าน หรือแม้แต่การใช้เทคโนโลยีต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต เพื่อเชื่อมโยงผู้เรียนสู่โลกรอบตัวในด้านการใช้สื่อการสอนนั้น ผู้สอนต้องใช้สมาชิกในชุมชนสมาชิกในครอบครัวของผู้เรียน ผู้รู้หรือผู้ชำนาญการในท้องถิ่นพระภิกษุ ศิลปิน ท้องถิ่น หรือบุคลากรของรัฐ เช่น นักวิชาการเกษตร พนักงานอนามัยหรืออื่นๆ โดยให้บุคคลเหล่านี้ได้มีโอกาสให้ความรู้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรใช้แหล่ง ทรัพยากรทั้ง 4 ดังกล่าวรวมเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ อย่างกว้างขวาง พัฒนาความคิดเป็นทักษะกระบวนการกลุ่ม รวมตลอดถึงการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ (สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ, 2544)

จากที่กล่าวมาข้างต้นและจากการทบทวรรณกรรมผู้วิจัยนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์มาจัดการการเรียนรู้ให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพราะการเรียนรู้ได้จำกัดเพียงแต่ในห้องเรียน การสร้างประสบการณ์ทางอาชีพ การแลกเปลี่ยนรู้ เป็นต้น ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงใช้ขั้นตอนการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycles) ของ David Kolb เป็นวิธีการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างประสบการณ์ Concrete Experience (Act) ประสบการณ์รูปธรรมเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าไป มีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ เน้นการใช้ความรู้สึก และยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบในขณะนั้น การมีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ การสร้างความรู้สึกต่อประสบการณ์ สังเกตไตร่ตรองเพื่อให้เข้าใจว่า ทำไม จึงต้องเรียนเรื่องที่กำลังเรียนการทำงานกับผู้อื่น เป็นขั้นตอนที่ ให้ความรู้ สาทิวิธี การใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น การบรรยาย อภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ 2) การอ่านหนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3) การดูวีดิทัศน์ สื่อมัลติมีเดีย 4) การทดลองปฏิบัติการการแต่งหน้า การทำ Face Chart 5) การพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ เป็นต้น

2. การสะท้อนการเรียนรู้/ทบทวนการเรียนรู้ Reflective Observation (Reflect) การไตร่ตรองเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งที่จะทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่าง รอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณา ทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ โดยการสังเกตอย่างรอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณาคิดวิเคราะห์เพื่อหาเหตุ ผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับในขั้นตอนแรกกว่าประสบการณ์ที่ได้รับมีผลกระทบอย่างไรต่อตนเอง เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อ ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองอย่างไร โดยผู้เรียนเตรียมประสบการณ์และนำเสนอที่ อันได้แก่ 1) การเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ 2) การบันทึกการเรียนรู้ 3) การแต่งหน้าใน Concept ตามใบงาน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน/ผู้สอน/จากแหล่งเรียนรู้บุคคลอื่นๆ (Dialogue/ Discussion) เป็นต้น

3. การสรุปองค์ความรู้ Abstract Conceptualization (Conceptualize) การสรุปเป็นหลักการนามธรรม เป็นขั้นที่ผู้เรียน ใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการสรุปรวบยอดเป็นหลักการต่างๆ ในแต่ละวัน ผู้สอนชี้แนะติชมและเสนอแนะข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นหลักการต่างๆ เชื่อมโยงการรับรู้ข้อมูลในขั้นตอนที่ผ่านมาโดยการดูการเห็น หรือการรับรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรอง เพื่อสร้างความคิดรวบยอด ผู้เรียนเสนอแนะข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขในครั้งต่อไป การสรุปองค์ความรู้ อันได้แก่ 1) การเขียนแผนภาพมโนทัศน์ (Mind Mapping) 2) การสรุปการเรียนรู้ออกมาเป็น Model หรือ Framework 3) การนำเสนอผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการนำเสนอในห้องเรียนการ

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ Active Experimentation (Apply) จากการทดลองปฏิบัติจริงเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเอาความเข้าใจที่สรุปได้ใน ขั้นที่ 3 ไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อทดสอบว่า

ถูกต้องหรือขั้นตอนนี้นั้นเน้นที่การประยุกต์ใช้ เกิดจากการรับรู้ความคิดรวบยอดแล้วมาสู่การลงมือปฏิบัติ หรือทดลองเพื่อทดสอบว่าถูกต้องหรือขั้นตอนนี้นั้นเน้นที่การประยุกต์ใช้ตามความคิดของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้นตอน ผู้เรียนจะเกิดความรู้ใหม่ที่สามารถประยุกต์ใช้ในอนาคตต่อไป 1) สิ่งที่จะต้องเรียนรู้ต่อไป 2) แนวทางในการพัฒนาต่อ/ศึกษาต่อ 3) รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ถูกต้องหรือผิดพลาดเพื่อการดำเนินการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 ทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องไม่รู้จักจบ

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1 คุณลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

การเรียนรู้ตลอดชีวิตยังมีความสำคัญสำหรับสภาพการประกอบอาชีพของบุคคลในสังคม เศรษฐกิจฐานความรู้อย่างมากเนื่องจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพการทำงานปัจจุบัน พบว่าผู้ทำงานจะต้องเป็นผู้สามารถทำงานได้อย่างราบรื่นทั้งภายใต้สภาพการณ์ที่มีหัวหน้างานและไม่มีหัวหน้างานเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามภายในทีมงาน หน่วยงานหรือกลุ่มงาน ลักษณะการทำงานจะไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนทุกคนต้องตระหนักถึงความสำคัญในการเป็นผู้มีศักยภาพที่จะทำงานได้ตลอดชีวิต (Employability) มากกว่าจะคำนึงถึงสัญญาจ้างงานตลอดชีวิตดังเช่นที่ผ่านมา ผู้ทำงานแต่ละคนจะต้องพัฒนาและรักษาทักษะที่จะช่วยให้เกิดความยืดหยุ่น ความสามารถปรับตัวในการปฏิบัติงาน และการประสานงานบัณฑิตใหม่ที่ทำงานทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชนยังต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันซับซ้อนที่องค์กรต้องเผชิญในลักษณะที่องค์กรหนึ่งๆ นั้นเป็นทั้งผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่องค์กรอื่นๆ และในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงขององค์กรอื่นๆ ด้วยซึ่งความสัมพันธ์นี้มีอิทธิพลสำคัญต่อความมั่นคงและอยู่รอดในการทำงานของผู้ทำงานมากกว่าองค์กรที่เป็นผู้จ้างงานนอกจากนี้ ต้องเข้าใจด้วยว่าสินค้าและบริการขององค์กรมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับองค์กรอื่นๆ สินค้าและบริการจะต้องเป็นที่พึงพอใจขององค์กรอื่นๆ พร้อมทั้งจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสินค้าและบริการนั้นๆ ให้เป็นที่สนใจอยู่ตลอดเวลาผู้ทำงานจึงต้องสามารถพัฒนาสินค้าและบริการให้ตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ลักษณะเช่นนี้ทำให้พวกเขาต้องมีความสามารถมองไปข้างหน้าและแสวงหาโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลานอกจากนี้กระแสการปรับลดขนาดองค์กรที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องยังส่งผลต่อสภาพการจ้างงานซึ่งถูกแทนที่ด้วยเครื่องจักรและเทคโนโลยีส่งผลต่อลักษณะการปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องเพิ่มความรับผิดชอบร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกันความสามารถที่หลากหลายความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานและความพร้อมเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการทำงานที่เปลี่ยนแปลง

ตลอดเวลา ซึ่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถช่วยให้ผู้ทำงานสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองไปสู่ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น (Evers, Rush, & Berdrow, 1998) ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นมีนักการศึกษาให้ความหมายแตกต่างกันไปจากนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ถึงนิยาม ดังนี้

ธเนศ ขำเกิด (2541) กล่าวว่าผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรม ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนอย่างเป็นระบบ มีทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหา รวมถึงสามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่น และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2545) ได้กล่าวถึงผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิตว่าเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้น มีความสนใจแสวงหาความรู้ มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้กับตนเอง และนำความรู้ที่ได้นั้นไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

วิบูลย์ศิลป์ พิชัยมงคล (2547) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง มีทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะในการสื่อสาร รวมถึงสามารถนำ ความรู้ไปใช้ได้ ใน ชีวิตประจำวันได้

ศิริเดช ปะมะโช (2548) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่มีลักษณะของความเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความกระตือรือร้น แสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ รู้จักวิธีการ ค้นหาหาข้อมูลแล้วนำมาสรุปเป็นประเด็นสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

สุดสาคร จันทะล่ำม (2550) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้อยู่ มีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจแสวงหาความรู้ รักการอ่านและการเขียน มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของตน เพื่อการนำความรู้ไปใช้ และพร้อมที่จะพัฒนาตนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

มลิวลย์ บุญตา และศุกลรัตน์ มิ่งสมร (2552) กล่าวว่า เป็นผู้ที่มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้อยู่เสมอ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพใน การเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

Organization for Economic Cooperation and Development (OECD, 1996 อ้างถึงใน Watson, 1999) กล่าวว่าผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นบุคคลผู้มีแรงจูงใจในการเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งใน รูปแบบการเรียนที่เป็นทางการ และรูปแบบการเรียนที่ไม่เป็นทางการ

West (1998) กล่าวว่าผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นเป็นบุคคลผู้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการเตรียมความพร้อมและให้ความสำคัญกับเรื่อง เวลา ค่าใช้จ่าย รวมถึง ความพยายามในการศึกษาหรือฝึกฝนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

De la Harpe and Radloff (2000) กล่าวว่าผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต คือ ผู้ซึ่งบอกกับตนเองได้ว่ากำลังทำอะไร อย่างไร ที่ไหน ทำไม อีกทั้ง สามารถวางแผน ควบคุม และประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองพร้อมๆ กับการประยุกต์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตนเอง

Willcox (2005) กล่าวถึงผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตว่าเป็น บุคคลที่มีแรงจูงใจ มีแบบแผนการเรียนรู้ มีความสามารถจัดการภาระงานของตน สามารถพัฒนาทักษะ รวมถึงใช้เวลาอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน

ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นบุคคลผู้ซึ่งมีพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนอย่างเป็นระบบ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ แสดงออกถึงความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง บอกกับตนเองได้ว่ากำลังทำอะไร อย่างไร ที่ไหน ทำไม อีกทั้ง สามารถวางแผน ควบคุม และประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองพร้อมๆ กับการประยุกต์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตนเอง มีแบบแผนการเรียนรู้ มีความสามารถจัดการภาระงานของตน สามารถพัฒนาทักษะ รวมถึงใช้เวลาอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ รู้จักวิธีการ ค้นหาหาข้อมูลแล้วนำมาสรุปเป็นประเด็นสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

คุณสมบัติลักษณะความรู้และทักษะต่างๆ ของบุคคลที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตถือเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถทำการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างยั่งยืน โดยหัวใจหลักของการเป็นผู้เรียนรู้ คือการที่บุคคลสามารถเติมเต็มศักยภาพของตนเองด้วยการให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องซึ่งองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้เรียนรู้ได้แก่ “คุณลักษณะ” ซึ่งคุณลักษณะจะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเป็นผู้ที่มีความพร้อม มีศักยภาพให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยนักการศึกษาไทยและต่างประเทศได้อธิบายถึงคุณลักษณะของบุคคลแห่ง การเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลายดังต่อไปนี้ ได้มีนักวิชาการศึกษาไว้ ดังนี้

Oddi (1986) นำเสนอคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนี้

1. การเป็นผู้เรียนเชิงรุกมีความสามารถที่ไม่ต้องอาศัยแรงขับเคลื่อนจากภายนอก ประกอบด้วย พฤติกรรมการกำกับตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. เป็นผู้มีความคิดแบบกว้าง ได้แก่ การเปิดกว้างสำหรับการคิดหรือกิจกรรมใหม่ๆ การปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง

3. เป็นผู้มุ่งมั่นในการเรียนรู้ ได้แก่ การมีเจตคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทต่างๆ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

Brubaker (1994) กล่าวถึงคุณลักษณะความใฝ่เรียนรู้อันเป็นพฤติกรรมสำคัญของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย

1. เป็นคนมีเหตุมีผล
2. มีความอยากรู้อยากเห็น
3. ชอบศึกษาหาความรู้สม่ำเสมอ
4. ชอบซักถามในสิ่งที่สงสัย
5. ชอบความท้าทาย

Trier and Peschar (1995) ได้กล่าวถึงกรอบการทำงานที่จะสร้างความแข็งแกร่งในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตว่าควรประกอบไปด้วย

1. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
2. ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์
3. ความสามารถในการสื่อสาร
4. มีความสามารถในการรับรู้และเชื่อมั่นในตนเอง

Candy, Crebert, and O'leary (1994) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประสบความสำเร็จไว้ 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. มีจิตใฝ่รักการแสวงหาความรู้ ได้แก่
 - 1.1 รักในการเรียนรู้
 - 1.2 อยากรู้อยากเห็น
 - 1.3 มีจิตสำนึกในการคิดวิเคราะห์
 - 1.4 ทำความเข้าใจกับข้อมูลได้อย่างรอบด้านและรู้จักประเมินตนเอง
2. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ได้แก่
 - 2.1 สามารถบูรณาการเชื่อมโยงความรู้ในสาขาต่างๆ
 - 2.2 ตระหนักถึงวิธีการนำความรู้ไปใช้ในเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3 สามารถขยายวิสัยทัศน์อย่างกว้างไกล
3. มีทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 3.1 รู้จักแหล่งการเรียนรู้
 - 3.2 รู้จักตั้งคำถาม
 - 3.3 สามารถสรุปความและขยายความจากข้อมูลที่มีสภาพการณ์ที่มีความแตกต่างกัน

3.4 สามารถตรวจสอบข้อมูล

3.5 สามารถในการอ่านข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ทั้งข้อความสถิติ กราฟ แผนภูมิ
แผนภาพ ตาราง

3.6 สามารถในการประเมินข้อมูลตามหลักของเหตุและผล

4. มีสำนึกในการดำเนินภารกิจต่างๆ ด้วยการพึ่งตนเอง ได้แก่

4.1 ทำงานด้วยตนเอง

4.2 มีทักษะในการจัดการภารกิจส่วนตัว เช่น การบริหารเวลากำหนดเป้าหมาย
ในการดำเนินชีวิต

5. มีทักษะด้านการเรียนรู้ ได้แก่

5.1 รู้จักข้อดีข้อเสียของการเรียนรู้แต่ละรูปแบบ

5.2 มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้อย่างหลากหลายและสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
กับเนื้อหาของแต่ละวิชา

5.3 มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ระดับพื้นผิวกับระดับเชิงลึก

Smith and Spurling (1999) กล่าวถึงทักษะที่มีความจำเป็นต้องมีการเรียนรู้
ตลอดชีวิต 11 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการสื่อสารและการคำนวณในระดับที่สูงกว่าระดับพื้นฐาน

2. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี

3. ทักษะในการประเมินและพัฒนาตนเอง

4. การให้ความสำคัญในทางการเงินและสิทธิของผู้บริโภค

5. ความสามารถที่จะเข้าใจในคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมั่นใจที่จะนำไป
ปฏิบัติ

6. ความสามารถในการคิดทั้งเชิงอุปมานและอนุมาน

7. ความสามารถ และความมั่นใจในการค้นคว้า และคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

8. ความสามารถที่จะเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และเรียนรู้เป็นกลุ่ม

9. การตระหนักรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสติปัญญา และเจตคติ

10. ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในทางสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อ
สังคม

11. ความรู้พื้นฐานในการวางแผนความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และมีความสนใจพื้นฐาน
ในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและนำตนเองได้

Knapper and Cropley (2000) จาก Lifelong Learning: A Rational for Teacher
Training ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตควรเป็นผู้มีลักษณะ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. เป็นผู้ตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตอย่างแนบแน่น
2. เป็นผู้ให้ความสำคัญต่อความจำเป็นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. เป็นผู้มีความมุ่งมั่นอย่างสูงในการดำเนินภารกิจในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. เป็นผู้มีความสนใจส่วนตัวที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
5. เป็นผู้มีความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 7 ด้าน ดังนี้
 - 5.1 ความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์ส่วนตัวที่สามารถปฏิบัติได้จริง
 - 5.2 ความพร้อมในการประยุกต์ใช้ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.3 ความสามารถในการประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.4 ทักษะในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ความรู้
 - 5.5 ความสามารถในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลายพร้อมทั้งสามารถเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.6 ทักษะในการใช้ประโยชน์จากแหล่งต่างๆ เช่น ห้องสมุด สื่อต่างๆ
 - 5.7 ความสามารถที่จะใช้และนำเสนอข้อมูลจากความรู้เป็นเชิงสหวิทยาการได้ดี

Secretary of Labor's Commission on Achieving Necessary Skills. What work Requires of School: A SCANS Report for America (Knapper & Cropley, 2000) ซึ่งได้กำหนดทักษะ ความรู้พื้นฐาน เพื่อเตรียมผู้เรียนสำหรับการเปลี่ยนแปลงและเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียกชื่อว่า “ทักษะและความรู้ที่นำไปสู่ความพร้อมสำหรับตอบสนองความต้องการเรียนรู้” จำนวน 8 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความรู้และทักษะในการรวบรวมการวิเคราะห์และการจัดหมวดหมู่ของความรู้ข้อมูล และข่าวสาร
2. ความรู้และทักษะในการสื่อสารแนวความคิดและความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร
3. ความรู้และทักษะในการวางแผนและการจัดการทรัพยากร
4. ความรู้และทักษะในการเข้าใจและการวางแผนความคิดเป็นระบบ
5. ความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี
6. ความรู้และทักษะในการแก้ไขปัญหา
7. ความรู้และทักษะในการใช้เทคนิคและความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์
8. ความรู้และทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

Murphy, Tolley, and Wilmut (2001) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็วในยุคเทคโนโลยีมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยทักษะที่เฉพาะในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ ประกอบด้วย

1. เป็นผู้ที่มีจิตสำนึกเกี่ยวกับการจัดการ ได้แก่ มีความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปรับปรุงจัดการ เรื่องการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของตน การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความสามารถในการแก้ปัญหา

2. รู้จักวิธีการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
3. มีระดับความรู้ความสามารถในการสื่อสาร เทคโนโลยีและตัวเลขที่เหมาะสม
4. มีแรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้ควบคู่ไปกับการประกอบอาชีพ

Commission of the European Communities (2005) ได้กำหนดสมรรถนะหลักสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งหมดจำนวน 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. การใช้ภาษาประจำชาติในการสื่อสาร
2. การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร
3. ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ความสามารถพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4. ความสามารถในการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ชนิดต่างๆ
5. ความสามารถในการเรียนรู้
6. ความสามารถในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นรวมถึงการเป็นพลเมืองที่ดี
7. ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ
8. ความสามารถในการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดั่งามของประเทศ

Hojat, Veloski, Nasca, Erdmann, and Gonnella (2006) ทำการสรุปคุณลักษณะความเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนี้

1. มีความเชื่อและแรงจูงใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้
2. มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ
3. มีความพยายามที่จะเรียนรู้ในทุกๆ โอกาส
4. มีทักษะในการค้นคว้าข้อมูลข่าวสารต่างๆ

Apollo Research Institute (2012) กล่าวว่า ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษการเรียนรู้ที่ 21 ควรมีความรอบรู้ในสาระที่พึงรู้ตามหลักสูตร ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษ การอ่าน ภาษาของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การปกครองและความเป็นพลเมืองที่ดี แต่นั่นไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เยาวชนควรเรียนรู้และควรมีการ สอดแทรกความรู้เหล่านี้เพื่อเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิต อันได้แก่

1. ความรู้เรื่องโลก (Global Awareness)
2. ความรู้ด้านการเงิน, เศรษฐกิจ, ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy)

3. ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy)
4. ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)
5. ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Literacy)

นิตยา สำเร็จผล (2547) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกำหนดองค์ประกอบในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 8 องค์ประกอบได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ผู้บริหาร นโยบายและกลไกการบริหารจัดการหลักสูตร การสนับสนุนและให้บริการ การเรียนรู้แก่ผู้เรียนผู้สอน บุคลากรสนับสนุน พบว่า ในจำนวนองค์ประกอบทั้งหมด ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักความสำคัญสูงสุดและจากการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน โดยที่ในแต่ละด้านประกอบด้วยตัวบ่งชี้ เรียงลำดับตามขนาดของความสัมพันธ์จากมากไปน้อยดังต่อไปนี้

1. ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
 - 1.1 การประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์
 - 1.2 การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายในทุกรูปแบบการเรียนรู้
 - 1.3 การใช้และแปลความหมายข้อมูลที่ได้
 - 1.4 การใช้เครื่องมือการเรียนรู้
 - 1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง
 - 1.6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทักษะและความสามารถที่เอื้อในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
 - 2.1 ทักษะการคิด
 - 2.2 ทักษะพื้นฐาน การอ่าน เขียน และการคำนวณ
 - 2.3 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. เจตคติต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
 - 3.1 รู้จักคุณค่าของการเรียนรู้
 - 3.2 เข้าใจความจำเป็นของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
 - 3.3 มีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้
4. องค์ประกอบคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
 - 4.1 มุ่งมั่นพยายามที่จะนำตัวเองสู่การเรียนรู้
 - 4.2 มีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเรียนรู้ได้
 - 4.3 มีแรงจูงใจสูงในการเรียนรู้

- 4.4 มีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหลังจบการศึกษา
- 4.5 รักการอ่านและการค้นคว้า
- 4.6 ใช้ข้อมูลหลากหลายด้านในการตัดสินใจ
- 4.7 มีเป้าหมายชีวิต
- 4.8 มีผลการพัฒนาตนเองและการงานอย่างต่อเนื่อง
- 4.9 เชื่อมั่นว่าการเรียนรู้เรียนรู้ได้จากทุกแหล่งการเรียนรู้
- 4.10 มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้
- 4.11 มีความคิดและจิตใจเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่นักวิชาการกำหนดขึ้นนั้นมีความหลากหลายเป็นอย่างมากและเมื่อพิจารณาถึงนิยามของคำว่า “คุณลักษณะ” พบว่า หมายถึง ลักษณะประจำตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือลักษณะประจำตัวของบุคคล โดยทางกายภาพของบุคคล ซึ่งจะแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อข้อมูลหรือสถานการณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมออุปนิสัยและพฤติกรรมเป็นสิ่งที่เกิดจากการศึกษา ประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล และสืบเนื่องจากการจัดแบ่งประเภทของคุณลักษณะนั้นผู้วิจัยใช้การจัดแบ่งกลุ่มตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา 3 มิติ (Three Domains of Taxonomy) อันได้แก่ 1) ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) 2) ด้านจิตใจหรืออารมณ์ (Affective Domain) 3) ด้านทักษะหรือการกระทำ (Psychomotor Domain) ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้ความคิด (Knowledge: K) จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะ/กระบวนการ (Process: P) จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณลักษณะ/เจตคติ (Attitude: A) และ Benjamin Bloom (1913–1999) นักการศึกษากล่าวว่าทักษะทางสติปัญญาจะแสดงเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความคิด การแก้ปัญหาด้วยสติปัญญา เรียกชื่อว่า “พุทธิพิสัย”

ผู้วิจัยตระหนักว่าควรมีความเฉพาะเจาะจงเป็นการแบ่งกลุ่มที่ชัดเจนมากกว่าการระบุให้เข้าใจเพียงภาพกว้างๆ และให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกด้วย ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตตามแนวคิดและหลักการการจัดแบ่งกลุ่มตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา 3 มิติ (Three Domains of Taxonomy) จึงแบ่งได้ 3 มิติ เพราะจากข้อมูลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่ศึกษาพบมีความครอบคลุมใน 3 มิติในการวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวในการวิเคราะห์การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตทำการวิเคราะห์จากเอกสารจากเอกสารตำราเรียน บทความงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศทั้งหมดข้างต้น พบว่า การจำแนกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตออกมาเป็นรายด้าน ทำให้กรอบของการศึกษาคุณลักษณะมีความชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจและง่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย ผลการศึกษา

เอกสารสามารถจำแนกรอบของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจำแนกออกเป็น 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติเจตคติ มิติทักษะ และมิติความรู้ โดยในแต่ละคุณลักษณะรายมิติมีความหมาย ดังนี้

1. มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม และเป็นแนวโน้มของพฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
2. มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มิติความรู้ หมายถึง เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

3.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าระดับมืออาชีพ

Makeup Artist Education Organization (2019) องค์การทางวิชาชีพของสหรัฐอเมริกาได้เขียนบทความเรื่อง What is a Makeup Artist? ได้กล่าวถึง The Traits, Qualities, and Abilities of Successful Makeup Artists หรือการที่จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างมืออาชีพนั้น มีดังนี้

1. ความอดทน (Patience)
2. การรู้จักกาลเทศะ (Tact)
3. มีทักษะการสื่อสาร หรือ มนุษยสัมพันธ์ดีเยี่ยม (Excellent Communication /Interpersonal Skills)
4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ดีเยี่ยม (Excellent Critical Thinking Skills)
5. ความสามารถในการทำงานภายใต้ภาวะความกดดัน (Ability to Work Under Pressure)
6. ความสามารถในการทำงานกับข้อจำกัดด้านเวลา (Ability to Work with Tight Time Constraints)
7. ความสามารถในการประเมินความต้องการของลูกค้า (Ability to Assess Customer Needs)
8. ความสามารถในการประเมินความพึงพอใจของลูกค้า (Ability to Evaluate Customer Satisfaction)
9. เป็นผู้ฟังที่ดี (Good Listener)

10. ทักษะการตัดสินใจและการตัดสินใจที่ยอดเยี่ยม (Excellent Judgment and Decision Making Skills)

11. ทักษะด้านการจัดการ เช่น การจัดสรรทรัพยากร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ความเป็นผู้นำ ผู้คนและการประสานทรัพยากร เนื่องจากผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าจำนวนมากเป็นผู้ที่ทำงานอิสระหรือเป็นผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการแต่งหน้า

ณัฐดนัย บุญยรัตผลิน (บริษัท เอฟดับบลิวดีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน), 2561) จากบทสัมภาษณ์ ว่าจะมาเป็น Makeup Artist ที่นิวยอร์ก ของ แบงค์ ณัฐดนัย บุญยรัตผลิน

จุดที่คิดว่ายากที่สุดของการเป็น Makeup Artist สิ่งแรก คือ เทคโนโลยีและสไตล์ไม่มีวันหยุด เราต้องเรียนรู้เสมอ จะมาทำแบบที่เราชอบตลอดเวลาไม่ได้ ลูกค้าชอบแบบนั้นคุณต้องแต่งได้ด้วย ไม่ใช่หยุดแค่แต่งแพชั่น ถ้าลูกค้าอยากได้แต่งสวยก็ต้องทำได้ด้วย แสง ไฟ เทคโนโลยีมันส่งผลกับงานเราหมด

สิ่งที่สองคือ เรื่องของการขายงานก็สำคัญมาก เราจะ Present ตัวเองยังให้โลกรูว้ว่านี่คืองานของเราและการขายสไตล์การแต่งหน้าได้ยังไง บางทีเราอาจจะต้องไปแต่งหน้าให้คนที่ไม่เคยแต่งหน้ามาก่อน

คุณสมบัติที่ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าควรมี

1. Attitude และ Positive Mind ในการทำงานอันนำไปสู่ การตรงต่อเวลา การพัฒนาตัวเอง ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและลูกค้า และควบคุมตนเองได้ดี การอดทนอดกลั้น

2. การหาแรงบันดาลใจในการทำงาน จากสื่อโซเชียล ทวีวี หรือนิตยสาร การไปพิพิธภัณฑ์เพื่อเสพความงามทางศิลปะ ภาพวาด งานประติมากรรม มาสร้างแรงบันดาลใจ

Makeup Artist Essentials (2018) กล่าวถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการอาชีพในบทความเรื่อง Makeup Artist Characteristics and Qualities ดังนี้

1. พัฒนาขีดความสามารถของตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการแข่งขันและความรู้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

2. การสั่งสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยิ่งคุณมีประสบการณ์มากเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

3. การตรงต่อเวลาในการทำงาน มีวินัยในตนเอง

4. การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. ความรักในศิลปะการแต่งหน้า มีความรักในการแต่งหน้าการแต่งหน้าจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาอาชีพที่ยอดเยี่ยม

6. การฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญในอาชีพศิลปะการแต่งหน้า

Follow (2017) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่จำเป็นต่อความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในบทความเรื่อง Top Qualities Needed to be a Successful Makeup Artist ไว้ ดังนี้

1. มีจินตนาการ
2. ทักษะความคิดสร้างสรรค์
3. ทักษะการสื่อสารความแข็งแกร่งในการจัดองค์ประกอบและ
4. ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพศิลปะการแต่งหน้าและที่เกี่ยวข้อง

Bean-Mellinger (2018) ได้กล่าวถึงทักษะจำเป็นของการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในบทความเรื่อง Skills Needed to Be a Makeup Artist ไว้ดังนี้

1. ทักษะความชำนาญในวิชาศิลปะการแต่งหน้า
2. การประยุกต์การแต่งหน้า อุปกรณ์ เครื่องสำอาง สื่อที่ใช้บันทึก และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี
3. มีความคิดสร้างสรรค์และศิลปะ เพลิดเพลินกับการทดลองกับความคิดสร้างสรรค์นั้นๆ มีสายตาที่ดีต่อสี
4. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพราะงานนี้อาจสร้างความตึงเครียดในบางครั้งเช่นกัน เช่น ในช่วงการทำงานเข้าตูลูกถึงดึกสำหรับงานละคร/ภาพยนตร์
5. ทักษะการสื่อสารจะช่วยให้คุณสื่อสารกับผู้ผลิตนักแสดงและหัวหน้างานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Profitable Venture Magazine (2018) ได้กล่าวถึงทักษะและคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในบทความเรื่อง Skills and Traits You Need to Become a Successful Makeup Artist ไว้ ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) อาชีพใดก็ตามที่มี “ศิลปะ” ในชื่อนั้นต้องใช้จินตนาการที่สร้างสรรค์และความรู้สึกที่แข็งแกร่งผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าควรเข้าใจรูปร่าง รูปทรง และคุณสมบัติต่างๆ ของใบหน้าและรู้จักวิธีเน้นสี การรับรู้และการมองเห็นเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากแอปพลิเคชันด้านเครื่องสำอางอาศัยความสามารถในการจัดเรียงรายละเอียดของภาพเพื่อสร้างรูปลักษณ์ที่สวยงามโดยไม่มีข้อผิดพลาด

2. การบริการ (Customer Service) ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างใกล้ชิดกับคนอื่นๆ เช่นนางแบบ นักแสดง ช่างภาพและลูกค้า ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าควรสามารถสื่อสารกับผู้คนหลากหลายเพื่อทำความเข้าใจกับเป้าหมายของ

ลูกค้าและให้ข้อเสนอแนะที่จำเป็น ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องมีความมั่นใจและมีไหวพริบเมื่อเสนอแนะการเปลี่ยนแปลงที่อาจเป็นประโยชน์ต่อภาพลักษณ์ของผู้รับบริการ

3. ความสำคัญในละเอียด (Detailed Orientation) ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องสามารถทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ภายใต้ความกดดันโดยไม่ต้องแจ้งรายละเอียด งานบางงานต้องใช้เวลาในการสมานานเพื่อให้งานเครื่องสำอางที่พิถีพิถันสมบูรณ์ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าจะต้องสามารถให้เหตุผลและแก้ไขปัญหาซึ่งนำหนักกับผลประโยชน์และออกแบบตามแนวคิดใหม่ๆ ด้วยวิธีที่สร้างสรรค์ในการใช้งาน

4. การจัดการ (Management) ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องจัดการเวลาของตนเองและของผู้อื่น การวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าแต่ละราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าครั้งแรกต้องทำการตลาดด้วยตนเอง สร้างฐานลูกค้าที่แข็งแกร่ง

Bethards (2014) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าใน Characteristics of a Successful Makeup Artist ไว้ ดังนี้

1. ความคล่องตัวและความยืดหยุ่น ผู้รับบริการทุกคนมีความต้องการที่แตกต่างกันมีบุคลิกที่แตกต่างและความคาดหวังที่ต่างกัน ในฐานะผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าควรปรับให้เข้ากับผู้รับบริการและทุกสถานการณ์ การแต่งหน้าเป็นสิ่งจำเป็นในโอกาสพิเศษที่หลากหลายและหลายเหตุการณ์ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าจะได้เปรียบคือคุณรู้วิธีสร้างสไตล์การแต่งหน้าที่แตกต่างกัน

2. กระตือรือร้นที่จะใส่ใจในรายละเอียด ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ประสบความสำเร็จให้ความสนใจกับรายละเอียด รู้วิธีการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ตามที่ต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ากำลังทำงานในการแต่งหน้างานทีวี การแต่งหน้าในโรงละครและการแต่งหน้าภาพยนตร์ ลักษณะนี้มีความสำคัญเช่นกัน เมื่อทำการแต่งหน้าเจ้าสาว คุณคาดว่าจะสร้างรูปลักษณ์เจ้าสาวที่คุณสร้างขึ้นในระหว่างการทดลองแต่งหน้า

3. ทักษะการแต่งหน้าที่แม่นยำมือที่มั่นคง ในฐานะผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่มีมือที่มั่นคงเป็นสิ่งสำคัญในการแต่งหน้า ใช้เวลาฝึกฝนและเพียร

Cool Makeup Artist (2018) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในบทความเรื่อง Qualities!!! ไว้ดังนี้

1. มีจินตนาการที่สร้างสรรค์
2. มีสามารถสื่อสารได้ดีในทุกระดับความรู้สึกรูปร่างของภาพที่แข็งแกร่ง
3. มีความมั่นใจและขึ้นเชิงเพื่อแนะนำการเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ของแต่ละบุคคล
4. มีความแข็งแกร่งสามารถทำงานภายใต้แรงกดดันได้

5. มีความเป็นระเบียบและใส่ใจในรายละเอียด
6. สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี
7. มีความรู้ ทักษะความชำนาญในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า
8. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

Neuyoo (2017) ได้กำหนดถึงทักษะและคุณสมบัติที่ต้องการ (Required Skills and Qualifications) สำหรับผู้ที่ทำงานเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในบทความเรื่อง What does a Makeup Artist do? ดังนี้

1. ความชำนาญในทักษะของมือและความรู้ในการใช้เครื่องมือและผลิตภัณฑ์ดูแลผิว
 - 1) รู้วิธีวิเคราะห์ทำความสะอาดและทำงานกับสภาพผิวที่แตกต่างกัน และ
 - 2) ใช้การแต่งหน้าและเครื่องมือประเภทต่างๆ
2. ความคิดสร้างสรรค์และความรู้สึทางศิลปะที่แข็งแกร่ง เต็มใจกล้าที่จะลองความคิดใหม่ๆ
3. ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลและสื่อสารอย่างชัดเจนเพื่ออธิบายขั้นตอนตลอดจนการรับข้อมูลที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องจากผู้รับบริการเกี่ยวกับบุคลิกที่ต้องการ
- 1) ตั้งใจฟังและทำความเข้าใจคำถามและข้อร้องเรียนของลูกค้าเพื่อแก้ไขปัญหาทันที
- 2) สามารถทำงานร่วมกันกับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ได้
4. ทักษะการบริหารจัดการองค์กรและเวลา:
 - 1) มีทักษะการทำงานที่หลากหลาย
 - 2) มีการจัดการเวลาและทักษะการจัดลำดับความสำคัญเพื่อตอบสนองความต้องการ
 - 3) มีความรับผิดชอบสูงเชื่อถือได้และเป็นระเบียบ และ
 - 4) มีความใส่ใจในรายละเอียด
5. มีแรงจูงใจและเต็มใจที่จะทำงานอย่างอิสระรวมถึงเป็นส่วนหนึ่งของทีม

Evergreen Beauty College (2019) ได้กำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ดี ในบทความเรื่อง What Makes a Good Makeup Artist GREAT? | Cosmetology & Beauty School - Cosmetology School in Washington | Evergreen Beauty ดังนี้

1. ความเป็นมืออาชีพ ความเป็นมืออาชีพเป็นสิ่งจำเป็นในทุกอุตสาหกรรม
2. การแสดงทักษะที่เชื่อถือได้เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการ
3. ผู้ฟังที่ดี เพื่อรู้ความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการ การเป็นผู้ฟังที่ดีมีประโยชน์ในการตระหนักถึงสิ่งที่ผู้รับบริการพยายามสื่อโดยไม่มีสมาธิ

4. ความสามารถในการทำงานอย่างรวดเร็ว เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าที่ดี ต้องมีความสามารถในการทำงานได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ผิดพลาด
5. ความคิดสร้างสรรค์ อาชีพนี้ต้องการความสามารถในการสร้างสรรค์
6. ความอยากที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากคลาสพื้นฐานเพื่อให้ทันข่าวล่าสุดและแนวโน้มทั้งหมด นำเสียดายที่เหตุฉุกเฉินเป็นวิถีชีวิต พวกเขาสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน
7. ความสามารถในการยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถปฏิบัติงานและการพัฒนาอาชีพของตนเองได้อย่างยืดหยุ่น

The London Beauty Training Academy (2018) ได้กล่าวถึงสิ่งที่สำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ดีในบทความเรื่อง How to Become a Makeup Artist - Beauty Therapy Traineeships & Courses in London - lbta.co.uk ไว้ดังนี้

1. สมาธิ ความสามารถในการมีสมาธิเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำงาน
2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการสร้างแรงบันดาลใจ
3. มีทักษะการสื่อสารและทักษะของคน (People Skills) การเข้าถึงผู้คนได้เป็นอย่างดี การจัดการกับการแต่งหน้าของแต่ละบุคคลโดยตรงนั้นต้องใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อให้ได้รับความพึงพอใจจากผู้รับบริการขณะเดียวกันก็สามารถนำความเชี่ยวชาญของคุณมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นี่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งหากคุณกำลังทำงานในโลกที่บอบบางของการแต่งหน้าเจ้าสาว
4. ความอยากที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา แฟชั่นการแต่งหน้าเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อัปเดตเทรนด์ใหม่ๆ จงเปิดกว้างและเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่นรวมทั้งจากความผิดพลาดของคุณเอง
5. ใส่ใจให้มีความสำคัญในรายละเอียด ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ต้องใส่ใจกับรายละเอียดในการดูแลความต่อเนื่องและสร้างความต่อเนื่อง พร้อมความคล่องแคล่วและทักษะมือที่มั่นคง

Chiarelli (2014) สถาบัน Ogle School ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางอาชีพที่สำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ดีในอุตสาหกรรมความงามในบทความเรื่อง Makeup Artist as a Career in the Beauty Industry ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ ใช้สีการออกแบบและการประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อสร้างบางสิ่งที่สวยงาม
2. ความรู้เรื่องสี หากต้องการใช้การแต่งหน้าอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเข้าใจว่าสีผิวของใครบางคนเกี่ยวข้องกับการแต่งหน้าสีอย่างไร การปกปิดจุดสีแดงหรือเงาสีน้ำเงินเข้มภายใต้

ดวงตาที่เหนือยล่านั้นต้องใช้สิ่งที่ตรงกันข้ามในวงล้อสีดังนั้นคุณจะต้องรู้วงล้อสีของคุณจากด้านใน โปรแกรมความงามที่โรงเรียนความงามจะสอนข้อมูลนี้

3. ทักษะด้านคน (People Skills) การเข้าถึงผู้คนได้เป็นอย่างดี การทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้รับบริการแต่งหน้าต้องเป็นผู้ฟังที่ดีและการสื่อสารที่ดีและเป็นมิตรกับคนที่มีประสิทธิภาพ

4. ความรู้ทางธุรกิจในการจัดการในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าวางแผนงานของคุณและควบคุมค่าใช้จ่าย

5. ความสามารถในการบริหารจัดการ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งการตรงต่อเวลาและเป็นระเบียบเป็นสิ่งสำคัญ การทำงานในสถานการณ์ที่กดดันและกดดันเวลาซึ่งการกำหนดเวลาเป็นส่วนสำคัญของงาน

6. ทักษะการขาย การขายเป็นสิ่งจำเป็น คุณจะต้องเป็นมิตรสุภาพและสามารถพูดคุยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์รูปแบบการแต่งหน้าได้อย่างกระตือรือร้นด้วยความรู้ที่ดีและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับลูกค้าของคุณ

7. ความแข็งแรง ศิลปะการแต่งหน้าเป็นงานที่หนัก สุขภาพกายสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง

3.3 กรอบแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

จากการสรุปแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตมาบูรณาการร่วมกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามืออาชีพ ผู้วิจัยจึงทำการสรุปและให้ความหมายจากทำการศึกษาเอกสารเพื่อเป็นจัดทำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อเป็นเพียงแนวทาง โดยจำแนกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 3 มิติ ได้แก่ มิติเจตคติ มิติทักษะและมิติความรู้ โดยในแต่ละคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะ แต่ละมิติอันนำไปสู่คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1. มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกรักใคร่ในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรม การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2. มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3. มิตติความรอบรู้ หมายถึง เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

เมื่อทำการวิเคราะห์เอกสารร่วมกันระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามืออาชีพโดยมีลำดับเอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 11 รายการและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าระดับมืออาชีพ จำนวน 12 รายการ รวมทั้งสิ้น 23 รายการ ตามลำดับดังนี้ 1) Oddi (1986) 2) Brubaker (1994) 3) Trier and Peschar (1995) 4) Smith and Spurling (1999) 5) Knapper and Cropley (2000) 6) Secretary of Labor's Commission on Achieving Necessary Skills. What work Requires of School: A SCANS Report for America (Knapper & Cropley, 2000) 7) Murphy et al. (2001) 8) Commission of the European Communities (2005) 9) Hojat et al. (2006) 10) Apollo Research Institute (2012) 11) นิตยา สำเร็จผล (2547) 12) Makeup Artist Education Organization (2019) 13) ณัฐดนัย บุญยรัตผลิน (บริษัท เอฟดับบลิวดีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน), 2561) 14) Makeup Artist Essentials (2018) 15) Follow (2017) 16) Bean-Mellinger (2018) 17) Profitable Venture Magazine (2018) 18) Bethards (2014) 19) Cool Makeup Artist (2018) 20) Neuyoo (2017) 21) Evergreen Beauty College (2019) 22) The London Beauty Training Academy (2018) 23) Chiarelli (2014) ดังตารางแสดงการวิเคราะห์ในแต่ละมิติ ดังต่อไปนี้

3.3.1 การวิเคราะห์แนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมิติเจตคติ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์เอกสารแนวทางการคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการด้านศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ

ข้อ	คุณลักษณะ	เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	รวม
1	ความรักในอาชีพ												/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
2	ตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเอง										/														1
3	เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิต			/							/														2
4	มีแรงจูงใจในการเรียนรู้										/		/	/						/	/				4
5	มองเห็นเป้าหมายในชีวิต										/														1
6	ตระหนักและเห็นคุณค่าบุคคลอื่น			/							/														2
7	มีวิสัยทัศน์และมองการณ์ไกล			/																					2

ตารางที่ 1 (ต่อ) การวิเคราะห์เอกสารแนวทางการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ

ข้อ	คุณลักษณะ	เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23 รวม
8	มีจิตสำนึกที่ดี ต่อตนเองและ ส่วนรวม		/															/		/				3
9	ยึดหลัก คุณธรรมและ จริยธรรม								/															1
10	มุ่งที่จะประสบ ความสำเร็จใน การเรียนรู้								/												/			3
11	มีความซื่อสัตย์ สุจริต								/															1
12	มีความอยากรู้ อยากเห็น		/															/						2
13	มีความเชื่อมั่น ในตนเอง		/						/									/						3
14	มีแรงจูงใจและ แรงบันดาลใจ		/				/		/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
15	มีจินตนาการ														/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
16	ชอบความความ ท้าทาย		/												/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
17	ไม่อยู่นิ่ง		/												/	/	/	/	/	/	/	/	/	6

เพราะฉะนั้นแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมิติเจตคติ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ความรักในอาชีพ รักในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า รักและศรัทธาในวิชาชีพ
ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตน ย่อมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่น อันจะส่งผลให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง
2. ตระหนักและเห็นคุณค่าในตนเองว่าตนเองมีศักยภาพในการเรียนรู้ได้ดี
การยกย่องตนเองซึ่งมีผลมาจากการประเมินตนเองและจากผู้อื่น คนรอบข้าง ทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกเป็นที่รักหรือเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งการเห็นคุณค่าตนเองนั้นจะต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างขึ้นมา แต่เกิดจากการสะสมมาตั้งแต่อดีต ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม
3. เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิตว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต การเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะทำให้ชีวิตการเรียนรู้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นในทุกช่วงของชีวิต
4. มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา มีแรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดการกระทำ แรงขับเคลื่อนดังกล่าวเกิดจากความต้องการพื้นฐานแรงผลักดันหรือความปรารถนาอันเนื่องมาจากการตั้งเป้าหมายทำให้บุคคลพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งแรงจูงใจอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้
5. มองเห็นเป้าหมายในชีวิต รับรู้ว่าอนาคตของตนเองต้องการอะไร การกำหนดเป้าหมายของชีวิตตนเอง มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานะของตนแล้วมุ่งมั่นพยายามปฏิบัติทุกวิถีทางที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้วางแผนไว้
6. ตระหนักและเห็นคุณค่าบุคคลอื่น รักการบริการ ยอมรับในความสามารถของคนรอบข้างมีจิตใจรัก มีความเต็มใจในการบริการ ความยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดี
7. มีวิสัยทัศน์และมองการณ์ไกล การมีเป้าหมายของตนเองในช่วงระยะยาว การหยั่งรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการสร้างภาพอนาคตเพื่อกำหนดเป้าหมายการทำงาน โดยอาศัยข้อมูลข้อเท็จจริงหรือความรู้และพลังแห่งการจินตนาการ
8. มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและส่วนรวม ความรู้สึกนึกคิด จิตใต้สำนึกตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งอยู่ในจิตใจ และส่งผลมาสู่การกระทำภายนอก
9. ยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรม มีคุณธรรมและจริยธรรมนำชีวิต คุณงามความดีและความถูกต้องในการแสดงออกทั้งกาย วาจา และใจของแต่ละบุคคลซึ่งยึดมั่นไว้เป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัย มีแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงามเหมาะสม และเป็นที่นิยมชมชอบหรือยอมรับจากสังคม เพื่อความสันติสุขแห่งตนเองและความสงบเรียบร้อยของสังคม

10. มุ่งที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องรู้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร อะไรคือสิ่งที่อยากเป็นในอนาคต เป็นความใฝ่ฝันที่อยากทำให้เป็นความจริง มีการวางแผนในการเรียน จัดแจงระบบการเรียนรู้มีความพร้อมในการเรียน เสริมพลังบวกให้ตนเองด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ

11. มีความซื่อสัตย์ สุจริต การยึดมั่นในความสัตย์จริงและในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม มีความซื่อตรง และมีเจตนาที่บริสุทธิ์ ปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นโดยชอบ ทำตัวเป็นที่น่าเชื่อถือ ตรงไปตรงมา รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนตัวส่วนรวม

12. มีความอยากรู้อยากเห็น ความอยากรู้อยากเห็นทำให้เกิดแรงผลักดันที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จนถือได้ว่าความอยากรู้อยากเห็นเป็นแรงจูงใจของวิทยาศาสตร์และแขนงวิชาอื่นๆ ในการศึกษาของมนุษย์

13. มีทัศนคติความเชื่อมั่นในตนเอง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

14. มีแรงจูงใจและแรงบันดาลใจ การมีพลังภายในที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

15. มีจินตนาการ เป็นความสามารถในการสร้างภาพในสมอง ซึ่งภาพเหล่านี้ไม่ได้รับรู้ผ่านการมองเห็น การได้ยินหรือผ่านวิธีการรับรู้อื่นๆ จินตนาการถือได้ว่าเป็นตัวช่วยสำคัญในการนำความรู้ไปใช้งานจริงและแก้ไขปัญหาต่างๆ และยังเป็นรากฐานในการรวมประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

16. ชอบความความท้าทาย ชอบที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพราะคิดว่าอุปสรรคเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท้าทาย ต้องพยายามหาทางเอาชนะให้ได้

17. ไม่อยู่นิ่ง ชอบสิ่งแปลกใหม่ พัฒนาตนเองไม่จบสิ้น ชอบการแสวงหาสิ่งใหม่อย่างสม่ำเสมอ

3.4.2 การวิเคราะห์แนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมิติทักษะ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เอกสารแนวทางการคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการแต่่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ

ข้อ	คุณลักษณะ	เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	รวม
1	ทักษะการสื่อสาร		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14
2	ทักษะการทำงาน					/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10
3	ทักษะด้านการจัดการ					/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
4	ทักษะการแสวงหาความรู้			/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
5	ทักษะด้านคน													/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4
6	ทักษะการคิดวิเคราะห์						/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
7	ทักษะทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ				/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4

ตารางที่ 2 (ต่อ) การวิเคราะห์เอกสารแนวทางการดูแลลักษณะการเป็นผู้นำเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิตทักษะ

ข้อ	คุณลักษณะ	เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	มิตทักษะ																							รวม
8	ทักษะการบูรณาการความรู้			/	/																			2
9	ทักษะการสร้างสรรค์															/		/	/	/				4
10	ทักษะทางสุนทรีย์																			/				1
11	ทักษะทางอาชีพ				/	/		/	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
12	ทักษะทางสังคม				/	/					/	/	/					/	/	/	/	/	/	6
13	ทักษะการแก้ปัญหา			/																				1

เพราะฉะนั้นแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมิติทักษะ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ทักษะการสื่อสาร มีมนุษยสัมพันธ์ดีเยี่ยม (Excellent Communication/ Interpersonal Skills) เป็นผู้ฟังที่ดี (Good Listener) การสื่อสารระหว่างบุคคลและสื่อสารอย่างชัดเจนเพื่ออธิบายขั้นตอนตลอดจนการรับข้อมูลที่ต้องการ ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง (Idea) สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และ กิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสารความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทัศนคติและความตั้งใจ การสื่อสารเพื่อการบรรลุเป้าหมายการทำงาน การสื่อสารด้วยหลากหลาย ภาษาและสภาพแวดล้อมที่หลากหลายอย่างได้ผล

2. ทักษะการทำงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการทำงาน ภายใต้ภาวะความกดดัน (Ability to Work Under Pressure) และ ความสามารถในการทำงานกับ ข้อจำกัดด้านเวลา (Ability to Work with Tight Time Constraints) ความสามารถในการประเมิน ความต้องการของลูกค้า (Ability to Assess Customer Needs) ความสามารถในการประเมินความ พึงพอใจของลูกค้า (Ability to Evaluate Customer Satisfaction) การหาแรงบันดาลใจในการ ทำงาน การตรงต่อเวลา การพัฒนาตัวเอง ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและลูกค้า และควบคุม ตนเองได้ดี การถอนอดกลั้น ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์ของกัน และกันได้เป็นอย่างดีและบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ ความร่วมมือกับผู้อื่นตั้งแต่การทำงานให้ได้ผลราบรื่นที่ เคารพและให้เกียรติผู้ร่วมงาน มีความยืดหยุ่นและช่วยเหลือประนีประนอมเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ร่วมงาน และเห็นคุณค่าของบทบาทของผู้ร่วมงาน

3. ทักษะด้านการจัดการ เช่น การขาย การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจัดสรร ทรัพยากร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ความเป็นผู้นำ ผู้คนและการประสานทรัพยากร เนื่องจากผู้ประกอบ อาชีพศิลปะการแต่งหน้าจำนวนมากเป็นผู้ที่ทำงานอิสระหรือเป็นผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจ เกี่ยวกับการแต่งหน้า ความสามารถในการทำงานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว เป็นการจัดระบบงานและ ระบบคนเพื่อให้สามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายโดยเน้นการวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงาน หรือให้คนทำงานตามความสามารถกระบวนการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่ การวางแผนดำเนินงานการทํากิจกรรมต่างๆ ตามหน้าที่อย่างสร้างสรรค์และเป็นไปด้วยความ เรียบร้อยราบรื่นมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดรวมไปถึงการประเมินงานเพื่อปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

4. ทักษะการแสวงหาความรู้/ทักษะการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ คือ ความสามารถ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสม ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยิ่ง

คุณมีประสบการณ์มากเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

5. ทักษะด้านคน (People Skills) การเข้าถึงผู้คนได้เป็นอย่างดี การทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้รับบริการแต่ละหน้าต้องเป็นผู้ฟังที่ดีที่มีการสื่อสารที่ดีและเป็นมิตรกับคนอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ดีเยี่ยม (Excellent Critical Thinking Skills) คือความสามารถในการคิดเชื่อมโยงได้อย่างเป็นระบบ การคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีองภาพรวมอย่างเป็นระบบมีส่วนประกอบย่อยๆ โดยอาศัยการคิดในรูปแบบโดยตรงและโดยทางอ้อม ความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรองแก้ปัญหาที่แม่นยำมีความละเอียดในการจำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูลเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ อย่างชำนาญเพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเชื่อหรือสรุป

7. ทักษะทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพราะการรับรู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วตอบสนองรับสิ่งที่รับรู้มาเป็นกระบวนการที่ใหม่ที่แสดงถึงการขาดทักษะการคิดแบบขาดวิจารณญาณผลที่เกิดขึ้นก็จะตกอยู่ภายใต้การชวนเชื่อและไม่สามารถกำหนดตนเองได้ การสร้างทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการเท่าทันไม่ตกอยู่ภายใต้การถูกชักจูงชวนเชื่อ

8. ทักษะการบูรณาการความรู้ คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงเอาความรู้ไปใช้จริง

9. ทักษะการสร้างสรรค์ คือ ความสามารถของการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาณามาสั่งสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ เพื่อนำไปสู่การค้นพบคิดค้นสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่ อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ทั้งหมดที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

10. ทักษะทางสุนทรียะ คือ ความสามารถในการรับรู้ มีรสนิยมซาบซึ้งในความงามทางด้านดนตรี กีฬา และนันทนาการงานศิลปะ

11. ทักษะทางอาชีพ คือ ความสามารถในการประกอบอาชีพและพัฒนาอาชีพตนเอง การเรียนรู้ที่จะปรับตัวได้อย่างดีในสภาวะการเปลี่ยนแปลงหรือมีภัยคุกคามได้อย่างชาญฉลาด ถือเป็นเรื่องสำคัญในการดำรงชีวิตที่มีทักษะชีวิตและการคิดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อตอบสนองการดำรงชีวิตเฉพาะบริบท สภาพแวดล้อมที่ต่างกันไป นำไปสู่การเผยแพร่เทคนิควิธีการใช้และพัฒนาทักษะใช้ให้ เกิดเป็นกลยุทธ์การขายเกิดผู้ประกอบการในงานอาชีพต่างๆ การฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญในอาชีพ ความชำนาญในอาชีพแม่นยำมือที่มั่นคง

12. ทักษะทางสังคม คือ ความสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นทักษะที่ทำให้คนสามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก ทำให้งานสำเร็จ การพัฒนาทักษะนี้จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเกิดผลดีในเรื่อการทะเลาะ เกิดการทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม ตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่ สู่คุณภาพของผลงาน

13. ทักษะการแก้ปัญหา คือ ความสามารถในการใช้ประสบการณ์กำหนดทางเลือกเพื่อจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับตนเองที่สุด

3.4.3 การวิเคราะห์แนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในมิติความรู้ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เอกสารแนวทางการคุณลักษณะการเป็นผู้นำเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแสดงหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติตามรอบรู้

ข้อ	คุณลักษณะ	เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	รวม
1	ความรู้ทางธุรกิจในการจัดการ					/			/		/		/			/		/		/			/		6
2	ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ		/			/			/															/	4
3	ความรู้ด้านสุขภาพ								/				/				/		/						3
4	ความรู้ทางวัฒนธรรมสังคม								/				/				/		/		/			/	4

เพราะฉะนั้นแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในมิติความรู้ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทางธุรกิจในการจัดการในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าวางแผนงานของคุณและควบคุมค่าใช้จ่าย
2. ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน
3. ความรู้ด้านสุขภาพ เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลสารสนเทศ ภาวะสุขภาพอนามัย และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขภาพอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล ใฝ่หวังด้านสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและครอบครัวให้เกิดความเข้มแข็ง รู้และเข้าใจในประเด็นสำคัญของการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีระดับชาติและสากล
4. ความรู้ทางวัฒนธรรมสังคม เป็นการสร้างความรู้ถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม เพื่อผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆ ได้อันส่งผลต่อการแต่งหน้านั้นๆ

ตอนที่ 4 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์และศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

4.1 บุคลากรเชิงสร้างสรรค์หรือชนชั้นสร้างสรรค์

R. Florida (2002) ได้นิยามชนชั้นสร้างสรรค์ (Creative Class) ว่าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการสร้างสรรค์รูปแบบสิ่งใหม่ที่มีความหมาย โดยชนชั้นสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มงานสร้างสรรค์แกนหลัก (Super Creative Core) ประกอบไปด้วย นักวิทยาศาสตร์และวิศวกร ศาตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัย นักแต่งนิยายและโคลงกลอน นักเขียนงานจากเรื่องจริง บรรณาธิการ นักดนตรีและนักแต่งเพลง ศิลปิน ผู้สร้างความบันเทิง นักแสดง นักสร้าง ภาพยนตร์ นักออกแบบและสถาปนิกตลอดจน คณะทำงานวิจัย นักวิเคราะห์โปรแกรมเมอร์ ทางซอฟต์แวร์ คนกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ทำงานสร้างสรรค์ประเภทการผลิตสิ่งใหม่หรือการออกแบบซึ่งเกี่ยวข้องในกระบวนการเชิงสร้างสรรค์ผลิตเหล่านั้นจะสามารถโอนถ่ายและมีประโยชน์อย่างกว้างขวางจากความคิดก็กลายมาเป็นสิ่งที่นำมาใช้ประโยชน์ได้จริง เช่น ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมานั้นสามารถนำมาใช้งานได้และเกิดการผลิตเข้าสู่ตลาด

2. กลุ่มงานสร้างสรรค์เฉพาะสายอาชีพ (Creative Professionals) ซึ่งอาชีพของคนกลุ่มนี้ได้แก่ นักฟิสิกส์ นักกฎหมาย ผู้บริหาร ผู้จัดการ เป็นผู้ที่ทำงานในอุตสาหกรรมที่เน้นการนำองค์ความรู้มาใช้งาน เช่น ภาคธุรกิจ ที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง การบริการด้านการเงิน กฎหมาย การดูแลสุขภาพและการจัดการธุรกิจ คนกลุ่มนี้จะเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์และสามารถนำองค์ความรู้ที่มีแบบแผนและซับซ้อนมาเชื่อมโยงเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านได้ โดยบุคคลกลุ่มนี้จำเป็นต้องมีวุฒิการศึกษาในระดับสูง ซึ่งถือเป็นทุนมนุษย์ในระดับสูง ลักษณะงานของคนกลุ่มนี้จะเน้นการสร้างกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง กลุ่มชนชั้นสร้างสรรค์เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ R. Florida (2002) กล่าวว่า พลังขับเคลื่อนอันสร้างสรรค์ของบุคลากรเชิงสร้างสรรค์เหล่านี้จะส่งผลดีทั้งต่อผลิตภัณฑ์ ผลงานและส่งผลในด้านสังคมด้วย กล่าวคือ กิจกรรมอันเกิดจากกลุ่มบุคลากรเชิงสร้างสรรค์นั้นจะนำไปสู่การมีชีวิตที่มีความสุขรวมทั้งการพัฒนามนุษยชาติที่ดีขึ้น

การสร้างบรรยากาศของเมืองที่เอื้อต่อการเกิดความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยดึงดูดนักสร้างสรรค์ หรือผู้ประกอบการให้เข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจในเมืองดังกล่าวมากขึ้น โดยเฉพาะการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีเพื่อรองรับธุรกิจนั้นๆ ดังเช่น ประเทศเกาหลีใต้ที่ประสบความสำเร็จในการเป็นเมืองแห่งการสร้างสรรค์เป็นผลมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ประเภทกลุ่มงานไฮเทค เช่น ภาพยนตร์เกาหลี การ์ตูนอนิเมชันและวิดีโอเกมส์ (สิริพัฒน์ ชนะกุล, 2552) สอดคล้องกับ Jane Jacobs (The Gale Group, 2007) ที่กล่าวว่า สังคมที่มีทุนมนุษย์มากกว่าก็ย่อมจะเติบโตได้เร็วกว่าสังคมที่มีทุนมนุษย์น้อยกว่า ซึ่งความสามารถของการเกิดนวัตกรรมจะต้องวัดจากจำนวนคนที่มีอาชีพที่สร้างสรรค์ (Creative Occupations) มากกว่าการวัดทุนมนุษย์ในรูปแบบเดิม ซึ่งวัดจากระดับการศึกษา (The Gale Group, 2007)

นอกจากนี้ Greenberg and Baron (2008) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในงานที่ช่วยให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นควรมีลักษณะดังนี้

1. การให้อิสระในการทำงาน พร้อมกับอำนาจในการตัดสินใจในงานซึ่งหัวหน้างานไม่ควรมีการควบคุมหรือการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดมิเช่นนั้นจะทำให้ระดับความคิดสร้างสรรค์น้อยลง
2. การสร้างลักษณะงานให้มีความน่าสนใจให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานในงานความเพลิดเพลินในการทำงานก็จะนำไปสู่ความคิดที่ดีที่สุด

ปัจจุบันธุรกิจจะแข่งขันความได้เปรียบกันที่ความแปลกใหม่ความแตกต่างของสินค้าและบริการที่สามารถตอบสนองรสนิยมและวิถีชีวิต (Life Style) ที่หลากหลายของผู้บริโภคแต่ละบุคคลได้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรมีผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ได้นั้น ก็คือ บุคลากรเชิงสร้างสรรค์ภายในองค์กร หากองค์กรใดมีบุคลากรเชิงสร้างสรรค์จำนวนมากและสามารถรักษาให้บุคลากรเชิงสร้างสรรค์

เหล่านั้น เต็มใจและต้องการที่จะทำงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานองค์การแห่งนั้นได้ ครอบคลุมทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับความก้าวหน้าและการเติบโตของธุรกิจ

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มบุคลากรเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มอุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์ โดยเลือกศึกษาบุคลากรที่อยู่ในกลุ่มงานสร้างสรรค์แกนหลัก (Super Creative Core) คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ซึ่งมีความเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมกับนักแต่งเพลง ศิลปิน นักดนตรี ผู้สร้างความบันเทิง นักออกแบบและสถาปนิก นักออกแบบแฟชั่น นักเขียน ช่างภาพ บรรณาธิการ ผู้จัดทำรายการทางโทรทัศน์และโปรแกรมเมอร์ โดยผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตด้านการแต่งหน้าที่เกิดขึ้นจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้านี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า เพราะ การประกอบอาชีพอย่างมีความสร้างสรรค์นั้นไม่เพียงส่งผลในด้านประสิทธิภาพการเพิ่มจำนวนผลงานที่สร้างสรรค์แต่จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดและรักษาผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ากลุ่มนี้ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นบุคคลชนชั้นสร้างสรรค์ต่อไปได้

4.2 ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

มนุษย์รู้จักการนำสิ่งต่างๆ ที่หาได้จากธรรมชาติแต่งแต้มใบหน้าให้เกิดสีสันมาตั้งแต่อดีต และได้มีการนำสิ่งที่ค้นพบเหล่านั้นมาพัฒนาเพื่อประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางด้านความงาม จนกระทั่งปัจจุบัน การแต่งหน้าของมนุษย์ที่นอกเหนือไปจากความสวยงามที่เกิดขึ้นแล้ว ยังแฝงการสื่อสารและความหมายเอาไว้ผ่านองค์ประกอบศิลป์ (Composition) การนำสิ่งต่างๆ มาประยุกต์ดัดแปลงสร้างสรรค์จัดรวมเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วนรูปร่าง รูปทรงตรงตามคุณสมบัติของสิ่งนั้นๆ เพื่อให้เกิดผลงานการแต่งหน้าที่มีความเหมาะสมส่วนจะเกิดความงดงาม น่าสนใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับขึ้นอยู่กับการนำเสนอภาพหรือ Makeup Look ว่ามีการสื่อถึงเรื่องราว วัตถุประสงค์ ในงานการออกแบบของเราต่างๆ เช่น สี รูปทรง รูปร่าง เส้น รวมไปถึงลักษณะของพื้นผิวที่ถูกนำมาใช้ประกอบการแต่งหน้า ซึ่งการสื่อสาร Concept และความหมายของการแต่งหน้านั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละสังคมวัฒนธรรมและยุคสมัย การแต่งหน้าถูกนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและการสื่อสารการแสดงไปจนถึงการสร้างภาพลักษณ์ บุคลิกลักษณะของบุคคล เพราะการแต่งหน้าสามารถช่วยส่งเสริม เสริมสร้าง ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายนอกของบุคคลได้เป็นอย่างดี เห็นได้จากการนำการแต่งหน้าไปใช้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการแสดงด้านต่างๆ เพราะสีสรรอีกทั้งรูปแบบที่เกิดขึ้นจากการแต่งหน้าสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ภายนอกของนักแสดงที่เหมาะสมกับบทบาทและเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทำให้เกิดความชัดเจนของตัวละครที่ผู้ชมสามารถรับรู้และมองเห็นได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในปัจจุบันนี้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจึงเริ่มหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับการใช้การแต่งหน้า

เพื่อสร้างภาพลักษณ์ภายนอกมากขึ้น เพราะด้วยใบหน้าเป็นสิ่งแรกที่ดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี และช่วยแสดงถึงตัวตนที่ทำให้คนทั่วไปรับรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้แต่งได้

Kehoe (1995) ปองเดช กวินปัลย์ (2553) และ Hawker (2010) ได้จัดองค์ประกอบทางศิลปะที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแต่งหน้าที่สำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์ผลงานการแต่งหน้าเนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีจุดเด่นที่เน้นเป็นหลักใหญ่ๆ อยู่ในตัวด้วยกัน 2 ประการ คือ

1. ทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะ ได้แก่ เส้น สี แสง และเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงามทางศิลป์ (Art Composition)
2. ทางด้านเรื่องราวหรือสาระของผลงานที่นักศิลปะการแต่งหน้าผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออก ให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเอง หรืออาจกล่าวได้ว่าจะนำเสนอเนื้อหาเรื่องราว ผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากรวมองค์ประกอบทางศิลปะเข้าด้วยกัน ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นๆ ก็จะขาดความงามของเรื่องราวที่จะเสนอถึงเรื่องที่ต้องการให้ผู้ชมรับรู้ได้ตรงกับหัวข้อเรื่องหรือชื่อภาพนั้นไป ดังนั้น การจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงให้ความสำคัญในการคิด ประยุกต์ ดัดแปลง เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะให้เกิดความสวยงาม ดึงดูดผู้ชม หรือหน้าสนใจในงานนั้นๆ เพราะจะทำให้

ลักษณะงานศิลปะการแต่งหน้าประกอบด้วย

1. การแต่งหน้าสวยงาม การแต่งหน้าเจ้าสาวและโอกาสพิเศษ ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าที่เน้นความสวยงามในโอกาสพิเศษ เช่น งานรับปริญญา ออกงาน งานราตรี หรืออื่นๆ เป็นต้น ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าที่เน้นความสวยงามเพื่อการแต่งหน้าเจ้าสาวโดยเฉพาะเพื่อความงามในแบบฉบับเจ้าสาวที่สมบูรณ์แบบที่สุด
2. การแต่งหน้าแฟชั่น ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าผสมผสานงานแฟชั่นเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ เพื่องานถ่ายภาพนิ่ง งานแฟชั่นโชว์ เป็นต้น
3. การแต่งหน้าสำหรับงานเวที ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าเพื่อการแสดงบนเวทีที่มีปัจจัยทางด้านแสง ระยะทาง บุคลิกลักษณะของตัวละคร
4. การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ (Special Effect Makeup, FX Makeup) ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าผสมผสานเทคนิคการติดขึ้นเนื้อเทียมโดยใช้ความชำนาญขั้นสูง เพื่อความสมจริงในงานการแสดงต่าง เช่น การแต่งบาดแผล ฝี ปิศาจ อสูรกาย แฟนตาซี เป็นต้น
5. การแต่งหน้าด้วยฟู้กันลม ใช้หลักศิลปะการแต่งหน้าผสมผสานเทคนิคการพ่นและแต่งหน้าด้วยฟู้กันลมเพื่อให้ได้งานที่มีความละเอียดและคุณภาพสูง และใช้ความชำนาญขั้นสูง

4.3 ผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

Kehoe (1995) ปองเดช กวินปัลย์ (2553) และ Hawker (2010) ได้กล่าวถึงประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ การสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า เป็นความสามารถของการนำแรงบันดาลใจก่อให้เกิดเป็นจินตนาณามาสร้างขึ้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ เพื่อนำไปสู่การค้นพบคิคค้นสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่ อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และความคิดสร้างสรรค์ โดยนำหลักศิลปะและการแต่งหน้าเข้าด้วยกัน

ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับคู่มือ

5.1 ความหมายของคู่มือ

การดำเนินกิจกรรมจะต้องใช้สื่อและสื่อที่สำคัญคือคู่มือ เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้เนื้อหาวิธีการ สื่อ ตลอดจนการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน ความหมายของคู่มือนั้น มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของคู่มือว่า เป็นสมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพื่อใช้ประกอบตำรา เพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาหรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ภทรากร เฟื่องฟู (2548) ให้ความหมายว่าคู่มือคือหนังสือหรือเอกสารแนะนำที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้ได้ศึกษาทำความเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างง่ายและมีประสิทธิภาพได้มาตรฐานและบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้มากที่สุด

พิศุจน์ มีไปล์ (2549) กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่าคู่มือคือ หนังสือที่จัดทำขึ้นโดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงานกิจกรรมการวัดผลโดยผู้เขียนที่มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ นำมาจัดทำให้อ่านง่ายและสะดวกต่อผู้ศึกษาหรือผู้นำไปใช้จัดกิจกรรมได้ด้วยตนเองตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) ให้ความหมายของคู่มือว่าคู่มือ หมายถึง หนังสือ ตำรา เอกสารแนะนำหรือเป็นสื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กัน กับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระสั้นๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สุรัสวดี จินดาเนตร (2553) กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่าคู่มือเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการของผู้ใช้ให้สามารถดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้มากที่สุดและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สิริกร ประสพสุข (2555) กล่าวถึงความหมายของคู่มือว่าคู่มือ หมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้อคู่มือได้ศึกษาทำความเข้าใจและง่ายต่อการปฏิบัติตามได้ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันมากที่สุด และทำให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่ใกล้เคียงกัน

สรุปได้ว่าคู่มือ คือ หนังสือหรือเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยมุ่งหวังให้ผู้อ่านหรือผู้ใช้มีความเข้าใจสามารถดำเนินการในเรื่องนั้นด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสมหรือหนังสือหรือเอกสารที่ใช้ประกอบควบคู่เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยลักษณะของคู่มือที่ดีนั้น ควรประกอบด้วย เนื้อหาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายมีรูปแบบกระชับรัด ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนมีการจัดลำดับข้อมูลนำเสนอเป็นขั้นตอนที่เข้าใจง่ายในด้านของเนื้อหาควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน มีการระบุขอบข่ายเนื้อหาที่ครอบคลุม มีคำแนะนำในการศึกษาคู่มือซึ่งเขียนไว้ชัดเจน มีความเหมาะสมตรงกัน ความต้องการและความจำเป็น ส่วนในด้านการนำไปใช้นั้นควรมีการกำหนดขั้นตอนการศึกษาคู่มือ กิจกรรม เนื้อหาและแบบฝึกที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งมีการประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาของคู่มือในส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญของคู่มือ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้คู่มือและวัตถุประสงค์คู่มือ ส่วนที่ 2 เนื้อหาสาระแบบฝึกกิจกรรมและการวัดประเมินผลและส่วนที่ 3 แหล่งอ้างอิง ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของคู่มือจะต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจมีวิธีการใช้ไม่สลับซับซ้อน การนำเสนอแหล่งความรู้สื่ออุปกรณ์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม ในการดำเนินขั้นตอนการจัดทำคู่มือควรเริ่มจากกำหนดหัวข้อเรื่องที่จะศึกษา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจัดทำ ตมมขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตรวจสอบและทดสอบเนื้อหาปรับปรุงคู่มือและใช้งาน ประเมินผล รวบรวมข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงคู่มือและจัดทำคู่มือที่สมบูรณ์เหมาะสมต่อการใช้งาน

5.2 ลักษณะของคู่มือที่ดี

นักการศึกษากล่าวถึงลักษณะของคู่มือที่ดีไว้ ดังเช่น

สาระ ปัทมาพงศา (2551) กล่าวว่า คู่มือที่ดีนั้นควรมีลักษณะในประเด็นหลักๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาต้องถูกต้องและครอบคลุมสาระของคู่มือนั้น
2. การจัดลำดับข้อมูลนำเสนอเป็นขั้นตอนเข้าใจง่าย
3. มีคำชี้แจง มีวัตถุประสงค์ชัดเจน
4. ผู้ได้อ่านแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้

5. รูปแบบของคู่มือเหมาะสมและทนต่อการใช้งาน
6. ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้ใช้เพื่อให้เข้าใจง่าย
7. มีตัวอย่างประกอบทำให้เข้าใจง่ายขึ้น
8. มีแหล่งสืบค้นข้อมูลหรือหนังสืออ้างอิง

แสงรุณีย์ มีพร (2552) กล่าวว่า คู่มือที่ดีนั้นควรให้รายละเอียดครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ

ดังนี้

1. ควรระบุให้ชัดเจนว่าคู่มือนั้น เป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้
2. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง
3. ควรมีส่วนน่าที่จูงใจผู้เข้าว่าคู่มือจะช่วยผู้ใช้ได้ใช้อย่างไร ผู้ใช้จะได้ประโยชน์อะไรบ้าง
4. ควรมีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ในการใช้คู่มือเพื่อให้การใช้คู่มือ

เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. ควรมีสถานที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัวการเตรียมเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และสิ่งจำเป็นในการดำเนินการตามคู่มือแนะนำ

6. ควรมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

7. ควรมีคำถามหรือกิจกรรมให้ผู้ใช้คู่มือทำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจการอ่านหรือการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอแนะและเว้น ที่ว่างสำหรับผู้ใช้คู่มือในการเขียนคำตอบ รวมทั้งมีคำตอบหรือแนวในการตอบหรือคำแนะนำให้ไว้ด้วยเพื่อผู้อ่านจะสามารถตรวจสอบคำตอบของตนเอง นอกจากนั้นผู้เขียนที่มีประสบการณ์มากในเรื่องที่เขียนหากสามารถคาดคะเนคำตอบของผู้ใช้คู่มือได้ และคาดคะเนได้ว่าส่วนใหญ่ผู้ใช้คู่มือมักผิดพลาดตรงจุดไหน ถ้าผู้เขียนคู่มือสามารถอธิบายด้วยว่าคำตอบอะไรถูกผิดด้วยเหตุใด ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้คู่มือ

8. ควรใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยให้ผู้ใช้คู่มือสามารถใช้คู่มือได้โดยสะดวก เช่น การจัดรูปเล่ม ขนาด การเลือกตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร การใช้สี การใช้ภาพการใช้การตีกรอบ การเน้นข้อความบางตอน เป็นต้น

9. ควรให้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านซึ่งอาจจะเป็นบรรณานุกรมรายชื่อชมรม รายชื่อสื่อ รายชื่อสถาบัน รายชื่อบุคคลสำคัญ เป็นต้น

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) กล่าวว่าคู่มือที่ดีต้องเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ วิธีการจัดกิจกรรมนั้น มีความละเอียดอ่อน แล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่ายและรูปแบบของคู่มือควรเป็นที่น่าสนใจมีแหล่งอ้างอิงที่สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้

วัฒนา ฉิมประเสริฐ (2554) กล่าวว่าลักษณะที่ดีของคู่มือจะต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจเมื่ออ่านแล้วต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ต้องเน้นแนวปฏิบัติที่สำคัญ ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิแผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่าย และรูปแบบของคู่มือควรจะมีรูปแบบที่น่าสนใจ สวยงาม น่าอ่าน และทนทานต่อการใช้งาน

สิริกร ประสพสุข (2555) กล่าวว่า ลักษณะของคู่มือที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ด้านรูปแบบ มีขนาดรูปเล่มเหมาะสม ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน รูปประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาและการนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้น ตอนมีความชัดเจน
2. ด้านเนื้อหาวัตถุประสงค์ของคู่มือกำหนดไว้ชัดเจน เหมาะสมระบุขอบข่ายเนื้อหา เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์คำแนะนำการศึกษาคู่มือเขียนได้ชัดเจน เข้าใจง่ายเนื้อหาความรู้มีความเหมาะสมตรงกับความต้องการและความจำเป็น
3. ด้านการนำไปใช้ กำหนดขั้นตอนการศึกษาคู่มือไว้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมเนื้อหา และแบบฝึกได้สัมพันธ์มีกิจกรรมประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา

สรุปได้ว่าลักษณะของคู่มือที่ดี คือ จะต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจเมื่ออ่านแล้วต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ต้องเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ วิธีการจัดกิจกรรมนั้นมีความละเอียดอ่อน แล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง เพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่ายและรูปแบบของคู่มือควรเป็นที่น่าสนใจมีแหล่งอ้างอิงที่สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ระบุให้ชัดเจนว่าคู่มือนั้น เป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้ มีการจัดรูปเล่ม ขนาด การเลือกตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร การใช้สี การใช้ภาพการใช้การตีกรอบ การเน้นข้อความบางตอน ที่ชัดเจนถูกต้องอย่างเหมาะสม

5.3 องค์ประกอบของคู่มือ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า มีผู้อธิบายองค์ประกอบของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

พิศุจน์ มีไปล์ (2549) กล่าวว่า องค์ประกอบของคู่มือควรประกอบด้วยคำชี้แจงในการทำคู่มือหรือแนวทางการปฏิบัติเนื้อหาสาระที่สำคัญในการสอน กระบวนการวิธีการการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้และแหล่งอ้างอิงที่สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้อีกต่อไป

แสงรุณีย์ มีพร (2552) กล่าวว่า คู่มือ ประกอบด้วย

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือ
2. คำชี้แจงเกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็นต่าง ๆ
3. เนื้อหาสาระและกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินการ
4. ความรู้เสริมหรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยผู้อ่านในการฝึกฝน

5. ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

6. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิง

คัมภีร์ สุตแท้ (2553) กล่าวว่า คู่มือ ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ

1. ส่วนที่ 1 บทนำเป็นส่วนที่อธิบายถึงความเป็นมาในการจัดทำคู่มือความมุ่งหมายความสำคัญและประโยชน์ของคู่มือ

2. ส่วนที่ 2 คำชี้แจงการใช้คู่มือเป็นส่วนเกี่ยวกับวิธีการใช้คู่มือ

3. ส่วนที่ 3 ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือ

พัชรพร สันติวิจิตร (2553) กล่าวว่า ในการจัดทำ คู่มือจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ วิธีการใช้คู่มือหรือคำแนะนำในการใช้คู่มือเนื้อหาสาระคำชี้แจงเกี่ยวกับการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การจัดกิจกรรม แหล่งข้อมูลอ้างอิง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้คู่มือให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยในการฝึกฝนเพื่อประโยชน์ในการช่วยให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย ทั้งยังช่วยในการประหยัดทรัพยากร ประหยัดเวลาและบุคลากร ตลอดจนผลงานมีคุณภาพตามเป้าหมาย

สุรัสวดี จินดาเนตร (2553) อธิบายองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือไว้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือครอบคลุมถึง

1.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือ

1.2 ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ

1.3 วิธีการใช้

1.4 คำแนะนำ

2. เนื้อหาสาระที่จะสอนปกติมีเนื้อหาสาระที่จะสอน โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายประกอบและอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง

3. การเตรียมการสอน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

3.1 การเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น

3.2 การเตรียมวัสดุ เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัดและแบบปฏิบัติ ข้อสอบ

คำเฉลย

3.3 การติดต่อประสานงานที่จำเป็น

4. กระบวนการวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นส่วนที่สำคัญของคู่มือ ซึ่งมีข้อมูลรายละเอียด ดังนี้

4.1 คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการสอน

4.2 คำแนะนำและตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนที่ช่วยให้ผู้สอนบรรลุผล

4.3 คำถามตัวอย่างแบบฝึกหัดแบบฝึกปฏิบัติและสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการสอน

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ ซึ่งมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

5. การจัดและประเมินผลคู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการสอนอย่างครบถ้วนการวัดและประเมินการสอนนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอนอีกองค์ประกอบหนึ่งที่คู่มือ จำเป็นต้องให้รายละเอียดต่างๆ เช่น เครื่องมือวัดผลวิธีวัดผลเกณฑ์การประเมินผล

6. ความรู้เสริม คู่มือที่ดีจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้และสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้มักจะประสบปัญหาในเรื่องใดและจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ของครูอื่นจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

7. ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ปัญหาผู้เขียนคู่มือจะเป็นผู้มีประสบการณ์ในเรื่องที่เขียนมากพอสมควร ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่าการดำเนินการเรื่องนั้นๆ มักจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้างและจุดอ่อนในเรื่องนั้นมีอะไรบ้างการมีประสบการณ์จะช่วยให้ผู้ใช้และผู้อ่านสามารถกระทำสิ่งนั้นๆ ได้ราบรื่น ไม่เกิดปัญหาอุปสรรค ปัญหาหนึ่งว่าเป็นจุดเด่นของคู่มือ การทำหน้าที่ผู้เขียนที่ดีจะต้องแนะนำและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับผู้อ่านหรือผู้ใช้

8. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่างๆ หนังสือที่ดีควรมีแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล (2553) กล่าวถึงองค์ประกอบของคู่มือว่าควรประกอบด้วยรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

1. คำชี้แจงการใช้คู่มือโดยครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของคู่มือความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือวิธีการใช้และคำแนะนำ

2. เนื้อหาสาระ ปกติจะมีการให้เนื้อหาสาระโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายประกอบและอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง

3. การเตรียมการ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมสถานที่วัสดุสื่ออุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น การเตรียมวัสดุและการติดต่อประสานงานที่จำเป็น

4. กระบวนการวิธีการกิจกรรม ส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญของคู่มือคู่มือจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีดำเนินการคำแนะนำและตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะช่วยให้บรรลุผลคำถามตัวอย่างแบบฝึกหัด แบบฝึกปฏิบัติและสื่อต่าง ๆ ที่ใช้และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำไม่ควรทำซึ่งมักจะมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน ฯลฯ

5. การวัดและประเมินผลคู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน การวัดและประเมินผลนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่งที่คู่มือจำเป็นต้องให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือวัดผล วิธีวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล คู่มือครูอาจเสนอแนะเกณฑ์ในการประเมินผลหรือให้คำแนะนำในการพัฒนาเกณฑ์เพื่อประเมินด้วย

6. ความรู้เสริม คู่มือที่ดีจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้และสามารถคาดคะเนได้ว่าผู้ใช้ง่ายจะประสบปัญหาในเรื่องใดและจัดหาหรือจัดทำข้อมูลที่จะช่วยส่งเสริมความรู้อันจะทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา

8. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ

วัฒนา นิยมประเสริฐ (2554) กล่าวว่าองค์ประกอบของคู่มือที่ดีนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้ง่ายต่อการทำความเข้าใจโดยประกอบไปด้วยคำชี้แจงในการใช้คู่มือเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและครอบคลุมทุกด้าน วิธีนำไปใช้และการแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่างๆ ตลอดจนการเสนอสื่ออุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของคู่มือที่ดีนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้ง่ายต่อการทำความเข้าใจโดยประกอบไปด้วยคำชี้แจงในการใช้คู่มือเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและครอบคลุมทุกด้าน วิธีนำไปใช้และการแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่าง ๆ ตลอดจนการเสนอสื่ออุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมต้องประกอบด้วย 1) คำชี้แจงในการใช้คู่มือครอบคลุมถึง 2) เนื้อหาสาระที่จะสอนปกติมีเนื้อหาสาระที่จะสอน โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบาย ประกอบและอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง 3) การเตรียมการสอน 4) กระบวนการวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอน 5) การวัดและประเมินผล 6) ปัญหาและคำแนะนำ 8) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่างๆ หนังสือที่ดีควรมีแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

งานวิจัยในประเทศ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (Chareonwongsak, 2001) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร (Factors Contributing to Lifelong Learning Attitudes: A Study of Secondary School Teachers in Bangkok) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง (1) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factor) (2) ปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Associated Person Factors) 3) ปัจจัยที่ทำงาน (Workplace Factors)

นิตยา สำเร็จผล (2547) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้กรอบแนวคิดของจอร์นสโตน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการ

การศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในขอบเขตของอุดมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 15 องค์ประกอบ 100 ตัวบ่งชี้ จำแนกตามการวิเคราะห์เชิงระบบ แบ่งเป็น 1) ด้านปัจจัยตัวป้อน 4 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านกระบวนการ 5 องค์ประกอบ 34 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านผลลัพธ์ คือ คุณลักษณะความเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 4 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ และ 4) ด้านการจัดโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2 องค์ประกอบ 20 ตัวบ่งชี้ ผลการวิจัยด้านผลลัพธ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ เรียงลำดับตามน้ำหนักสำคัญ ได้แก่

1. องค์ประกอบคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 2) รักการอ่านการค้นคว้า 3) มุ่งมั่นและพยายามนำตนเข้าสู่การเรียนรู้ 4) มีความเชื่อมั่นว่าตนสามารถเรียนรู้ได้ 5) เชื่อมั่นว่าการเรียนรู้เรียนได้จากทุกแหล่ง 6) มีเป้าหมายในชีวิต 7) มีแรงจูงใจภายในอย่างสูงในการเรียนรู้ 8) มีความคิดจิตใจเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 9) ใช้ข้อมูลหลายด้านในการตัดสินใจ 10) มีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหลังจบการศึกษา และ 11) มีผลการพัฒนาตนและการงานอย่างต่อเนื่อง

2. องค์ประกอบเจตคติต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) เห็นคุณค่าว่าการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ 2) เห็นความจำเป็นของการเรียนรู้ต่อเนื่อง และ 3) มีความสนุกสนานในการเรียนรู้

3. องค์ประกอบทักษะและความสามารถที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ทักษะการคิด 2) ทักษะพื้นฐาน และ 3) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4. องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของตนเอง 2) การประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ 3) การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายในทุกรูปแบบการเรียนรู้ 4) การใช้เครื่องมือการเรียนรู้ 5) การใช้และแปลความหมายข้อมูลที่ได้ และ 6) การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง

ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอรรถาธิบายเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชน จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) คุณลักษณะด้านนิสัยและพฤติกรรม ประกอบด้วย พฤติกรรมความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และพฤติกรรมการสะท้อนผลการเรียนรู้ 2) คุณลักษณะด้านเจตคติ ประกอบด้วย การมองเห็นคุณค่าในตนเอง การมองเห็นคุณค่าของบุคคลรอบข้าง การมองเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และการมองเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม 3) คุณลักษณะด้านทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะการบูรณาการความรู้ ทักษะการจัดการ ทักษะทางสังคม ทักษะทางอาชีพ และทักษะใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และ 4) คุณลักษณะด้านความรู้ ประกอบด้วย ความรู้ด้านประสบการณ์

ความรู้ด้านสังคม ความรู้ด้านวิชาการ ความรู้ด้านอาชีพ และความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ ยังศึกษารูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชน มีองค์ประกอบที่สำคัญในรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย 2) พื้นที่การเรียนรู้ตามอัธยาศัย 3) ผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ 4) ปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ตามอัธยาศัย 5) กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย 6) ทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย และ 7) วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เป็นต้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

Cotton (1998) ได้ศึกษาวิจัยว่าเพราะเหตุใดผู้เรียนในปัจจุบันจึงต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยศึกษาทัศนคติและความต้องการทักษะ ในผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ไม่เกินระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพบว่า การเรียนของผู้เรียนนั้นไม่ควรเน้นทางระบบวิชาการมากเกินไป แต่ผู้เรียนควรเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้รวมถึงมุ่งเน้นการเรียนรู้จากสังคม โดยผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อการเรียนรู้นั้นปราศจากการแข่งขัน รวมถึงภาระงานที่ได้รับมอบหมายมีความชัดเจนและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งเป็นความท้าทายและมีความมุ่งหวังว่าจะปฏิบัติออกมาได้ผลดี ซึ่งผู้เรียนจะมีวิธีการเรียนในแบบฉบับของตนเองโดยครูเป็นเพียงผู้ร่วมให้การสนับสนุนอยู่ห่างๆ โดยทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ตลอดชีวิตประกอบด้วย ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ทักษะการวิจัยและค้นคว้า ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการใช้กลยุทธ์ในการเรียนขั้นสูงและการคิดขั้นสูง ซึ่งทุกทักษะที่ปฏิบัติจะต้องตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง

Crick, Broadfoot, and Claxton (2004) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบประเมินการเรียนรู้ตลอดชีวิตในผู้เรียนอายุ 6-18 ปี จำนวน 1,064 คน ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพจำนวน 65 ข้อมี 7 ด้าน ได้แก่ แบบแผนความก้าวหน้า (Growth Orientation) ความสงสัย/พลังของ การแสวงหาคำตอบ (Curiosity, Energy) การให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรียนรู้ (Meaning-Making) การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ความยืดหยุ่นและมุ่งมั่นเมื่อเผชิญต่ออุปสรรค (Resilience and Robustness) การตระหนักรู้เชิงกลยุทธ์ในการเรียนรู้ (Strategic Awareness) เรียนรู้การสร้างสัมพันธ์ผู้อื่นเพื่อให้อยู่รอด (Learning Relationship) ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินการเรียนรู้ตลอดชีวิตในผู้เรียนมี 5 ด้าน คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองและความเชื่อมั่นในความสำเร็จ (Self-Efficacy and Commitment) การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ความยืดหยุ่นและมุ่งมั่นเมื่อเผชิญต่ออุปสรรค (Resilience and Robustness) การตระหนักรู้เชิงกลยุทธ์ในการเรียนรู้ (Strategic Awareness) เรียนรู้การสร้างสัมพันธ์ผู้อื่นเพื่อให้อยู่รอด (Learning Relationship) จำนวน 65 ข้อ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

งานวิจัยในประเทศ

จรัญญา พรหมเกษา (2547) ศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ด้อยโอกาสตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้เรียนเกี่ยวแนวทางการจัดการศึกษานอกระบบตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้คือ จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความถนัดของผู้เรียน จัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้านการจัด เนื้อหาหลักสูตรคือ จัดเนื้อหาความรู้ด้านการดำรงชีวิต จัดเนื้อหาความรู้ด้านทักษะและวิชาชีพ และ จัดเนื้อหาความรู้ด้านความรู้ทั่วไป ด้านการประเมินผลผู้เรียน คือ จัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียน จัดประเมินผู้เรียนหลากหลายวิธี และจัดประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ด้านการมีส่วนร่วมของทุก องค์การคือ จัดให้ภาครัฐมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการศึกษา และจัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินกิจกรรมการศึกษา

ชนาธิป ศิริปัญญาวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทาง การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางจิต โดยใช้หลักการนีโอฮิวแมนนิสและสัญญา แห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทาง การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางจิตโดยใช้หลักการนีโอฮิวแมนนิสและสัญญา แห่งการเรียนรู้ มี องค์ประกอบ คือ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) กระบวนการ (4) การประเมินผล 2) ผลการ ทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ากลุ่มทดลองมีสุขภาวะทางจิตที่ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้ พบว่า ปัจจัย ได้แก่ ด้านสถานที่ ด้านแหล่งความรู้และสื่อการ เรียนรู้ ด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม

ชนินทร สุขเจริญ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างมโนธรรมสำนึกเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ สำหรับเยาวชนที่อาศัยอยู่บน เกาะบริเวณอ่าวไทย ผลการวิจัย พบว่า 1) เยาวชนมีความต้องการการเรียนรู้ด้านภัยพิบัติทาง ธรรมชาติเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ วาตภัย ธรณีพิบัติภัย อุทกภัย 2) โปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างมโนธรรมสำนึกเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ สำหรับเยาวชนที่อาศัยอยู่บน เกาะบริเวณอ่าวไทย แบ่งออกเป็น 10 หน่วยการเรียนรู้คือ สภาวะโลกร้อน ประเภท สาเหตุ กระบวนการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ วงจรการจัดการภัยพิบัติ วิธีการเฝ้าระวัง การปฐมพยาบาล การดำรงชีวิตหลังภัยพิบัติ ปฏิบัติการสำรวจ การฝึกปฏิบัติหาแผนผัง การทำปฏิทินฤดูกาล และ แผนภูมิต้นไม้ การอนุรักษ์ ป้องกัน ฟื้นฟู ธรรมชาติและการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง 3) โปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ทักษะ และมโนธรรมสำนึก

ให้กับผู้ร่วมทดลองในระดับมากถึงมากที่สุด 4) ปัจจัยส่งเสริมโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น คือ องค์ประกอบของโปรแกรม อุปสรรค คือ ประเทภภัยพิบัติทางธรรมชาติ และระยะเวลาในการปฏิบัติการ ความเชื่อของคนในชุมชนในทางที่ผิดการท่องเที่ยว และสภาพภูมิอากาศ ปัญหา คือ ด้านแหล่งการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้ ปัญหากลุ่มทดลองและปัญหาสถานที่ทำการทดลอง

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์

Lowe and Skitmore (1994) ได้ศึกษาผลการใช้ปัจจัยและทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb กับกรอบรณนังงานแผนกจัดซื้อจำนวน 10 คนมีอายุเฉลี่ย 43.3 ปี ครึ่งหนึ่งของประชากรระบุว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญส่วนอีกครึ่งระบุว่าเป็นมืออาชีพ วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อวัดรูปแบบการเรียนรู้ของพนักงานแผนกจัดซื้อโดยใช้รายการรูปแบบการเรียนรู้และแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb ผลการศึกษาพบว่ารายการรูปแบบการเรียนรู้และแบบสอบถามบางข้อไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เพราะเครื่องมือทั้งสองชนิดมีขอบข่ายและระบบการประเมินต่างกัน ทั้งนี้เห็นได้จากรายการรูปแบบการเรียนรู้ระบุว่าผู้เรียนรู้จากการลงมือทำ (Accommodators) ชอบเรียนรู้จากประสบการณ์รูปธรรมในขณะที่ข้อคำถามในแบบสอบถามมีใจความที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้เรียนรู้จากการนำความรู้ไปใช้ (Convergers) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า พนักงานแผนกจัดซื้อที่มีประสบการณ์ สามารถเข้าใจวิธีเรียนรู้การทำงานและมีสมรรถภาพในการทำงานดีกว่ารวมทั้งสามารถปรับปรุงสมรรถภาพการทำงานโดยปฏิบัติตาม ขั้นตอนทีเสนอแนะ ได้แก่ การสร้างแฟ้มงานกิจกรรมการเรียนรู้และการวิเคราะห์วิธีปฏิบัติงานและเรียนรู้งานโดยใช้การตรวจสอบจากรายการ (Checklists) จากผลการวิจัยนี้ Lowe and Skitmore จึง สรุปว่าถึงแม้ว่ามีกลุ่มประชากรเพียง 10 คน แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมแล้วรูปแบบการเรียนรู้สามารถวัดได้และสามารถนำไปใช้พัฒนาสมรรถภาพการทำงานได้

Currie (1995) ศึกษาเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้และการออกแบบการฝึกอบรมผู้บริหารสาธารณะสุข พบว่าการใช้รายการรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb รวมทั้ง Honey and Mumford ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดการเรียนรู้ให้มีกิจกรรมหลากหลายสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจ เช่น กิจกรรมบทบาทสมมุติรวมทั้งเทคนิคอื่นๆที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกจะเหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนักกิจกรรม (Activists) กลุ่มนักคิดวิเคราะห์ (Reflectors) ชอบแบบฝึกหัดที่มีการประเมินตนเองรวมทั้งใบงานที่สามารถนำไปทำที่บ้าน กลุ่มนักทฤษฎี (Theorists) ชอบฟังคำบรรยายและอภิปราย กลุ่มนักปฏิบัติ (Pragmatists) ชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเทคนิคพิเศษ เช่น การแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติงานที่เหมือนกับงานที่จะต้องทำในอนาคต นอกจากนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นบทบาทสำคัญของผู้สอน คือ การ

ใช้กลวิธีการสอนรวมทั้งสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ และใช้รูปแบบการเรียนรู้เหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญของการออกแบบการสอนที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผลต่อผู้เรียน คือ ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและช่วยให้พัฒนาตนเองเป็นผู้เรียนรู้ที่ดี

Filipczak (1995) รายงานผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนทั่วไป สรุปผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรมบุคลากรที่แตกต่าง จากการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั่วไป พบว่า บุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ไม่ตระหนักถึงการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ดังนั้นเมื่อเข้ารับการอบรมโดยเฉพาะการอบรมที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer Based Training) ซึ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้รับการอบรมไม่สามารถขอให้ผู้ใดช่วยเหลือได้ การให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้รวมทั้งการวัดความพึงพอใจรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถพอที่จะเรียนรู้สิ่งใดได้แล้วสามารถปรับตนเองให้เรียนรู้เนื้อหาสาระได้ โดยเลือกเรียนกิจกรรมที่ออกแบบสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง พร้อมทั้งใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ เรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองไม่คุ้นเคย นอกจากนี้การให้ความรู้และการวัดความพึงพอใจรูปแบบการเรียนรู้ยังทำให้ผู้รับการอบรมเรียนรู้วิธีเรียน ตลอดจนการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อีกด้วย สำหรับผู้อบรมแบบหลักสูตรการฝึกอบรมแล้วการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายสนองความพึงพอใจรูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆ ช่วยให้ผู้รับการอบรมเลือกเรียนกิจกรรมตามความชอบได้โดยไม่เลิกล้มการเข้ารับการฝึกอบรมเสียก่อน

Robotham (1995) ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับรายการรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb เช่น ควรบังคับให้นักศึกษาใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากรูปแบบที่ตนเองชอบเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือไม่ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาพึงพอใจเท่านั้น มิฉะนั้นนักศึกษาจะไม่พอใจและไม่เรียน ในกรณีนี้ Robotham ได้แย้งว่า ผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพแท้จริงคือผู้ที่สามารถปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาที่นำเสนอในทุกรูปแบบและเป็นผู้กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรจึงควรเน้นการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้การกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองไม่ควรตีกรอบให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่กำหนดให้เท่านั้น Robotham เห็นด้วยกับการออกแบบหลักสูตรให้สนองความพึงพอใจรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ นอกจากนี้การจำแนกให้นักศึกษารู้รูปแบบการเรียนรู้ของตนเองช่วยให้ นักศึกษาใช้ความถนัดทางการเรียนอย่างเต็มที่และเข้าใจวิธีเรียนใน ขณะเดียวกันการกำหนดให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยวิธีอื่นๆ ก็ช่วยให้เรียนรู้มากขึ้น

Demirbas and Demirkan (2007) วิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการออกแบบและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางวิชาการกับเพศ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

คือ ศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้กับความสามารถทางวิชาการและเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาออกแบบ ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบสิ่งแวดล้อม คณะศิลปกรรมมหาวิทยาลัย Bilkent ประเทศตุรกี ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (Kolb's Experiential Learning Theory) (D. A. Kolb, 1984) ในการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของประชากรในช่วง 3 ปีการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการออกแบบส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผู้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ (Assimilators) และผู้นำความรู้ ไปใช้ (Convergers) นอกจากนี้ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับเพศ ความสามารถทางวิชาการของนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิงในหลักสูตรเกี่ยวกับเทคโนโลยี ในขณะที่ความสามารถของนักศึกษาหญิงจะสูงกว่านักศึกษาชายในหลักสูตรเกี่ยวกับศิลปะและวิชาพื้นฐาน นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนำความรู้ไปใช้ (Convergers) จะสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบคิดไตร่ตรอง (Divergers) ในหลักสูตรด้านการออกแบบและข้อเสนอแนะคือผู้สอนในสาขาวิชาออกแบบควรปรับกลวิธีการสอนให้สัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาและควรแนะนำรูปแบบการเรียนรู้ให้นักศึกษานำไปใช้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้จำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับประเภทของกลุ่มผู้เรียนซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป รูปแบบการเรียนรู้แบบนำความรู้ไปใช้ (Convergers) หรือกลุ่มที่เรียนรู้แบบคิดไตร่ตรอง (Divergers) ในหลักสูตรควรปรับกลวิธีการสอนให้สัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและควรแนะนำรูปแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำไปใช้ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นสายงานด้านวิชาชีพที่มุ่งเน้นการปฏิบัติและใช้ทักษะเป็นสำคัญ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับกลุ่มที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบนำความรู้ไปใช้ (Convergers) ต้องตรงกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกัน กล่าวคือ เรียนรู้ได้ดีจากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน ถนัดในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าชอบค้นหาแนวคิดและการทดลองใหม่ๆ เพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอธิบายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดป็นผู้เรียนรู้จากการนำสิ่งที่เรียนไปปฏิบัติ ชอบการเรียนรู้ในห้องปฏิบัติการ ชอบเรียนเนื้อหาที่นำไปใช้ได้ ชอบค้นหาความรู้และกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ไม่ชอบการเรียนรู้ทฤษฎี ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลความคิดการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับ

ตอนที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์” ผู้วิจัยใช้แนวคิดและการศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้ 1) การศึกษาวิเคราะห์การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้นแบบเพื่อให้ได้คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และ 2) แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยการบูรณาการแนวคิด ของ D. A. Kolb (1984) โดยนำขั้นตอนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดของ Houle (1972) 7 ขั้นตอน การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาเป็นกรอบของการวิจัยดังต่อไปนี้

7.1 การศึกษารอบแนวทางของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารเอกสารจากตำราเรียน บทความ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต และคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามืออาชีพ ทั้งหมด 32 รายการ แบ่งออก เป็น 3 มิติ ดังนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ
2. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ
3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้

7.2 คุณลักษณะของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

7.3 แนวคิดเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972) 7 ขั้นตอนประกอบด้วย ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1-7 ดังนี้

- 7.3.1 ขั้นการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้
- 7.3.2 ขั้นการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
- 7.3.3 ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์

7.3.4 ขั้นการออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

โดยการบูรณาการแนวคิดของ D. A. Kolb (1984) 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสร้างประสบการณ์ 2) ขั้นการสะท้อนการเรียนรู้/ทบทวนการ 3) ขั้นการสรุปองค์ความรู้ 4) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้นตอน ผู้เรียนจะเกิดความรู้ใหม่ที่สามารถประยุกต์ใช้ในอนาคตต่อไป

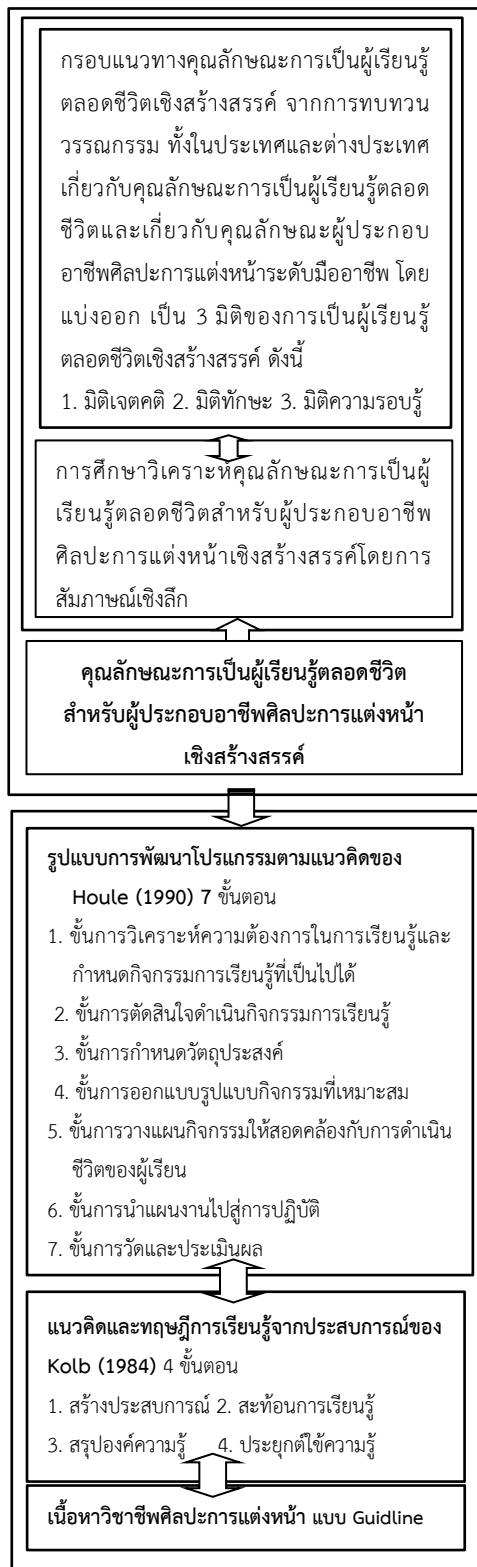
7.3.5 ขั้นการวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

7.3.6 ขั้นการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

7.3.7 ขั้นการวัดและประเมินผล

ปัจจัยนำเข้า

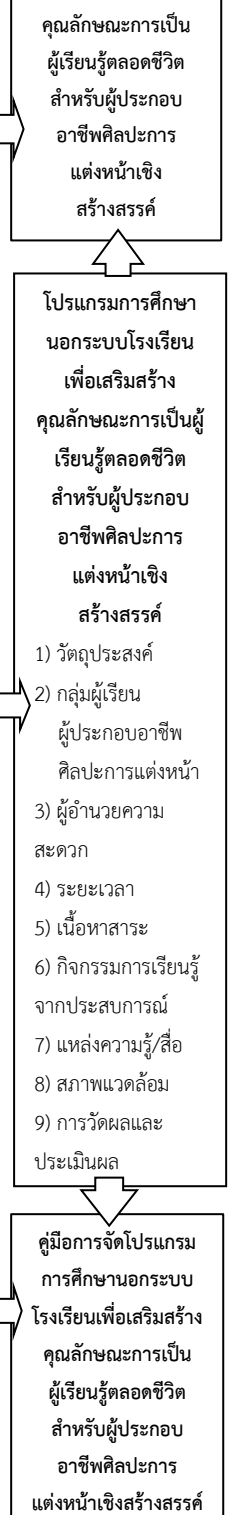

กระบวนการ

1. การวิเคราะห์ความต้องการและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้
 - 1.1 วิเคราะห์สภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและความต้องการการเรียนรู้
 - ประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ก่อนการทดลอง
 - ศึกษาความต้องการการเรียนรู้
 - 1.2 กำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนบนความต้องการของผู้เรียน
2. การตัดสินใจดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้และสภาพและความต้องการการเรียนรู้
 - 2.1 กำหนดแนวคิดในการจัดกิจกรรม
 - 2.2 กำหนดเนื้อหาวิชา
 - 2.3 กำหนดผู้เรียน คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าและมีประสบการณ์ที่ผ่านการคัดเลือก
3. การกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

เพื่อเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
4. การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้
 - 4.1 พัฒนาเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์
 - 4.2 พัฒนาเครื่องมือในการวิจัย
5. การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตและสภาพและความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนและมีความเป็นไปได้
 - ลักษณะการทำงานและอาชีพ ระยะเวลาของผู้เรียน
 - ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อาหาร อุปกรณ์การเรียน
 - การประชาสัมพันธ์โปรแกรม
6. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติและมีความเป็นไปได้
 - 6.1. คัดเลือกผู้เรียน
 - 6.2. ออกแบบการทดลอง
 - 6.3. การเตรียมการ
 - 6.4. ดำเนินการจัดกิจกรรม
 - จัดกิจกรรมจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) 4. ขั้นตอน ดังนี้
 1. ขั้นสร้างประสบการณ์
 2. ขั้นการสะท้อนการเรียนรู้
 3. ขั้นการสรุปองค์ความรู้
 4. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้
 - แบบสะท้อนการเรียนรู้
 - ปัจจัยและเงื่อนไขการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
7. การวัดและประเมินผล
 - 7.1 ประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลอง
 - 7.2 ประเมินผลการจัดโปรแกรม
 - 7.3 ประเมินกระบวนการดำเนินงานการจัดโปรแกรม

ผลลัพธ์

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 3) เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระยะในการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วยขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดและดำเนินการตามขั้นตอนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามแนวคิดของ Houle (1972) แบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นการวัดและประเมินผล การศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้

ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ซึ่งข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ใช้ได้ดียิ่งขึ้น

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.1 การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำผลการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการวิจัยในระยะที่ 2 มากำหนดเป็นร่างคู่มือ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมของคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนหรือการจัดการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 สอปรร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 การจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การดำเนินการในระยะนี้มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสังเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับการยกย่อง บุคคลต้นแบบในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าทั้งบุคคลในประเทศและต่างประเทศและคัดเลือก

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนแรกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลตามกรอบคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

1. กลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนแรกและหลังจากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยอาศัยการแนะนำของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้เก็บข้อมูลไปแล้วให้แนะนำเพื่อนหรือคนรู้จักที่มีคุณลักษณะตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาแล้วจดชื่อพร้อมที่อยู่ติดต่อได้ไว้ แล้วผู้วิจัยไปตามสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากบุคคลที่ถูกแนะนำต่อกันมาจนกระทั่งได้คำตอบจากการสัมภาษณ์ที่เป็นข้อมูลที่ครบถ้วนและข้อมูลไม่มีความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงยุติจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 20 คน

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนที่ 1 จากการศึกษาประวัติการทำงาน ผลงาน ความมีชื่อเสียงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและมีเกณฑ์อื่นๆ ของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่าน ดังนี้

- 1) เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีการดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดการความรู้ที่ชัดเจน
- 2) เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานกว่า 5 ปีขึ้นไป

2. เครื่องมือสำหรับการวิจัยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย ดังนี้

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ส่วนที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) คือ ผู้วิจัยกำหนดแนวคำถามล่วงหน้าก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์ โดยประเด็นคำถามสามารถเพิ่มหรือลดลงได้ตามสถานการณ์ในขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ควบคู่ไปกับการจดบันทึกประเด็นสำคัญในขณะทำการสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงวิธีการการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และทราบถึงคุณลักษณะที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ใน 3 มิติ ได้แก่ มิติเจตคติ มิติทักษะความชำนาญ

และมิติความรู้ ที่ผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประสบความสำเร็จและยึดถือปฏิบัติมาโดยตลอด เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดแบบรวบยอด

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามคุณลักษณะเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามกรอบคุณลักษณะ 3 มิติของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์จากข้างต้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่เป็นผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประเด็นคุณลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญ ผู้วิจัยกำหนดรายการล่วงหน้าก่อนสัมภาษณ์เชิงลึกและพร้อมกับการวิเคราะห์ในขณะสัมภาษณ์เชิงลึกก่อนและหลังควบคู่กันไป โดยผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์ที่ละประเด็นตามโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์และเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นจบ ผู้วิจัยจะสรุปประเด็นสัมภาษณ์

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยผู้วิจัยนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความตรงของข้อความถามกับวัตถุประสงค์ และนำเครื่องมือที่แก้ไขแล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อนัดหมายวันและเวลาในการสัมภาษณ์

4.2 ผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบวิเคราะห์พร้อมอุปกรณ์เครื่องมือที่ช่วยในการวิจัย เทปบันทึกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมและถูกต้องมากที่สุด

4.3 ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการการสนทนาเพื่อให้ได้ข้อมูลไปตามโครงสร้างคำถามที่เตรียมไว้แล้วเท่านั้นขณะที่การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นการใช้คำถามนำไปสู่การสนทนาภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นส่วนตัว โดยทำตามขั้นตอน ดังนี้

1) สร้างบรรยากาศด้วยการทักทาย (Small Talk)
 2) ชี้แจงแนะนำตัว/อธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย/แจ้งผู้ให้ข้อมูลทราบว่า
 เขามีความสำคัญอย่างไร

3) ดำเนินการสนทนาตามประเด็นวิจัย โดยตั้งคำถามที่ผู้ตอบจะไม่ตอบใน
 ภาวะปกติและลดระดับอารมณ์ความรู้สึกหลังพูดคุยแล้ว

4) ปิดการสนทนา ก่อนยุติการสนทนาควรย้ำถึงการรักษาความลับของ
 ข้อมูล ไม่เปิดเผย นามสกุลและข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนได้ โดยเฉพาะในส่วนของข้อมูลประเด็นสำคัญ
 เพื่อการวิจัยเท่านั้นและขออนุญาตติดต่อกลับในกรณีที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

4.3.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึกหรือ
 บันทึกเสียงในระหว่างสัมภาษณ์

4.3.3 ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา
 (Content Analysis) ตามแนวทางที่ สุกางค์ จันทวานิช (2552) เพื่อจัดกลุ่ม ตีความหมาย หาความ
 เชื่อมโยงเกี่ยวข้อง และความสัมพันธ์ของข้อมูลมาสรุปเป็น 1) การเรียนรู้ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะ
 การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และ 2) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ
 การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์และข้อมูลที่ได้จากถก
 บันทึกเสียงหรือการเขียนบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์นำมาตีความข้อมูลและจัดหมวดหมู่

5.2 เปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาด้านความหมายของคำพูดเปรียบเทียบกับ
 เพื่อสร้างความชัดเจนในความคิดเห็นที่เป็นทัศนะเป็นการกำหนดประเด็นความเห็นที่ได้แบ่งเป็น
 ประเด็นย่อยๆ โดยไม่มีการปรับแต่งข้อมูลจากนั้นจำแนกประเด็นย่อยออกเป็นหมวดหมู่ตามหมวด
 คำถามสำหรับข้อมูลที่ได้นอกเหนือจากคำถามก็แยกไว้อีกส่วนหนึ่ง นำผลที่ได้มาเรียบเรียงในลักษณะ
 ของการพรรณนาและนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้
 ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

5.3 การสร้างข้อสรุป ผู้วิจัยดำเนินการเชื่อมข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลเข้า
 ด้วยกันและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลอย่างเป็นรูปธรรมในลักษณะพรรณนาโดยผู้วิจัยได้ตัดทอน
 ข้อมูลให้เหลือแต่คุณลักษณะร่วมที่มีความหมายพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลซึ่งเป็นคำตอบ
 ชั่วคราวที่จะต้องตรวจสอบอีกครั้งและเมื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้วจะทำการยืนยันข้อสรุปเพื่อนำ
 ข้อสรุปไปสังเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมต่อไป

5.4 การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลภาพรวมในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้วิธีแบบอุปนัย คือ รวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรมในลักษณะพรรณนาซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลแยกย่อยมารวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรมในลักษณะของบทสรุป

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามขั้นตอนของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบอาสาสมัครและสมัครใจเข้าร่วม โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างต้องมีการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี เนื่องจากต้องการให้ผู้เรียนซึ่งมีพื้นฐาน ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและความเชี่ยวชาญในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าซึ่งมีมุมมองสามารถวิพากษ์การเรียนรู้ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดโปรแกรม ในวันเวลาที่กำหนด จำนวน 10 คน ผู้วิจัยทำการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ก่อนการฝึกอบรม

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยการศึกษา จำนวน 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตลอดชีวิต จำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า จำนวน 2 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก ก)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการตอบแบบเลือกตอบและการเติมคำในช่องว่างเพื่อให้ทราบข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ชื่อ/นามสกุล เพศ อายุ สถานภาพ ประสิทธิภาพการทำงาน สถานที่ทำงาน จบการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจาก ความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้า การศึกษาสูงสุดที่อยู่อาศัยปัจจุบันอาศัย ภูมิลำเนา พาหนะในการเดินทาง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความต้องการเรียนรู้วิชาชีพละการแต่งหน้าเชิงเทคนิคพิเศษขั้นสูง ประกอบด้วยข้อคำถามที่มีลักษณะข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง เกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงระยะเวลาและวิธีการที่ใช้ดำเนินการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบและเติมคำในช่องว่างเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงระยะเวลาและวิธีการที่ใช้ดำเนินการ งบประมาณแหล่งเงินทุน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่นๆ ที่สำคัญที่ท่านต้องแจ้งให้ทราบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบการใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อคำถาม และความครบถ้วนของทักษะที่ต้องการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ว่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าเนื้อหาของแบบสอบถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของคำถามกับ เนื้อหาของคำถามที่ได้รับกลับมาจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ผลของค่าความสอดคล้องในระดับ 1.0 ทุกข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยรับสมัครผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าคราวเดียวกันกับการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก เป็นต้น ประกาศรับสมัครที่โรงเรียนสอนแต่งหน้าต่างๆ และสตูดิโอแต่งหน้า โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบอาสาสมัคร และสมัครใจเข้าร่วมกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างต้องมีประสบการณ์การประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี เนื่องจากต้องการให้ผู้เรียนผู้ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและความเชี่ยวชาญในลักษณะงานดังกล่าวอย่างแท้จริง รวมทั้งมีมุมมองที่สามารถวิพากษ์การประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน และต้องมีพื้นฐานทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพียงพอ

2. ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่มีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ

แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จากความต้องการ จำนวนผู้เรียน เงินทุน สถานที่ เวลา วิธีการเรียนรู้ ที่มี ความเป็นไปได้ จำนวน 10 คน

2. แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินตนเองคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน โดยพัฒนาจากคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เมื่อดำเนินการพัฒนาแบบวัดดังกล่าวแล้ว นำแบบวัดดังกล่าว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงของเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงคของคำถามกับ เนื้อหาของคำถามที่ได้รับกลับมาจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ผลของค่าความสอดคล้องในระดับ 1.0 ทุกข้อ

เครื่องมือในการสำรวจสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย คำถาม 2 ส่วนด้วยกันคือ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คำถามเพื่อสำรวจสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ใน 3 มิติของคุณลักษณะ โดยเป็นรูปแบบของมาตรวัด 5 ระดับ (Likert Scale) โดยการใช้ขอบเขตที่แท้จริง (Exact Limits) คือ ค่าที่อยู่ระหว่างขอบเขตต่ำ และขอบเขตสูง เช่น ข้อคำถาม เป็น Rating Scale มีค่าคะแนน เป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 นั่นคือ ทุกคะแนนจะมีขอบเขตต่ำ และ ขอบเขตสูงดังนี้ มีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในประเด็นคำถามอยู่ในระดับสูงมาก
4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในประเด็นคำถามอยู่ในระดับสูง
3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในประเด็นคำถามอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในประเด็นคำถามอยู่ในระดับต่ำ
1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยในประเด็นคำถามอยู่ในระดับต่ำมาก

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ ทำการแบ่งความกว้างระดับชั้น โดยใช้สูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

$$\text{ความกว้างของชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

สามารถแบ่งระดับขั้นของการแปลผลคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ย ได้ดังนี้

คะแนน 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มี
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับสูงมาก

คะแนน 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มี
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับสูง

คะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มี
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับปานกลาง

คะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มี
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับต่ำ

คะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มี
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับต่ำมาก

**3. แบบตรวจสอบโปรแกรมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์**
ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3)
กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การ
ประเมินผล (Zinser, 1995) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบตรวจสอบ
โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อร่วมตรวจสอบความ
สอดคล้องของวัตถุประสงค์ของเนื้อหาโปรแกรม โดยผู้วิจัยทำการนำโปรแกรมเสนอต่ออาจารย์ที่
ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์
กับข้อคำถามและทำการปรับแก้ไขแล้วจึงนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการประเมินตรวจสอบความ
สอดคล้องของวัตถุประสงค์ของเนื้อหาโปรแกรม เพื่อพิจารณาให้คะแนนค่าความสอดคล้อง ดังนี้

+1 หมายถึง แนใจว่าเนื้อหาของโปรแกรมมีความสอดคล้องและวัดได้ตรงกับ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แนใจว่าเนื้อหาของโปรแกรมมีความสอดคล้องและวัดได้ตรงกับ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แนใจว่าเนื้อหาของโปรแกรมไม่มีความสอดคล้องและไม่สามารถวัดได้ตรงกับ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

โดยผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ในการวัดค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Item Objective
Congruence (IOC) ที่มีผลมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปให้ถือว่าเนื้อหาของโปรแกรมมีความ
สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ

วัตถุประสงค์ของเนื้อหาของโปรแกรมพบว่าทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นและผู้วิจัยได้นำคำแนะนำในการปรับปรุงโปรแกรมเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การตรวจสอบคุณภาพของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (รายนามในภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์วัดดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าร่างโปรแกรมมีความเหมาะสมที่จะสามารถนำไปใช้ได้ เมื่อนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบวิเคราะห์แล้วมีการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมทางด้านหลักการและเหตุผล และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น เมื่อผู้วิจัยนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบและวิเคราะห์และได้ทำการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมใน หลักการและเหตุผล แผนการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการแก้ไขปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง ได้ผลของค่าความสอดคล้องในระดับ 1.0 (รายละเอียดในภาคผนวก) แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นั้นมีความเหมาะสมสามารถใช้ได้

4. แบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของโปรแกรมของ Zinser (1995) และรูปแบบของการจัดทำแบบประเมินผลของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) เพื่อการพัฒนาแบบการประเมินของโปรแกรมที่มีความเหมาะสม

4.1 สร้างแบบประเมินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของการนำโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้โดยมี รายละเอียดดังนี้

- 1) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านวัตถุประสงค์
- 2) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านกลุ่มผู้เรียน
- 3) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านผู้สอน
- 4) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านเนื้อหาสาระ
- 5) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านกิจกรรม

การเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 6) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านระยะเวลา 7) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านสภาพแวดล้อม 9) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านการวัดและประเมินผล ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบให้เติมคำในช่องว่างปลายเปิด

4.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยนำแบบประเมิน การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) การใช้เกณฑ์วัดดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเนื้อหาของแบบประเมินโปรแกรมมีความเหมาะสมที่จะสามารถนำไปใช้ได้ เมื่อนำแบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยนำไปหาค่าความสอดคล้องจากการวิเคราะห์ได้ผลค่าความสอดคล้องระดับ 1.0 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเนื้อหาในแบบประเมินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ประเมินโปรแกรมได้

5. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อศึกษากระบวนการจัดกิจกรรมการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อประเมินผลกระบวนการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยมีรายละเอียดของด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) ระยะเวลา 7) แหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดและประเมินผล แบบประเมินโปรแกรมมีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 21 ข้อ และมีลักษณะเป็นแบบแสดงระดับความคิดเห็น

5.2. พัฒนาประเด็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยกำหนดประเด็นไว้ คือ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) ระยะเวลา 7) แหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดผลและประเมินผล (Zinser, 1995) ข้อดีและข้อควรปรับปรุงพร้อมข้อเสนอแนะ

5.3. ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจการจัดการโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้ในการประเมิน ดังต่อไปนี้ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) ระยะเวลา 7) แหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดผลและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกระบวนการจัดการโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเป็นรูปแบบของมาตรวัด 5 ระดับ (Likert Scale) โดยการใช้ขอบเขตที่แท้จริง (Exact Limits) คือ ค่าที่อยู่ระหว่างขอบเขตต่ำ และขอบเขตสูง เช่น ข้อคำถาม เป็น Rating Scale มีค่าคะแนน เป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 นั่นคือ ทุกคะแนนจะมีขอบเขตต่ำ และ ขอบเขตสูงดังนี้ มีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	ผู้ตอบมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	ผู้ตอบมีความเห็นด้วย
3	หมายถึง	ผู้ตอบมีความไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ผู้ตอบมีความไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ผู้ตอบมีความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ ทำการแบ่งความกว้างระดับขั้นโดยใช้สูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

$$\text{ความกว้างของขั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}}$$

สามารถแบ่งระดับขั้นของการแปลผลคะแนนตามเกณฑ์เฉลี่ย ได้ดังนี้

คะแนน 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความเห็นด้วย

คะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความไม่แน่ใจ

คะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความไม่เห็นด้วย

คะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5.4 การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของวัตถุประสงคของคำถาม (IOC: Index of Item-Objective Congruence) เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ว่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าเนื้อหาของแบบสอบถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้ (คณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินการศึกษา, 2545) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงคของคำถามกับ เนื้อหาของคำถามที่ได้รับกลับมาจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ผลของค่าความสอดคล้องในระดับ 1.0 ทุกข้อ

5.5 ดำเนินการการประเมินความพึงพอใจการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาไว้หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองแล้ว

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972) 7 ขั้นตอน ในขั้นตอนที่ 1-7 ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นเป็นไปได้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล สภาพและความต้องการในการเรียนรู้ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ การศึกษาข้อมูล ความต้องการและสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าประสบการณ์ จากสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าจะทำให้กิจกรรมมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้เรียนและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าโดยตรงสามารถนำไปใช้ในการกำหนดร่วมกับเนื้อหาสาระในการจัดโปรแกรมการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการตัดสินใจดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้มากำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้ โดยการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กำหนดแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ ผู้วิจัยกำหนดแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984)

2. กำหนดเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

กำหนดเนื้อหาทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงจากประสบการณ์ของผู้สอนมาเป็นเนื้อหาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอนเพื่อให้ผู้สอนได้นำประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเองและนำบริบทรอบตัวมาใช้เป็นเนื้อหาในการสอนผู้เรียนตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้ง ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่หลากหลายและเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริงอีกด้วย ในขั้นตอนการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยและผู้เรียนร่วมกันกำหนดเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาข้อมูลความต้องการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงเทคนิคพิเศษขั้นสูงมาใช้เป็นข้อมูลในการ เพื่อระบุความต้องการในการเรียนรู้เพิ่มเติมในแต่ละเนื้อหาการเรียนรู้และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้ คือ 1) บุคลิกลักษณะตัวละครที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2) ชิ้นเนื้อเทียม (Prosthetics) 3) วิธีการเรียนรู้ที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูงตามบุคลิกลักษณะตัวละคร

3. กำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้าง

ผู้วิจัยนำผลของการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่เป็นจุดอ่อนตามสภาพที่ได้ศึกษาของผู้เรียนและปฏิบัติตามต้องการของผู้เรียนมาจัด

กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ต่อไปตามบริบทจากการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

4. กำหนดกลุ่มผู้เรียนและคัดเลือกผู้เรียน

กลุ่มผู้เรียนสำหรับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด มีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปีที่ และผ่านการคัดเลือกเพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการจำเป็นและมีความเป็นไปได้ในการจัดโปรแกรมตลอดทั้งโปรแกรม ซึ่งเป็นกลุ่มในคราวเดียวกันกับขั้นตอนการศึกษาความต้องการ ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์โปรแกรม

ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษซึ่งเป็นเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลความต้องการและสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อันมีความเป็นไปได้ ในการกำหนดวัตถุประสงค์ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมให้ผู้เรียนรับทราบถึงความสำคัญและทิศทางของโปรแกรมเพื่อให้ผู้เรียนประกอบการตัดสินใจทบทวนความต้องการของตนเองก่อนตัดสินใจ การสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมต่อไปเพื่อทำข้อตกลงร่วมกันเพื่อให้ถึงเป้าหมายของโปรแกรม

วัตถุประสงค์ในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยใช้ข้อมูล ความรู้ เทคนิควิธีการที่หลากหลายในการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้เข้าร่วมโปรแกรม ซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาเนื้อหา การพัฒนาโปรแกรมและการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ตรงกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง

สร้างสรรค์ จัดโครงสร้างของกิจกรรมจึงมีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) และให้การเรียนรู้ได้อยู่ภายใต้บรรยากาศของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นที่เกิดขึ้นจริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย

1) พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ โดยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจ

2) พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มองต่างมุม

3) พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

4) พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ โดยให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลาย

5) พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร โดยการสื่อสารอย่างชัดเจน

2. การกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้

ผู้วิจัยและผู้เรียนพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ ประสบการณ์และความต้องการของวิชาชีพและผู้เรียน โดยมีการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงในการขั้นตอนการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ผู้วิจัยจึงไม่กำหนดบทเรียนที่ตายตัว ไม่นำบทเรียนจากหนังสือตำรามาเป็นบทเรียนเพื่อสอนผู้เรียน และไม่บังคับให้ผู้สอนสอนเนื้อหาเฉพาะบทเรียนใดบทเรียนหนึ่ง แต่ผู้วิจัยจะกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอน ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามากำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ประกอบด้วย ผู้วิจัยและผู้เรียนร่วมกันกำหนดเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษา

นอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

- 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง
- 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด
- 3) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)
- 4) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด
- 5) การทำแม่พิมพ์
- 6) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)
- 7) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)
- 8) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม
- 9) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

3. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำผลการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และผลของการกำหนดเนื้อหาสาระ มากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรมเสียใหม่ เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาสาระการเรียนรู้เป็นเนื้อเดียวกัน ผู้วิจัยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการกำหนดเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนและในระหว่างการทำนิทรรศการ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อคิดเห็นต่าง ผ่าน ไลน์ เฟสบุ๊ก ร่วมร่วมสร้างแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกัน ปรับเนื้อหาหลักในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ปลั่งอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) หน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจ จำนวน 6 ชั่วโมง

- 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง
- 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ปลั่งแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) หน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการมองต่างมุมสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลาย จำนวน 6 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้

- 1) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) หน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงาน จำนวน 6 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้

- 1) การปั้นปัสตาจ อสุรกายและสัตว์ประหลาด
- 2) การทำแม่พิมพ์
- 3) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)
- 4) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) หน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มองต่างมุม จำนวน 6 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้

- 1) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม
- 2) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) หน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการ

สาระการเรียนรู้

- 1) การนำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

ผู้วิจัยพัฒนาร่างโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนด 1) หน่วยการเรียนรู้ 2) ประเด็นการเรียนรู้ 3) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4) วิธีการจัดกิจกรรมตามหลักการและเหตุผล 5) ผลที่คาดว่าจะได้รับ และ 6) การประเมินผล เพื่อใช้เป็นโครงสร้างในการกำหนดแนวทางและรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนและกำหนดขั้นตอนในดำเนินโปรแกรมต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบตรวจสอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

4. องค์ประกอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยพัฒนาองค์ประกอบหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผู้วิจัยนำผลการกำหนดเนื้อหาหลักมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ในโปรแกรมนี โดยผู้วิจัยกำหนดให้โครงสร้างขององค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การประเมินผล (Zinser, 1995) โดยผู้วิจัยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการกำหนดเนื้อหาและความต้องการในการเรียนรู้โดยเมื่อผู้วิจัยได้ทำการประเมินสภาพของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประสบการณ์ของผู้เรียนเสร็จสิ้นและเตรียมทำการกำหนดและปรับเป็นเนื้อหาหลักในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียนแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบตรวจสอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 5 การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

ผู้วิจัยนำข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มผู้เรียนมาพิจารณาร่วมกันในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1. ด้านการงานอาชีพผู้เรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้เรียนผู้เรียนมีความพร้อมการเงินมีแหล่งเงินทุนสนับสนุน ผู้เรียนและผู้วิจัยร่วมกันกำหนดสถานที่ในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเดินทางของผู้เรียน คือ เมคอัพอาร์ตสตูดิโอ โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า และให้เหมาะสมกับบทบาท บริบทการทำงานของผู้เรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ระยะเวลาในการเรียนรู้ใช้กำหนดช่วงเวลาและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียน โดยนัดกันเป็นรายครั้งล่วงหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่การงานของผู้เรียน

3. งบประมาณในการจัดกิจกรรม ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าสถานที่ ค่าอุปกรณ์ในการจัดทำกิจกรรมต่างๆ มากำหนดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโปรแกรม 350,000 บาท

นำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วไปดำเนินการทดลองใช้ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนแนวคิดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) ขั้นที่ 6 (นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ) และขั้นที่ 7 (การวัดผลและการประเมินผล) ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 6 การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ ผู้วิจัยจัดเตรียมเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอน ติดต่อสถานที่จัดกิจกรรม Make Up Art Studio โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม บริษัท เมคอัพอาร์ต จำกัด เตรียมการสอน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องสำอางสำหรับงานเทคนิคพิเศษ

2. การดำเนินการทดลอง การนำแผนการเรียนรู้ที่ได้จัดเตรียมไว้ไปปฏิบัติ โดยผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่ได้ขอความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนรู้เพื่อนัดแนะเข้าไปทำกิจกรรมตามวันและทำการประสานงานนัดแนะกับผู้สอนที่จะเข้าร่วมในการดำเนินโปรแกรม ผู้สอนที่กำหนดและติดต่อเพื่อเตรียมการเริ่มต้นดำเนินโปรแกรม

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 110 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 ชั่วโมง การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองรวมระยะเวลา จำนวน 70 ชั่วโมง และ การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษา ปัจจัย และเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้อง ของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง ซึ่งระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอเนื่องจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง (Martin, 1990) โดยกำหนดให้ผู้เรียนทั้งหมดเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่วันแรกเพื่อทำการปฐมนิเทศเพื่อให้เกิดความสะดวกด้านสถานที่ ห้องเรียนและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม ทำการแนะนำและให้ผู้เรียนและวิทยากรรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโปรแกรมได้ทำความรู้จักกันเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย แล้วจึงเริ่มดำเนินกิจกรรมตามแผน กิจกรรมที่กำหนดไว้ เมื่อดำเนินกิจกรรมครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนกิจกรรม ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปใช้ในการนำเสนอปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียนไปจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมและการใช้ต่อไปในอนาคต การจัดการเวลาเรียนแบ่งออกเป็นดังนี้

6.2.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เป็นลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb

(1984) และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเข้าร่วมกิจกรรม ในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียน เป็นเวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง การประเมินผลโดยการสะท้อนการเรียนรู้ ผู้วิจัย กำหนดแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นตอนการเรียนรู้โดยผู้สอนเกริ่นนำและ นำประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนในเรื่องวิชาศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องการเสริมสร้างอย่าง มีอาชีพเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับรู้ ในสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ประสบการณ์ ใหม่ต้องปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนฐานของความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียนเป็น ขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นขั้นตอนแรกของการกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ใน วิชาศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลา อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

2. สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่าน ประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็น ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่าง เป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการ ของผู้เรียน โดยวิธีการสอนต่างๆ เช่น การสนทนา บรรยาย ดุริยทัศน์ การสาธิต เล่าประสบการณ์ของผู้ ประสบความสำเร็จหรือประสบการณ์ผู้สอนในวิชาศิลปะการแต่งหน้าของผู้สอนในวิชาชีพ การเข้า ร่วมประสบการณ์จริง เป็นต้น

3. ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาศิลปะ การแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น

4. ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ร่วมกัน โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าว ร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ครุ่นคิดไตร่ตรองประสบการณ์ใหม่พร้อมสะท้อนการเรียนรู้ที่ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมในสิ่งที่ได้เรียนรู้ นั่น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงาน หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน เช่น ให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ในหลักการออกแบบมี อะไรบ้างแรงบันดาลใจมีความสำคัญอะไรบ้างที่มีต่อการออกแบบ

2. ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อ หรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจาก ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจด บันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสร้างประสบการณ์ ใหม่มาปฏิบัติจริง ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการ แต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับมาฝึกฝนฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับ จากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และ ผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจริงจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่าง แท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการ แต่งหน้าจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

6.2.2 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง ซึ่งระยะเวลาเพียงพอเนื่อง ด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (Martin, 1990) โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ใบงาน การร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ไลน์ เฟสบุ๊ก ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และ ผู้เรียนกับผู้เรียน ด้วยกัน การประเมินผลโดยการสะท้อนการเรียนรู้ โดยแบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัด โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

6.2.3 การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษา ปัจจัย และเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้อง ของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดย การวัดผลก่อนและหลังเพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลของคุณลักษณะการ เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลัง เพื่อ วัดผลการเปลี่ยนแปลงของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน

ก่อนและสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ประเมินผลโดยใช้แบบวัด คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ก่อนหลัง แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างการเป็น ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ความ พึงพอใจ

เครื่องมือ

แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (แบบสะท้อนการเรียนรู้)

แบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการนำโปรแกรมการศึกษานอก

ระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ
แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้

แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ
แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 7 การวัดผลลัพธ์และการประเมินผลโปรแกรม

ผู้วิจัยทำการวัดผลลัพธ์และการประเมินผลโปรแกรม ดังนี้

1. ประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม เป็นการสะท้อนการเรียนรู้ สะท้อนกิจกรรมการ
เรียนรู้ในประเด็น สิ่งที่ได้เรียนรู้ความเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม ประโยชน์ที่ได้รับและการนำสิ่งที่
ได้เรียนรู้ไปใช้

เครื่องมือ

แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (แบบสะท้อนการเรียนรู้)

2. ประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ
แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

เครื่องมือ

แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ
แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทาง
สถิติโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ (%)
ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อคำถาม
ปลายเปิดและการเติมคำในช่องว่าง ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในประเด็น
ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมระยะเวลาในการจัดกิจกรรม
เดือนที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหา

2. การการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้
เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ ใช้วิธี
วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในประเด็นความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมประสบการณ์
การเข้าร่วมกิจกรรมระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เดือนที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมและประเภทของ
กิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เข้าใจในเนื้อหา

3. การวิเคราะห์คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ ในเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ว่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าเนื้อหามีความเหมาะสมที่จะสามารถนำไปใช้ได้ ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบวิเคราะห์แล้วมีการแก้ไขและปรับปรุงคู่มือเนื้อหาการใช้คำที่ถูกต้องผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของคำถามกับ เนื้อหาของคำถามที่ได้รับกลับมาจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ การตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีวิธีการตรวจสอบคือผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

4. การตรวจสอบคุณภาพของการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (รายนามในภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์ว่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าร่างโปรแกรมมีความเหมาะสมที่จะสามารถนำไปใช้ได้ เมื่อนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบวิเคราะห์แล้วมีการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมทางด้านหลักการและเหตุผล และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น เมื่อผู้วิจัยนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบและวิเคราะห์และได้ทำการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมใน หลักการและเหตุผล แผนการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการแก้ไขปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง ได้ผลของค่าความสอดคล้องในระดับ 1.0 (รายละเอียดในภาคผนวก) แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นั้นมีความเหมาะสมสามารถใช้ได้

5. การวิเคราะห์คุณภาพของโปรแกรมโดยผู้เข้าร่วมโปรแกรมเพื่อยืนยันตรวจสอบคุณภาพของโปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูลตามองค์ประกอบของโปรแกรม คือ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

6) ระยะเวลา 7) แหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าววิเคราะห์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสรุปปัจจัยและเงื่อนไขในการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ ปัจจัยที่เป็นจำเป็นอย่างยิ่งทั้งปัญหาอุปสรรคในการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจากข้อมูลที่ได้จากการติดต่อประสานงานก่อนเริ่มดำเนินการขณะทำการสอนและช่วงของการติดตามและสนับสนุนการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีการดำเนินการ ดังนี้

1) การรวบรวมข้อมูลจากการพูดคุย/สัมภาษณ์ เป็นข้อมูลที่ได้จากการติดต่อประสานงานก่อนเริ่มดำเนินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ขณะดำเนินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และช่วงของการติดตามผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

2) ทำการสรุปและจัดกลุ่มข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลส่งเสริมสนับสนุนต่อโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการเกิดพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายของการดำเนินการในทุกขั้นตอนของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3) ทำการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยต่างๆ ที่ได้เป็นปัจจัยและเงื่อนไขการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเขียนเป็นข้อสรุปผลการวิจัยต่อไป

6. การวิเคราะห์การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และทำการสรุปผลการวิเคราะห์และนำเสนอต่อไป โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามองค์ประกอบของโปรแกรม คือ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 6) ระยะเวลา 7) แหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าววิเคราะห์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาสรุปปัจจัยและเงื่อนไขในการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ ปัจจัยที่เป็นจำเป็นอย่างยิ่งทั้งปัญหาอุปสรรคในการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจากข้อมูลที่ได้จากการติดต่อประสานงานก่อนเริ่มดำเนินการขณะทำการสอนและช่วงของการติดตามและสนับสนุนการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีการดำเนินการ ดังนี้

1) การรวบรวมข้อมูลจากการพูดคุย/สัมภาษณ์ เป็นข้อมูลที่ได้จากการติดต่อประสานงานก่อนเริ่มดำเนินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ขณะดำเนินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และช่วงของการติดตามผลโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

2) ทำการสรุปและจัดกลุ่มข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลส่งเสริมสนับสนุนต่อโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการเกิดพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายของการดำเนินการในทุกขั้นตอนของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3) ทำการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยต่างๆ ที่ได้เป็นปัจจัยและเงื่อนไขการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเขียนเป็นข้อสรุปผลการวิจัยต่อไป

7. การวิเคราะห์กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามองค์ประกอบของโปรแกรม ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ 2) กลุ่มผู้เรียน 3) ผู้สอน 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต 6) ระยะเวลา 7) แหล่งข้อมูลและสื่อการสอน 8) สภาพแวดล้อม และ 9) การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าววิเคราะห์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากระบวนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 2 กล่าวคือ สิ่งที่ได้จากการพัฒนาโปรแกรมจนนำไปสู่การทดลองและศึกษาปัจจัยเงื่อนไขเพื่อปรับปรุงโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนในการวิจัยครั้งนี้ มาประเมินผลและพัฒนาเป็นคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ โดยขั้นตอนต่อไป คือการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 และ 2 โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการวิจัยในระยะที่ 2 มากำหนดเป็นร่างคู่มือ โดยผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบร่างคู่มือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) คำแนะนำการใช้คู่มือ 5) บทนำ หลัก 6) บทที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 7) บทที่ 3 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 8) บทที่ 4 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 9) บทที่ 5 โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 10) บทที่ 6 ปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 11) บรรณานุกรม และ 12) ภาคผนวก แล้วดำเนินการตรวจ ก่อนการนำร่างคู่มือไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ท่าน เพื่อการศึกษาความเหมาะสมของคู่มือต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมของคู่มือ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือวิชาชีพที่มีบริบทอาชีพใกล้เคียงกันเพื่อทำการหาความเหมาะสมของคู่มือ ผู้วิจัยจัดส่งร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ล่วงหน้า 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการนัดและให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคู่มือและทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมกับการบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญใช้การคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้สอนวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้สอนวิชาชีพที่ใกล้เคียงหรือศิลปะการแต่งหน้าเป็นส่วนหนึ่งของวิชา เช่น เสริมสวย สปาความงาม เสริมความงาม (Cosmetologist) แพชันหรือสาขาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งสิ้น 15 คน จนข้อมูลอิ่มตัวเพียงพอหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ มีดังนี้

1. ประสบการณ์การทำงานและการสอนวิชาชีพมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ด้านการสอน การจัดการศึกษา การฝึกอบรม ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาที่มีความเกี่ยวข้อง
2. มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพภาครัฐหรือเอกชน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 1) รายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษา 2) คำแนะนำการใช้คู่มือ 3) เนื้อหาในแต่ละบท 4) ขั้นตอนวิธีการการจัดโปรแกรม 5) องค์ประกอบของโปรแกรม 6) การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน 7) ภาษาที่ใช้ 8) ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน 9) รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม 10) ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) คือ ผู้วิจัยกำหนดแนวคำถามล่วงหน้าก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์ โดยประเด็นคำถามสามารถเพิ่มหรือลดลงได้ตามสถานการณ์ ในขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ควบคู่ไปกับการจดบันทึกประเด็นสำคัญในขณะทำการสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความเหมาะสมของคู่มือก่อนการจัดทำคู่มือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้วิจัยนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความตรงของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แล้วนำเครื่องมือที่แก้ไขแล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อนัดหมายวันและเวลาในการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์พร้อมอุปกรณ์เครื่องมือที่ช่วยในการวิจัย เทปบันทึกเสียง เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมและถูกต้องมากที่สุด
3. ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
 - 3.1 ผู้วิจัยได้ทำการการสนทนาเพื่อให้ได้ข้อมูลไปตามโครงสร้างคำถามที่เตรียมไว้แล้วเท่านั้นขณะที่การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นการใช้คำถามนำไปสู่การสนทนาภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นส่วนตัว โดยทำตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) สร้างบรรยากาศด้วยการทักทาย (Small Talk)

2) ชี้แจงแนะนำตัว/อธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย/แจ้งผู้ให้ข้อมูลทราบว่าเขามีความสำคัญอย่างไร

3) ดำเนินการสนทนาตามประเด็นวิจัย โดยตั้งคำถามที่ผู้ตอบจะไม่ตอบในภาวะปกติและลดระดับอารมณ์ความรู้สึกหลังพูดคุยแล้ว

4) ปิดการสนทนา ก่อนยุติการสนทนาควรย้ำถึงการรักษาความลับของข้อมูล ไม่เปิดเผย นามสกุลและข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนได้ ใช้เฉพาะในส่วนของการวิจัยเท่านั้นและขออนุญาตติดต่อกลับในกรณีที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

3.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึก บันทึกเสียง ในระหว่างสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสังเกตมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าจะเก็บข้อมูลอย่างไร
- 2) วางแผนการสังเกตอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ
- 3) จดบันทึกรายละเอียดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
- 4) เผ่าสังเกตและให้ความสำคัญของความถูกต้องของเหตุการณ์
- 5) บันทึกเบื้องหลังเหตุการณ์ ตลอดจนสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในขณะที่เกิดเหตุการณ์

3.3 ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามแนวทางที่ สุกางค์ จันทวานิช (2552) เพื่อจัดกลุ่ม ตีความหมาย หาความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องและความสัมพันธ์ของข้อมูลมาสรุปเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) รายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษา 2) คำแนะนำการใช้คู่มือ 3) เนื้อหาในแต่ละบท 4) ขั้นตอนวิธีการจัดการโปรแกรม 5) องค์ประกอบของโปรแกรม 6) การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน 7) ภาษาที่ใช้ 8) ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน 9) รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม 10) ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์และข้อมูลที่ได้จากแถบบันทึกเสียงหรือการเขียนบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์นำมาตีความข้อมูลและจัดหมวดหมู่

2. เปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาด้านความหมายของคำพูดเปรียบเทียบกับเพื่อสร้างความชัดเจนในความคิดเห็นที่เป็นทัศนะเป็นการกำหนดประเด็นความเห็นที่ได้แบ่งเป็นประเด็นย่อยๆ โดยไม่มีการปรับแต่งข้อมูลจากนั้นจำแนกประเด็นย่อยออกเป็นหมวดหมู่ตามหมวดคำถามสำหรับข้อมูลที่ได้นอกเหนือจากคำถามก็แยกไว้อีกส่วนหนึ่ง นำผลที่ได้มาเรียบเรียงในลักษณะ

ของการพรรณานำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ

3. การสร้างข้อสรุป ผู้วิจัยดำเนินการเชื่อมข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลเข้าด้วยกันและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลอย่างเป็นรูปธรรมในลักษณะพรรณนาโดยผู้วิจัยได้ตัดทอนข้อมูลให้เหลือแต่คุณลักษณะร่วมที่มีความหมายพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลซึ่งเป็นคำตอบชั่วคราวที่จะต้องตรวจสอบอีกครั้งและเมื่อตรวจสอบเรียบร้อยแล้วจะทำการยืนยันข้อสรุปเพื่อนำข้อสรุปไปสังเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมต่อไป

4. การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลภาพรวมในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้วิธีแบบอุปนัย คือ รวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรมในลักษณะพรรณนาซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลแยกย่อยมารวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรมในลักษณะของบทสรุป

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและผลการสัมภาษณ์ในประเด็นประกอบด้วย 1) รายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษา 2) คำแนะนำการใช้คู่มือ 3) เนื้อหาในแต่ละบท 4) ขั้นตอนวิธีการการจัดโปรแกรม 5) องค์ประกอบของโปรแกรม 6) การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน 7) ภาษาที่ใช้ 8) ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน 9) รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม 10) ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม มาปรับปรุงร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 สอบร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน 2 ท่าน ด้านศิลปะการแต่งหน้า จำนวน 2 ท่าน ด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบข้อคำถามและข้อเสนอแนะอื่นๆ ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้ง เมื่อนำคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้อง ทำการวิเคราะห์แล้วทำการแก้ไขและปรับปรุงคู่มือให้มีความชัดเจนมากขึ้น

2. การจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

เมื่อผ่านการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วและมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้จริง ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการที่สุด ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการนำไปใช้จัดทำเป็นคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 3) เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และผลการทดลองใช้โปรแกรมและการนำเสนอปัจจัยเงื่อนไขการนำไปใช้

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลการวิเคราะห์การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อศึกษาการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อสังเคราะห์นำความคิดรวบยอดของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มากำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ขึ้นโดยกรอบแนวทางเป็นแนวทาง

ในการสัมภาษณ์รวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาความคิดรวบยอด จำนวน 20 คน ได้รับข้อมูล ดังนี้

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

การเรียนรู้ตลอดชีวิตในมุมมองของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีลักษณะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างอิสระ มีเสรีภาพในการเลือกเรียนรู้ในสิ่งจำเป็น มีความสำคัญและความเป็นไปได้ตามบริบทของตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตในทุกรูปแบบของการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ สม่ำเสมอ ไม่หยุดนิ่ง เกิดขึ้นอย่างไม่จบสิ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการรู้เท่าทันของบุคคลนั้นๆ

โดนมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...การเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญ เราต้องทำมันอย่างต่อเนื่องตลอดไป เลือกที่จะเรียนสิ่งนั้นได้อย่างอิสระเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อะไรที่ใช้ปัจจุบันกลับไม่ใช่ เราไม่ยึดความรู้เดิมไปตลอดได้ เราต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลาด้วย...”

“...เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เราเกิดจนเราตาย เพราะความรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อเรานะ ไม่ใช่แค่อาชีพเราอย่างเดียวขณะที่ไม่พัฒนา หมายถึงตัวเราเองในด้านอื่นด้วย โลกพัฒนาเร็วขึ้นในทุก ๆ ด้าน...”

“...เป็นการเรียนรู้เพื่อชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเราต้องเรียนไปเรื่อย ๆ ความรู้ใหม่มีมาเรื่อย ๆ อะไรที่มีประโยชน์มีความจำเป็นเราต้องเรียนรู้ค่ะ...”

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมุมมองของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีลักษณะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างอิสระ มีเสรีภาพที่เลือกเรียนรู้ในสิ่งจำเป็น สำคัญความเป็นไปได้ตามบริบทของตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตในทุกรูปแบบของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำ สม่ำเสมอ ไม่หยุดนิ่ง เกิดขึ้นอย่างไม่จบสิ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อการพัฒนาการผลิตผลงานเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องใช้พลังแห่งการสร้างสรรค์ ย่อมเกิดจากการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...เราต้องมีการสร้างสรรค์ผลงานตลอดเวลา ความรู้ความชำนาญต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตจะตอบโจทย์ในเรื่องนี้ได้ดีที่สุด...”

“...การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อนำความรู้ความสามารถมาเพื่อสร้างสรรค์พัฒนาอาชีพตัวเอง ตลอดเวลาและตลอดไปคะ...”

“...การสร้างสรรค์งานแต่งงาน ต้องใช้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เราจึงต้องเรียนรู้เพื่อเกิด ความชำนาญ จะได้จัดงานแต่งงานดี เก่ง ทันสมัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ เราพัฒนาอาชีพเราให้เจริญก้าวหน้า ความรู้ใหม่ๆ ไอเดียใหม่ ก็ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้...”

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับความจำเป็นการเป็นผู้เรียนรู้อบรมตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งงานเชิงสร้างสรรค์ที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพ

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

การเป็นผู้เรียนรู้อบรมตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งงานเชิงสร้างสรรค์ที่จะ ประสบความสำเร็จในอาชีพมีความจำเป็น โดยผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 20 คน มีความเห็นและมุมมอง ตรงกันว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ประกอบศิลปะการแต่งงานเชิงสร้างสรรค์ที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพ ศิลปะการแต่งงานของตนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งงานเชิงสร้างสรรค์ต้องเป็นผู้เรียนรู้อบรมตลอดชีวิต โดยให้มุมมองความเห็นถึงความจำเป็นนั้นว่า

1. เพื่อการพัฒนาตนเองเพราะผลจากการเรียนรู้ตลอดชีวิตก่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนา ตนและสามารถนำความรู้ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้มีความสอดคล้องกับตนเองได้อย่าง เหมาะสม
2. เพื่อการพัฒนาอาชีพของตนเองในเชิงการสร้างสรรค์ผลงานตนเองให้มีความโดดเด่น การต่อยอดผลงานเชิงสร้างสรรค์ได้ตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ
3. ความรู้และวิทยาการต่างๆ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่หยุดนิ่งการเพิ่มเติมความรู้ ให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันตลอดเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็น

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...จำเป็น เพราะหยุดเรียนรู้เท่ากับหยุดพัฒนาอาชีพตัวเอง เรียนอย่างสม่ำเสมอ เรียนรู้สิ่ง ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาและไม่เคยคิดว่าตนเองเก่งแล้ว แต่คนทั่วไปจะคิดว่า ประสบการณ์จะเป็นสิ่งที่บ่ง บอกถึงความสามารถจึงทำให้หลงคิดว่าตนเองเก่งแล้ว เพราะผ่านประสบการณ์การทำงานมาหลายปี ฉะนั้น จึงมักไม่ค่อยรับการสั่งสอนหรือคำแนะนำจากคนอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคนที่ มี ประสบการณ์น้อยกว่า เพราะถือว่าเป็นการเสียหน้าเป็นอย่างมาก ฉะนั้นอย่าลืมการเรียนรู้ตลอดเวลา ทำตัวเป็นน้ำครึ่งแก้วเข้าไว้ เพื่อจะได้เรียนรู้ พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา...”

“...จำเป็นมาก ๆ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จะทำให้เราจะได้สร้างสรรค์งานแต่งหน้าโดดเด่น เป็น Gimmick ของเราเอง...”

“...จำเป็น เราต้องเรียนรู้เพื่อต่อยอดผลงานเราตลอดเวลาการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จึงทำให้เราพัฒนาตนเองได้ง่าย...”

“...จำเป็น การเรียนรู้พัฒนาตัวเองตลอด เพื่อให้เราคิดงานแต่งหน้าใหม่ๆ ให้สวยที่สุด ดีที่สุด เพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจสูงสุด...”

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

วิธีการเรียนรู้ ดังนี้

1. เรียนรู้จากการศึกษาในระบบ เช่น หลักสูตรในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียนสอนแต่งหน้าที่จัดการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษาในระบบ ทั้งศึกษาเป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับการแต่งหน้าและเป็นสาขาวิชาการแต่งหน้าโดยเฉพาะ

2. เรียนรู้จากการศึกษานอกระบบ เช่น การฝึกอบรม โรงเรียนสอนแต่งหน้าที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน สถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านการแต่งหน้า Makeup Master Class การศึกษาจากระบบออนไลน์ที่เป็นหลักสูตรการแต่งหน้าต่างๆ

3. เรียนรู้ตามอัธยาศัย เช่น นิติสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ แฟชั่นโชว์ YouTube งานอีเว้นท์ IMAST Road Show ต่าง ๆ การเรียนจากการทำงาน เป็นต้น

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...เริ่มที่มีรุ่นพี่เป็นช่างแต่งหน้าสอนให้ค่ะ เรียนรู้มาจากการประสบการณ์ที่เราไปแต่งหน้าให้ลูกค้า แล้วต่อการอบรมต่างๆ วันหนึ่งอยากพัฒนาตัวเองให้แม่นยำมากขึ้นจึงตัดสินใจเรียนแต่งหน้ากับโรงเรียนสอนแต่งหน้าที่ไทยและอเมริกาค่ะ...”

“...เรียนรู้ด้วยตนเองจากคู่มือช่างแต่งหน้ารุ่นพี่เป็นผู้ช่วยบ้าง จนชำนาญในระดับหนึ่ง เราก็อย่างมีความก้าวหน้าในอาชีพจึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่โรงเรียนสอนแต่งหน้าที่สวีเดน ตอนนั้นก็เพิ่มความรู้อะไรมาด้วยการเล่นนะด้วยการ ไปร่วมเรียนกับ Master Class งาน IMAST Magazine Youtube ด้วยนะ...”

“...เรียน Assoc. Diploma 2 ปี ในอเมริกา ฉันอัปเดตความรู้ตลอดเวลาผ่าน Makeup Artist Magazine และอื่นๆ รวมถึงการทำงานในทุกๆ วันก็ทำให้เราได้ความรู้...”

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับข้อคิด มุมมองหรือแนวทางในการสร้างแรงผลักดันหรือแรงบันดาลใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ใน มิติเจตคติ ได้ให้มุมมองด้านเจตคติของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตอันเกิดขึ้นจากการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 20 รายการ มีดังนี้

1. มีแรงบันดาลใจ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าแรงบันดาลใจนั้นเป็นพลังอำนาจในตนเอง อย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้น กล่าวคือ พลังที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อจะให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ และแรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเองด้วย การสร้างสรรค์อะไรใหม่ได้เสมอ อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ก่อนที่เราจะพิชิตเป้าหมายนั้น เราต้องรู้ก่อนว่าเป้าหมายของเรานั้นคืออะไร เป้าหมายที่มีความชัดเจนทำให้เรารู้ว่าเราต้องการจะเป็นอะไรผู้ที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิตก็เหมือนคนที่ไม่มีแรงผลักดัน ขาดแรงจูงใจ และจะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...หาแรงบันดาลใจ ทุกอย่างรอบตัวเรา มันเป็นพลังและอำนาจในตัวเราอย่างหนึ่งนะที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดงานหรือการทำงานหรืออะไรก็แล้วแต่ที่เราต้องการทำ มันคือพลังที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง แล้วเราจะพบมันสร้างจินตนาการดีๆ...”

“...แรงบันดาลใจ มันเป็นอำนาจในตัวเราเองอย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่เราจะทำสิ่งนั้น พลังที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ...”

“...แรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันเพื่อการพัฒนาตนเองด้วย และเราจะได้มีการสร้างสรรค์อะไรใหม่ๆได้เสมอ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ก่อนที่เราจะพิชิตเป้าหมายนั้นเราต้องรู้ก่อนว่าเป้าหมายของเรานั้นคืออะไร...”

2. คิดบวก มองโลกในแง่ดี มองโลกสดใส ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าการคิดบวก มองโลกในแง่ดี มองโลกสดใสเป็นแรงเสริมที่คอยผลักดันให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ การมีสุขภาพจิตดี แจ่มใสบริหารจัดการความเครียดได้ดี การเป็นคนมองโลกในแง่ดีมักมีโอกาสดีกว่าคนอื่น เพราะเมื่อเรามองทุกอย่างเป็นบวก ก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตของเราดี นำพาความคิดความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...คิดบวก คิดลบมันทอนตนเอง เกิดความเครียดทำให้การรับรู้อะไรๆ เสียหายหมด คนมองโลกในแง่ดี มักมีโอกาสดีกว่าคนอื่น เพราะเมื่อมองทุกอย่างอย่างเป็นบวก ก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้...”

“...คิดบวก มองโลกให้สดใสเข้าไว้ บริหารจัดการกับความเครียดให้ได้ ทำให้เรามองโลกได้สดใสเปิดกว้างมุมมองทางความคิดและการพัฒนาตนเองได้อย่างดี...”

“...มองโลกในแง่ดี โลกทั้งใบก็สดใส คิดบวก ทำให้สุขภาพจิตดีแจ่มใสบริหารจัดการความเครียดได้ดี การมองโลกในแง่ดีมักมีโอกาสดีกว่าคนอื่น เพราะเมื่อเรามองทุกอย่างอย่างเป็นบวก ก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตของเราดี นำพาความคิดความคิดโปร่งใส ...”

3. มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เราจะไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถของเรา ถ้าหากว่างานที่ทำอยู่ไม่ได้ทำให้เรามีความสุขและอาจจะทำให้ไม่อยากพัฒนาทักษะการทำงานด้วย การลงมือ ทำบางสิ่งบางอย่าง มองหาความสามารถในตนเองและใช้ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานและพยายามมองหาจุดเด่นของงานนั้นๆ เพื่อเพิ่มกำลังใจในการทำงานและสิ่งที่สำคัญ คือ การคิดแง่บวกเสมอ สิ่งนี้จะช่วยให้คุณลบลจุดด้อยให้เป็นจุดเด่นกับงานที่ทำอยู่ได้ และอาจจะเปลี่ยนให้คุณรักในงานที่ทำก็เป็นได้

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...รักในอาชีพ เมื่อค้นพบตัวตน ค้นหาความฝันเจอแล้ว จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย ถ้าไม่ลงมือทำให้เกิดขึ้นจริง และทำให้สำเร็จ หมั่นเติมไฟให้ตัวเองว่า เราโชคดีแค่ไหนที่ได้ทำในสิ่งที่รัก ได้เจองานที่ใช้ ลงมือทำและทุ่มเทให้คุ้มค่ากับความฝัน ทำให้เต็มที่ในทุกวัน และทำให้ดีที่สุดในทุกโอกาส แล้วผลงานจะตอบแทนความมุ่งมั่นของเราด้วยความภาคภูมิใจเสมอ...”

“...รักอาชีพและศรัทธามันให้หมดใจ มันเป็นแรงที่เราจะสร้างสรรค์หรือริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เสมอ ในงานที่เรา มันสามารถช่วยทำให้งานก้าวหน้าไปกว่าเดิม หรือมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นไปกว่าที่เป็นอยู่และช่วยทำให้งานมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น...”

“...รักอาชีพของเรา สร้างศรัทธาให้เกิดในอาชีพ มองหาความสามารถในตนเองและใช้ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานและพยายามมองหาจุดเด่นของงานนั้นๆ เพิ่มกำลังใจในการทำงานและสิ่งที่สำคัญ คือ การคิดแง่บวกเสมอ สิ่งนี้จะช่วยให้คุณลบลจุดด้อยให้เป็นจุดเด่นกับงานที่ทำอยู่ได้ และอาจจะเปลี่ยนให้คุณรักในงานที่ทำก็เป็นได้...”

4. มีจินตนาการ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า ชอบการสร้างภาพในสมองการสร้างภาพในสมองเหล่านี้ไม่ได้รับรู้ผ่านการมองเห็น การได้ยิน หรือผ่านวิธีการรับรู้อื่นๆ อันจินตนาการถือได้ว่าเป็นตัวช่วยอันสำคัญในการนำความรู้ไปใช้งานจริงและแก้ไขปัญหาต่างๆ และยังเป็นรากฐานที่สำคัญในการรวมประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ สู่การสร้างสรรคงานด้วยจินตนาการ เป็นการแสดงออกจาก

จินตนาการภายในสู่ภายนอก ในการฝึกการสร้างจินตนาการสามารถทำได้โดยการฟังเรื่องเล่า การนึกคิดเป็นภาพในใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกการแต่งหน้า การแต่งหน้าเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละคร การจัดแพชั่นโชว์ การสร้าง Makeup Look ความสามารถในการมองเห็นผลเป็นภาพในจิตใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จินตภาพช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ทำงานออกแบบบนภาพสองมิติได้ดีกว่าคนทั่วไปที่มองเห็นและจะต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่นึกคิดออกมาเป็นภาพสามมิติเหมือนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...เราต้องมีจินตนาการที่ดี มองภาพการแต่งหน้าออก ว่าคนนี้จะแต่งแบบนี้ คนนั้นแต่งแบบนี้ อันนี้สำคัญ มันเป็นความสามารถในการสร้างภาพในสมองของเรา จินตนาการถือว่าเป็นตัวช่วยสำคัญในการนำความรู้ไปใช้งานจริงและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และยังเป็นรากฐานในการรวมประสบการณ์และความรู้เข้าด้วยกัน...”

“...จินตนาการสำคัญ นำไปสู่ Makeup Look ใหม่ในการแต่งหน้า การสร้างจินตนาการสามารถทำได้โดยการฟังเรื่องเล่า การนึกคิดเป็นภาพในใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าทั้งหลาย ความสามารถในการมองเห็นผลเป็นภาพในจิตใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จินตภาพช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ทำงานออกแบบ...”

“...ฝึกการสร้างจินตนาการสามารถทำได้โดยการฟังเรื่องเล่า การนึกคิดเป็นภาพในใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกการแต่งหน้า การแต่งหน้าเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละคร การจัดแพชั่นโชว์ การสร้าง Makeup Look ความสามารถในการมองเห็นผลเป็นภาพในจิตใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จินตภาพช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ทำงานออกแบบบนภาพสองมิติได้ดีกว่าคนทั่วไปที่มองเห็นและจะต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่นึกคิดออกมาเป็นภาพสามมิติเหมือนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ ...”

5. มีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งความสำเร็จ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า การรู้จักพัฒนาตนเองตลอดเวลาอย่ามัวทำให้รู้สึกชีวิตมีคุณค่าและเกิดความก้าวหน้าขึ้นต่อหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะช่วยทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายได้ การกำหนดเป้าหมายชีวิตจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อสิ่งใหม่ เป็นต้น

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีเป้าหมายในชีวิต การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากจะต้องมั่นใจในสิ่งที่ทำแล้ว การวางแผนและตั้งเป้าหมายที่มีความชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะช่วยให้เราไม่ไขว่ไขว่ทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายได้...”

“...ความสำเร็จคือเป้าหมาย การกำหนดเป้าหมายที่ดีการวางแผนและตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้นมาก เพราะจะช่วยให้เราไม่ไขว่ไขว่ทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายให้ได้...”

“...การมีเป้าหมายเป็นการรู้จักพัฒนาตนเองตลอดเวลาอย่ามัวทำให้รู้สึกว่าคุณค่าและเกิดความก้าวหน้าขึ้นต่อหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น...”

6. จิตบริการ รักการบริการ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า การมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลให้การบริการภายใต้การทำงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี ต้องมีจิตใจหรือมีใจรัก มีความเต็มใจในการบริการ การทำงานด้วยใจรักจะแสดงออกมาทางกาย โดยการทำงานด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลัก การทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความพึงพอใจ มีความสุข และได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ คือ การสร้างสุขในการให้บริการ ความมีอัธยาศัยไมตรี เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการให้บริการ เพราะความมีอัธยาศัยไมตรีจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่นและประทับใจ ความกระตือรือร้นต่อการให้บริการคนอื่น รวมทั้งการยิ้มแย้มแจ่มใส ให้การต้อนรับด้วยไมตรีจิตที่ดีต่อผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาต้องการ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีจิตบริการ การมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ...”

“...ฉันรักงานบริการและเต็มใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้ทำมัน และจะทำมันดีที่สุด ความกระตือรือร้นต่อการให้บริการคนอื่น การต้อนรับด้วยมิตรภาพที่ดีต่อผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาต้องการ...”

“...ให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลัก การทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความพึงพอใจ มีความสุข และได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ คือ การสร้างสุขในการให้บริการ ความมีอัธยาศัยไมตรี เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการให้บริการ เพราะความมีอัธยาศัยไมตรีจะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่นและประทับใจ ความกระตือรือร้นต่อการให้บริการคนอื่น รวมทั้งการยิ้มแย้มแจ่มใส ให้การต้อนรับด้วยไมตรีจิตที่ดีต่อผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาต้องการ...”

7. มองต่างมุม ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า การมีมุมมองที่แตกต่างหลากหลายมุมมองทางความคิด มุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นภาพหนึ่งที่มีความแตกต่างกัน หากเราเปลี่ยนมุมมอง จะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง พาตัวเราสู่โลกกว้าง มองให้เห็นถึงชีวิตในระยะยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้จักของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มองต่างมุมบ้างจะได้เจออะไรใหม่ๆ มุมมองที่แตกต่างกันเราจึงจะมองเห็นภาพหนึ่งที่มีความแตกต่างกัน หากเราเปลี่ยนมุมมองเล็กน้อย เปิดจุดโฟกัสของสายตาให้กว้างอีกหน่อย...”

“...เปิดโลกกว้าง มองมุมเดียวบ้าง ต่างมุมบ้าง ลองพาตัวเองออกมาสู่โลกกว้าง จะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง พาตัวเราสู่โลกกว้าง มองให้เห็นถึงชีวิตในระยะยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้จักของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง...”

“...หากเราเปลี่ยนมุมมอง จะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง พาตัวเราสู่โลกกว้าง มองให้เห็นถึงชีวิตในระยะยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้จักของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง ...”

8. มีความรับผิดชอบ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า มีความรับผิดชอบเป็นการมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนเองให้ดีที่สุดมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น...”

“...ความรับผิดชอบ ฉันจึงทำหน้าที่ทุกอย่างด้วยความเต็มใจและปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้มันสำเร็จได้ เอาใจใส่ทุกรายละเอียด พัฒนาคุณภาพของงานอยู่ตลอด...”

“...รับผิดชอบในงาน ลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน ฉันต้องส่งต่องานอย่างมีคุณภาพ ตั้งใจทำหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จ...”

9. มีความซื่อสัตย์สุจริต ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นความจริงใจและความตรงไปตรงมา มีความน่าไว้วางใจ ความภาคภูมิใจ ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ความซื่อสัตย์ต้องมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...จงซื่อสัตย์ สุจริต ความจริงใจและความตรงไปตรงมา มีความน่าไว้วางใจ ความภาคภูมิใจ ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ความซื่อสัตย์ต้องมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน...”

“...มีความซื่อสัตย์ความจริงใจและความตรงไปตรงมาในการทำงานและเรียนรู้พัฒนาตน...”

“...ความซื่อสัตย์สุจริต ทำให้มีความน่าไว้วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ความซื่อสัตย์ต้องมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน ...”

10. เข้าใจผู้อื่นชอบช่วยเหลือ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นการที่เรารักคนอื่น ไม่เห็นแก่ตัว เข้าใจคนอื่นชอบช่วยเหลือ รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา การที่เราจะต้องรู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมหรือการแสดงออก ความต้องการ ความเชื่อ ทศนคติ และบุคลิกภาพทั้งของตนเองและผู้ที่เราเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความเข้าใจ ความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกัน จนกระทั่ง เกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...ใจเขาใจเรา หากความต้องการลูกคำให้เจอ เข้าใจผู้อื่นชอบช่วยเหลือ รักคนอื่น ไม่เห็นแก่ตัว เข้าใจคนอื่นชอบช่วยเหลือ รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา...”

“...รับฟังผู้อื่นด้วยความเต็มใจซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความเข้าใจ ความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกันจนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบ ไว้วางใจ มีทัศนคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด...”

“...ชอบช่วยเหลือ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความเข้าใจ ความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกัน จนกระทั่ง เกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด ...” จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. รักอิสระและมีจิตอิสระ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นเรื่องของมุมมองความคิดหรือมีอิสรภาพจากความคิดของผู้อื่นและมีความหมายคล้ายกับเสรีภาพในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ทำให้เกิดการพัฒนามีการสร้างสรรคผลงานที่ตนเองต้องการ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...รักอิสระ มุมมอง ความคิดหรือมีอิสรภาพจากความคิดของผู้อื่น และมีเสรีภาพในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ทำให้เกิดการพัฒนามีการสร้างสรรคผลงานที่ตนเองต้องการ...”

“...รักอิสระ อิสระในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ และปลดปล่อยจินตนาการเต็มขีดความสามารถต่อไป...”

“...เสรีภาพในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ทำให้เกิดการพัฒนามีการสร้างสรรคผลงานที่ตนเองต้องการได้ดีเลยนะ...”

12. มีสติและสมาธิ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นการที่ทำให้เราตื่นตัวอยู่เสมอ ย่อมมีประโยชน์มหาศาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ การคิดย่อมเป็นระบบ ก่อให้เกิดการตระหนักรู้ตนเองและจิตสำนึกต่อการทำงาน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีสติและสมาธิ ก่อให้เกิดการตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน...”

“...มีสติ ตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน แม้แต่ความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ก็ตาม มีการคิดเป็นระบบ การรู้ตนเองและต้องมีจิตสำนึกต่อการทำงาน...”

“...สติและสมาธิ เป็นการที่ทำให้เราตื่นตัวอยู่เสมอ ย่อมมีประโยชน์มหาศาลอยู่แล้ว...”

13. รักตนเองเห็นคุณค่าตนเอง ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เรารับรู้ว่าคุณค่า นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของทัศนคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...จงเห็นคุณค่าตนเอง รู้ว่าตนเองมีคุณค่า มันจะนำเราไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง ต้องประเมินความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเองให้ เป็นแสดงตัวตนเรามาแง่บวกที่มีต่อตัวเราเอง...”

“...รักตัวเองมองว่าตัวเองเป็นคนมีคุณค่า Positive Thinking ต้องมีมันไว้ในใจเสมอ มันจะทำให้เราคิดงานออก ไม่เครียด ทุกอย่างแข่งขันด้วยเวลา อย่าคิดลบเมื่อเจอแรงกดดันเมื่อคุณล้อมรอบตัวเองด้วยคนที่คิดบวก คุณจะไต่บันไดเรื่องดีๆ มุมมองดีๆ คำพูดเชิงบวกเหล่านี้จะส่งผลกับวิธีการคิดของคุณ และแน่นอนว่ามันจะส่งผลไปถึงการพูดของคุณด้วย บางที การหาคนมองโลกในแง่บวกไว้ใกล้ๆ ตัวอาจเป็นเรื่องยากในบางสถานการณ์ แต่คุณก็ต้องพยายามจำกัดอะไรลบๆ ออกไป ก่อนที่มันจะกลืนกินชีวิตของคุณ ลองพยายามทำอะไรที่จะช่วยให้คนอื่นมองโลกในแง่ดีมากขึ้น และปล่อยให้การมองโลกในแง่ดีของคนอื่นส่งผลด้านบวกกับคุณด้วย...”

14. มีคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความดีงามที่ถูกปลูกฝังขึ้นในจิตใจ เกิดจิตสำนึกที่ดี รู้สึกรับผิดชอบ ชั่วดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่างๆ เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้วจะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี จึงได้ชื่อว่า การประพฤติปฏิบัติ การกระทำดี ตามคุณธรรมที่มีอยู่ในจิตใจ ปรากฏเป็นความดีงาม ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีคุณธรรมความดีงามปลูกฝังขึ้นในจิตใจ เป็นสุภาพชน จิตสำนึกที่ดี รู้สึกรับผิดชอบ ชั่ว ดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้ว จะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี จึงได้ชื่อว่า การประพฤติปฏิบัติ การกระทำดี ตามคุณธรรมที่มีอยู่ในจิตใจ...”

“...มีคุณธรรม จริยธรรม ความดีงาม ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ เมื่อความดีงาม มีน้ำใจและเป็นสุภาพชน เป็นต้น ถูกแสดงออกทางจรรยา มารยาท การประพฤติปฏิบัติ และการกระทำที่ดี ตามคุณธรรมที่มีในจิตใจนั้น...”

15. นาทนเองได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าเป็นการรู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของ และแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...เราต้องนำตัวเองได้เอง รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ ค้นหาตัวตนได้ มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของตนเองและ แสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้...”

“...รู้ความต้องการของตน รู้จักวิธีการจัดการกับตนเอง รู้ว่าตนเองมีข้อดี ข้อบกพร่องอะไร รู้ว่าตนเองมีข้อจำกัดอะไร รู้ทิศทางที่ต้องพัฒนาตนเอง...”

16. ขอบความท้าทาย ไม่อยู่นิ่ง ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าการที่เรากล้าที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรก็ลงมือทำ จะไม่ปล่อยให้ความต้องการหรือความฝันเป็นเพียงแค่ความฝันแต่ตั้งมั่นที่จะทำให้เป็นความจริงได้ ไม่ลังเลที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...ขอบความท้าทาย ยิ่งยากยิ่งชอบ ไม่อยู่นิ่ง กล้าที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม กล้าได้กล้าเสีย...”

“...ต้องไม่อยู่นิ่ง อะไรที่ท้าทายต้องทำมันให้ได้ ตามหาความฝันจะไม่ปล่อยให้ความต้องการหรือความฝันเป็นเพียงแค่ความฝันแต่ตั้งมั่นที่จะทำให้เป็นความจริงได้ ไม่ลังเลที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่...”

17. จิตสำนึกที่ดี คิดดี ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่ากล่าวคือเป็นสภาพที่เรารู้ว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไรหรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด คนที่มีจิตสำนึกที่ดีสามารถทนรับภาระได้มากมาย และสามารถทำให้มีความชื่นชมยินดี แม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก จิตสำนึกที่ดีจะช่วยให้มาตรฐานการทำงานของเราสูงขึ้น สามารถตัดสินใจดำเนินการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมได้ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงรักษาเราให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เราเป็นคนมีความซื่อสัตย์อีกด้วย

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...มีจิตสำนึกที่ดี คิดดี รู้ดีว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร รู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด คนที่มีจิตสำนึกที่ดีสามารถทนรับภาระได้มากมายและมีความชื่นชมยินดีแม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก...”

“...คิดดี จิตสำนึกที่ดีจะช่วยให้มาตรฐานการทำงานของเราสูงขึ้น สามารถตัดสินใจดำเนินการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงรักษาเราให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เราเป็นคนมีความซื่อสัตย์อีกด้วย...”

18. มีความอยากรู้อยากเห็น ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นการก่อให้เกิดการเป็นคนช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้และไม่มีทางลี้เลียงที่จะหาคำตอบเด็ดขาดตราบใดที่เรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่ จึงมีโอกาสนี้จะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าเพราะมันจะนำมาซึ่งความรู้และความเข้าใจที่ทำให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและการสร้างสรรค์ผลงาน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...อยากรู้อยากเห็น เป็นคนช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้และไม่มีทางลี้เลียงที่จะหาคำตอบอย่างเด็ดขาดตราบใดที่เรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่ เราจึงมีโอกาสนี้จะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าเพราะมันจะนำมาซึ่งความรู้และความเข้าใจที่ทำให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและการสร้างสรรค์ผลงาน...”

“...ช่างสังเกต อยากรู้อยากเห็น อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานอาชีพของเรา เปิดโอกาสให้ตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและการสร้างสรรค์ผลงานของเรา...”

19. ความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นที่เรามีความกล้าตัดสินใจในการทำอะไรสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำอะไรต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...จงเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อเรามีศรัทธาในตนเอง เมื่อเรารู้ว่าเราคือใครและเราเป็นอะไร ทุกสิ่งจะชัดเจน และเมื่อทุกสิ่งชัดเจน เราก็รู้ว่าเรา ควรจะทำอะไร...”

“...มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจในการทำอะไรสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำอะไรต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเอง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข...”

20. มีมนุษยสัมพันธ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เรามีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุด และส่งผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่น ก็คือ การ

สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการทำงาน เป็นเครื่องมือในการจัดการปัญหา สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน สร้างความเข้มแข็งของทีมงานและทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในเป้าหมายของการทำงาน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานนี้สำคัญที่สุด และส่งผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วนร่วมงานกันอย่างราบรื่น ก็คือการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการทำงานลดได้เยอะด้วยนะ มันเป็นเครื่องมือในการจัดการกับปัญหา มันสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน สร้างความเข้มแข็งของทีมงานเราและทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในเป้าหมายของการทำงาน รู้จักใจเขาใจเรา ทั้งเพื่อร่วมงาน ลูกค้า ผู้เกี่ยวข้อง งานจะได้เดินความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกันจนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบ ไว้วางใจ มีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด...”

“...มนุษยสัมพันธ์ต้องมีให้เพื่อนร่วมงานเสมอ ทุกคนคือกลไกขับเคลื่อน เราไม่สามารถทำงานสำเร็จได้ด้วยคนเพียงคนเดียว ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุดส่งผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่นก็คือ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการทำงาน เป็นเครื่องมือในการจัดการปัญหา สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน สร้างความเข้มแข็งของทีมงานและทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลสำเร็จในเป้าหมายของการทำงาน...”

ประเด็นคำถามเกี่ยวกับทักษะความชำนาญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ใน มิติทักษะ ประกอบด้วย 5 รายการ มีดังนี้

1. ทักษะการสร้างสรรค์ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความสามารถของเราในการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดจนเป็นจินตนาณามาสรางขึ้นตอน วิธีการ หลักการ รูปแบบ ต่างๆ แล้วนำไปสู่การค้นพบคิคค้นสร้างสรรคเกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่ อาจเป็นการปรับปรุงขึ้นจากเดิม อาจพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ให้แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...Creative สำคัญ งานเรามันต้องใช้ เราต้องมีและนำจินตนาการที่เป็นภาพในหัวของเราอันเกิดจากแรงบันดาลใจและถ่ายทอดสร้างสรรค์ออกเป็นผลงานการแต่งหน้า...”

“...การสร้างสรรค์ มาก่อนเลย เราต้องทำงานที่ใช้พลังของความคิดสร้างสรรค์ เราต้องเต็มแรงบันดาลใจตัวเองตลอด นำแรงบันดาลใจที่เกิดเป็นจินตนาการบวกประสบการณ์ความรู้ใหม่เก่าของมาสร้างเป็นผลงานแต่งหน้า สร้างมุมมองที่แปลกใหม่และหลากหลาย...”

“...ความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน สมองสามารถคิดงานได้หลากหลาย มีมุมมองหลายมุม เลือكمุมมองที่ดีที่สุดและสร้างสรรค์เป็นผลงานออกมา...”

2. ทักษะการแสวงหาความรู้ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความสามารถในการหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยิ่งเรามีประสบการณ์มากเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าจะสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...การค้นคว้าเราต้องเก่ง Makeup Artist ข้อมูลความเยอะไปหมด เราต้องกรอง กลั่น วิเคราะห์ เลือกให้เป็น หาววิธีการเรียนรู้สิ่งๆนั้น เรียนรู้การทำงานในวิธีการค้นหาที่มีความหลากหลาย และสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ...”

“...การสืบค้น หาความรู้ใหม่ อัปเดตสิ่งใหม่ๆ ให้ตนเองได้พัฒนา รู้จักเลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ แหล่งที่เราเข้าถึงข้อมูลนั้น...”

“...การสืบค้นข้อมูล Makeup update ตลอด เทคนิคต่างๆก็ด้วย เป็นการส่งเสริมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมเราให้มีความพร้อม รู้จักใช้เทคโนโลยีสืบค้นข้อมูล...”

“...สืบเสาะ ค้นหา ประมวลผล ความรู้และเทคนิคใหม่ๆเสมอๆ เราอาจหาจากเน็ต นิติสาร ไปเรียน หรืออะไรก็ได้ที่มีประโยชน์กับเรา สามารถกลั่นกรองความรู้ที่ออกมาประยุกต์ใช้งานได้...”

3. ทักษะการทำงาน ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความสามารถที่เราจะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย เราต้องแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...ทำงานอย่างมืออาชีพ เราต้องสามารถกำกับดูแลตัวเองได้ มีความสำคัญมากในการทำงานและดำรงชีวิตควบคู่กันไป ที่ต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปร่างตั้งเกณฑ์

ความสำเร็จในการทำงาน มีความสมดุลระหว่างเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ การจัดการภาระงานได้ จัดการได้ทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงาน...”

“...การทำงาน เราต้องทำงานกับคนหลายคน ต้องมีศาสตร์และศิลป์ ยืดหยุ่นเป็นช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่ ต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน ในวงการเราต้องยอมรับว่าเราเจอคนหลายประเทศ ประเภท เราต้องจัดการให้ได้ ถ้าเราจะยืนในอาชีพนี้ อย่างมั่นคง...”

“...สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย เราต้องแสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม ...”

4. ทักษะการสื่อสาร ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...การสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างดีที่เราใช้ในการทำงานเลย สื่อสารไม่ดีขึ้นไม่เกิดสื่อสารให้เข้าใจง่าย ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดสื่อสารความหมายได้ตรงและชัดเจน...”

“...สื่อสารอย่างชัดเจน สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ...”

“...มีความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล มีการสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย...”

5. ทักษะทางสังคม ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าเป็น ความสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นความสามารถในการรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน เป็นความสามารถที่ทำให้คนสามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้

อย่างไม่แปลกแยก ทำให้งานสำเร็จ การพัฒนาทักษะนี้จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเกิดผลดี ในเรื่องกาลเทศะ เกิดการทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการเคารพความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทาง สังคมและวัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่ สู่คุณภาพของผลงาน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...ทักษะการเข้าสังคมอันนี้ขาดไม่ได้เลย คนเราแตกต่างกันมา คนแต่ละชาติ แต่ละที่ไม่ เหมือนกันไม่ใช่แค่ลูกค้าย่างเดียวนะ เพื่อนร่วมงานเราด้วย ชาติเดียวกันยังไม่เหมือนกันเลย รู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนถึงแก้ปัญหาและจัดการ กับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน...”

“...ทักษะทางการเข้าสังคม เป็นความสามารถที่ทำให้คนเราสามารถทำงานและ ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก ทำให้การ งานได้สำเร็จ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเกิดผลดีในเรื่องกาลเทศะ เกิดการทำงานในทีมที่ แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี...”

“...ในการพัฒนาทักษะทางด้านสังคมนี้จะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเกิดผลดีใน เรื่องกาลเทศะ เกิดการทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการเคารพความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทาง สังคมและวัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่ สู่คุณภาพของผลงาน...”

**ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ความรู้และสามารถสร้างความรู้หรือความรอบรู้เหล่านั้นใน
เชิงการสร้างสรรค์**

ผลจากการสัมภาษณ์สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง
สร้างสรรค์ในมิติความรอบรู้ ประกอบด้วย 3 รายการ มีดังนี้

1. รู้เรื่องสุขภาพ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าเป็นการที่เราสร้างความรู้ความเข้าใจ ข้อมูล สารสนเทศ ภาวะสุขภาพอนามัย และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขภาพอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสม กับบุคคล เป้าระวังด้านสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและครอบครัวให้เกิดความเข้มแข็ง รู้และเข้าใจใน ประเด็น สำคัญของการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีระดับชาติและสากล

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...Hygiene รู้ให้ดี เราต้องบริการสุขภาพความงาม เพื่อป้องกันและดูแลตนเองให้แข็งแรงทำงานได้ไม่ป่วยสักก่อน ป่วยแล้วงานเราก็เสีย ลูกค้ายกเลิก ล้วนถึงรับผิดชอบดูแลสุขอนามัย การให้บริการด้วยด้วยความรับผิดชอบ...”

“...ความรู้เรื่องสุขภาพสำคัญนะเดี๋ยวนี้โดยเรื่องสุขภาพความงามที่เราต้องใช้เครื่องสำอาง ความปลอดภัย โรคภัยที่เกิดจากการทำงาน การดูแลตัวเองไม่ให้เจ็บป่วยแย่แน่ ๆ ถ้าเป็นโรคติดต่อ...”

“...สุขภาพ สุขอนามัย สุขภาพถือเป็นปัจจัยสำคัญในการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข สภาพงานที่หนักของอาชีพต้องดูแลสุขภาพให้ดี...”

2. รู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่าเป็นการสร้างความรู้ถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึง วัฒนธรรมความต้องการนั้นๆ ได้

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...รู้สังคม วัฒนธรรม เอาเข้าจริงใครว่าไม่สำคัญ ไม่รู้อะไรเขาทำงานกับเขาได้ไหมแล้ว จะแต่งหน้าให้เขาได้ไหมครับ...”

“...รู้วัฒนธรรม สังคม รสนิยม วัฒนธรรมองค์กรเขาก็ยังดี เอาไว้เพื่อเข้ากับเขาได้ งานอินเตอร์ยังสำคัญ เขาจะมองว่าเราไม่มีอาชีพ...”

“...รู้จักสังคม วัฒนธรรม ความเคลื่อนไหวต่าง สิ่งเรานี้มีผลกับชีวิตเรา และมีผลกับงานเราทั้งทางตรงและทางอ้อม...”

3. รู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้มุมมองไว้ว่า เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าของตน

โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“...รู้เรื่องเทคโนโลยีการสืบทอด เพราะมันคือเครื่องมือในการหาความรู้ของเรา รู้วิธีการใช้ เป็นเครื่องมือพัฒนาตัวเรา รู้ประโยชน์และโทษที่อาจเกิดขึ้นได้...”

“...เรื่องเทคโนโลยีก็สำคัญอะไรที่ทำให้เราพัฒนาตัวเราเองเองได้ต้องใช้หมด โดยสื่ออินเตอร์เน็ตพวกนี้ หมดยุคของกระดาษแล้ว นิติสารปิดตัวเยอะเมื่อก่อนเราอัปเดตผ่านนิติสารนี้แหละ ตอนนี้อินเตอร์เน็ตล้น ๆ...”

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 7 ขั้นตอน

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลแสดงภูมิหลัง		จำนวน (คน)
1. เพศ		
ชาย		4
หญิง		6
2. อายุ		
18-30 ปี		7
31-40 ปี		2
41-50 ปี		1
3. สถานภาพ		
โสด		4
สมรส		2
หย่า		3
หม้าย		1
4. ประสบการณ์การทำงานการแต่งหน้า		
1-5 ปี		4
6-10 ปี		5
11-15 ปี		1
5. การศึกษา		
อนุปริญญา		1
ปริญญาตรี		6
ปริญญาโท		2
ปริญญาเอก		1

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลแสดงภูมิหลัง	จำนวน (คน)
6. ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	9
ต่างจังหวัด	1
7. ภูมิลำเนา	
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	4
ต่างจังหวัด	6
8. การเดินทาง	
รถยนต์ส่วนตัว	9
รถจักรยานยนต์	1

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คนอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง อายุ 18-30 ปี สถานภาพส่วนใหญ่โสด โดยมีประสบการณ์การทำงานการแต่งหน้าส่วนมาก 6-10 ปี การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยปัจจุบันในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ การเดินทางของกลุ่มตัวอย่างเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 5 แสดงการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

การศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า	ความถี่	N
เรียนด้วยตนเองจากประสบการณ์	2	10
โรงเรียนสอนแต่งหน้า	10	10
หลักสูตรการแต่งหน้าระดับอนุปริญญาขึ้นไป	1	10
หลักสูตรฝึกอบรม	10	10

จากตารางผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าภูมิหลังทางการศึกษาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพบว่าส่วนใหญ่ภูมิหลังการศึกษาวិชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจากโรงเรียนสอนแต่งหน้าและหลักสูตรฝึกอบรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งหน้า ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน

ตารางที่ 6 แสดงความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้าของกลุ่มตัวอย่าง

ความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้า	ความถี่	N
ศิลปะการแต่งหน้าสวยงามในโอกาสพิเศษ	10	10
ศิลปะการแต่งหน้าเพื่อการแสดง(ธุรกิจบันเทิง)	10	10
ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ	10	10
ศิลปะการแต่งหน้าฟู้กันลม	6	10
ศิลปะการแต่งหน้าเพ้นท์หน้าและร่างกาย	3	10
ศิลปะการแต่งหน้าแฟชั่น	10	10

จากตารางแสดงความความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกคน มีความเชี่ยวชาญในด้านการแต่งหน้าสวยงามในโอกาสพิเศษ การแต่งหน้าเพื่อการแสดง (ธุรกิจบันเทิง) การแต่งหน้าแฟชั่นและการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เนื้อหาสาระต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูง

ข้อมูล	จำนวน (คน)
1. บุคลิกลักษณะตัวละครที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูง	
- Zombie	1
- แต่งขรา	1
- แฟนตาซี	1
- ปีศาจ สัตว์ประหลาด และอสูรกาย	7
2. ชิ้นเนื้อเทียม (Prosthetics) ที่ต้องการเรียนรู้	
- Form Latex	1
- Silicone Gel 10	9
3. วิธีการเรียนรู้ที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง	
- การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion)	8
- การสาธิต (Demonstration)	10
- การฝึกปฏิบัติจริง	10

จากตารางแสดงข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เนื้อหาสาระต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้า เทคนิคพิเศษสูงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้บุคลิกลักษณะตัวละคร ปีศาจ สัตว์ประหลาด ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกขึ้น เนื้อเยียม (Prosthetics) ประเภท Silicone Gel 10 ที่ต้องการเรียนรู้ครั้งนี้ และวิธีการเรียนรู้กลุ่ม ตัวอย่างเลือก การบรรยาย (Lecture) การสาธิต (Demonstration) และการฝึกปฏิบัติจริง ใน กิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ในการผานวิธีการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อ เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อมูล	จำนวน (คน)
1. เคยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็น ผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า เชิงสร้างสรรค์	
- ไม่เคย	10
2. ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพราะ	
- พัฒนาการแต่งหน้าตนเอง	2
- ต้องการเป็นมืออาชีพที่สามารถแต่งหน้าได้ดีและการพัฒนาขีดความสามารถใน การพัฒนาการเรียนรู้ของตน	8
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมควรเป็นเวลาใด	
- ตามความเหมาะสม	10
4. ควรจัดกิจกรรมในช่วงเดือน	
- มิถุนายนเพราะคิวงานมีน้อยและส่วนใหญ่จะว่าง	4
- ตามความเหมาะสมโดยมีการนัดหมายกันล่วงหน้า	6

ตารางที่ 8 (ต่อ) แสดงข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อมูล	จำนวน (คน)
5. เวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ควรเป็นเวลากี่วัน	
- 10 วัน	1
- 15-20 วัน	1
- 20 วันขึ้นไป	1
- ตามความเหมาะสมแต่อย่ามีความกระชับในเรื่องของเวลาและได้มาตรฐานของอาชีพแต่งหน้าด้วย	7

ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เหตุผลที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพราะต้องการเป็นมืออาชีพที่สามารถแต่งหน้าได้ดีและการพัฒนาขีดความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนถึง ส่วนระยะเวลาในการจัดกิจกรรมควรเป็นเวลากลุ่มตัวอย่างทุกคนให้กำหนดได้ตามความเหมาะสม สามารถจัดได้ตามความเหมาะสม โดยมีการนัดหมายกันล่วงหน้า เพราะเป็นช่วงที่คิวนานน้อยและว่างทั้งเดือน ในส่วนของเวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ควรเป็นเวลากี่วันนั้นส่วนใหญ่ ให้จัดเวลาตามความเหมาะสมแต่อย่ามีความกระชับในเรื่องของเวลาและได้มาตรฐานของอาชีพแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

สถานที่ที่ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างได้ช่วยกันจัดสรรและเลือกผู้ให้การสนับสนุนเรื่องสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นโรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้าและสมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงามเป็นสถานที่จัดกิจกรรมเป็นหลัก เนื่องจากความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมมากที่สุดและสะดวกในการเดินทางมากที่สุด

ตารางที่ 9 งบประมาณแหล่งเงินทุนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อมูล	จำนวน (คน)
- สามารถสนับสนุนเงินทุนได้	4
- สามารถสนับสนุนเงินทุนบางส่วนได้	6
รวม	10

จากตารางข้างต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสามารถสนับสนุนเงินทุนบางส่วนได้และสามารถสนับสนุนเงินทุนได้ จำนวน 4 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 10 แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีพลังอำนาจในตัวเองที่ผลักดันในตนเอง อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ มากน้อยแค่ไหน	1.40	0.516	ต่ำมาก
2. ท่านใช้ชีวิตแบบคิดบวก มองโลกในแง่ดีบนฐานของความเป็นจริง มองโลกสดใส ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้แค่ไหน	3.50	0.707	สูง
3. ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการเรียนรู้มุ่งเพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเองแค่ไหน	4.70	0.483	สูงมาก
4. ท่านมีจินตนาการใหม่ๆ เสมอเพื่อให้เกิดการเรียนรู้กันไปต่อยอด เป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมได้เพื่อนำไปสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเอง	3.90	0.875	สูง

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ท่านมีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนและตั้งใจทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จและรู้ว่าอนาคตของตนเองต้องการอะไรแค่ไหน	4.40	0.516	สูง
6. ท่านมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี ต้องการให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลักแค่ไหน	4.90	0.316	สูงมาก
7. ท่านมักมองเห็นภาพๆ หนึ่งที่มีความแตกต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างจากผู้อื่นเสมอ	1.60	0.699	ต่ำ
8. ท่านมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ	4.80	0.421	สูงมาก
9. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องจริงใจและความตรงไปตรงมา น่าไว้วางใจ ความภาคภูมิใจ ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจ ต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน	4.80	0.421	สูงมาก
10. ท่านชอบช่วยเหลือคนอื่น เข้าใจคนอื่น รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา รู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึกกับคนอื่นจนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาต่อตัวท่านเอง	4.80	0.421	สูงมาก
11. ท่านมีมุมมองของความคิดแตกต่างความคิดของผู้อื่นและมีเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิมๆ	4.40	0.516	สูง
12. ท่านมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ การคิดเป็นระบบ ตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน	4.70	0.483	สูงมาก
13. ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของเจตคติในแง่บวกที่มีต่อตนเองเสมอๆ	4.10	0.737	สูง

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
14. ท่านมีความรู้สึกรับผิดชอบ ชั่ว ดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่างๆ ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ	4.90	0.316	สูงมาก
15. ท่านรู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเอง เสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้	4.80	0.632	สูงมาก
16. ท่านมีความชอบที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ไม่อยู่นิ่ง ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรลงมือทำ	4.70	0.483	สูงมาก
17. ท่านมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอแม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะท่านรู้ว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด	4.70	0.483	สูงมาก
18. ท่านช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้และไม่มีทางล้มเลิกที่จะหาคำตอบเด็ดขาดตราบดีที่เรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่	4.50	0.527	สูงมาก
19. ท่านกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	4.80	0.421	สูงมาก
20. ท่านให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุดเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่น	4.80	0.421	สูงมาก
รวม	4.26	1.011	สูง

จากตารางพบว่าคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย 4.26 ในการพิจารณารายชื่อของเจตคติพบว่า

คะแนนเฉลี่ยในในเจตคติของการมีแรงบันดาลใจอยู่ในระดับต่ำมากโดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.40 และในเจตคติที่เกี่ยวกับการมองต่างมุมอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย 1.60

ตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์ มิติทักษะ

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์มิติทักษะ	ระดับทักษะ		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความสามารถในการนำแรงบันดาลใจสร้างเป็นภาพจินตนาและนำจินตนาการมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการรูปแบบ โดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่	1.40	0.699	ต่ำมาก
2. ท่านสามารถหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ เพื่อการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ	1.40	0.516	ต่ำมาก
3. ท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย มีความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม	4.70	0.483	สูงมาก
4. ท่านสามารถสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล โดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ	2.00	0.666	ต่ำ
5. ท่านสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม การรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกันได้	4.60	0.516	สูงมาก
รวม	2.82	1.688	ปานกลาง

พบว่าคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง
 สรรค์ มีมิติทักษะของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์อยู่
 ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.82 เมื่อพิจารณารายข้อของทักษะของคุณลักษณะการเป็น
 ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์ ทักษะการสร้างสรรค์ อยู่ใน
 ระดับต่ำมาก มีคะแนนเฉลี่ย 1.40 ทักษะการแสวงหาความรู้ในระดับต่ำมาก มีคะแนนเฉลี่ย 1.40
 และทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย 2.00

ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ
 ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์ มิติความรอบรู้

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสรรค์ มิติความรอบรู้	ระดับความรอบรู้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศต่อภาวะสุขภาพ อนามัยและการนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เข้าใจวิธี ป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขอนามัย ห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูล สารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อการเรียนรู้และการ ทำงาน	4.60	0.516	สูงมาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบ อาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความ ต้องการนั้นๆ ได้	4.70	0.483	สูงมาก
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ สืบค้น เทคนิควิธีการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมี ประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน	4.50	0.527	สูงมาก
รวม	4.60	0.100	สูงมาก

จากการแสดงผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรอบรู้ พบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรอบรู้ของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับสูงมากทั้งรายข้อและค่าเฉลี่ยรวม มีคะแนนเฉลี่ยรวม 4.60

2. การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ (A Decision is Made to Proceed) มีความเป็นไปได้ที่สามารถตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้และมีการเตรียมการสำหรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นต่อไป ดังนี้

2.1 กำหนดแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

แนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) 4 ขั้นตอน สำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2.2 กำหนดเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในแต่กิจกรรมการเรียนรู้

เนื้อหาทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงจากประสบการณ์ของผู้สอนมาเป็นเนื้อหาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอนเพียงเท่านั้น เพื่อให้ผู้สอนได้นำประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเองและนำบริบทรอบตัวมาใช้เป็นเนื้อหาในการสอน ผู้เรียนตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้ง การกำหนดเนื้อหาในรูปแบบของแนวทางนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ให้เกิดความหลากหลายอีกด้วย เพราะผู้สอนแต่ละคนนั้นมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันไป และบริบทการเรียนรู้ในแต่ละครั้งย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่หลากหลายและเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริงอีกด้วย ผู้วิจัยและผู้เรียนร่วมกันกำหนดเนื้อหาสาระศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูงเป็นเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาชีพ ที่มีความเป็นไปได้ โดยจัดโครงสร้างของเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็น 9 เนื้อหาสาระการเรียนรู้ในแต่ละหมวด ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด 3) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) 4) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 5) การทำแม่พิมพ์ 6) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 7) การติดชิ้นเนื้อ

เทียม (Apply Prosthetics) 8) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียม 9) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

2.3 กำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างจากการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผลการศึกษาสภาพและความต้องการพบว่าในการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้ มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็นสำคัญก่อนเป็นอันดับแรกสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมมีผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าคะแนนเฉลี่ยสูง ใน 2 มิติ ได้แก่ มิติเจตคติ มิติของความรอบรู้ มีเพียงมิติทักษะที่คะแนนเฉลยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณารายชื่อของมิติทักษะพบว่า ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการแสวงหาความรู้อยู่ในระดับต่ำมาก และทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ ในการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะจึงควรเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการแสวงหาความรู้และทักษะการสื่อสาร หากพิจารณารายชื่อของมิติเจตคติพบว่า การมีแรงบันดาลใจอยู่ในระดับต่ำมากและในเจตคติที่เกี่ยวกับการมองต่างมุมก็อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน เพราะในการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็น สำคัญก่อนเป็นอันดับแรก

ฉะนั้นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้าง จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็นสำคัญก่อนเป็นอันดับแรก มีดังนี้

1) มิติเจตคติ

(1) แรงบันดาลใจ เป็นพลังอำนาจในตนเองอย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้น การผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ แรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อะไรใหม่ได้เสมอ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน

(2) การมองต่างมุม ภาพของการสะท้อนของความคิดเพราะมุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นภาพๆ หนึ่งที่มีความแตกต่างกัน การเปลี่ยนมุมมองเป็นการเปิดจุดโฝกัสของความคิดให้กว้าง พาตัวเองออกมาสู่โลกกว้างจะได้เห็นมุมมองความคิดที่แตกต่าง พาตัวเราสู่โลกกว้างมองให้เห็นถึงชีวิตในระยะยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้ทิศของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง

2) มิติทักษะ

(1) ทักษะการสร้างสรรค์ ความสามารถในการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาการนำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คิคค้น สร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานศิลปะการแต่งหน้าที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ทั้งหมดโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

(2) ทักษะการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสั่งสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยิ่งคุณมีประสบการณ์มากเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าจะสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

(3) ทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะ แนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆวิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ

2.4 กำหนดกลุ่มผู้เรียนและการคัดเลือกผู้เรียน

กลุ่มผู้เรียนสำหรับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด มีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปีที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการจำเป็นภูมิหลังของพื้นฐานศิลปะการแต่งหน้าที่จำเป็นอันสอดคล้องกับการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนความรู้ อัปเดตและมีความเป็นได้ในการจัดโปรแกรมตลอดทั้งโปรแกรม

3. การกำหนดวัตถุประสงค์

ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษซึ่งเป็นเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลความต้องการ และสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อันมีความ

เป็นไปได้ ในการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นการนำทางและทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

4. การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

การพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ประสบการณ์และความต้องการในการเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

4.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้กระบวนการเรียนรู้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน โดยสรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์

1. ตั้งคำถามนำทางให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
2. เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เช่น การอ่านหนังสือ การดูวิดีโอ การสนทนา

พูดคุย การทดลอง

3. สืบค้นข้อมูลความรู้และประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้
4. ผู้เรียนอภิปรายและรับรู้ประสบการณ์ร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตประสบการณ์ความรู้จากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และสะท้อนการเรียนรู้นำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาครุ่นคิดใคร่ครวญ เช่น เขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ การสนทนา หรือ อภิปรายผล (Discussion)

2. ผู้สอนอธิบายประสบการณ์เพิ่มเติมในหัวข้อที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ โดยการสร้างความคิดรวบยอดหรือสมมติฐานต่างๆ จากประสบการณ์ที่ได้รับ จากนั้นให้ผู้เรียนจดบันทึกความรู้ ลงในสมุดแบบฝึกหัดหรือสมุดบันทึกด้วยสำนวนภาษาของตนเองตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้

1. การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง
2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

4.2 การจัดโครงสร้างของกิจกรรมที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) และให้การเรียนรู้อยู่ภายใต้บรรยากาศของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงที่เกิดขึ้นจริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรม In Action กำหนดเป้าหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พร้อมการผสมผสานเนื้อหาสาระศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษเข้าด้วยกันกับกิจกรรมการเรียนรู้ จัดเรียงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ ประกอบด้วย

4.2.1 พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มติเจตคติ แรงบันดาลใจ โดยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้เกิดพลังอำนาจในตนเองในการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจร่วมกันโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและบอกคุณค่าของแรงบันดาลใจที่ได้รับนั้นได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

- 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง
- 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด

4.2.2 พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มติทักษะ การแสวงหาความรู้ โดยให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและ

ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสืบค้นและนำเสนอความรู้ที่นั้นและวิธีการแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

1) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)

4.2.3 พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำเสนอแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนา นำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยอ้างอิงความรู้ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คิดค้น สร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการออกแบบและนำเสนอผลงาน แรงบันดาลใจสู่การถ่ายทอดผลงาน

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

- 1) การปั่นปัสสาวะ อสุรกายและสัตว์ประหลาด
- 2) การทำแม่พิมพ์
- 3) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)
- 4) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)

4.2.5 พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร การสื่อสารอย่างชัดเจนแยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการสื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทักษะคิดและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสารความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทักษะคิดและความตั้งใจ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการนำเสนอผลการเรียนรู้การอภิปรายร่วมกันผ่านการพูด การฟัง การอ่านและเขียนโดยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

1) การนำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

การพัฒนาองค์ประกอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วยทั้งสิ้น 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การประเมินผล ซึ่งนำผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการและสภาพของผู้เรียนบนฐานของความเป็นไปได้มาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ในโปรแกรมนี้นี้ ประกอบด้วยผลการดำเนินการ ตาม 7 ขั้นตอน 1-5 ของ Houle (1961) เนื้อหาบทเรียนเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในการลงมือปฏิบัติทำกิจกรรมตามผู้สอน โดยผู้วิจัยไม่มีการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาไว้ล่วงหน้าและให้ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองออกมาเป็นเนื้อหาบทเรียน องค์ประกอบหลักของโปรแกรมทุกองค์ประกอบจัดขึ้นบนความต้องการและสภาพของผู้เรียนการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนและผู้เรียนระหว่างตลอดการร่างองค์ประกอบตลอดการจัดโปรแกรม

5. การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

ผู้วิจัยนำข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มผู้เรียนมาพิจารณาร่วมกันในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 ด้านการงานอาชีพผู้เรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้เรียนผู้เรียนมีความพร้อมการเงินมีแหล่งเงินทุนสนับสนุน ผู้เรียนและผู้วิจัยร่วมกันกำหนดสถานที่ในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ

การเดินทางของผู้เรียน คือ เมคอัพอาร์ตสตูดิโอ โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า และให้เหมาะสมกับบทบาท บริบทการทำงานของผู้เรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกัน

5.2 ระยะเวลาในการเรียนรู้ใช้กำหนดช่วงเวลาและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียน โดยนัดกันเป็นรายครั้งล่วงหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่การงานของผู้เรียน

5.3 งบประมาณในการจัดกิจกรรม ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าสถานที่ ค่าอุปกรณ์ในการจัดทำกิจกรรมต่างๆ มากำหนดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโปรแกรม 350,000 บาท

6. การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติในการเรียนรู้มีการวางแผนงานในการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

6.1 การเตรียมการ

ผู้วิจัยจัดเตรียมเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอน ติดต่อสถานที่จัดกิจกรรมเพื่อความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียนเป็นเวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง

ตารางที่ 13 แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ครั้งที่	วัน/เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สถานที่
1	3 มิถุนายน 2563	กิจกรรม ปลั่งอำนาจแห่งตน	FX Makeup
	9.00 – 18.00 น.	(Empowerment in Action)	Studio
		- เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้	สมาคม
		ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	วิชาชีพศิลปะ
		1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้า	การแต่งหน้า
		เทคนิคพิเศษขั้นสูง	และวิทยาการ
		2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและ	ความงาม
	18.00 – 19.00 น.	สัตว์ประหลาด	
		- เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาณการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ครั้งที่	วัน/เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สถานที่
2	10 มิถุนายน 2563 9.00–18.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)	FX Makeup Studio โรงเรียน ศึกษาศิลปะ
	18.00 – 19.00 น.	- เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	และเทคนิค การแต่งหน้า
3	17 มิถุนายน 2563 9.00–18.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 2) การทำแม่พิมพ์ 3) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 4) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)	FX Makeup Studio โรงเรียน ศึกษาศิลปะ และเทคนิค การแต่งหน้า
	18.00 – 19.00 น.	- เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	
4	24 มิถุนายน 2563 เวลา 9.00–18.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการมองต่างมุม สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์ 1. เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 2. การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด - เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมาย ใบงาน	FX Makeup Studio โรงเรียนศึกษา ศิลปะและ เทคนิคการ แต่งหน้า
5	30 มิถุนายน 2563 เวลา 9.00–18.00 น.	กิจกรรมพลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์ 1. นำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การ แต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง	สมาคมวิชาชีพ ศิลปะการ แต่งหน้าและ วิทยาการ ความงาม

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนสัญญาการเรียนรู้เป็นของตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทั้ง จำนวน 10 วันมาฝึกฝนเรียนรู้ตามใบงานและหรือศึกษาความรู้เพิ่มเติมปฏิบัติดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้

ตารางที่ 14 แสดงการฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้	งานที่มอบหมาย	การวัดผล
พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action)	ผู้เรียนค้นแรงบันดาลใจเป็นพลังที่คอยผลักดันตนที่ใช้ในการพัฒนาความรู้และงานศิลปะการแต่งหน้าของตน เพื่อการออกแบบงานศิลปะการแต่งหน้าตามที่ตนสนใจเพื่อพัฒนางานออกแบบเพื่อนำเสนอแรงบันดาลใจ ผ่าน ไลน์ กลุ่ม	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่าน การสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วย วิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action)	ผู้เรียนสืบค้นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแล้วนำเสนอในครั้งถัดไป เพื่อเสนอ ผ่าน ไลน์ กลุ่ม แบ่งปันความรู้	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่าน การสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วย วิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action)	ผู้เรียนใช้แรงบันดาลใจ จินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม ให้ผู้ สามารถอธิบายถึงแนวความคิด การถอด แนวความคิดสู่การสร้างผลงานนั้นได้อย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรม นำเสนอผลการเรียนรู้ ผ่าน ไลน์ กลุ่ม	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่าน การสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วย วิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action)	ให้ผู้เรียนผลิตชิ้นงานการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเชิงสร้างสรรค์ ตามแรงบันดาลใจ จินตนาการ สร้างแนวความคิดแล้วถอด แนวความคิดนั้นอย่างเป็นรูปธรรม สมองต่อ ความต้องการ ถ่ายทอดสู่ผลงานเชิง สร้างสรรค์และนำเสนออย่างเป็นรูปธรรม นำเสนอผลการเรียนรู้ผ่านชั้นเรียนใน กิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 5	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่าน การสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วย วิธีการสะท้อนการเรียนรู้

ตารางที่ 14 (ต่อ) แสดงการฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้	งานที่มอบหมาย	การวัดผล
พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action)	นำเสนอความรู้และผลงาน การ สร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษชั้น สูงโดยการสื่อสารที่มีแรงบันดาลใจที่ ผลักดันให้เกิดผลงาน จินตนาการ การ สร้างสรรค์เป็นผลงาน เทคนิค วิธีการ อันได้มาซึ่งผลงานการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์ นำเสนอผลการเรียนรู้ในชั้น เรียน	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่าน การสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วย วิธีการสะท้อนการเรียนรู้

ระยะที่ 3 การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง ผู้เรียนนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษชั้นสูงนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ ผลงานการสร้างสรรค์ที่ได้รับจากโปรแกรมด้วยตนเองในแต่ละบุคคล ทำงานวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประเมินการจัดโปรแกรมที่ผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อให้ผู้จัดโครงการได้รับข้อมูลมาปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ได้หรือไม่ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมของ Houle (1972) โดยการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนำเสนอผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผลการประเมินกระบวนการจัดกิจกรรม ผลการประเมินกระบวนการจัดโปรแกรม เพื่อนำข้อมูลผลการประเมินไปใช้ใน เพื่อนำเสนอปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในขั้นตอนต่อไป ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินทั้ง 3 ส่วน ดังนี้

7.1 การนำเสนอผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

รายการ	คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนทดลอง)			คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ (หลังทดลอง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	4.04	1.22	สูง	4.72	0.229	สูงมาก

จากตารางคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก จากค่าเฉลี่ยรวม 4.04 เพิ่มเป็นค่าเฉลี่ยรวม 4.72

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ (ก่อน)			ระดับเจตคติ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีพลังอำนาจในตัวเองที่ผลักดัน ในตนเอง อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ ตลอดเวลาเพื่อให้เราเดินไปถึง เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ มากน้อยแค่ไหน	1.40	0.516	ต่ำ มาก	4.60	0.516	สูงมาก
2. ท่านใช้ชีวิตแบบคิดบวก มองโลกใน แง่ดีบนฐานของความเป็นจริง มองโลก สดใส ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิด จินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิด ขึ้นมาได้แค่ไหน	3.50	0.707	สูง	4.30	0.674	สูง
3. ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะ การแต่งหน้า พร้อมที่จะขับเคลื่อนการ เรียนรู้มุ่งเพื่อการพัฒนาอาชีพและ ตนเองแค่ไหน	4.70	0.483	สูง มาก	4.90	0.316	สูงมาก
4. ท่านมีจินตนาการใหม่ๆ เสมอเพื่อให้ เกิดการเรียนรู้นั้นไปต่อยอดเป็นผลงาน ที่เป็นรูปธรรมได้เพื่อนำไปสร้างสรรค์สิ่ง ใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเอง	3.90	0.875	สูง	4.70	0.483	สูงมาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ (ก่อน)			ระดับเจตคติ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
5. ท่านมีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน และตั้งใจทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จ และรู้ว่าอนาคตของตนเองต้องการอะไรแค่ไหน	4.40	0.516	สูง	4.80	0.421	สูงมาก
6. ท่านมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี ต้องการให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีความกระตือรือร้น และสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลักแค่ไหน	4.90	0.316	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
7. ท่านมักมองเห็นภาพๆหนึ่งที่มีความแตกต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างจากผู้อื่นเสมอ	1.60	0.699	ต่ำ	4.60	0.516	สูงมาก
8. ท่านมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงาน ให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ	4.80	0.421	สูงมาก	4.80	0.421	สูงมาก
9. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องจริงใจและความตรงไปตรงมา น่าไว้วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน	4.80	0.421	สูงมาก	5.00	0.000	สูงมาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ (ก่อน)			ระดับเจตคติ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
10. ท่านชอบช่วยเหลือคนอื่น เข้าใจคนอื่น รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา รู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึก กับคนอื่นจนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาต่อตัวท่านเอง	4.80	0.421	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
11. ท่านมีมุมมองของความคิดแตกต่าง ความคิดของผู้อื่นและมีเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิมๆ	4.40	0.516	สูง	4.60	0.516	สูงมาก
12. ท่านมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ การคิดเป็นระบบ ตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน	4.70	0.483	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
13. ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของเจตคติในแง่บวกที่มีต่อตนเองเสมอๆ	4.10	0.737	สูง	4.20	0.632	สูง
14. ท่านมีความรู้สึกประทับใจ ชอบ ชื่นชอบ การกล้าต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่าง ๆ ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ	4.90	0.316	สูงมาก	5.00	0.000	สูงมาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับ
ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ	ระดับเจตคติ (ก่อน)			ระดับเจตคติ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
15. ท่านรู้ความต้องการตัวเอง ควบคุม ตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบ ความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจใน ตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและ แสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบ ความสำเร็จได้	4.80	0.632	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
16. ท่านมีความชอบที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ไม่อยู่นิ่ง ลองทำอะไรที่ต่างไปจาก เดิม มีความคิดอยากทำอะไรก็ลงมือทำ	4.70	0.483	สูงมาก	4.80	0.421	สูงมาก
17. ท่านมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอแม้อยู่ ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะ ท่านรู้ว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด	4.70	0.483	สูงมาก	4.80	0.421	สูงมาก
18. ท่านช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัย ใครรู้และไม่มีทางล้มเลิกที่จะหาคำตอบ เด็ดขาดทราบใดที่เรื่องที่ยากรู้ยากเห็น นั้นยังค้างคาใจอยู่	4.50	0.527	สูงมาก	4.70	0.483	สูงมาก
19. ท่านกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่ง หนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	4.80	0.421	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
20. ท่านให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์กัน ระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุดเอื้อ ประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงาน กันอย่างราบรื่น	4.80	0.421	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
รวม	4.26	1.011	สูง	4.76	0.213	สูงมาก

จากตารางพบว่า ระดับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง ผลการวิเคราะห์มี รายละเอียดดังนี้ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงหลังทดลองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงมาก จากเดิมค่าเฉลี่ยรวม 4.26 เป็น 4.76 องค์ประกอบมิติเจตคติ แรงบันดาลใจ (พลังอำนาจในตัวเองที่ผลักดันในตนเอง อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ) ก่อนทดลองอยู่ในระดับต่ำมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงจากค่าเฉลี่ย 1.40 เป็นค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนมิติเจตคติ การมองต่างมุม (มองเห็นภาพๆ หนึ่งที่มีความแตกต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างจากผู้อื่นเสมอ) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูงมาก จากค่าเฉลี่ย 1.60 เป็นค่าเฉลี่ย 4.60

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ	ระดับทักษะ (ก่อน)			ระดับทักษะ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความสามารถในการนำเสนอ บันทึกลงสร้างเป็นภาพจินตนาและนำ จินตนาการมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ โดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้าง มุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่ แปลกใหม่	1.40	0.699	ต่ำมาก	4.40	0.699	สูง
2. ท่านสามารถหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ใน วิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการ การค้นหาข้อมูลได้จากแหล่ง ต่าง ๆ เพื่อ การสั่งสมประสบการณ์ความรู้ความสามารถ	1.40	0.516	ต่ำมาก	4.40	0.843	สูง

ตารางที่ 17 (ต่อ) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับ
ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ	ระดับทักษะ (ก่อน)			ระดับทักษะ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3. ท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการ ยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย มีความ ยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความ รับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมี ส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็น ส่วนหนึ่งของทีม	4.70	0.483	สูงมาก	4.80	0.421	สูงมาก
4. ท่านสามารถสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้ การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและใน หลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ	2.00	0.666	ต่ำ	4.20	0.632	สูง
5. ท่านสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันใน สังคม การรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และ ประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและ จัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มี ต่อกันได้	4.60	0.516	สูงมาก	4.70	0.483	สูงมาก
รวม	2.82	1.688	ปาน กลาง	4.50	0.244	สูงมาก

จากตารางพบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง ผลการวิเคราะห์มี รายละเอียดดังนี้ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า เชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลางหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมากจาก ค่าเฉลี่ยรวม 2.82 เป็นค่าเฉลี่ย 4.50 มิติทักษะ การสร้างสรรค์ (ความสามารถในการนำแรงบันดาลใจสร้างเป็นภาพจินตนาและนำจินตนาการมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ โดยอ้างอิง ความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่าง หลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำมากหลังการทดลองอยู่ใน ระดับสูงมากจากค่าเฉลี่ย 1.40 เป็นค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนมิติทักษะ การแสวงหาความรู้ (ความสามารถ หาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ เพื่อการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง มากจากค่าเฉลี่ย 1.40 เป็นค่าเฉลี่ย 4.40 และมิติทักษะ การสื่อสาร (ความสามารถในการสื่อสาร อย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำหลังการ ทดลองอยู่ในระดับสูงจากค่าเฉลี่ย 2.00 เป็นค่าเฉลี่ย 4.20

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิตិความรอบรู้ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรอบรู้	ระดับความรอบรู้ (ก่อน)			ระดับความรอบรู้ (หลัง)		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจข้อมูล สารสนเทศต่อภาวะสุขภาพอนามัย และการนำไปใช้ในการพัฒนา คุณภาพชีวิต เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะ สุขอนามัยห่างไกลจากภาวะความ เสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งเพื่อการเรียนรู้และการ ทำงาน	4.60	0.516	สูงมาก	4.80	0.421	สูงมาก
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจใน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความ แตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความแตกต่าง นั้นเพื่อผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรม ความต้องการนั้นๆ ได้	4.70	0.483	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เทคนิควิธีการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพในการพัฒนา อาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน	4.50	0.527	สูงมาก	4.90	0.316	สูงมาก
รวม	4.60	0.100	สูงมาก	4.87	0.057	สูงมาก

จากตารางพบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง ผลการ วิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้ก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ใน ระดับสูงมากเช่นกัน จากค่าเฉลี่ยรวม 4.60 เป็นค่าเฉลี่ยรวม 4.87 เมื่อพิจารณาความรู้รายด้าน ความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ (ความรู้ความเข้าใจของท่านในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การสืบค้น เทคนิควิธีการได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าของตน) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก ถ้าพิจารณา ค่าเฉลี่ยจาก 4.50 เพิ่มขึ้นเป็น 4.90 ความรู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม (ความรู้ความเข้าใจของท่าน ในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความแตกต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า แต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆได้) ก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลอง อยู่ในระดับสูงมาก ถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ยจาก 4.60 เพิ่มขึ้นเป็น 4.80 และท้ายสุดความรู้เรื่อง สุขภาพ (ระดับความรู้ความเข้าใจของท่านในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่ รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความแตกต่างนั้นเพื่อผู้ ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆได้) ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก ถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ยจาก 4.70 เพิ่มขึ้นเป็น 4.80

7.2 ผลการวิเคราะห์การนำแผนการเรียนรู้ไปปฏิบัติและการประเมินผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้กับกลุ่มผู้เรียน 10 คน ได้ผลดังนี้

1) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 1 ปลั่งอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง สร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ ผู้เรียนสามารถค้นหาแรงบันดาลใจและสร้างแรงบันดาลใจเพื่อ ผลักดันตนเอง นำแรงบันดาลใจที่สร้างขึ้นมาเป็นแรงใจในการพัฒนาความรู้และการทำงานศิลปะการ แต่งหน้าของตน สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบงานศิลปะการแต่งหน้าตามที่ตนเองสนใจ ได้ด้วยตนเอง สามารถกระตุ้นตนเองเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้สำเร็จ ทำงานอย่างมีอาชีพมาก ขึ้น ผู้เรียนนำแรงบันดาลใจที่สร้างขึ้นมามีคิดสร้างสรรค์การออกแบบบุคลิกลักษณะตัวละครอย่างมี เป้าหมายและชัดเจน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของแรงบันดาลใจว่ามีพลังอำนาจอย่างสามารถเปลี่ยนตัว เราไปในทิศทางไหน เมื่อได้สัมผัสกับการสร้างและนำประสบการณ์มาใช้จริงก็รู้สึกได้ว่าเป็นสิ่ง สำคัญในการเรียนรู้และการทำงาน ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมที่มีมาสร้างแรงบันดาลใจใช้ ใน การออกแบบการออกแบบการแต่งหน้าบุคลิกลักษณะของตัวละคร นำมาสร้างและถ่ายทอดผลงานให้

มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น มองเห็นภาพจริงของการทำงานโดยการขับเคลื่อนของแรงบันดาลใจอย่างยั่งยืน พัฒนาความคล่องตัวในการทำงาน ส่วนการกลับไปฝึกฝนตามใบงานด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนสามารถเสาะแสวงหา สร้างแรงบันดาลใจได้ด้วยตัวเอง มีมุมมองที่กว้างมากขึ้นด้วยความคล่องแคล่ว

“...สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ในครั้งนี้เราสามารถหาและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนการทำงานและใช้แรงบันดาลใจในการออกแบบผลงานศิลปะการแต่งหน้าของเราในเชิงสร้างสรรค์ของพวกเราได้ แรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญและเป็นแรงผลักดันให้เราคิดสร้างสรรค์งานใหม่เสมอ แรงบันดาลใจอยู่รอบตัวเราเสมอ เราสามารถนำแรงบันดาลใจและสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานในการพัฒนาตัวเองได้ดี...”

“...การทำงานในการสร้างสรรค์ผลงานแรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะ แรงบันดาลใจทำให้เกิดการเรียนรู้และสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาอย่างสร้างสรรค์จนประสบความสำเร็จ ผลงานการออกแบบเราต้องสร้างแรงบันดาลใจแล้วพัฒนาต่อให้เป็นผลงานได้ เรานำไปใช้ในการคิดจุดประกายผลงานของเราได้ตลอดไม่คิดว่าจะง่ายและมีอยู่รอบตัวเรา...”

“...พลังของแรงบันดาลใจมีคุณค่าต่อตัวเราเองต่อสังคมอย่างน้อยการเริ่มต้นสิ่งใหม่ของทุกวัน มันเป็นแรงที่พลังในการกระตุ้นเราให้เริ่มต้นสิ่งใหม่ๆทุกวัน การออกแบบการคิดงานแรงบันดาลใจจะช่วยให้เราได้เลยที่เดียวเป็นสิ่งที่จะทำให้ทุกครั้งก่อนทำงาน...”

2) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในกิจกรรม ที่ 2 พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ ผู้เรียนสามารถสืบค้นหา แสวงหาความรู้ ด้านการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้วยตนเอง เข้าถึงแหล่งข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนรู้จักการใช้เทคโนโลยีการสืบค้นด้วยความเชื่อมั่น ในการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) ได้ฝึกปฏิบัติหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน ผู้เรียนสามารถเสาะหาความรู้ด้วยความหลากหลายวิธีจนได้ความรู้เพิ่มเติมนำมาฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ ทำงานอย่างมีขั้นตอนเหมือนการทำงานจริงใช้ความระมัดระวังมากกว่าปกติเพราะประสบการณ์เดิมที่ทำอยู่ในอาชีพแต่งหน้าปัจจุบัน เมื่อได้รับมอบหมายงานให้ลองศึกษาหาข้อมูลการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) สามารถเข้าถึงข้อมูลได้คล่องมากขึ้น สามารถอธิบายเทคนิควิธีการที่ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ได้อย่างหลากหลายมากขึ้น

“...สามารถนำวิธีการการแสวงหาความรู้ไปค้นหาวิธีการ การทำ Life Casting และเรื่องอื่นๆ ได้ดี คิดวิธีการใหม่ได้เป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ที่ดีมาก ...”

“...รู้แหล่งและวิธีการหาความรู้และแบ่งปันวิธีการความรู้ที่นั่น นำสิ่งที่ได้ไปพัฒนาวิธีการทำงานของตนเองได้หลากหลายวิธีมากขึ้น...”

“...รู้จักใช้เทคโนโลยีการสืบค้นข้อมูลเพื่อเสาะแสวงหาความรู้วิธีการต่างๆที่มีืออาชีพใช้กันแล้วนำมาสร้างสรรค์ปรับปรุงงานตนเองให้ดียิ่งขึ้น...”

“...เรียนรู้วิธีการการสืบค้น เสาะหาความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง เจอเทคนิควิธีการหล่อ life casting ซึ่งมีหลายวิธีมากแตกต่างกันไปให้เราเลือกใช้ตามความเหมาะสม สร้างความมั่นใจในการทำงานได้มาก...”

3) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 3 พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจที่สร้างขึ้นของตนมาสร้างสรรค์โดยใช้ความรู้ที่ได้รับและความรู้ประสบการณ์เดิมเลือกสรรค์สิ่งใช้ได้และเหมาะสมมาต่อยอดการสร้างสรรคผลงานสามารถสร้างสรรค์วิธีและผลงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงตามตนเองสร้างสรรค์ ได้หลากหลาย มีความแปลกใหม่ตรงต่อความต้องการของแนวความคิดของศิลปะการแต่งหน้าการสร้างสรรคผลงานอย่างมืออาชีพ เริ่มตั้งแต่การปั้น การทำแม่พิมพ์ การทำขึ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดขึ้นเนื้อเทียม ผู้เรียนเปิดกว้างในความสร้างสรรค์ ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมที่มีเป็นพื้นฐานในการแต่งหน้าในเรื่อง การตกแต่งสีส้น ผสมกับประสบการณ์การทำงานเดิมในเรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานเมื่อนำมาใช้ด้วยกันแล้วจะส่งเสริมให้ได้ผลงานที่สวยงาม สร้างสรรคผลงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในอาชีพต่อไป ส่วนการเรียนรู้ด้วยตนเองจากใบงานผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นขั้นตอน เตรียมสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มตั้งแต่การวางแผนความคิดศิลปะการแต่งหน้า (Makeup Concept) การออกแบบการ เ แบ่งปันข้อเสนอผ่านกลุ่มไลน์ แสดงผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นอย่างหลากหลาย

“...ผลงานสร้างสรรค์เกิดขึ้นจากการคิดสร้างสรรค์การถ่ายทอดออกมาด้วยประสบการณ์ความรู้ทักษะที่เราสั่งสมเรียนรู้มา เป็นสิ่งที่เราต้องใช้สิ่งสำคัญสิ่งนี้ในการทำงานตลอดไป...”

“...การสร้างสรรคผลงานมีขั้นตอนที่ดูเหมือนซับซ้อนแต่จริงแล้วไม่มีอะไรยุ่งยากเลยแค่เรากระตุ้นพลังในตัวเอง เพราะความคิดสร้างสรรค์กับผลงานสร้างสรรค์สร้างสิ่งแปลกใหม่ ทันสมัย ล้ำสมัย เหนือจินตนาการเสมอ...”

“...เห็นขั้นตอนชัดเจนตั้งแต่การสร้างแรงบันดาลใจ สร้างเป็น concept แล้วถ่ายทอดสู่งานออกแบบที่ชัดเจนแล้วนำไปสร้างเป็นผลงานที่สวยงามนำเอาความรู้มาสร้างขึ้นเป็นผลงาน เรา Makeup Artist ต้องใช้สิ่งนี้ทุกครั้งในการทำงานและการพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าในอาชีพต่อไปเรื่อยๆ...”

4) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 4 พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม ผู้เรียนสามารถสร้างแนวทางความคิดได้หลากหลายมุมมอง สามารถมองในมุมต่างๆได้มากขึ้น และสามารถนำมา ถ่ายทอดสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานนั้นอย่างเป็นรูปธรรม ภาพของการสะท้อนของมุมมองที่มีความแตกต่างกัน ทำให้รับรู้ทิศทางการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเองอย่างมีอาชีพ ผู้เรียนสามารถที่มองหาวิธีการมุมมองที่แปลกใหม่ แตกต่างจากเดิมเลือกวิธีการใหม่ๆด้วยตนเองในการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมโยนาคความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้นับมาสร้างเทคนิควิธีการที่แตกต่างกันไปเป็นแบบฉบับการแต่งหน้าของตนเอง (Sign Nature)

“...มองต่างมุมกันแบบหลากหลาย เราก็จะได้ความรู้ ประสบการณ์และไอเดียการทำงานสร้างสรรค์ใหม่ตลอดเวลา...”

“...การทำงาน การเรียนรู้หรืออะไรก็แล้วแต่ เราอย่ามองมันเพียงแค่มุมเดียว เทคนิควิธีความรู้ก็เช่นกัน มันมีหลากหลายวิธีการมุมมองและที่สำคัญเราต้องเลือกวิธีที่ดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด เหมือนเรื่องการติดขึ้นเนื้อเทียมที่มีวิธีหลากหลาย มีมุมที่แตกต่างกันให้เราเลือกต้องดูวิธีการที่เหมาะสมที่สุดไม่ใช่แค่นี้ที่สุด...”

“...การมองอะไรๆหลากหลายมุมเราได้เห็นสิ่งใหม่เสมอๆเหมือนเปิดตัวสู่โลกอันกว้างใหญ่ สร้างประสบการณ์ใหม่ที่ตื่นตาตื่นใจ เราได้ความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป มองมุมเดียวก็สะท้อนได้แค่มุมเดียว เราก็สร้างสรรค์อะไรใหม่ๆาก...”

5) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ในกิจกรรมที่ 5 พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งการสนทนา การเขียน ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมในระหว่างการสื่อสารรวมถึงการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เดิมทีผู้เรียนจะไม่ค่อยคล่องกับทักษะการสื่อสารมากนักเมื่อต้องใช้ในการทำงานการนำเสนองานหรือการถ่ายทอดต่างๆ ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารผ่านการนำเสนอผลงานของตนเอง เช่นเดียวกับมืออาชีพเมื่อต้องนำเสนอผลงานของตน ประสบการณ์ที่ได้รับคือสิ่งที่ทรงคุณสร้างประสบการณ์ใหม่ที่เป็นประสบการณ์จริง

“...สื่อความหมายได้ชัดเจน มีประสิทธิภาพ เลือกใช้สื่อเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมช่วยให้เราสื่อสารได้เป็นอย่างดี...”

“...หนึ่งทักษะสำคัญที่ Professional Makeup Artist ต้องมีคือความสามารถในการสื่อสารที่ดี เราต้องนำมาใช้ในการสื่อสารระหว่างทีมงาน ลูกค้า หรือในบางครั้งเราอาจต้องสื่อสารเพื่อการเสนอความรู้ทักษะของเราประสบการณ์ของเรา ต้องทำอย่างมีประสิทธิภาพ กระชับ ตรงประเด็น น่าติดตาม เข้าใจง่าย...”

“...การพูด ฟัง อ่าน เขียนและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่ายเป็นสิ่ง Professionak ต้องทำให้เกิดความชำนาญนำไปใช้งานได้อย่างดี...”

“...ต้องสื่อความหมายของผลงานและสิ่งที่เราอยากให้คนอื่นรับทราบ ต้องมี ประสิทธิภาพและเข้าใจง่าย...”

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เสริมจากการอภิปรายกลุ่มเพื่อการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขของการ นำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้และการสะท้อนการเรียนรู้มีข้อค้นพบ เพิ่มเติม ดังนี้

1) การวิเคราะห์ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ พบว่าผู้เรียนสามารถค้นหาแรงบันดาลใจ และสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันตนเอง เมื่อได้สัมผัสกับการสร้างแรงบันดาลใจจริงๆและนำมาใช้ จจริงก็รู้สึกได้รับรู้ได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้และการทำงาน ผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจใช้ ในการทำงานและเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ นำมาสร้างและถ่ายทอดผลงานให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น มองเห็นภาพจริงของการทำงานโดยการขับเคลื่อนของแรงบันดาลใจ อย่างยั่งยืน พัฒนาความคล่องตัวในการทำงาน การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วย ตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดี ขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่า ต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

“...สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้เกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบผลงานศิลปะ การแต่งหน้าของเรา เราสัมผัสได้ว่าแรงบันดาลใจมีความสำคัญจริงบนการเรียนรู้การทำงานจริงๆของ เรา ทำให้เราเห็นความสำคัญของแรงบันดาลใจว่าสำคัญขนาดไหนในการพัฒนางานและวิชาชีพของ เรา ขับเคลื่อนให้เราไปข้างหน้าได้อย่างไร...”

“...แรงบันดาลใจต้องมาจากประสบการณ์จริงเพราะประสบการณ์ตรงและประสบ การจริงที่เราได้ทำจริงๆ เราจึงรู้ว่าศิลปะการแต่งหน้าและการทำงานศิลปะการแต่งหน้านั้นสำคัญที่ เราทุกคนต้องมี เมื่อก่อนไม่เคยคิดว่าสำคัญ จนได้เห็นกับตา ได้ลงมือทำถึงรู้...”

2) การวิเคราะห์ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ พบว่า ผู้เรียนสามารถสืบค้นหา แสวงหาความรู้ ผู้เรียนรู้จักการใช้เทคโนโลยีการสืบค้นด้วยความเชื่อมั่นได้ฝึกปฏิบัติหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน ผู้เรียนสามารถเสาะหาความรู้ด้วยความหลากหลายวิธีจนได้ ความรู้เพิ่มเติมนำมาฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ ทำงานอย่างมีขั้นตอนเหมือนการทำงานจริง สามารถเข้าถึงข้อมูลได้คล่องมากขึ้น สามารถอธิบายเทคนิควิธีการที่ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ได้อย่าง หลากหลายมากขึ้น การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิด ความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนัก และเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่าง จริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่าง ยั่งยืน

“...การที่เรารู้จักใช้เทคโนโลยีการสืบค้นข้อมูล เมื่อเรารู้วิธีการการได้ลงมือ ฝึกฝนลงมือค้นหา รู้จักแหล่งข้อมูลมากขึ้น ได้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น มีครูคอยชี้แนะ จนเราชำนาญ ยิ่ง ได้เห็นได้ลงมือทำยิ่งเก่งขึ้น...”

“...เรียนรู้วิธีการการสืบค้นเจอเทคนิควิธีการหล่อ life casting ซึ่งมีหลายวิธี มากแตกต่างกันไปให้เราเลือกใช้ตามความเหมาะสม สร้างความมั่นใจในการทำงานได้มาก การได้ ข้อมูลที่ถูกต้องทำให้เราได้ความรู้มากขึ้น ของอย่างนี้ต้องลงมือทำจริงๆถึงรู้ ถึงใช้ ถึงชำนาญ...”

3) การวิเคราะห์ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ พบว่า ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจที่ สร้างขึ้นของตนมาสร้างสรรค์โดยใช้ความรู้ที่ได้รับและความรู้ประสบการณ์เลือกสรรค์สิ่งใช้ได้และ เหมาะสมมาต่อยอดการสร้างสรรค์ผลงานสามารถสร้างสรรค์วิธีและผลงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิค พิเศษขั้นสูงตามตนเองสร้างสรรค์ ได้หลากหลาย มีความแปลกใหม่ตรงต่อความต้องการ สร้างสรรค์ ผลงานอย่างมืออาชีพ การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจน เกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียน ตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่ง ตนอย่างยั่งยืน

“...การที่เราได้ลงมือฝึกการสร้างสรรค์ผลงานจริงๆ ยิ่งฝึกยิ่งชอบ ยิ่งเห็นคุณค่า ของงาน การคิดของเราพบว่าเราสามารถสร้างสรรค์งานได้ไม่รู้จบ...”

“...Makeup Artist ต้องใช้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแต่งหน้าอย่าง สม่าเสมอ การที่เราถูกลดทอนการสร้างสรรค์ไม่ใช่สิ่งที่โอเคเลย การที่เราถูกกระตุ้นให้ใช้ความคิดใน

การสร้างสรรค์ผลงานโดยเฉพาะต้องเป็นเหมือนการทำงานจริงนี้ดีมากเลย รับรองว่าเราจะจดจำความสำคัญนี้มากที่สุดและจะนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองในสายอาชีพตลอดไป...”

4) การวิเคราะห์ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม พบว่าผู้เรียนสามารถสร้างแนวทางการคิดได้หลากหลายมุมมอง สามารถมองในมุมต่างๆได้มากขึ้น และสามารถนำมา ถ่ายทอดสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานนั้นอย่างเป็นรูปธรรม จนได้ภาพของการสะท้อนของมุมมองที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนรู้ทิศของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพ ผู้เรียนสามารถที่มองหาวิธีการมุมมองที่แปลกใหม่แตกต่างจากเดิมเลือกวิธีการใหม่ๆด้วยผู้เรียนเอง การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

“...ไม่เคยคิดเลยว่าการที่เราลองสิ่งหนึ่งแบบหลากหลายมุมมองจะทำให้เราได้ไอเดียแปลกใหม่และยังมองกันหลายคนได้มุมมองที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เราได้ลงมือจริงกันและช่วยกันก็ละเอียดอะไรๆแปลกๆ ดี ความสำคัญของงานเราเลยนะ...”

“...การมองอะไรๆหลากหลายมุมเราได้เห็นสิ่งใหม่เสมอๆเหมือนเปิดตัวสู่โลกอันกว้างใหญ่ ยิ่งได้ลงมือคิดและทำ เสนอความคิด แร่ๆก็ชัดๆ หลังๆเริ่มคล่อง...”

5) การวิเคราะห์ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร พบว่า ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งการสนทนา การเขียน ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมในระหว่างการสื่อสารรวมถึงการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เดิมที่ผู้เรียนจะไม่ค่อยคล่องกับทักษะการสื่อสารมากนัก เมื่อต้องใช้ในการทำงานการนำเสนองานหรือการถ่ายทอดต่างๆ ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารผ่านการนำเสนอผลงานของตนเฉกเช่นเดียวกับมืออาชีพเมื่อต้องนำเสนอผลงานของตน ประสบการณ์ที่ได้รับคือสิ่งที่ทรงคุณค่าสร้างประสบการณ์ใหม่ที่เป็นประสบการณ์จริง การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

“...การสื่อสารนี้สำคัญกับอาชีพเราจริงนะ ตอนแรกเราคิดว่าก็ไม่เห็นจำเป็นต้องใช้เท่าไรนี่ เพราะทำงานเบื้องหลัง แต่หารู้ไม่สำคัญมากเราต้องทำงานกับคนหลายคน การนำเสนองานกับลูกค้าต้องใช้ทั้งสิ้น พอเราได้ฝึกสื่อสารแบบจริงจังก็คล่องขึ้น...”

“...การสื่อสารที่ดีทำให้เราเป็น Professional มากขึ้นทำให้เราเป็นผู้มีบุคลิกที่ดี เราได้ฝึกการนำเสนอผลงานที่ดี สื่อความหมายของผลงานสิ่งที่เราอยากให้คนอื่นรับทราบ ลงมือฝึกนำเสนอตอนแรกพูดไม่ค่อยเป็นนำเสนอไม่ค่อยถูก แต่ก็ฝึกซ้อมหลายๆรอบก็ชำนาญขึ้น เราฝึกเหมือนจริงก่อนเลยนะ ชอบตรงนี้แหละเจอของจริงรับรองว่าไม่น่ามีปัญหา...”

In Action กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหาวิชาศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการการเรียนรู้พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ ผู้สอนเกริ่นนำและนำประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนในเรื่องวิชาศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องการเสริมสร้างอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับรู้ ในสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนฐานของความต้องการจำเป็นที่แท้จริง ความสนใจของผู้เรียนของผู้เรียนเป็นขั้นตอนแรกของการกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ อยากรับรู้ประสบการณ์ใหม่นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอันเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ในวิชาศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างโดยวิธีการสอนต่างๆ การสนทนา บรรยาย ดุวิทัศน์ การสาธิต เล่าประสบการณ์ของผู้ประสบความสำเร็จหรือประสบการณ์ผู้สอนในวิชาศิลปะการแต่งหน้าของผู้สอนในวิชาชีพ การเข้าร่วมประสบการณ์จริง เป็นต้น

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้

นั้นเพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอ และค้นพบมา

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ต้องการให้ผู้เรียนได้ครุ่นคิด ไตร่ตรองประสบการณ์ใหม่พร้อมสะท้อนการเรียนรู้นั้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนสะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงาน หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน เช่น ให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ในหลักการออกแบบมีอะไรบ้างแรงบันดาลใจมีความสำคัญอะไรบ้างที่มีต่อการออกแบบ

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่และบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสร้างประสบการณ์ใหม่มาปฏิบัติจริง ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ที่รับมาฝึกฝนปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญ การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์ใหม่การเรียนรู้เริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่นเป็นการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างยั่งยืน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

7.3 ผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรม ตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 19 ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ลำดับ	ประเด็นการประเมิน	N	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1	วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้มีความชัดเจนและตรงกับความต้องการของท่าน	10	4.60	0.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	วิธีการการรับสมัครผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมนี้มีความเหมาะสม	10	4.40	0.516	เห็นด้วย
3	จำนวนของผู้เรียนที่เปิดรับเข้าร่วมโปรแกรมในครั้งนี้มีจำนวนเหมาะสม	10	4.10	0.567	เห็นด้วย
4	ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและดำเนินกิจกรรม	10	4.70	0.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในสิ่งที่สอน	10	4.90	0.316	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	ผู้สอนมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสมและช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอย่างดี	10	4.70	0.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	ผู้สอนส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนและส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์	10	4.50	0.527	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	เนื้อหาการเรียนรู้นี้มีความทันสมัยและน่าสนใจ	10	4.80	0.421	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9	เนื้อหาการเรียนรู้ง่ายต่อการเข้าใจ	10	4.20	0.632	เห็นด้วย
10	เนื้อหาการเรียนรู้นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้	10	4.70	0.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	10	4.80	0.421	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม	10	4.50	0.707	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 19 (ต่อ) ผลการประเมินกระบวนการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ลำดับ	ประเด็นการประเมิน	N	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
13	ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	10	4.50	0.849	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	10	4.50	0.707	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	ระยะเวลาการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	10	3.90	0.875	เห็นด้วย
16	ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	10	3.70	0.674	เห็นด้วย
17	สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรม	10	4.50	0.527	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	10	4.70	0.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	สถานที่ที่มีบรรยากาศที่ดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรม	10	4.60	0.699	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20	สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน	10	4.50	0.849	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
21	วิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	10	4.60	0.699	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย รวม		10	4.50	0.510	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากผลการประเมินการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ดังตาราง พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ภาพรวมว่ากระบวนการจัดผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งการว่าเหมาะสม ค่าเฉลี่ยรวม 4.50 ในรายด้านผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเหมาะสมในเรื่อง ดังต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมเพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตนี้มีความชัดเจนและตรงต่อความต้องการของผู้เรียน

ด้านผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและมีความเชี่ยวชาญวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงในสิ่งที่สอนผู้สอนมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสมและช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอย่างดี ผู้สอนส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ เนื้อหาการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษนั้นมีความทันสมัยและน่าสนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ กิจกรรมการสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน สถานที่มีบรรยากาศที่ดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรมมีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน วิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในส่วนผู้เรียนเห็นด้วยดังนี้คือ วิธีการรับสมัครผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมนี้นี้มีจำนวนของผู้เรียนที่เปิดรับเข้าร่วมโปรแกรมในครั้งนี้มีจำนวนเหมาะสม เนื้อหาการเรียนรู้ต่อการเข้าใจ ระยะเวลาการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา และท้ายสุดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

7.4 ผลการวิเคราะห์การนำเสนอปัจจัยและเงื่อนไขในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในอนาคต ผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้ ตามประเด็นมีดังนี้

1) ด้านวัตถุประสงค์

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ กลุ่มผู้เรียนมีความเห็นตรงกันว่าวัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความชัดเจนเหมาะสมน่าสนใจและเป็นแนวโน้มของการพัฒนาอาชีพตนเองในอนาคต วัตถุประสงค์สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในอนาคตทั้งในส่วนของการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

“...ชัดเจนดีครับ รู้ว่าเราต้องทำอะไรเมื่อจบโปรแกรมนี้นอกจากความรู้ในวิชาชีพของเราที่เราต้องการ มีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้และการทำงานในอนาคตครับ...”

“...ตรงและน่าสนใจมากมันคือเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เราพัฒนาตนเอง อาชีพและความก้าวหน้าในอนาคต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพของเรา....”

2) ด้านกลุ่มผู้เรียน

ปัจจัยกลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้เรียนมีความเห็นตรงกันว่าผู้เรียนควรมีประสบการณ์ในการทำงานและพื้นฐานในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า เพราะการมีประสบการณ์และพื้นฐานที่เพียงพอ

เมื่อเข้าร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดและเข้าใจเนื้อหาเทคนิคพิเศษได้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้เรียนมีความเห็นตรงกันว่าจำนวนของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมมีจำนวนพอดีแล้วไม่มากเกินไป ทำให้การกิจกรรมการเรียนรู้ทั่วถึงและเข้าถึงได้ง่ายและการติดตามช่วยเหลือผู้สอนอย่างใกล้ชิดเป็นไปได้ด้วยดี กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาได้อย่างกลมกลืนระหว่างกันทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าได้เรียนเนื้อหาอย่างเต็มที่แต่กิจกรรมการเรียนรู้ก็ดำเนินไปอย่างดีเนื่องตลอดกิจกรรมการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตามทุกครั้งทุกหัวข้อ ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดขึ้นจากประสบการณ์ในการทำงานที่เป็นปัจจุบัน จำนวนผู้เรียน ควรไม่เกิน 6 คน เนื่องจากต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดเพราะเป็นการเรียนที่ต้องใช้ความรู้ทักษะสูงเป็นพิเศษ

เงื่อนไขด้านผู้เรียน พบว่าต้องมีจำนวนที่เหมาะสมกัน โดยมีจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 6 คนต่อผู้สอน 1 คน จะสามารถทำให้ผู้สอนสามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะความสามารถได้อย่างเต็มที่ และไม่ใช้เวลามากเกินไปในการดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้ง จะต้องคัดเลือกผู้เรียนให้เหมาะสมโดยกำหนดคุณสมบัติให้อย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนที่มีความสนใจในกลุ่มวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่คล้ายคลึงกันอยู่ด้วยกัน เพื่อให้การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ต้องมีการคัดเลือกอย่างมีหลักการโดยกำหนดคุณสมบัติอย่างชัดเจนเนื่องจากโปรแกรมและเนื้อหาการเรียนรู้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนไปในทางเดียวกัน ผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมนั้นมาเข้าร่วมด้วยความตั้งใจ มีแรงจูงใจและความสนใจเฉพาะตัว สิ่งหนึ่งผู้สอนพบว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้กลุ่มผู้เรียนทั้งหมดสามารถเรียนรู้ร่วมกันและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้เป็นอย่างดีคือความสนใจกับความต้องการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตรงต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียนเข้ากับบริบทของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีใกล้เคียงคล้ายคลึงกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีแรงผลักดันไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้นผู้เรียนซึ่งพื้นฐานความสนใจ ความต้องการ คุณสมบัติในกลุ่มที่ใกล้เคียงกันที่ได้มารวมกลุ่มเรียนรู้ด้วยกันจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้การดำเนินโปรแกรมประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

“...ต้องมีประสบการณ์นะดีแล้วเหมาะสมแล้ว ประสบการณ์ยิ่งเยอะยิ่งดี ไม่อยากเรียนแบบเอาไปใช้จริงไม่ได้ ผู้เรียนโอเคแล้วทั่วถึงดี ผู้เรียนน้อยกว่านี้จะดีมาก เพราะมันเป็นการเรียนที่ใช้ทักษะความรู้เป็นพิเศษ ครูเหนื่อยมากกว่าจะอธิบายครบให้ทั่วถึง บางครั้งทำให้กินเวลายาวนานไปอีก...”

“...ต้องมีประสบการณ์ไม่มากก็น้อย ที่กำหนดมาอย่างน้อย 1 ปีมีความเหมาะสมพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็น คนไม่มีประสบการณ์อาจลำบากในการทำความเข้าใจได้ จำนวนของคนเรียนเหมาะสมดีแล้ว มากกว่านี้คงลำบาก...”

3) ด้านผู้สอน

ปัจจัยด้านผู้สอน กลุ่มผู้เรียนให้ความเห็นว่าผู้สอนมีทักษะและความเชี่ยวชาญวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเป็นอย่างดี และมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดี ถ่ายทอดความรู้เรื่องที่ยากให้ดูง่ายและนำไปปฏิบัติได้ง่าย มีความใส่ใจผู้เรียนแต่ละคนเป็นอย่างดีตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้และสอนโดยให้กำลังใจให้คำแนะนำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและแสดงความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกหรือผิด มีศิลปะในการสอน มีประสบการณ์การทำงานตรงกับเรื่องที่สอนทำให้ผู้เรียนสามารถมองภาพการทำงานในอาชีพและการพัฒนาตนเองได้

เงื่อนไขด้านผู้สอน พบว่าผู้สอนต้องมีความชำนาญ ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเป็นอย่างดี ต้องมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจและให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดีเช่นกัน เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองและการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างราบรื่น สอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายสามารถทำให้บทเรียนที่ยากนั้นดูง่ายขึ้น สนุกสนานและดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้นและประสบการณ์และความชำนาญจึงมีเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของผู้สอน นอกจากนี้ผู้สอนมีความชำนาญและประสบการณ์สูงจึงมีบทบาทอันสำคัญและเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินโปรแกรมได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง

“...เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่สอนดีมาก ทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ว่าได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญจริง นำประสบการณ์จริงไปใช้ได้จริง...”

“...ถ่ายทอดความรู้ได้ดีมาก น่าสนใจตลอดที่เรียนด้วยเลย บางเนื้อหาเยอะมากก็ถ่ายทอดได้ดีและง่าย มีความเป็นมืออาชีพทั้งการสอนและในวิชาที่สอน...”

“...เป็นกันเอง ให้ความช่วยเหลือเต็มที่...”

“...ผู้สอนมีการเสริมกำลังใจตลอดเวลา กระตุ้นการคิด การนำความรู้ไปใช้ นำประสบการณ์จริงมาใช้อสอนทุกคนที่เรียน...”

“...เตรียมงานสอนมาดีมากที่สุด รู้เรื่องที่สอนเป็นอย่างดี...”

“...มีความสามารถในการถ่ายทอดบทเรียนได้ดีมาก...”

“...เข้าถึงง่าย ใจดี ใจเย็น มีเมตตาต่อผู้เรียน คอยให้กำลังใจตลอดเวลาทำให้ผู้เรียนไม่ท้อถอย...”

“...ผู้สอนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอด นำประสบการณ์จริงมาสอน ...”

4) ด้านเนื้อหาสาระ

ปัจจัยด้านเนื้อหาสาระ ผู้เรียนมีความเห็นว่าเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาชีพลีขการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษชั้นสูงมีความน่าสนใจเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนรู้มาก่อน น่าติดตาม มีเนื้อหาที่ทันสมัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดงานแบบหลากหลายมุมมอง ส่งเสริมให้คิดและสร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอผลงานความคิดของตนเองได้ จนได้เป็นผลงานที่สวยงาม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกคลายกังวลและเลิกกลัวในสิ่งที่ตนเองกังวลและมีความเห็นว่าบทเรียนมีความเข้าใจง่าย กระชับ รวดเร็ว เพราะเป็นการเรียนรู้จากการประสบการณ์ดูจดจำและฝึกปฏิบัติตามจึงง่ายและสนุกกว่าการเรียนรู้ตามตำราหนังสือและเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในปัจจุบัน และผู้เรียนมีความเห็นว่าเนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมครบถ้วนตามเป้าหมายตัวชี้วัดของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพลีขการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างและเนื้อหา มีลักษณะพิเศษคือมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามความต้องการ ความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้มีความยืดหยุ่นต่อผู้เรียน เนื้อหาการเรียนรู้นี้มีความทันสมัยและน่าสนใจ เรียนรู้ง่ายต่อการเข้าใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

เงื่อนไขด้านเนื้อหาสาระ พบว่าเนื้อหาสาระต้องมีความทันสมัยและยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาในการเรียนรู้ต้องตรงกับความต้องการความสนใจของกลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องเป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาอาชีพและตนเอง ต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาหรือปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ณ ขณะนั้น ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนที่มีความเป็นปัจจุบันทันสมัย มีความน่าสนใจ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ไม่ว่าจะเป็นการนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและอาชีพหรือนำไปใช้ในชีวิตจริงของตนเองได้ ดังนั้นเนื้อหาการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในการจัดให้ทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอีกทั้งเนื้อหายังทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ เพื่อที่จะทำให้การจัดโปรแกรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้

“... เนื้อหาบทเรียนไม่ยากมาก เข้าใจง่ายอยู่ เรียงลำดับดีจึงทำให้เข้าใจง่าย...”

“...น่าตื่นเต้น นำไปใช้งานได้ดีมาก ตรงกับความต้องการมาก...”

“...ทันสมัยเป็นสิ่งที่ในอาชีพเราใช้กันอยู่ ใช้ได้จริง เหมือนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันเลย...”

“...บทเรียนเข้าใจ ไม่ซับซ้อนเข้าใจง่าย...”

“...ความรู้และเทคนิควิธีต่างๆ มาจากประสบการณ์จริงที่เป็นปัจจุบัน จึงสามารถนำไปใช้งานได้จริง...”

“...เทคนิคจริงความรู้จริงที่ใช้กันในปัจจุบัน มีความทันสมัยจริง...”

5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เรียนมีความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงอย่างลงตัวกลมกลืนกันมากแทบแยกจากกันไม่ออก วิธีการเรียนรู้ที่สะดวก สนุกไม่น่าเบื่อ และการทำได้ ลงมือจริงได้เหมือนได้ประสบการณ์จริงในสถานการณ์ที่เป็นของจริง มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลา สร้างแรงบันดาลใจทุกครั้งที่เราเรียนและที่พบเจอการติดตามเรียนรู้จากผู้สอนเมื่อสิ้นสุดวันทำได้สะดวก และ มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น เพื่อติดตามและพูดคุยสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนได้เห็นว่ามีในแต่ละวันผู้สอนและผู้เรียนทำอะไร อ่านอะไร ดูอะไร แสดงความเห็นอะไร และ ผู้สอนยังใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาอีกด้วย

เงื่อนไขด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ต้องเรียนรู้ได้ง่ายมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนไม่น่าเบื่อ สามารถบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาการเรียนได้อย่างลงตัว เป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและเนื้อหาการเรียนรู้อื่นๆได้เป็นอย่างดีควบคู่กันไป เข้าใจง่ายขั้นตอนไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของแต่ละขั้นตอนได้และปฏิบัติตามได้อย่างสมบูรณ์

“...ทุกอย่างลงตัวดีมาก ไม่มีสะดุด สอดคล้องและเหมาะสม...”

“...น่าติดตาม น่าสนใจอย่างต่อเนื่อง...”

“...สร้างแรงบันดาลใจให้เราตลอด รู้สึกสนุกกับการเรียน อยากไปให้ถึงเป้าหมาย กระตุ้นเราให้มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ตลอดเวลาอย่างมีเป้าหมาย...”

“...สอดคล้องอย่างเหมาะสม ลงตัวทุกอย่าง...”

“...น่าสนใจ ชวนติดตาม ใช้สื่อ Social ที่เราใช้ในอาชีพในชีวิตปัจจุบันด้วย ทำให้ใช้งานได้สะดวกไม่สะดุดเลย...”

6) ด้านระยะเวลา

ปัจจัยด้านระยะเวลา ผู้เรียนมีความเห็นตรงกันว่าช่วงเวลาการจัดโปรแกรมมีนั้นมีความเหมาะสมลงตัวตรงกับช่วงเวลาหลังว่างจากการทำงานและเวลาที่สามารถจัดสรรเวลา ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความกระชับและเหมาะสมไม่นานเกินไปและไม่น้อยเกินไป การเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหาของแต่ละกิจกรรมมีเวลาให้ศึกษาอย่างเหมาะสมลงตัวไม่เสียเวลาและเวลาในการพัฒนาตนเอง ส่วนระยะเวลาให้ฝึกปฏิบัติก็เหมาะสมเพียงลงตัวไม่มากเกินไปและไม่น้อยจนเกิดไปการแบ่งระยะเวลาระหว่างการเรียนในสถานที่และการเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านมีความเหมาะสม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมควรยึดตามความสะดวกของผู้เรียนเป็นหลัก ให้กลุ่มผู้เรียนเลือกเวลาเรียนร่วมกันได้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนให้ความเห็นอีกว่าในส่วนของระยะเวลาการดำเนินกิจกรรม

แต่ละกิจกรรมมีความกระชับแต่อย่างไรก็ตามถ้าหากมีระยะเวลาที่มากขึ้นจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้นไปอีกก็ยืดหยุ่นเพิ่มเติมเรื่องเวลา ระยะเวลาการเรียนรู้ปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมและกับเนื้อหา ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

เงื่อนไขด้านระยะเวลา พบว่าสิ่งสำคัญเกี่ยวกับระยะเวลา คือ ต้องมีความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียน ระยะเวลาการจัดโปรแกรมเป็นช่วงที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่อง การจัดโปรแกรมต้องไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพ ต้องตรงกับสภาพ ความต้องการ และสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียนทำให้กลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมและในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ระยะเวลาในแต่ละกิจกรรมต้องกระชับในการกำหนดระยะเวลาการจัดโปรแกรมจึงต้องศึกษาช่วงเวลาที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่เกิดปัญหาและเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้สอนกำหนดระยะเวลาการจัดโปรแกรมจะต้องคำนึงถึงความยืดหยุ่นของผู้สอนด้วยเนื่องจากผู้สอนอาจติดภาระกิจหน้าที่ได้โดยไม่คาดมาก่อนดังนั้นระยะเวลาในการจัดโปรแกรมที่สะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดโปรแกรมให้ประสบความสำเร็จ

“...การเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหาเวลาเหมาะสมดีแล้ว ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป...”

“...ช่วงเวลาในการจัดก็เหมาะสมตรงกับเวลาที่พวกเราสะดวก สามารถจัดเวลาเรียนผลงานได้อย่างลงตัว ยืดหยุ่นให้พวกเราเป็นอย่างดี จัดทำตารางใหม่ได้ตลอดอย่างลงตัว ทำให้สะดวกมากระหว่างครูกับเรา...”

“...การฝึกปฏิบัติก็ไม่มากจนเกินไป กระชับเวลาได้ดี...”

7) ด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน ผู้เรียนมีความเห็นว่าสื่อการสอนมีความทันสมัยน่าสนใจและเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมการสอนให้มีความสนุกไม่น่าเบื่อและให้ประสบการณ์ควบคู่กันไป สื่อออนไลน์ที่ใช้เป็นแหล่งความรู้ที่ผู้เรียนไม่เคยรู้มาก่อนเข้าถึงได้ทุกคน เช่น เฟสบุ๊ก กลุ่ม FX Makeup Artistry FX Makeup Book ส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ผู้เรียนใช้อยู่เป็นประจำในอาชีพเป็นปกติและผู้สอนจัดไว้ให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

เงื่อนไขด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน พบว่า แหล่งข้อมูลและสื่อการสอนต้องมีความทันสมัยและต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และแหล่งข้อมูลที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ส่งเสริมการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนบน Plat Form ต่างๆ ที่สำคัญ การเสาะแสวงหาแหล่งเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เป็นต้น อันมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

“...ทันสมัยมากมีออนไลน์ตรงจากต่างประเทศให้ดูเรื่องความรู้วิทยาการใหม่ๆ อุปกรณ์ก็ทันสมัยเพียงพอซึ่งหาได้ยากแต่ที่นี้ทำให้ศึกษาอสังหาริมทรัพย์ เพียงพอกับทุกคน...”

“...สื่อทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยนะ ใช้การสื่อสารที่ทันสมัยเข้าใจเราอารมณ์เป็นที่สุด อุปกรณ์หายากและราคาแพง แต่มีให้เรียน ทันสมัยครบครันมากที่สุดในประเทศไทยคุ้มค่าที่สุดที่ได้เรียน...”

8) ด้านสภาพแวดล้อม

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มผู้เรียนมีความเห็นตรงกันว่าสถานที่ที่มีบรรยากาศดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรมสถานที่เรียนเดินทางสะดวกบริเวณพื้นที่สะอาดบรรยากาศดี กว้างขวาง สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน มีเครื่องเต็มบริการฟรีทำให้ไม่เครียดและการเรียนรู้ในบรรยากาศเหมือนสตูดิโอทำงานจริงๆ ส่งเสริมบรรยากาศให้การเรียนรู้สมจริงมากขึ้น การใช้สถานประกอบการเป็นสถานที่เรียนรู้มีความเหมาะสมเป็นอย่างมากกับการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างแท้จริง เพราะการเรียนรู้ภายใต้บริบทการทำงานจริงซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สร้างความสนใจและมีความตื่นตัวมากกว่าเรียนในห้องเรียน

เงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อม พบว่าการเดินทางต้องเดินทางสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกต้องครบถ้วน บรรยากาศต้องส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แออัด แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิต่อการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้นั้นด้วย

“...สถานที่สะอาดแสงสว่างและอากาศปลอดโปร่งมีความปลอดภัยเป็นส่วนตัวดี...”

“...สิ่งอำนวยความสะดวก ที่สำคัญคือ สะอาด...”

“...บรรยากาศอย่างดีเลย เหมือนมาฝึกงานในองค์กรที่ดีเลย...”

“...สถานที่ปลอดโปร่ง สะอาด กว้างขวางมีความปลอดภัยสูง...”

“...สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน อาหาร เครื่องดื่ม...”

“...บรรยากาศเหมือนกำลังทำงานจริงๆ เป็นกันเอง มีความเป็นมืออาชีพ...”

9) ด้านการวัดและประเมินผล

ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนมีความเห็นว่าวิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินผลต่างๆ มีความเหมาะสม ทำได้ง่าย เนื้อหาไม่ยุ่งยากซับซ้อน การประเมินด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ทำให้ได้ฝึกคิดประมวลสิ่งที่ได้เรียนรู้ ทำให้ตนเองได้รู้ว่าแท้ที่จริงแล้วตนเองเรียนรู้อะไรได้ประโยชน์อะไรที่แท้จริงจากการเรียนรู้และจะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร การประเมินทำทุกครั้งหลังจบกิจกรรมทำให้ได้สำรวจตนเองและเตรียมพร้อมก่อนเริ่มต้นกิจกรรมใหม่

เงื่อนไขด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ต้องมีการวัดและประเมินผลอย่างครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับ

ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง การวัดและประเมินผลต้องง่ายไม่ยุ่งยากไม่ซับซ้อน ตรงเป้าหมายตรงกับสภาพและปัญหาของผู้เรียนมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันการประเมินโดยการสะท้อนการเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมากและเป็นการสะท้อนกลับให้ผู้สอนด้วย การสะท้อนการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องทำหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้

“...การประเมินผลชัดเจนจริงจังตรงไปตรงมา ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เราสามารถประเมินตนเองได้ สะท้อนความเป็นตัวเราที่ได้จากการเรียนรู้และประเมินเพื่อรู้ว่าเราเป็นอย่างไร เช่น การวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตทำให้เรารู้ว่าเราขาดตรงไหนต้องปรับปรุงตรงไหนเพื่อที่เราจะได้เป็นมืออาชีพคำที่ใช้ก็เข้าใจง่ายชัดเจน การประเมินระหว่างที่เราเรียนก็ดีมากเลยคือทำให้เราสะท้อนจริงที่เรารู้และรู้แคไหนด้วยตัวเราเอง การประเมินกิจกรรมที่จัดก็ชัดเจนง่ายครบถ้วนดีเพื่อเราจะได้ร่วมกันปรับปรุงให้เกิดสิ่งที่ดีๆร่วมกันต่อไป...”

“...การวัดผลตั้งแต่เริ่มแรกในเรื่องคุณลักษณะก็เข้าใจง่ายดีนะพยายามอธิบายให้เราเข้าใจว่าถามอะไรยากให้เรายกอะไรว่าเราเป็นอย่างไรอย่างครบถ้วน การวัดผลในระหว่างการเรียนรู้ทุกครั้งก็ไม่เคยเจอมาก่อนมันคือการบอกตัวเราว่าเข้าใจแค่ไหนรู้แคไหนด้วยตัวเราเองเพื่อเราจะได้ฝึกประเมินตัวเองทุกครั้งที่ทำงานต่อไปได้ดีเลย เรื่องการวัดผลการจัดโปรแกรม ง่ายๆแต่ละเอียดครบทุกขั้นตอนรู้สึกถึงว่าเรามีส่วนร่วมในการเสนอแนะสิ่งดีๆ ร่วมกัน...”

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. ผลการวิเคราะห์การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1.1 ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการวิจัยในระยะที่ 2 มากำหนดเป็นร่างคู่มือการใช้โปรแกรม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบโครงร่างคู่มือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) คำแนะนำการใช้คู่มือ 5) บทนำ หลัก 6) บทที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ

แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 7) บทที่ 3 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 8) บทที่ 4 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 9) บทที่ 5 โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 10) บทที่ 6 ปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 11) บรรณานุกรม และ 12) ภาคผนวก แล้วดำเนินการตรวจ

1.2 ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาความเหมาะสมของคู่มือ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือวิชาชีพที่มีบริบทอาชีพใกล้เคียงกันเพื่อทำการหาความเหมาะสมของคู่มือ ผลของการสัมภาษณ์ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือวิชาชีพที่มีบริบทอาชีพใกล้เคียงกัน จำนวน 15 ท่าน ได้ผล ดังนี้

1) รายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่ารายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน เนื้อหาตรงกับเรื่องการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และมีรายละเอียดเนื้อหาครบถ้วนถึงแม้ว่าการใช้คำ รูปประโยคที่เข้าใจยากบ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจได้

“...ชัดเจน เนื้อตรงกับชื่อเรื่อง มีเพียงแค่เล็กน้อยในเรื่องการใช้คำ รูปประโยคที่เข้าใจยากบ้าง แต่ก็สามารถเข้าใจได้...”

“...ชัดเจนครบถ้วนในเรื่องที่ต้องการสื่อสาร ตรงกันกับเนื้อหาในคู่มือ เข้าใจง่าย...”

2) เนื้อหาในแต่ละบท ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าโดยรวมเนื้อหามีความชัดเจน เข้าใจง่าย เป็นขั้นตอนดี เนื้อหาครบถ้วน มีการให้คำแนะนำ หลักการความรู้ แนวทางในการจัดอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจนดี สามารถเห็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรปรับภาษาในประโยคเพื่อสื่อสารที่ดีขึ้น

“...เนื้อหาครบถ้วน มีการให้คำแนะนำ หลักการความรู้ แนวทางในการจัดอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจนดี ตรงคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตชัดเจนสามารถบ่งชี้ความเป็น Makeup Artist เมื่ออาชีพได้เลยมีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดได้อีกมากมาย...”

“...เข้าใจง่าย เป็นขั้นตอนดี สามารถเห็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามคู่มือเลย...”

3) ขั้นตอนวิธีการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละ

ขั้นตอน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ขั้นตอนการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีการอธิบายที่มาของแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียดเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ต้นจนจบโปรแกรม

“...ขั้นตอนมีความชัดเจน เป็นขั้นเป็นตอนที่เข้าใจง่าย มีการอธิบายที่มาของแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแยกกิจกรรมการเรียนรู้และอธิบายไว้เป็นแนวทางอย่างชัดเจน ในส่วนของเนื้อหา มีการแยกให้เห็นอย่างชัดเจน...”

“...มีการลำดับของขั้นตอนที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีคำอธิบายแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน...”

4) องค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า องค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีการอธิบายแต่ละองค์ประกอบอย่างละเอียด ทำให้ง่ายต่อการนำไปดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ มีแผนการสอนที่ชัดเจน

“...องค์ประกอบเข้าใจง่ายและมีความชัดเจนในตัวเอง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เก็บรายละเอียดได้ครบ...”

“...บอกรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบได้ละเอียดครบ ตั้งแต่ชื่อเรื่อง ถึง การประเมินผลง่ายสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมได้ง่าย...”

5) การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอน ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความชัดเจน หน่วยการเรียนรู้สามารถผสมผสานกับเนื้อหาการเรียนด้วยคำอธิบายรายละเอียดเข้าใจง่ายขึ้น ขั้นตอนชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามได้ง่าย

“...กิจกรรมมีขั้นตอนที่อธิบายละเอียด เข้าใจง่าย...”

“...กิจกรรมการเรียนรู้เป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย เห็นขั้นตอนชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามได้ง่าย...”

6) ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ใ้คู่มือ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ใช้ภาษาที่เหมาะสม มีความชัดเจน เข้าใจง่าย

“...ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย ถึงแม้ว่าเนื้อหาบางตอนเข้าใจยากก็ตาม...”

“...ลำดับภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย...”

7) ตัวอักษร ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน อยากให้ตัวอักษรอยากได้ที่คมชัดๆ จะช่วยในการอ่านที่ง่าย ไม่ปวดตา อยากให้มีการใส่ลูกเล่นของตัวอักษรมากขึ้นเพื่อไม่ให้น่าเบื่อ

“...ตัวอักษรชัดเจนเข้าใจง่าย แต่อยากให้มีการใส่ลูกเล่นของตัวอักษรมากขึ้นเพื่อไม่ให้น่าเบื่อ...”

“...อยากให้ปรับตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น และให้มีความคมชัด...”

8) รูปเล่ม ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า ขนาดของรูปเล่มมีมาตรฐาน ไม่ใหญ่ไม่เล็กจนเกินไปพกพาสะดวก

“...ขนาดของรูปเล่มมีมาตรฐานดี ไม่ใหญ่ไม่เล็กจนเกินไป...”

“...รูปเล่มสวยงาม ขนาดมาตรฐานแล้ว...”

9) ข้อคิดเห็นและหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ควรเพิ่มเติมในส่วนคำแนะนำการใช้คู่มือรวมถึงวิธีการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการศึกษาคู่มือ

“...อยากให้เพิ่มเติมคำแนะนำและวิธีการใช้คู่มือให้ละเอียดว่าผู้สอนต้องทำอะไรอย่างไรและต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้คู่มืออย่างไร...”

“...อยากให้เพิ่มวิธีการใช้คู่มืออย่างละเอียด จะช่วยให้ง่ายขึ้นในการศึกษาคู่มือ...”

1.3 ขั้นตอนที่ 3 ผลการปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยนำข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและผลการสัมภาษณ์มาปรับปรุงร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญตามคำแนะนำ ดังนี้

1) ปรับภาษาและประโยคเพื่อสื่อความหมายให้สามารถเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น
2) ปรับตัวอักษรให้อ่านง่าย ชัดเจน คมชัด เพื่อช่วยในการอ่านที่ง่าย ไม่ปวดตาใส่ลูกเล่นของตัวอักษรมากขึ้นเพื่อให้น่าสนใจ

3) ปรับเพิ่มเติมในส่วนคำแนะนำการใช้คู่มือรวมถึงวิธีการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการศึกษาคู่มือได้ชัดเจนขึ้น

1.4 ขั้นตอนที่ 4 ผลการสอบร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อสอบร่างคุณภาพและความสอดคล้องของคู่มือ ผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะมาปรับแก้ร่างโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด

ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและโครงสร้างแล้วจึงนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ความตรงตามเนื้อหา ของร่างคู่มือการจัดโปรแกรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบ อาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ต่อวัตถุประสงค์และการนำไปใช้ ให้ความสมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์การสอบร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นความคิดเห็น	จำนวนความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ (คน)	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ด้านองค์ประกอบและเนื้อหา		
1. ลำดับขั้นตอนของเนื้อหามีความถูกต้องเหมาะสม	5	-
2. วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมต่อเนื่อง	5	-
3. ระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม	5	-
4. เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ	5	-
5. มีการกำหนดหัวข้อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องนั้น ๆ	5	-
6. เนื้อหาทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถใช้คู่มือได้อย่างถูกต้อง	5	-
ด้านการใช้ภาษา		
1. การใช้ภาษามีความเหมาะสม	5	-
2. การใช้ภาษามีความถูกต้องชัดเจน	5	-
ด้านรูปแบบ		
1. ตัวอักษรที่ใช้ในคู่มือมีความเหมาะสม	5	-
2. ลักษณะการออกแบบรูปแบบคู่มือเหมาะสมและน่าสนใจ	5	-
3. ภาพประกอบภายในคู่มือมีความเหมาะสม	5	-
4. ปกคู่มือน่าสนใจและสื่อความหมายถึงเนื้อหาในคู่มือ	5	-

จากผลการสอบร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่า มีความเหมาะสม ทั้งในด้านองค์ประกอบและเนื้อหา ด้านการใช้ภาษาและด้านรูปแบบ ผู้วิจัยปรับความสวยงามของรูปเล่มให้ดูทันสมัยน่าสนใจมากขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์การจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

เมื่อผ่านการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วและมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้จริง ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์ ตรวจทาน พิสูจน์อักษร จัดวางรูปเล่มให้มีความสวยงาม สามารถนำไปใช้ได้จริงได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

พัฒนาเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำข้อมูลมากำหนดกรอบของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้จากเอกสารและตำรา มาพัฒนาเป็นเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) คือ ผู้วิจัยกำหนดแนวคำถามล่วงหน้าก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์ โดยประเด็นคำถามสามารถเพิ่มหรือลดลงได้ตามสถานการณ์ ในขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ควบคู่ไปกับการจดบันทึกประเด็นสำคัญในขณะทำการสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงวิธีการการเรียนรู้

ตลอดชีวิตสู่การเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และทราบถึงคุณลักษณะที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ใน 3 มิติ มิติเจตคติ มิติทักษะ และมิติความรู้ ที่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประสบความสำเร็จและยึดถือปฏิบัติมาโดยตลอด เพื่อให้ได้มาซึ่งมุมมองความคิดแบบรวบยอด โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ก่อนนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนแรกและหลังจากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยอาศัยการแนะนำของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้เก็บข้อมูลไปแล้วให้แนะนำเพื่อนหรือคนรู้จักที่มีคุณลักษณะตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาแล้วจดชื่อพร้อมที่อยู่ติดต่อได้ไว้ โดยไม่กำหนดสัญชาติผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แล้วผู้วิจัยไปตามสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากบุคคลที่ถูกแนะนำต่อๆ มาจนกระทั่งได้คำตอบจากการสัมภาษณ์ที่เป็นข้อมูลที่ครบถ้วนและข้อมูลไม่มีความคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงยุติจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคนที่ 1 จากการศึกษาประวัติการทำงาน ผลงาน ความมีชื่อเสียงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและมีเกณฑ์อื่นๆ ของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญท่านต่อๆ ดังนี้

1. เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีการดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดการความรู้ที่ชัดเจน
2. เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานกว่า 5 ปีขึ้นไป เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. พัฒนาเครื่องมือสำหรับการสำรวจสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า

ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มาใช้ในการพัฒนาเครื่องมือ คือ แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

2. สำรวจสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบอาสาสมัครและสมัครใจเข้าร่วม โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างต้องมีประสบการณ์การประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี เนื่องจากต้องการให้ผู้เรียนซึ่งมีพื้นฐาน ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและความเชี่ยวชาญในลักษณะงานดังกล่าวอย่างแท้จริง รวมทั้ง มีมุมมองที่สามารถวิพากษ์การเรียนรู้ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น

3. พัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) มีการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามแบบสอบถามความต้องการกิจกรรมการเรียนรู้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านและนำไปศึกษาความต้องการ พร้อมนำผลของสภาพสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มาวิเคราะห์หาความต้องการในการได้รับการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมาย และนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยกำหนดแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) 4 ขั้นตอน ของการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.2.1 กำหนดแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

ผู้วิจัยกำหนดแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A.

Kolb (1984) 4 ขั้นตอน ของการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.2.2 กำหนดเนื้อหาวิชาศิลปะการแต่งหน้า

เนื้อหาทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงจากประสบการณ์ของผู้สอนมาเป็นเนื้อหาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอนเพียงเท่านั้น เพื่อให้ผู้สอนได้นำประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเองและนำบริบทรอบตัวมาใช้เป็นเนื้อหาในการสอนผู้เรียนตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้ง การกำหนดเนื้อหาในรูปแบบของแนวทางนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการนำไปโปรแกรมไปใช้ให้เกิดความหลากหลายอีกด้วย เพราะผู้สอนแต่ละคนนั้นมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันไป และบริบทการเรียนรู้ในแต่ละครั้งย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่หลากหลายและเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริงอีกด้วย ในขั้นตอนการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียน ประกอบกับผลการประเมินสภาพของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มาใช้เป็นข้อมูลในการประเมินหาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ขาดหายหรือมีน้อย เพื่อระบุความต้องการในการเรียนรู้เพิ่มเติมในแต่ละเนื้อหาการเรียนรู้และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.2.3 กำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่ต้องการเสริมสร้างจากการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากผลการการศึกษาสภาพและความต้องการพบในการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็นสำคัญก่อนเป็นอันดับแรก

3.2.4 กำหนดกลุ่มผู้เรียนและคัดเลือกผู้เรียน

กลุ่มผู้เรียนสำหรับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด มีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปีที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการจำเป็นและมีความเป็นไปได้ในการจัดโปรแกรมตลอดทั้งโปรแกรม

3.3 การกำหนดวัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3.4 การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

3.4.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การจัดโครงสร้างของกิจกรรมที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) และให้การเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นที่เกิดขึ้นจริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) ประกอบด้วย

1) พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มติเจตคติ แรงบันดาลใจ โดยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้เกิดพลังอำนาจในตนเองในการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจร่วมกันโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและบอกคุณค่าของแรงบันดาลใจที่ได้รับนั้นได้

2) พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มติเจตคติ การมองต่างมุม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในความเป็นตัวตนของตนเอง มีมุมมองที่แตกต่างกันเพื่อให้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันออกไปและร่วมทำกิจกรรมกับผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้แสดงมุมมองที่แตกต่างกันและความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดมุมมองที่แตกต่างหลากหลายร่วมกันในการพัฒนาตนเองและมีรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกระตุ้นการคิดแบบหลากหลายมุมมองและสะท้อนมุมมองนั้นออกมาโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสะท้อนมุมมองที่หลากหลายและการนำเสนอมุมมองนั้นร่วมกัน

3) พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง

สร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาณามาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คิคค้น สร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการออกแบบและนำเสนอผลงาน แรงบันดาลใจ สู่การถ่ายทอดผลงาน

4) พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ โดยให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสืบค้นและนำเสนอความรู้และวิธีการแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น

5) พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่ายในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสารความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการนำเสนอผลการเรียนรู้การอภิปรายร่วมกันผ่านการพูด การฟัง การอ่านและเขียนโดยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.2 กำหนดเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียนพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ ประสบการณ์และความต้องการของวิชาชีพและผู้เรียน โดยมีการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงในการขั้นตอนการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ผู้วิจัยจึงไม่กำหนดบทเรียนที่ตายตัว ไม่นำบทเรียนจากหนังสือตำรามาเป็นบทเรียนเพื่อสอนผู้เรียน และไม่บังคับให้ผู้สอนสอนเนื้อหาเฉพาะบทเรียนใดบทเรียนหนึ่ง แต่ผู้วิจัยจะ

กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอน

3.4.3 กำหนดโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ กำหนดหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำผลการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และผลของการกำหนดเนื้อหาสาระ มากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรมเสียใหม่ เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาสาระการเรียนรู้เป็นเนื้อเดียวกัน ผู้วิจัยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการกำหนดเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนและในระหว่างการทำนินโปรแกรม

3.4.3 องค์ประกอบโปรแกรมองค์ประกอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยพัฒนาองค์ประกอบหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผู้วิจัยนำผลการกำหนดเนื้อหาหลักมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ในโปรแกรมนี โดยผู้วิจัยกำหนดให้โครงสร้างขององค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การประเมินผล (Zinser, 1995) โดยผู้วิจัยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการกำหนดเนื้อหาและความต้องการในการเรียนรู้โดยเมื่อผู้วิจัยได้ทำการประเมินสภาพของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประสบการณ์ของผู้เรียนเสร็จสิ้นและเตรียมทำการกำหนดและปรับเป็นเนื้อหาหลักในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียนแล้ว

3.5 การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

ผู้วิจัยทำการวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ใน 4 ด้าน คือ 1) การให้คำปรึกษาต้องมีการเตรียมข้อมูลที่ผู้เรียนมีความต้องการ เช่น ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการเรียนรู้ 2) แบบแผนการดำเนินชีวิต สำหรับผู้เรียนกิจกรรมจะต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน 3) แหล่งเงินทุนในการจัดกิจกรรม 4) การประชาสัมพันธ์โปรแกรมในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่สังคมโดยดำเนินการดังนี้

3.5.1 สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ คือ โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า และสมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม

3.5.2 ระยะเวลา 110 ชั่วโมง รายละเอียด ดังนี้

1) การเข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ เป็นลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเข้าร่วมกิจกรรม ในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียน เป็นเวลา 10 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง

2) การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (Matin, 1990) โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง

3) การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษา ปัจจัย และเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้อง ของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง

3.5.3 งบประมาณในการจัดกิจกรรม 350,000 บาท เป็นค่าสถานที่ ค่าอุปกรณ์ในการจัดทำกิจกรรมต่างๆ มากำหนดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโปรแกรม

3.6 การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโปรแกรมกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครตามแผนการที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วนตามแนวทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยมีผู้จัดทำหน้าเป็นผู้สอน

3.7 การวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยแบ่งการประเมินผลเป็น 4 ส่วน ด้วยกันคือ

3.7.1 การประเมินผลการเรียนรู้เป็นการประเมินผลความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ของตนเองจากการที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมโดยการสะท้อนการเรียนรู้ใน 4 ประเด็น คือ 1) สิ่งที่ได้เรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม 3) ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ 4) การวางแผนประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสะท้อนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

3.7.2 การประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังจบโปรแกรม ประเมินเพื่อเปรียบเทียบสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลลัพธ์ด้านพัฒนาการของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนเครื่องมือที่ใช้เป็นชุดเดียวกับการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนเข้าดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

3.7.3 การประเมินกระบวนการจัดโปรแกรมเป็นการประเมินกระบวนการของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดของผู้วิจัย ผู้สอน วิทยากรและผู้สนับสนุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของการนำโปรแกรมไปใช้โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสังเกตและบันทึกกระบวนการจัดโปรแกรมที่ผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

3.7.4 การประเมินการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อประเมินปัจจัยเงื่อนไขของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้โดยมี รายละเอียดดังนี้

- 1) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านวัตถุประสงค์
- 2) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านกลุ่มผู้เรียน
- 3) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านผู้สอน
- 4) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านเนื้อหาสาระ
- 5) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านกิจกรรมการเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
- 6) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านระยะเวลา
- 7) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน
- 8) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านสภาพแวดล้อม
- 9) ปัจจัยและเงื่อนไขในด้านการวัดและประเมินผล เพื่อศึกษาปัจจัย และเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้รูปแบบของแบบบันทึกที่ผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยนำผลการศึกษาจากการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการวิจัยในระยะที่ 2 มากำหนดเป็นร่างคู่มือ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบโครงร่างคู่มือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) คำแนะนำการใช้คู่มือ 5) บทนำ หลัก 6) บทที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 7) บทที่ 3 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 8) บทที่ 4 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 9) บทที่ 5 โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 10) บทที่ 6 ปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปใช้

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 11) บรรณานุกรม และ 12) ภาคผนวก แล้วดำเนินการตรวจ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมของคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องหรือวิชาชีพที่มีบริบทอาชีพใกล้เคียงกันเพื่อทำการหาความเหมาะสมของคู่มือ ผู้วิจัยจัดส่งร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ล่วงหน้า 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินนัดและให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคู่มือและทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองพร้อมกับการบันทึกกระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญใช้การคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้สอนวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้สอนวิชาชีพที่ใกล้เคียงหรือศิลปะการแต่งหน้าเป็นส่วนหนึ่งของวิชา เช่น เสริมสวย สปาความงาม เสริมความงาม (Cosmetologist) แพทย์หรือสาขาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งสิ้น 15 ท่านจนข้อมูลอิ่มตัวเพียงพอ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ มีดังนี้

- 1) ประสบการณ์การทำงานและการสอนวิชาชีพมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ด้านการสอน การจัดการศึกษา การฝึกอบรม ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือสาขาที่มีความเกี่ยวข้อง
- 2) มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านอาชีพภาครัฐหรือเอกชน

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและผลการสัมภาษณ์มาปรับปรุงร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 สอบร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำร่างคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบข้อคำถามและข้อเสนอแนะอื่นๆ ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ

ความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้งก่อนการนำไปใช้จัดทำเป็นคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เมื่อนำคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเหมาะสม สอดคล้องวิเคราะห์แล้วมีการแก้ไขและปรับปรุงคู่มือการจัดโปรแกรม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

เมื่อผ่านการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วและมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้จริง ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อจัดทำเนื้อหาสาระของคู่มือเรียบร้อยแล้วจึงได้นำคู่มือที่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้ง โดยดำเนินการให้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความตรงของเนื้อหา ผู้วิจัยจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถจำแนกออกเป็น 3 มิติ ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของ

พฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 20 รายการ มีดังนี้

1) มีแรงบันดาลใจ พลังอำนาจในตนเองอย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้น กล่าวคือ พลังที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ แรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อะไรใหม่ได้เสมอ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน

2) คิดบวก มองโลกในแง่ดี มองโลกสดใส เป็นแรงเสริมที่คอยผลักดันให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ สุขภาพจิตดีแจ่มใสบริหารจัดการความเครียดได้ดี คนมองโลกในแง่ดี มักมีโอกาสดีกว่าคนอื่น เพราะเมื่อมองทุกอย่างเป็นบวก ก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้

3) มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า จะไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ ถ้าหากว่างานที่ทำอยู่ไม่ได้ทำให้เรามีความสุขและอาจจะทำให้ไม่อยากพัฒนาทักษะการทำงานด้วย การลงมือ ทำบางสิ่งบางอย่าง มองหาความสามารถในตนเองและใช้ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานและพยายามมองหาจุดเด่นของงานนั้นๆ เพื่อเพิ่มกำลังใจในการทำงาน

4) มีจินตนาการ ชอบการสร้างภาพในสมอง ซึ่งภาพเหล่านี้ไม่ได้รับรู้ผ่านการมองเห็น การได้ยิน หรือผ่านวิธีการรับรู้อื่นๆ จินตนาการถือว่าเป็นตัวช่วยสำคัญในการนำความรู้ไปใช้งานจริงและแก้ไขปัญหาต่างๆ และยังเป็นรากฐานในการรวมประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งสมมุติเป็นประสบการณ์และความชำนาญ สู่อการสร้างสรรค์งานด้วยจินตนาการ เป็นการแสดงออกจากรจินตนาการภายในสู่ภายนอก การฝึกการสร้างจินตนาการสามารถทำได้โดยการฟังเรื่องราว การนึกคิดเป็นภาพในใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบการแต่งหน้า การแต่งหน้าเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละคร การจัดแพชั่นโชว์ การสร้าง Makeup Look ความสามารถในการมองเห็นผลเป็นภาพในจิตใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

5) มีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งความสำเร็จ การรู้จักพัฒนาตนเองตลอดเวลาอย่ามัวทำให้อารู้สึกว่าชีวิตมีคุณค่าและเกิดความก้าวหน้าขึ้นต่อหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะช่วยทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายได้ การกำหนดเป้าหมายชีวิตจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน

6) จิตบริการ รักการบริการการมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลให้การบริการภายใต้การทำงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี ต้องมีจิตใจหรือมีใจรัก มีความเต็มใจในการบริการ การทำงาน

ด้วยใจรักจะแสดงออกมาทางกาย โดยการทำงานด้วยความขยันขันแข็ง มีสมาธิ มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลัก การทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความพึงพอใจ มีความสุข และได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ คือ การสร้างสุขในการให้บริการ ความมีอัธยาศัยไมตรี

7) การมองต่างมุม ชอบมีมุมมองที่แตกต่างหลากหลายมุมมองทางความคิด มุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นภาพๆหนึ่งที่มีความแตกต่างกัน หากเราเปลี่ยนมุมมอง จะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง พาดูเราสู่โลกกว้าง มองให้เห็นถึงชีวิตในระยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้ทิศทางการดำเนินชีวิต การพัฒนาตนเอง

8) มีความรับผิดชอบ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

9) มีความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจและความตรงไปตรงมา มีความน่าไว้วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ความซื่อสัตย์ต้องมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน

10) เข้าใจผู้อื่นชอบช่วยเหลือ รักคนอื่น ไม่เห็นแก่ตัว เข้าใจคนอื่นชอบช่วยเหลือ รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา การที่เราจะต้องรู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมหรือการแสดงออก ความต้องการ ความเชื่อ ทศนคติ และบุคลิกภาพทั้งของตนเองและผู้อื่นที่เราเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความเข้าใจ ความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกัน จนกระทั่ง เกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด

11) รักอิสระและมีจิตอิสระ มุมมองความคิดหรือมีอิสรภาพจากความคิดของผู้อื่นและมีความหมายคล้ายกับเสรีภาพในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ทำให้เกิดการพัฒนา มีการสร้างสรรค์ผลงานที่ตนเองต้องการ

12) มีสติและสมาธิ ทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ ย่อมมีประโยชน์มหาศาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ การคิดย่อมเป็นระบบ ก่อให้เกิดการตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน

13) รักตนเอง เห็นคุณค่าตนเอง ความรู้สึกที่เรารับรู้ว่าคุณค่า นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของทัศนคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง

14) มีคุณธรรมและจริยธรรม ความดีงามที่ถูกปลูกฝังขึ้นในจิตใจ เกิดจิตสำนึกที่ดี รู้สึกรับผิดชอบ ชั่วดี เกรงกลัวต่อการทำความชั่ว โดยประการต่างๆ เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้วจะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี จึงได้ชื่อว่า การประพฤติปฏิบัติ การกระทำดี ตามคุณธรรมที่มีอยู่ในจิตใจ ปรากฏเป็นความดีงาม ทั้งทางกาย ทางวาจาและทางใจ

15) นำตนเองได้ รู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้

16) ชอบความท้าทาย ไม่อยู่นิ่ง กล้าที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรก็ลงมือทำ ตั้งมั่นที่จะทำให้เป็นความจริงได้ ไม่ลังเลที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

17) จิตสำนึกที่ดี คิดดี เป็นสภาพที่เราารู้ตัวคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไรหรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด คนที่มีจิตสำนึกที่ดีสามารถทนรับภาระได้มากมาย และสามารถทำให้มีความชื่นชมยินดี แม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก จิตสำนึกที่ดีจะช่วยให้มาตรฐานการทำงานสูงขึ้น สามารถตัดสินใจดำเนินการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงรักษาเราให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เราเป็นคนมีความซื่อสัตย์อีกด้วย

18) มีความอยากรู้อยากเห็น ก่อให้เกิดการเป็นคนช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้ และไม่มีทางล้มเลิกที่จะหาคำตอบเด็ดขาดตราบใดที่เรื่องที่ยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่ จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าเพราะมันจะนำมาซึ่งความรู้และความเข้าใจที่ทำให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

19) ความเชื่อมั่นในตนเอง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

20) มีมนุษยสัมพันธ์ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุด และส่งผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่น ก็คือ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการทำงาน เป็นเครื่องมือในการจัดการปัญหา สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน สร้างความเข้มแข็งของทีมงานและทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในเป้าหมายของการทำงาน

2. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่อการเรียนรู้

ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้

1) ทักษะการสร้างสรรค์ ความสามารถในการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาการ นำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ เพื่อนำไปสู่การค้นพบคิดค้นสร้างสรรค์เกิดเป็น ผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่ อาจเป็นการ ปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนา ความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

2) ทักษะการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่ หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่ง สำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยังมีประสบการณ์มาก เท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าจะสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขัน ในวงวิชาชีพต่อไป

3) ทักษะการทำงาน ความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย แสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละ คนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม

4) ทักษะการสื่อสาร สื่อสารอย่างชัดเจน ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลาย รูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติ และจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถ ประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความ คิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมี ประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ

5) ทักษะทางสังคม ความสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นความสามารถ ในการรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหา และจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน คนสามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่ใน สภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก ทำให้งานสำเร็จ เกิดการ ทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม ตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทางสังคมและ วัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่ สู่คุณภาพของผลงาน

3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้ หมายถึง เนื้อหา ข้อมูล การค้นคว้า ประสบการณ์ สารสนเทศ ที่ได้รับมา จากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ อย่างรอบด้าน ที่มีความจำเป็น มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 3 รายการ มีดังนี้

1) รู้เรื่องสุขภาพ การสร้างความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลสารสนเทศ ภาวะสุขภาพอนามัย และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะ สุขอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล เป้าระวังด้านสุขภาพ อนามัยส่วนบุคคลและครอบครัวให้เกิดความเข้มแข็ง รู้และเข้าใจในประเด็น สำคัญของการเสริมสร้าง สุขภาวะที่ดีระดับชาติและสากล

2) รู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม การสร้างความรู้ถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของ แต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความ แตกต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆ ได้

3) รู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. ผลการศึกษาศาภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ จำนวน 10 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมมีผลการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าคะแนนเฉลี่ยสูง ใน 3 มิติ ได้แก่ มิติเจตคติ มิติของความรู้ รอบรู้ มีเพียงมิติทักษะที่อยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณารายข้อของมิติทักษะ พบว่า ทักษะการ สร้างสรรค์ ทักษะการแสวงหาความรู้ในระดับต่ำมาก และทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ การ เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะจึงควรเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการแสวงหาความรู้และทักษะการสื่อสาร หาก

พิจารณารายข้อในส่วนของมิติเจตคติ พบว่า การมีแรงบันดาลใจอยู่ในระดับต่ำมากและในเจตคติที่เกี่ยวกับการมองต่างมุมก็อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน

2. ผลการพัฒนางานประกอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผู้วิจัยนำผลการกำหนดเนื้อหาหลักมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ในโปรแกรมนี้ โดยผู้วิจัยกำหนดให้โครงสร้างของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบ ด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การประเมินผล (Zinser, 1995) โดยเนื้อหาบทเรียนเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในการลงมือปฏิบัติทำกิจกรรมตามผู้สอน โดยผู้วิจัยไม่มีการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาไว้ล่วงหน้าและให้ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองออกมาเป็นเนื้อหาบทเรียน มีดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์โปรแกรม

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2.2 เนื้อหาในการเรียนรู้ เนื้อหาของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนดังนี้เนื้อหาการเรียนรู้ โดยจัดโครงสร้างของเนื้อหาเรียนรู้ออกเป็น 9 หมวดและสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ในแต่ละหมวดดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด 3) การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) 4) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 5) การทำแม่พิมพ์ 6) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 7) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) 8) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 9) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จัดโครงสร้างของกิจกรรมที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นนักปฏิบัติการตามประเภทผู้เรียน โดยใช้ 4 ขั้นตอน การสร้างประสบการณ์ใหม่ในขั้นตอนนี้ต้องตรงกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) จึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกันกล่าวคือ เรียนรู้ได้ดีจากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน ถนัดในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ผู้ประกอบ

อาชีพศิลปะการแต่งหน้าขอค้นหานวัตกรรมและการทดลองใหม่ๆเพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอธิบายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่รับรู้ต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลความคิดการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับ การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่น ดังนี้

2.3.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้กระบวนการเรียนรู้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) ผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนของวิชาศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน ซึ่งสรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นตอนการเรียนรู้โดยผู้สอนเกริ่นนำและนำเสนอประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนในเรื่องวิชาศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องการเสริมสร้างอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับรู้ ในสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ประสบการณ์ใหม่ต้องปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนฐานของความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นขั้นตอนแรกของการกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ ขั้นตอนนี้ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่รับรู้ต้องอยู่บนความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ อยากรับรู้ประสบการณ์ใหม่ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอันเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ในวิชาศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการของผู้เรียน โดยวิธีการสอนต่างๆ เช่น การสนทนา บรรยาย คู่มือทัศน การสาธิต เล่าประสบการณ์ของผู้ประสบความสำเร็จหรือประสบการณ์ผู้สอนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าของผู้สอนในวิชาชีพ การเข้าร่วมประสบการณ์จริง เป็นต้น

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ครุ่นคิดไตร่ตรองประสบการณ์ใหม่พร้อมสะท้อนการเรียนรู้ที่ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมในสิ่งที่ได้เรียนรู้ การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลความคิดการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับเป็นจุดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน เช่น ให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ในหลักการออกแบบมีอะไรบ้างแรงบันดาลใจมีความสำคัญอะไรบ้างที่มีต่อการออกแบบ

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสร้างประสบการณ์ใหม่มาปฏิบัติจริง ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับมาฝึกฝนฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญ การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่นเป็นการเปลี่ยนตนเองอย่างยั่งยืน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ใน 4 ขั้นตอนของการเรียนรู้นั้น ต้องมีการเสริมแรงและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจจนผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจนั้นได้ด้วยตนเองและนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนนั้น การเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเพื่อแปรเปลี่ยนไปสู่การสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จบให้เกิดขึ้น เพื่อการเรียนรู้นั้นไปถึงเป้าหมายได้ดีขึ้น แรงบันดาลใจยังเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ด้วยอีกต่างหาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดพลังแห่งการสร้างสรรค์”

2.3.2 การจัดโครงสร้างของกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) และให้การเรียนรู้อยู่ภายใต้บรรยากาศของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิค

พิเศษขั้นที่เกิดขึ้นจริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) ประกอบด้วย

1) พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ โดยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้เกิดพลังอำนาจในตนเองในการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจร่วมกันโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและบอกคุณค่าของแรงบันดาลใจที่ได้รับนั้นได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action)

- (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง
- (2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด

2) พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ โดยให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสืบค้นและนำเสนอความรู้ที่นั่นและวิธีการแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) ได้แก่ การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)

3) พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาการนำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คิดค้น สร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็น

ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการออกแบบและนำเสนอผลงาน แรงบันดาลใจ สู่การถ่ายทอดผลงาน

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action)

- (1) การปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด
- (2) การทำแม่พิมพ์
- (3) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)
- (4) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)

4) พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในความเป็นตัวตนของตนเอง มีมุมมองที่แตกต่างกันเพื่อให้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันออกไปและร่วมทำกิจกรรมกับผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้แสดงมุมมองที่แตกต่างกันและมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดมุมมองที่แตกต่างหลากหลายร่วมกันในการพัฒนาตนเองและมีรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกระตุ้นการคิดแบบหลากหลายมุมมองและสะท้อนมุมมองนั้นออกมาโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสะท้อนมุมมองที่หลากหลายและการนำเสนอมุมมองนั้นร่วมกัน

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

- (1) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม
- (2) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

5) พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสารสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการนำเสนอผลการเรียนรู้การอภิปรายร่วมกันผ่านการพูด การฟัง การอ่านและเขียนโดยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) ได้แก่ การนำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

2.4 แหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอน

2.4.1 แหล่งความรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีความทันสมัย เช่น วิทยาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ และทักษะของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ หนังสือหรือนิตยสารการแต่งหน้า ได้แก่ Makeup Artist Magazine ซึ่งเป็นนิตยสารในวิชาชีพระดับโลกที่ให้การยอมรับอย่างกว้างขวาง เป็นต้น

2.4.2 สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนรู้ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ คลิปวิดีโอ รูปภาพ วีซีดีที่สัมพันธ์กับเนื้อหา คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรเจกเตอร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.5 ผู้สอน ผู้สอนในการจัดโปรแกรม มีผู้สอน 1 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และมีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษโดยได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี

3) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ควรครอบงำหรือคอยบงการความคิด ผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4) ผู้สอนให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการทำงาน ใช้สมาธิ พุดคุย จินตนาการ ลองผิดลองถูกและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์ หรือทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความสนใจคล้ายกัน

5) ค้นหาสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเรียนรู้ การเรียนรู้ที่กระตุ้นพลังทางความคิดมากที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

2.6 กลุ่มผู้เรียน ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดและ มีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการคัดเลือกจำนวน 10 คน

2.7 ระยะเวลา การจัดโปรแกรมใช้เวลาทั้งสิ้น 110 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลาารวมกันแล้ว ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง สถานที่จัดกิจกรรม

การเรียนรู้ครั้งนี้ คือ โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า และ สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม แบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียนเป็นเวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง โดยทำงานนัดหมายให้ตรงต่อความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเป็นรายครั้ง

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนสัญญาการเรียนรู้เป็นของตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทั้ง จำนวน 10 วันมาฝึกฝนเรียนรู้ตามใบงานและหรือศึกษาความรู้เพิ่มเติมปฏิบัติดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้นั้น โดยการมอบหมายงานตามใบงานและการแชร์ประสบการณ์ความรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ระยะที่ 3 การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง เพื่อศึกษา ปัจจัย และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ ผู้เรียนนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ ผลงานการสร้างสรรค์ที่ได้รับจากโปรแกรมด้วยตนเองในแต่ละบุคคล ทำงานวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประเมินการจัดโปรแกรมที่ผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อให้ผู้จัดโครงการได้รับข้อมูลมาปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมต่อไป โดยการนัดหมายตามความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอนร่วมกัน เพื่อนำเสนอผลงานและทำการศึกษา ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ร่วมกัน

2.8 สภาพแวดล้อม

- 1) สถานที่ ต้องเป็นพื้นที่ในการจัดกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวย่างสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท เยียบสงบ ไม่รบกวนสมาธิในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) บรรยากาศดี มีความเป็นกันเอง ระยะเวลาในการทำกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
- 4) โต๊ะ เก้าอี้ เก้าอี้สำหรับการแต่งหน้า กระจกสำหรับแต่งหน้า ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

5) มีอุปกรณ์การทำกิจกรรม เช่น สื่อโสตทัศน์ กระดาษ ปากกา กระดาน คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์

6) สถานที่และบรรยากาศต้องเหมือนสตูดิโอหรือสถานที่ทำงานจริง

2.9 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1) การประเมินผลก่อนและหลังการทดลองและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมของผู้เรียน

(1) แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2) การประเมินผลการเรียนรู้

(1) แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (การสะท้อนการเรียนรู้)

3) การประเมินกิจกรรม

(1) แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

(2) แบบประเมินผลกระบวนการจัดการโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3. ผลการใช้โปรแกรม

3.1 ผลการประเมินการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้กิจกรรม ที่ 1 พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีจิตเจตคติ แรงบันดาลใจ ผู้เรียนพบว่าแรงบันดาลใจนั้นมีพลังอำนาจในตนเองที่ค่อยขับเคลื่อนความคิดหรือการกระทำ กระตุ้นตน เพื่อให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเอง การคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง มีเป้าหมายในการทำงานและชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้นเล็งเห็นถึงคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจ

ผลการเรียนรู้ในกิจกรรม ที่ 2 พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะ การแสวงหาความรู้ ผู้เรียนพบว่ามีความสามารถในการหาค้นหาวิธีการเรียนรู้หลากหลายวิธี และมีความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งความรู้ต่างๆ รู้จักการใช้เทคโนโลยีการสืบค้นสิ่งสมประสงค์เตรียมตนให้มีความพร้อมการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

ผลการเรียนรู้ในกิจกรรม ที่ 3 พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ ผู้เรียนพบว่าสามารถนำแรงบันดาลใจที่เกิดจากจินตนาการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน สร้างรูปแบบการแต่งหน้าอันเป็นชิ้นงานโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เพื่อคิดค้นแล้วสร้างสรรค์เป็นผลงาน ผู้เรียนได้เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์

ผลการเรียนรู้ในกิจกรรม ที่ 4 พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม ผู้เรียนพบว่าภาพของการสะท้อนของความคิดของมุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นที่แตกต่างกัน เห็นโลกกว้างมุมมองความคิดที่แตกต่าง พาเราสู่โลกกว้าง ทำให้ตนรู้จักของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง

ผลการเรียนรู้ในกิจกรรม ที่ 5 พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร ผู้เรียนพบว่าสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งการสนทนา การเขียน ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เสริมจากการอภิปรายกลุ่มเพื่อการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้และการสะท้อนการเรียนรู้มีข้อค้นพบเพิ่มเติม ดังนี้

1) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ พบว่าผู้เรียนสามารถค้นหาแรงบันดาลใจและสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันตนเอง การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

2) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ พบว่า ผู้เรียนสามารถสืบค้นหา แสวงหาความรู้ ผู้เรียนรู้จักการใช้เทคโนโลยีการสืบค้นด้วยความเชื่อมั่นได้ฝึกปฏิบัติหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน สามารถเข้าถึงข้อมูลได้คล่องมากขึ้น การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลง

เมื่อทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

3) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ พบว่า ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจที่สร้างขึ้นของตนมาสร้างสรรค์วิธีและผลงานศิลปปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงตามตนเองได้สร้างสรรค์ผลงานอย่างมืออาชีพ การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

4) ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม พบว่า ผู้เรียนสามารถสร้างแนวทางความคิดได้หลากหลายมุมมอง สามารถมองในมุมต่างๆได้มากขึ้น และสามารถนำมา ถ่ายทอดสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานนั้นอย่างเป็นรูปธรรม จนได้ภาพของการสะท้อนของมุมมองที่มีความแตกต่างกัน การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

5) ผลคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร พบว่า ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารผ่านการนำเสนอผลงานของตนแก่ เช่นเดียวกับมืออาชีพเมื่อต้องนำเสนอผลงานของตน ประสบการณ์ที่ได้รับคือสิ่งที่ทรงคุณสร้างประสบการณ์ใหม่ที่เป็นประสบการณ์จริง การที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงได้ลงมือทำด้วยตนเองฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญ เล็งเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้รับว่าพัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างไร ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าจากการได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์จริงสร้างคุณค่าต่อความรู้ที่ได้รับ ได้ฝึกฝนอย่างจริงจังจนผู้เรียนนำมาซึ่งการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแห่งตนอย่างยั่งยืน

3.2 ผลของการประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลองใช้โปรแกรม ได้ผลดังนี้

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลองได้ผล ดังนี้ ภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงหลังทดลองเพิ่มขึ้นจากเดิมอยู่ในระดับที่สูงมาก แรงบันดาลใจก่อนทดลองอยู่ในระดับต่ำมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง ส่วนการมองต่างมุมอยู่ในระดับต่ำหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูงมากจากเดิม

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลองได้ผลดังนี้ 1) ภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลางหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก 2) ทักษะการสร้างสรรค์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก และ 3) ทักษะการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงจากเดิม

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง ได้ผลดังนี้ ภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรายด้านความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมากเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม ความรู้เรื่องสังคมวัฒนธรรมก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมากเพิ่มสูงขึ้นจากเดิมเล็กน้อย และท้ายสุดความรู้เรื่องสุขภาพก่อนการทดลองอยู่ในระดับสูงมากหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมากเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยเช่นกัน

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากระบวนการจัดกิจกรรมเหมาะสมและพึงพอใจในเรื่องดังต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้ มีความชัดเจนและตรงกับความต้องการ ด้านผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเชี่ยวชาญในสิ่งที่สอน ผู้สอนมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสมและช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอย่างดี ผู้สอนส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เนื้อหาการเรียนรู้มีความทันสมัยและน่าสนใจ เนื้อหาการเรียนรู้มีความทันสมัยและน่าสนใจ เนื้อหาการเรียนรู้สามารถนำไป

ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรม สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สถานที่มีบรรยากาศที่ดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรม สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน วิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในส่วนผู้เรียนเห็นด้วย ดังนี้คือ วิธีการรับสมัครผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมนั้นมีความเหมาะสม จำนวนของผู้เรียนที่เปิดรับเข้าร่วมโปรแกรมในครั้งนี้จำนวนเหมาะสม เนื้อหาการเรียนรู้ต่อการเข้าใจ ระยะเวลาการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา และท้ายสุดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

3.4 ผลการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในอนาคต ประกอบด้วย

3.4.1 ปัจจัยของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ ประกอบด้วย

1) ด้านวัตถุประสงค์ ความชัดเจนวัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่เหมาะสม น่าสนใจและควรเป็นแนวโน้มของการพัฒนาอาชีพในอนาคต วัตถุประสงค์ของโปรแกรมสอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในอนาคตทั้งในส่วนของเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

2) ด้านกลุ่มผู้เรียน จำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมไม่มากเกินไป อันเนื่องจากการดูแลอย่างใกล้ชิดเพราะเป็นการเรียนที่ต้องใช้ความรู้ทักษะสูงเป็นพิเศษ ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ทั่วถึงและเข้าถึงได้ง่ายและการติดตามช่วยเหลือผู้สอนอย่างใกล้ชิดเป็นไปได้ด้วยดี การคัดเลือกผู้เรียนที่ดีและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ดีเนื่องจากการเรียนรู้ต้องอาศัยภูมิหลังของประสบการณ์และความรู้พื้นฐานที่เพียงพอเนื่องจากสาระการเรียนรู้เป็นการศึกษาต่อเนื่องการกำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

3) ด้านผู้สอน ผู้สอนที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเป็นอย่างดีและมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้เรื่องที่ยากให้ดูง่ายและนำไปปฏิบัติได้ง่าย มีความใส่ใจผู้เรียนแต่ละคนเป็นอย่างดีตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้และสอนโดยให้กำลังใจให้

คำแนะนำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและแสดงความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกหรือผิด มีศิลปะในการสอน มีประสิทธิภาพการทำงานตรงกับเรื่องที่สอนทำให้ผู้เรียนสามารถมองภาพการทำงานในอาชีพและการพัฒนาตนเองได้ นอกจากนี้ผู้สอนที่มีความชำนาญและประสบการณ์สูงมีบทบาทอันสำคัญในการดำเนินโปรแกรมได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

4) ด้านเนื้อหาสาระ เนื้อหาการเรียนการสอนวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า เทคนิคพิเศษขั้นสูงที่มีความน่าสนใจเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนรู้มาก่อน มีเนื้อหาที่ทันสมัย ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น ตื่นตัวตลอดเวลา ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดงานแบบหลากหลายมุมมอง ควรสอนให้คิดและสร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอผลงานความคิดของตนเองได้ จนได้เป็นผลงานที่สวยงาม บทเรียนมีความเข้าใจง่าย กระชับ รวดเร็ว เพราะเป็นการเรียนรู้จากการประสบการณ์ดูจดจำและฝึกปฏิบัติตามจึงง่ายและสนุกกว่าการเรียนรู้ตามตำราหนังสือและเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในปัจจุบัน และเนื้อหาที่มีลักษณะพิเศษคือมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามความต้องการ ความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้มีความยืดหยุ่นต่อผู้เรียน เนื้อหาการเรียนรู้มีความทันสมัยและน่าสนใจ เรียนรู้ต่อการเข้าใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

5) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงอย่างลงตัวกลมกลืนกันมากแทบแยกจากกันไม่ออก วิธีการเรียนรู้ที่สะดวก สนุกไม่น่าเบื่อ และการทำได้ ลงมือจริงเหมือนได้ประสบการณ์จริงในสถานการณ์ที่เป็นของจริง มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลา การสร้างแรงบันดาลใจทุกครั้งที่เราเรียนและที่พบเจอการติดตามเรียนรู้จากผู้สอนเมื่อสิ้นสุดวันทำได้สะดวกและผู้สอนและผู้เรียนใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น เพื่อติดตามและพูดคุยสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนได้เห็นว่ามีในแต่ละวันผู้สอนและผู้เรียนทำอะไร อ่านอะไร ดูอะไร แสดงความเห็นอะไร และผู้สอนยังใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาอีกด้วย

6) ด้านระยะเวลา การจัดโปรแกรมควรมีความเหมาะสมลงตัวตรงกับช่วงเวลาหลังว่างจากการทำงานและเวลาที่สามารถจัดสรรเวลา ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมที่มีความกระชับและเหมาะสมไม่นานเกินไปและไม่น้อยเกินไป การเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหาของแต่ละกิจกรรมมีเวลาให้ศึกษาอย่างเหมาะสมลงตัวไม่เสียเวลางาน ส่วนระยะเวลาให้ฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมเพียงพอตัวไม่มากเกินไปและไม่น้อยจนเกินไป การแบ่งระยะเวลาระหว่างการเรียนในสถานที่และการเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านควรเหมาะสม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมควรยึดตามความสะดวกของผู้เรียน ผู้สอนเป็นหลัก ให้กลุ่มผู้เรียนเลือกเวลาเรียนร่วมกันได้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ในส่วนของระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรมีความกระชับแต่อย่างไรก็ตามถ้าหากมีระยะเวลาที่มากขึ้นจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้นไปอีก ก็ยืดหยุ่นเพิ่มเติมเรื่องเวลากันไป ระยะเวลา

การเรียนรู้ปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมและกับเนื้อหา ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

7) ด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน สื่อการสอนที่มีความทันสมัยน่าสนใจ ช่วยส่งเสริมการสอนให้มีความสนุกไม่น่าเบื่อและการให้ประสบการณ์ควบคู่กันไป สื่อออนไลน์ที่ใช้เป็นแหล่งความรู้ที่ผู้เรียนไม่เคยรู้มาก่อน เข้าถึงได้ทุกคน เช่น เฟสบุ๊ก กลุ่ม FX Makeup Artistry FX Makeup Book ที่การเข้าถึงแบบพิเศษเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ ผู้เรียนใช้อยู่เป็นประจำในอาชีพเป็นปกติและผู้สอนจัดไว้ให้อย่างเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน การที่สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับผู้เรียน

8) ด้านสภาพแวดล้อม บรรยากาศที่ดีเป็นการส่งเสริมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ สถานที่เรียนควรเดินทางสะดวกบริเวณพื้นที่สะอาดบรรยากาศดี กว้างขวาง สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน มีเครื่องดื่มบริการฟรีทำให้ไม่เครียด และการเรียนรู้ในบรรยากาศเสมือนสตูดิโองานจริงจะส่งเสริมบรรยากาศให้การเรียนรู้สมจริงมากขึ้น

9) ด้านการวัดและประเมินผล

ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผล การประเมินผลต่างๆไม่ยุ่งยากซับซ้อน การประเมินด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดประมวลสิ่งที่ได้เรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้รู้ว่าแท้ที่จริงแล้วตนเองเรียนรู้อะไรได้ประโยชน์อะไรที่แท้จริงจากการเรียนรู้และจะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร การประเมินทำทุกครั้งหลังจบกิจกรรมทำให้ได้สำรวจตนเองและเตรียมพร้อมก่อนเริ่มต้นกิจกรรมใหม่

3.4.2 เงื่อนไขของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้

1) ด้านกลุ่มผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีจำนวนที่เหมาะสมกัน โดยมีจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 6 คนต่อผู้สอน 1 คน จะสามารถทำให้ผู้สอนสามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะความสามารถได้อย่างเต็มที่ ต้องกำหนดคุณสมบัติและมีการคัดเลือกอย่างมีหลักการอย่างชัดเจนเนื่องจากโปรแกรมและเนื้อหาการเรียนรู้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนไปในทางเดียวกัน ผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมนั้นมาเข้าร่วมด้วยความตั้งใจ มีแรงจูงใจและความสนใจเฉพาะตัว ต้องตรงกับความสนใจและความต้องการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตรงต่อรูปแบบรูปการดำเนินชีวิตของผู้เรียนเข้ากับบริบทของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีใกล้เคียงคล้ายคลึงกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีแรงผลักดันไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

2) ด้านผู้สอน ต้องมีความชำนาญและมีประสบการณ์ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง เข้าใจและให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบ

อาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเอง และการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างราบรื่น สอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายสามารถทำให้บทเรียนที่ยากนั้นดูง่ายขึ้น สนุกสนาน และดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

3) ด้านเนื้อหาสาระ ต้องมีความทันสมัยและยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาในการเรียนรู้ต้องตรงกับความต้องการความสนใจของกลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องเป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาอาชีพและตนเอง ต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาหรือปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ณ ขณะนั้น ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนที่มีความเป็นปัจจุบัน ทันสมัย มีความน่าสนใจ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ไม่ว่าจะเป็นการนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและอาชีพหรือนำไปใช้ในชีวิตจริงของตนได้

4) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องเรียนรู้ได้ง่ายมีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนไม่น่าเบื่อ สามารถบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาการเรียนได้อย่างลงตัวเป็นเนื้อเดียวกัน ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและเนื้อหาการเรียนรู้ในวิชาชีพได้อย่างลงตัว เข้าใจง่ายขึ้นตอนไม่ซับซ้อนผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของแต่ละขั้นตอนได้และปฏิบัติตามได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

5) ด้านระยะเวลา เวลาจำเป็นต้องมีความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียน ระยะเวลาการจัดโปรแกรมเป็นช่วงที่กลุ่มเป้าหมายต้องสามารถเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่อง การจัดโปรแกรมต้องไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพ ต้องตรงกับสภาพ ความต้องการและสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิต เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมและในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลาในแต่ละกิจกรรมต้องกระชับในการกำหนดระยะเวลาการจัดโปรแกรมจึงต้องศึกษา ช่วงเวลาที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่เกิดปัญหาและเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่อง

6) ด้านแหล่งข้อมูลและสื่อการสอน ต้องมีความทันสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีตรงกับความต้องการและสภาพของผู้เรียน ต้องเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และแหล่งข้อมูลที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ส่งเสริมการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนบน Plat Form ต่างๆ ที่สำคัญได้สะดวกและง่ายดาย

7) ด้านสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ต้องอยู่ภายใต้บริบทการทำงานจริงซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสร้างความสนใจและมีความตื่นตัวมากกว่าเรียนในห้องเรียน สภาพแวดล้อมต้องเดินทางสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกต้องครบถ้วน บรรยากาศ

ส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แออัด แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิต่อการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้

8) ด้านการวัดและประเมินผล ต้องครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และเนื้อหาสาระวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง ต้องง่ายไม่ยุ่งยากไม่ซับซ้อน ตรงเป้าหมาย ตรงกับสภาพและปัญหาของผู้เรียนมากที่สุด การสะท้อนการเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก และเป็นการสะท้อนกลับให้ผู้สอนด้วย การสะท้อนการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องทำหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้นั้นๆ

ระยะที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. การร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1.1 ผลการร่างคู่มือการจัดโปรแกรม

ร่างคู่มือจากองค์ประกอบของโปรแกรมที่ได้ผลการวิจัยการทดลองและการศึกษา ปัจจัยและเงื่อนไขของการนำโปรแกรมไปใช้มาใช้ในการพัฒนามาเป็นองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) ปก 2) คำนำ 3) สารบัญ 4) คำแนะนำการใช้คู่มือ 5) บทนำ หลัก 6) บทที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 7) บทที่ 3 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 8) บทที่ 4 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ 9) บทที่ 5 โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 10) บทที่ 6 ปัจจัยเงื่อนไขและแนวทางในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 11) บรรณานุกรม และ 12) ภาคผนวกแล้ว ดำเนินการตรวจและตรวจสอบร่างคู่มือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาโดยให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษา และและองค์ประกอบของคู่มือ

1.2 ผลการศึกษาความเหมาะสมของคู่มือ

1) ผลของรายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษา คู่มือมีความชัดเจน เนื้อหาตรงกับเรื่องการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และมีรายละเอียดเนื้อหาครบถ้วน

2) ผลของเนื้อหาในแต่ละบทมีเนื้อหาที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย เป็นขั้นตอน เนื้อหาครบถ้วน มีการให้คำแนะนำ หลักการความรู้ แนวทางในการจัดอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจนดี สามารถเห็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) ผลของขั้นตอนวิธีการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอน มีขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย มีการอธิบายที่มาของแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียดเป็นรูปธรรมตั้งแต่ต้นจนจบโปรแกรม

4) ผลขององค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีการอธิบายแต่ละองค์ประกอบอย่างละเอียด ง่ายต่อการนำไปดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ มีแผนการสอนที่ชัดเจน

5) ผลการนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน หน่วยการเรียนรู้สามารถผสมผสานกับเนื้อหาการเรียนด้วยคำอธิบายรายละเอียดเข้าใจง่ายขึ้น ขั้นตอนชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามได้ง่าย

6) ผลของภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ใช้คู่มือ ใช้ภาษาได้เหมาะสม มีความชัดเจน เข้าใจง่าย

7) ผลของตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน อยากให้ตัวอักษรอยากได้ที่คมชัด จะได้ช่วยในการอ่านที่ง่าย ไม่ปวดตา อยากให้มีการใส่ลูกเล่นของตัวอักษรมากขึ้น

8) ผลของรูปเล่ม มีขนาดของรูปเล่มมีมาตรฐาน ไม่ใหญ่ไม่เล็กจนเกินไปพกพาสะดวก

9) ผลของข้อคิดเห็นและหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรเพิ่มเติมในส่วนคำแนะนำ การใช้คู่มือรวมถึงวิธีการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการศึกษาคู่มือ

1.3 ผลการปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรม

ปรับปรุงร่างคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญตามคำแนะนำ ดังนี้

- 1) ปรับภาษาและประโยคเพื่อสื่อความหมายให้สามารถเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น
- 2) ปรับตัวอักษรให้อ่านง่าย ชัดเจน คมชัด เพื่อช่วยในการอ่านที่ง่าย ไม่ปวดตา ใส่ลูกเล่นของตัวอักษรมากขึ้นเพื่อให้น่าสนใจ

3) ปรับเพิ่มเติมในส่วนคำแนะนำการใช้คู่มือรวมถึงวิธีการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้สอนเป็นแนวทางในการศึกษาคู่มือได้ชัดเจนขึ้น

1.4 ผลการสอบร่างคู่มือโปรแกรม

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่ามีความเหมาะสมทั้งในด้านองค์ประกอบและเนื้อหา ด้านการใช้ภาษาและด้านรูปแบบ ผู้วิจัยปรับความสวยงามของรูปเล่มให้ดูทันสมัยน่าสนใจมากขึ้น

2. ผลการจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ผลการจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามร่างคู่มือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิผู้วิจัยจัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์ ตรวจทาน พิสูจน์อักษร จัดวางรูปเล่มให้มีความสวยงาม สามารถนำไปใช้จริงได้ เป็นคู่มือที่มีลักษณะการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีลำดับขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจนง่ายและกระชับ ผู้ใช้คู่มือสามารถศึกษาด้วยตนเองได้และสามารถนำไปใช้งานได้ทันที

การอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) ผลการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 2) ผลการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และการทดลองใช้ 3) ผลการพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 4) องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

1. การศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

จากผลการศึกษาการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในมุมมองของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเป็นผู้เรียนรู้

ตลอดชีวิตและการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีความจำเป็นต่อวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้านั้น ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าใช้การเรียนรู้ตลอดชีวิตในการพัฒนาขีดความสามารถตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ สม่าเสมอ ไม่หยุดนิ่ง เกิดขึ้นอย่างไม่จบสิ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการความรู้อยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ European Society of Association Executives (2007) กล่าวว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทุกรูปแบบที่ดำเนินไปท่ามกลางของการดำรงชีวิตโดยมีเป้าหมายเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถในการปรับตัวของบุคคลและสังคม ส่วน Geeta and Narendra (2010) กล่าวว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นการเรียนรู้ที่ไม่ได้จำกัดเพียงช่วงวัยเด็กหรือเพียงเฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้นแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตทุกสถานการณ์โดยไม่สามารถแบ่งออกเป็นสถานที่ เวลา ที่จะรับความรู้และการประยุกต์ใช้ เช่นเดียวกับ อาชญญา รัตนอุบล (2542) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นการเรียนรู้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่จนถึงวัยชรา เป็นการรับรู้ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติจากบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งจะเรียนรู้อย่างเป็นระบบหรือไม่เป็นระบบก็ได้จะตั้งใจหรือโดยบังเอิญก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องให้เกิดกระบวนการพัฒนาตนเอง สร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ได้ ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ยังสะท้อนให้เห็นอีกว่าการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีอาชีพต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ Evers et al. (1998) กล่าวว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตยังมีความสำคัญสำหรับสภาพการประกอบอาชีพของบุคคลในสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้อย่างมากเนื่องจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพการทำงานปัจจุบัน พบว่า ผู้ทำงานจะต้องเป็นผู้สามารถทำงานได้อย่างราบรื่นทั้งภายใต้สภาพการณ์ที่มีหัวหน้างานและไม่มีหัวหน้างานเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามภายในทีมงาน หน่วยงานหรือกลุ่มงาน ลักษณะการทำงานจะไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนทุกคนต้องตระหนักถึงความสำคัญในการเป็นผู้มีศักยภาพที่จะทำงานได้ตลอดชีวิต (Employability) มากกว่าจะคำนึงถึงสัญญาจ้างงานตลอดชีวิต ดังเช่นที่ผ่านมา ผู้ทำงานแต่ละคนจะต้องพัฒนาและรักษาทักษะที่จะช่วยให้เกิดความยืดหยุ่น ความสามารถปรับตัวในการปฏิบัติงาน ซึ่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถช่วยให้ผู้ทำงานสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองไปสู่ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

ในส่วนของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ถึงคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีความเห็นพ้องต้องกันในคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ และผู้วิจัยได้

จำแนกออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ 1) มิติเจตคติ 20 รายการ 2) มิติทักษะ 5 รายการ 3) มิติความรู้ 3 รายการ ทั้งนี้เนื่องจากการแบ่งเป็นมิติดังกล่าวครั้งนี้นั้นใช้แนวการจัดแบ่งตามแบบของ Benjamin Bloom (1913–1999) มีการจัดแบ่งประเภทโดยแบ่งกลุ่มตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา 3 มิติ (Three Domains of Taxonomy) อันได้แก่ 1) ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) 2) ด้านจิตใจหรืออารมณ์ (Affective Domain) 3) ด้านทักษะหรือการกระทำ (Psychomotor Domain) ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้คุณลักษณะและการจัดแบ่งประเภทของคุณลักษณะโดยแบ่งกลุ่มตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา 3 มิติ (Three Domains of Taxonomy) มาปรับและจัดแบ่งมิติ การจัดแบ่งมิติควรมีความจำเพาะเจาะจงในการแบ่งกลุ่มที่ชัดเจนมากกว่าการระบุให้เข้าใจเพียงภาพกว้างๆ และให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดและหลักการการจัดแบ่งกลุ่มตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา 3 มิติ (Three Domains of Taxonomy) เป็น 3 มิติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการจัดแบ่งมิติดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นไปตามทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 ที่กล่าวถึงการพัฒนาคนที่จะต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศักยภาพในทุกมิติเพื่อสร้างคนให้มีทุนมนุษย์ที่เข้มแข็งมีศักยภาพในสังคมและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขด้านนี้เช่นกัน ในบางครั้งอาจไม่ได้มีการจำแนกให้เห็นเป็นรายด้านชัดเจน หรือนำเสนอไม่ครบทั้ง 3 ด้าน ยกตัวอย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) Cropley (1977); Candy et al. (1994) นำเสนอคุณลักษณะ 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้ความสามารถ ไพบูลย์ สีนลารัตน์ และคณะ (2550); Candy et al. (1994) นำเสนอคุณลักษณะในภาพรวมที่ไม่แยกด้านแต่ครอบคลุมด้านพฤติกรรม เจตคติ และทักษะ รวมถึงนักวิชาการบางท่านก็นำเสนอคุณลักษณะโดยตรงเพียงด้านเดียว อาทิ Trier and Peschar (1995); Longworth (2003) ที่นำเสนอเพียงด้านทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นต้น แต่ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเป็นมิติให้เห็นแต่ละด้านถึง 3 มิติ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งหมดเป็นคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพที่ประสบความสำเร็จ เช่น ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผู้ให้สัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น ในการจัดองค์ประกอบและดังนั้นแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะทั้ง 3 มิติ เป็นกรอบการศึกษาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่ครอบคลุมเพียงพอสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ องค์ประกอบของแต่ละมิติจึงมิใช่เป็นเพียงองค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตทั่วไปแต่เป็นของกลุ่มนี้โดยเฉพาะ

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถจำแนกออกเป็น 3 มิติ ดังต่อไปนี้

1) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า
 เชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ เกี่ยวกับความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น
 สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของ
 พฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า
 เชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ เกี่ยวกับความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้
 เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่อการเรียนรู้ได้
 อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

3) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า
 เชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้ เกี่ยวกับเนื้อหา ข้อมูล การค้นคว้า ประสบการณ์ สารสนเทศ ที่ได้
 รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ อย่างรอบด้าน ที่มีความจำเป็น มี
 ประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
 สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

จากผลการวิจัยคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะเชิงสร้างสรรค์ครั้งนี้ได้สะท้อน
 คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพให้เห็นได้อย่าง
 ชัดเจนในหลากหลายองค์ประกอบในแต่ละมิติ ทั้งนี้เนื่องจากคุณลักษณะที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยยัง
 ได้สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า สอดคล้องกับ Makeup Artist
 Education Organization (2019) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ดี
 ควรประกอบด้วยด้าน ทักษะการสื่อสาร / มนุษย์สัมพันธ์ดีเยี่ยม (Excellent Communication
 /Interpersonal Skills) ทัศนคติ บุนยรัตพลิน (บริษัท เอฟดับบลิวดีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน),
 2561) กล่าวถึงคุณลักษณะด้าน การหาแรงบันดาลใจในการทำงาน Makeup Artist Essentials
 (2018) กล่าวถึงคุณลักษณะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็น
 ทีม เป็นต้น

Follow (2017) กล่าวถึง คุณลักษณะด้านการมีจินตนาการ ทักษะความคิดสร้างสรรค์
 ทักษะการสื่อสารความแข็งแกร่ง Bean-Mellinger (2018) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านความคิด
 สร้างสรรค์และศิลปะ เพลิดเพลินกับการทดลองกับความคิดสร้างสรรค์นั้นๆ มีสายตาสีที่ตีสี
 สุขภาพกายและสุขภาพจิตเพราะงานนั้นอาจสร้างความตึงเครียดในบางครั้งเช่นกัน เช่น ในช่วงการ
 ทำงานเข้าตูลึงตึกสำหรับงานละคร/ภาพยนตร์ทักษะการสื่อสารจะช่วยให้คุณสื่อสารกับ
 ผู้ผลิตนักแสดงและหัวหน้างานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ Profitable Venture Magazine
 (2018) Bethards (2014) Cool Makeup Artist (2018) Neuyoo (2017) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ
 แต่ละด้านร่วมกันดังนี้ ความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ อย่างที่จะ

เรียนรู้ตลอดเวลาไฝหาความรู้ เป็นต้น อีกมุมสะท้อนจากผลการศึกษาในครั้งนี้ในแต่ละมิติที่มีข้อสังเกตที่แตกต่างจากการเป็นผู้เรียนรู้จากกลุ่มทั่วไปหรือกลุ่มอาชีพ

การจำแนกคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ออกเป็น 3 มิติ ในการวิจัยครั้งนี้มีการครอบคลุมอย่างรอบด้านสำหรับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติของเจตคติเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจากผลการวิจัยยังครอบคลุมถึงมุมมองความเชื่อของผู้ที่มีลักษณะการคิดสร้างสรรค์อีกด้วย ในส่วนมิติทักษะเป็นความสามารถที่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ควรมีทั้งสิ้นเป็นความสามารถที่เฉพาะตัวที่เป็นการขับเคลื่อนการคิดสร้างสรรค์และการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นรูปธรรม และมิติความรอบรู้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามิใช่รอบรู้เพียงแค่วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าแห่งตนเพียงเท่านั้นแต่ต้องรอบรู้เรื่องอื่นด้วยเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตของตนให้พัฒนาตนเองอย่างยิ่งยวดต่อไป และจากผลการวิจัยค้นพบว่าคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เหล่านี้ยังเป็นคุณลักษณะหนึ่งเดียวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งระดับมืออาชีพอีกด้วยเพราะผู้สะท้อนมุมมองในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งระดับมืออาชีพ ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองเสมอมาตลอดอย่างสม่ำเสมอ

2. การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และการทดลองใช้

2.1 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

จากผลการศึกษาการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเป็นไปได้ ผู้วิจัยเน้นการมีส่วนร่วมเพื่อการได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงและสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พึงมี ทั้งในส่วนของความต้องการการเรียนรู้ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนและผู้สอนบนฐานความเป็นไปได้ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีความต้องการที่ไปในทิศทางเดียวกัน ในส่วนของสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้ประกอบอาชีพมีการเสริมสร้างเฉพาะบางมิติรายการของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เท่านั้นบนความต้องการของผู้เรียนและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่วางไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็นก่อนเป็นอันดับแรก ประกอบกับระยะเวลาของโปรแกรมเป็นระยะสั้นไม่สามารถเสริมสร้างได้ทุกมิติ สำหรับประเด็นการเข้าร่วมกิจกรรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการ

เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เหตุผลที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพราะต้องการเป็นมืออาชีพที่สามารถแต่งหน้าได้ดีและการพัฒนาขีดความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ของตน ซึ่งมีความต้องการไปในทิศทางเดียวกันตรงกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่ต้องการพัฒนาความเป็นมืออาชีพผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ส่วนระยะเวลาในการจัดกิจกรรมควรเป็นเวลากลุ่มตัวอย่างทุกคนให้กำหนดได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนและผู้สอนให้ยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสภาพและความต้องการของผู้เรียนมีความต้องการที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินกิจกรรมและสะท้อนความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ Houle (1961) กล่าวว่า ผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เข้าสู่โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ มีความคิดว่าการเรียนรู้จากโครงการแต่ละโครงการจะตอบสนองความต้องการ ปัญหา และความสนใจของเขาได้หรือไม่ การกำหนดกิจกรรมต้องอาศัยแหล่งข้อมูลจากภายในและภายนอกของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือ มาจากความสนใจของแต่ละบุคคล รวมทั้งมีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นไปได้ ต้องทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน และ Maslow (1962) กล่าวว่า การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการที่เขาต้องการเสียก่อน ตลอดจน Knowles (1954) กล่าวว่า ผู้ใหญ่สามารถเรียนรู้ได้ดีหากมีอิสระที่จะเรียนในสิ่งที่ตนต้องการและด้วยวิธีที่ตนพอใจ Boyle (1981) กล่าวว่า ผู้พัฒนาโปรแกรมต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของการออกแบบโปรแกรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอันจะช่วยให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ Larkin (2001) กล่าวว่า การช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานให้สำเร็จเมื่อผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ หรือสิ่งที่ยากผู้เรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น และเมื่อผู้เรียนเริ่มจะทำงานนั้นได้ด้วยตนเองการช่วยเหลือควรจะยุติลงโดยที่ความต้องการเนื้อหาความรู้ทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาโครงการการเรียนรู้และเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความรู้และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในหน้าที่การงานให้ประสบความสำเร็จ

ส่วนความต้องการที่มีความเป็นไปได้ในเรื่องสถานที่สถานที่ที่ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ครั้งนี้เป็นโรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้าและสมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม บริษัท เมคอัพอาร์ต จำกัด เป็นสถานที่จัดกิจกรรมเป็นหลัก เนื่องจากความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมมากที่สุด กลุ่มผู้เรียนมีความสามารถสนับสนุนเงินทุนบางส่วนได้และสามารถสนับสนุนเงินทุนได้ ทำให้การจัดมีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีโอกาสความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูง เพราะนอกเหนือจากแหล่งเงินทุนหลักที่ได้รับในการสนับสนุนแล้วยังมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องรับผิดชอบ เช่น ค่า

นายแบบ นางแบบ การถ่ายทำ วัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองต่างๆ ค่าเดินทาง เป็นต้น การกำหนดวัน เวลา สถานที่และงบประมาณในการจัดกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนดังกล่าว และสามารถประสานงานในการจัดสถานที่ในการจัดกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Houle (1972) กล่าวว่า ความต้องการที่มีความเป็นไปได้ในด้านงบประมาณแหล่งเงินทุนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ต้องมีการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อใน สายวิชาชีพ และมุ่งเน้นการจัดการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่รู้จบ ต้องมีการจัดเตรียมหลักสูตรที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาบุคคลให้ก้าวหน้าตามลำดับขั้น ดังนั้นการจัดโปรแกรมต้องคำนึงถึงรูปแบบที่เหมาะสมกับ การดำเนินชีวิตของผู้เรียนทางด้านระยะเวลา รายได้และค่าใช้จ่ายของผู้เรียน Boone (1992) กล่าวว่า การพัฒนาโปรแกรม คือ กระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ และในแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วยกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมมือกับนักพัฒนาโปรแกรมวางแผนงาน สร้างแผนการสอน นำ แผนการเรียนการสอนไปปฏิบัติการประเมินผล และความรับผิดชอบต่อโปรแกรม นิศา ชูโต (2536) ได้ให้ความเห็นว่าการจัดโปรแกรม ต้องดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณและระยะเวลา ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เช่นเดียวกับ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ที่ว่าการ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลและชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต มี ระบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์การทำอาชีพ เป็นการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

ความต้องการของผู้เรียนผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีส่วน สำคัญต่อความสำเร็จของโปรแกรมเป็นอย่างยิ่ง การศึกษาความต้องการของผู้เรียนจึงต้องศึกษาให้ถึง แก่นแท้ของความต้องการเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ตรงจุด ส่งผลให้ผู้เรียนให้ความ ร่วมมือตลอดโปรแกรมอย่างเต็มที่ เพราะธรรมชาติของกลุ่มนี้จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีสิ่งๆ นั้น ตรงต่อความต้องการและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและในส่วนของสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การที่ผู้จัดทราบถึงสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นอย่างไรขาดตกบกพร่อง ส่วนใด ทำให้การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ตรงจุดของปัญหาและความสำคัญ ของสภาพที่เกิดขึ้นและการวัดความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

2.2 การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

1) ในการกำหนดเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในแต่กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา ทางด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงจากประสบการณ์ของผู้สอนมาเป็นเนื้อหาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบของแนวทาง (Guideline) ในการสอนหรือแนวทางการ

ดำเนินกิจกรรมให้ผู้สอนนำไปปฏิบัติในการสอนเพียงเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากเพื่อให้ผู้สอนได้นำประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเองและนำบริบทรอบตัวมาใช้เป็นเนื้อหาในการสอนผู้เรียนตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งการกำหนดเนื้อหาในรูปแบบของแนวทางนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับไปใช้ให้เกิดความหลากหลายอีกด้วย เพราะผู้สอนนั้นมีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันไป และบริบทการเรียนรู้ในแต่ละครั้งย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่หลากหลายและเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริงอีกด้วย การกำหนดเนื้อหาสาระศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูงเป็นเนื้อหาหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยใช้ผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง การกำหนดเนื้อหาของกิจกรรมเกิดจากความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพิ่มพูนความรู้ เนื้อหาสาระมีความยืดหยุ่นสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน มีลักษณะที่เอื้ออำนวยให้มีการฝึกปฏิบัติอื่นๆให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีตามที่ตนต้องการ มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่โดยเนื้อหาสาระมีการจัดแบ่งเป็นส่วนย่อยๆ ที่ค่อนข้างสั้นแต่ต่อเนื่องกัน ซึ่งช่วยทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นได้ดี สอดคล้องกับ Knowles (1978) กล่าวว่า เนื้อหาในการเรียนรู้ควรสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางบ้านหรือการทำงาน และประสิทธิ์ ศรีเรืองฤทธิ์ (2549) กับ ศรีประภา ชัยสินธพ (2550) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสนใจในเนื้อหาที่ต่อเนื่องเมื่อเนื้อหานั้นมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่การงานและการใช้ชีวิตประจำวันของตนเองและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที และเช่นเดียวกับ กัปปาชาญญา รัตนอุบล (2551) กล่าวว่าเนื้อหาหลักสูตรสร้างขึ้นจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จึงจำเป็นต้องมีเนื้อหาและหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นและความสนใจของผู้เรียนได้

เมื่อเนื้อหาสาระการเรียนรู้ถูกสร้างขึ้นจากความต้องการของผู้เรียนและเนื้อหาสาระการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตนยิ่งก่อให้เกิดความสนใจการให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดต่อเสถียรภาพของโปรแกรมด้วยเช่นกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่จำเป็นตรงต่อความต้องการผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2) ส่วนการกำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างทั้งนี้เนื่องจากจากการศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากผลการการศึกษาสภาพและความต้องการพบว่าในการเสริมสร้างในโปรแกรมครั้งนี้มุ่งเน้นในคุณลักษณะที่มีความจำเป็นสำคัญก่อนเป็นอันดับแรกและนำมาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาการ

เรียนรู้ สอดคล้องกับ Houle (1961) กล่าวว่า ถึงผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เข้าสู่โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ มีความคิดว่าการเรียนรู้จากโครงการแต่ละโครงการจะตอบสนองความต้องการ ปัญหา และความสนใจของเขาได้หรือไม่ การกำหนดกิจกรรมต้องอาศัยแหล่งข้อมูลจากภายในและภายนอกของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือ มาจากความสนใจของแต่ละบุคคลรวมทั้งมีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นไปได้ ต้องทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน และเช่นเดียวกับ Maslow (1962) กล่าวว่า การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการที่เขาต้องการเสียก่อน ตลอดจน Knowles (1954) กล่าวว่า ผู้ใหญ่สามารถเรียนรู้ได้ดีหากมีอิสระที่จะเรียนในสิ่งที่ตนต้องการและด้วยวิธีที่ตนพอใจและเห็นความจำเป็นนั้น

การกำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้จัดกับผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมระหว่างกัน เพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของโปรแกรมที่ต้องการให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีลักษณะเป็นอย่างไร เมื่อเสร็จสิ้นโปรแกรมและนำไปสู่การกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจนตรงต่อสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นความท้าทายของผู้จัดเป็นอย่างมากในการผสมผสานระหว่างเนื้อหาสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์อย่างลงตัวเป็นเนื้อเดียวกันในกิจกรรมการเรียนรู้นั้น

2.3 การกำหนดวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมไว้ว่า “เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์” ทั้งนี้เนื่องจากเกิดจากความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน แรงบันดาลใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพ เพื่อความสำเร็จของตนเองในอาชีพ ต้องใช้ได้จริงและเป็นการกำหนดทิศทางเป้าหมายของโปรแกรมให้มีความชัดเจน เมื่อผู้เรียนเข้าสู่โปรแกรมตลอดของโปรแกรมให้ได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายของโปรแกรม สอดคล้องกับ Houle (1972) กล่าวว่า การกำหนดว่าวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ประกอบด้วย 1) ความมีเหตุผลเป็นพื้นฐาน 2) สามารถปฏิบัติได้จริงทำให้เกิดความสำเร็จ 3) มีหลายองค์ประกอบ 4) มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน 5) สามารถที่จะตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ต้องทำและไม่ทำได้ 6) เปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นได้ตามกาลเวลา ขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอนที่เห็นสมควรที่จะปรับให้เหมาะสม การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ ต้องเป็นสิ่งที่วัดได้โดยแบ่ง ซึ่งยังสอดคล้องกับ Tyler (1986) และ Kidd (1973) กล่าวว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษาต้องพิจารณาจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและออกแบบกิจกรรมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงาน โดยใช้รูปแบบ

การวิเคราะห์ที่สามารถตรวจวัดได้ในขั้นตอนต่างๆ สอดคล้องกับ อาชัญญา รัตนอุบล (2544) กล่าวว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ควรกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรมให้มีความชัดเจน โดยคำนึงถึงปัญหาความต้องการของผู้เรียนเพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ยึดหลักการเรียนรู้เพื่อชีวิตจริง เน้นการศึกษาที่มุ่งให้คนรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน และเช่นเดียวกับการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กำหนดว่าการฝึกทักษะอาชีพเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ อาชีพ โดยใช้หลักการวิชาชีพพระยาสัน เน้นหาสาระความรู้ของหลักสูตรขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนวัตถุประสงค์การฝึกทักษะอาชีพ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้าสู่การประกอบอาชีพอิสระ

2.4 การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการเรียนรู้พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างเข้าด้วยกัน และต้องเป็นประสบการณ์ใหม่ มีความทันสมัย ใช้งานได้จริงทั้งประสบการณ์ด้านของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ที่ต้องการเสริมสร้างและเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าของการศึกษาต่อเนื่องที่ผู้เรียนต้องการยกระดับความสามารถของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องควบคู่และผสมผสานไปกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในการศึกษาต่อเนื่องของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างลงตัวกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ เนื่องจากธรรมชาติของผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าส่วนใหญ่ใช้อารมณ์และความรู้สึกของตนเป็นฐานหรือที่เรียกกันว่าอารมณ์ศิลปิน เมื่อผู้เรียนไม่พร้อมก็เป็นการยากที่กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จ ในการจัดโครงสร้างของกิจกรรมที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ D. A. Kolb (1984) และในการเรียนรู้อยู่ภายใต้บรรยากาศการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงที่เกิดขึ้นจริงหรือประสบการณ์จริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด) เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นนักปฏิบัติการตามประเภทผู้เรียนของ D. A. Kolb (1984) โดยใช้ 4 ขั้นตอน การสร้างประสบการณ์ใหม่ในขั้นตอนนี้ต้องตรงกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) จึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกัน กล่าวคือ เรียนรู้ได้ดีจากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน หนักในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าชอบค้นหาแนวคิดและการทดลองใหม่ๆเพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอธิบายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดป็นผู้เรียนรู้จากการนำสิ่งที่เรียนไปปฏิบัติ ชอบการเรียนรู้ใน

ห้องปฏิบัติการ ชอบเรียนเนื้อหาที่นำไปใช้ได้ ชอบค้นหาความรู้และกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ไม่ชอบการเรียนรู้ทฤษฎี ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับ การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่น ตรงกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) จึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกัน กล่าวคือ เรียนรู้ได้ดีจากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน ถนัดในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าชอบค้นหาแนวคิดและการทดลองใหม่ๆ เพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอภิปรายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ สอดคล้องกับ Fleming (2007) กล่าวถึงเรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) เรียนรู้จากการลงมือทำและการสัมผัส (Tactile/Kinesthetic Learners) ผู้เรียนประเภทนี้ชอบเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ การสำรวจสภาพแวดล้อมจึงไม่ชอบการนั่งฟังคำบรรยายอย่างเดียว สอดคล้องกับ Lowe and Skitmore (1994) ได้ศึกษาผลการใช้ปัจจัยและทฤษฎีการเรียนรู้ประสบการณ์ของ D. A. Kolb (1984) พบว่าจากรายการรูปแบบการเรียนรู้ระบุว่าผู้เรียนรู้จากการลงมือทำชอบเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมในขณะที่ข้อคำถามในแบบสอบถามมีใจความที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้เรียนรู้จากการนำความรู้ไปใช้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าพนักงานแผนกจัดซื้อที่มีประสบการณ์ สามารถเข้าใจวิธีเรียนรู้การทำงานและมีสมรรถภาพในการทำงานดีกว่ารวมทั้งสามารถปรับปรุงสมรรถภาพการทำงานโดยปฏิบัติตาม ขั้นตอนที่เสนอแนะ ได้แก่ การสร้างแฟ้มงานกิจกรรมการเรียนรู้และการวิเคราะห์วิธีปฏิบัติงานและเรียนรู้งานโดยใช้การตรวจสอบจากรายการ (Checklists) จากผลการวิจัยนี้ Lowe and Skitmore (1994) ยังสอดคล้องกับ Currie (1995) ทำการศึกษาเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้และการออกแบบการฝึกอบรมผู้บริหารสาธารณะสุข พบว่าการใช้รายการรูปแบบการเรียนรู้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดการเรียนรู้ให้มีกิจกรรมหลากหลายสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจ กลุ่มนักปฏิบัติชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเทคนิคพิเศษ เช่น การฝึกปฏิบัติงานที่เหมือนกับงานที่จะต้องทำในอนาคต นอกจากนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นบทบาทสำคัญของผู้สอน คือ การใช้กลวิธีการสอนรวมทั้งสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้

หลากหลาย กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้ประเภทต่างๆ และใช้รูปแบบการเรียนรู้เหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญของการออกแบบการสอนที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนมีผลต่อผู้เรียน คือ ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและช่วยให้พัฒนาตนเองเป็นผู้เรียนรู้ที่ดี

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการศึกษาต่อยอดในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อย่างแท้จริงต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนผลงานคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์กับเนื้อหาศิลปะการแต่งหน้าเพื่อออกแบบให้ได้ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมและความต้องการของผู้เรียนและการศึกษาต่อเนื่องอย่างไม่รู้จักจบ โดยไม่ละทิ้งรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2538) ได้กล่าวว่า เป็นการสนับสนุนความต้องการของบุคคลที่จะพัฒนาให้เต็มศักยภาพเท่าที่จะเป็นไปได้อย่างสูงสุด ส่งผลต่อผู้เรียนมีความมั่นใจ มีอิสระที่จะแสดงออกและสร้างสรรค์ ยอมรับผู้อื่นพร้อมที่จะเรียน และส่งผลต่อการเรียนการสอน ทำให้เกิดความพยายามสูง เกิดความพอใจ มีความร่วมมือ ช่วยกันทำ มีประโยชน์ มีความรู้สึกถึงความสำเร็จ ไว้วางใจและชอบวิชาเรียน นอกจากนี้สอดคล้องกับ Knowles (1978) กล่าวว่า การเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถชี้นำตนเองได้ตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ค่อยๆ สะสมมาตลอดชีวิตซึ่งประสบการณ์นี้จะแหล่งความรู้สำหรับการเรียนรู้ของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนจะรู้สึกว่าเขาเองต้องการที่จะเรียน เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์โดยทันที นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร่วมกันวางแผนการสร้างผลงาน มีการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อเสริมความรู้ให้แก่เพื่อนร่วม มีการนำเสนอผลงานของกลุ่ม ยอมรับการสะท้อนความคิดและการประเมินผลความรู้ เช่นเดียวกับ Richardson (1994) Rogers (1969) Klausmeier (1985) Johnson, Johnson, and Holubec (1994) ที่มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการสร้างพลังความรู้ในตนเองหากผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความคิด และนำความคิดของตนเองไปสร้างผลงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมทำให้ความคิดนั้นเป็นรูปธรรม ซึ่งอยู่ภายในสถานการณ์หรือบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายเอื้อต่อการเรียนรู้และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีถ้าเป็นกลุ่มย่อยเพื่อช่วยกันเรียนรู้ กลุ่มช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตลอดทั้งโปรแกรม คือ การเสริมแรงจากผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจจนผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจนั้นได้ด้วยตนเอง และนำสิ่งเหล่านั้นมาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น การเรียนการสอน

ตลอดระยะเวลาของโปรแกรมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทุกชั้นตอนนั้น การเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเพื่อปรับเปลี่ยนไปสู่การสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จบให้เกิดขึ้น เพื่อการเรียนรู้ไปถึงเป้าหมายได้ดีขึ้น สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นแรงบันดาลใจยังเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ด้วยอีกต่างหาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดพลังแห่งการสร้างสรรค์” สอดคล้องกับ ญัฐดนัย บุญยรัตผลิน (บริษัท เอฟดับบลิวดีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน), 2561) จากบทสัมภาษณ์ว่าจะมาเป็น Makeup Artist ที่นิวยอร์กของ แบงค์ ญัฐดนัย บุญยรัตผลิน คุณสมบัติที่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าควรมี Attitude และ Positive Mind แรงบันดาลใจ การหาแรงบันดาลใจในการทำงาน มาสร้างแรงบันดาลใจ นอกจากนี้สอดคล้องกับ Makeup Artist Essentials (2018) กล่าวถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพในบทความเรื่อง Makeup Artist Characteristics and Qualities แรงขับ แรงบันดาลใจอันเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาอาชีพที่ยอดเยี่ยม

ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีข้อค้นพบใหม่ว่าแรงบันดาลใจนอกจากเป็นหนึ่งในคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แล้ว การสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจจนเกิดเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้เนื้อหาสาระวิชาศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงได้เป็นอย่างดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมโดยผ่านการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์ (Experiential Learning) 4 ชั้นตอน ของ D. A. Kolb (1984) การสร้างแรงบันดาลใจจะส่งเสริมระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนคอยสนับสนุนและกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือเรียนรู้เป็นกลุ่มสังคมแห่งการเรียนรู้ได้เพื่อการบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน การกำหนดสื่อ เทคโนโลยี วิธีการสอน การเตรียมคำถาม ประเด็นที่ใช้สร้างความท้าทายแก่ผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ Richard (2012) มุมมองในห้องเรียนที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในปัจจุบันได้ดี ห้องเรียนต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้มีบรรยากาศการเรียนรู้แบบผสมผสานความสัมพันธ์กันทั้งแบบเรียนแบบมุ่งเน้นรายบุคคลและแบบกลุ่ม สอดคล้องกับ Sharon (2006) ผู้สอนจะต้องมีกลยุทธ์ต่างๆ ในการสร้างแรงจูงใจในการสร้างห้องเรียนให้เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดการร่วมคิดร่วมทำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสภาพห้องเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ แนวคิดของ Michael et al. (2016) การสอนแบบสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเป็นการมุ่งสร้างประสบการณ์การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงและสร้างความสนุกสนานความเพลิดเพลินให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนมีความสนใจจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่องจนเกิดแรงจูงใจ แรงบันดาลใจนำไปสู่การคิด

ริเริ่มสร้างสรรค์สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2555) ผู้เรียนสนุกกับการเรียนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนโดยการร่วมคิดและลงมือทำ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตัวผู้เรียน ด้วยการเริ่มคิด การตั้งคำถาม เกิดการสร้างสรรค์หาแนวทางออกการเรียนรู้แบบนี้นี้จึงเป็นการฝึกคิดทำให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพการณ์แห่งความท้าทายอยู่ตลอดเวลาและจะมีความสุขเมื่อสามารถเอาชนะความท้าทายนั้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Jere (1998) ในการเร่งสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ การเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี เช่นเดียวกับแนวคิดของ Sharon (2006) ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนก็จะทำให้เกิดผลลัพธ์แห่งการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Carey (2008) ให้ความสำคัญต่อแนวทางการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการสร้างแรงจูงใจจากการเปิดประเด็นสนทนากับผู้เรียนในความท้าทายที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ การเปิดกว้างและความเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นแนวทางสำคัญของผู้สอนเพื่อส่งเสริมทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อการเรียนรู้

การเสริมแรงจากผู้สอนการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตลอดทั้งโปรแกรม เพราะการเสริมแรงจากผู้สอนการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจจนผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจนั้นได้ด้วยตนเองและผู้เรียนนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น การเรียนการสอนตลอดระยะเวลาของโปรแกรมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนนั้น การเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเพื่อแปรเปลี่ยนไปสู่การสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จบให้เกิดขึ้น เพื่อการเรียนรู้นั้นไปถึงเป้าหมายได้ดีขึ้น สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นแรงบันดาลใจยังเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญเพราะแรงอำนาจในตนเองค่อยผลักดันให้ผู้เรียนไปถึงเป้าหมายไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้จะบรรลุผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้นต้องดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้เป็นนักปฏิบัติ (Pragmatists) จึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกันกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ เรียนรู้ได้ดีจากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน ถนัดในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ชอบค้นหาแนวคิดและการทดลองใหม่ๆ เพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอธิบายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เรียนรู้จากการนำสิ่งที่เรียนไปปฏิบัติ ชอบการเรียนรู้ในห้องปฏิบัติการ สตูดิโอ ชอบเรียนเนื้อหาที่นำไปใช้ได้ ชอบค้นหาความรู้และกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ไม่ชอบการเรียนรู้ทฤษฎี ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้

2.5 การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติมีการวางแผนงานในการดำเนินกิจกรรม ด้านกลุ่มผู้เรียน ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปีและผ่านการคัดเลือก จำนวน 10 คน ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาต่อเนื่องในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นจำเป็นต้องใช้พื้นฐานและประสบการณ์ประกอบด้วย

ด้านผู้สอน ผู้สอนในการจัดโปรแกรม ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญและมีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นอย่างดี โดยได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า 2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี 3) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ควรครอบงำหรือคอยบงการความคิดผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดตัดสินใจสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง 4) ผู้สอนให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการทำงาน ใช้สมาธิ พุดคุย จินตนาการ ลองผิดลองถูกและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์ หรือทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความสนใจคล้ายกัน 5) ค้นหาสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเรียนรู้ การเรียนรู้ที่กระตุ้นพลังทางความคิดมากที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

ด้านระยะเวลา การจัดโปรแกรมใช้เวลาทั้งสิ้น 110 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้ว ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง โดยใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมทั้งสิ้น 110 ชั่วโมง ซึ่งในช่วงระยะเวลาในการจัดโปรแกรมในระยะที่ 1 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เป็นระยะเวลา 30 ชั่วโมงมีความเหมาะสมเพราะเป็นการเรียนในช่วงเวลาซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถมาเรียนรู้ได้ต่อเนื่องไม่ขาดการเรียนรู้ และไม่เสียรายได้ มีเวลาเพียงพอที่ผู้เรียนจะประกอบกิจกรรมในบทเรียนต่างๆ สามารถทำความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างเพียงพอไม่เร่งรัด ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสุมาลี สังข์ศรี (2545) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนผู้ใหญ่ควรให้เวลาแก่ผู้เรียนที่จะทำความเข้าใจบทเรียน ได้อย่างเพียงพอไม่เร่งรัด และสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับระยะเวลาการเรียนรู้ช่วงเวลาที่เรียนมีความเหมาะสมสามารถมาเรียนได้ ไม่ต้องเสียรายได้ในแต่ละวันระยะเวลาในการฝึกแต่ละกลุ่มในแต่ละหัวข้อเหมาะสม การเรียนในแต่ละบทเรียนไม่ใช้เวลานานเกินไปนอกจากนี้ การเรียนรู้ในระยะที่ 2 เป็นการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง 70 ชั่วโมง ส่งผลให้ผู้เรียนได้มีการทบทวนความรู้ ได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพด้วยการฝึกปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และเมื่อพบปัญหาที่สามารถสอบถาม และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากผู้สอนผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Martin (1990) ที่กล่าวว่า การ

เรียนรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลาารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง และระยะเวลาของการจัดกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้มีความใกล้เคียงกับค่ากล่าวข้างต้น

ด้านแหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอน แหล่งความรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา เช่น วิทยาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ และทักษะของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ หนังสือหรือนิตยสารการแต่งหน้า ได้แก่ Makeup Artist Magazine ซึ่งเป็นนิตยสารในวิชาชีพระดับโลกที่ให้การยอมรับอย่างกว้างขวาง เป็นต้น สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนรู้ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ คลิปวิดีโอ รูปภาพ วิธีดีทีที่สัมพันธ์กับเนื้อหา คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรเจกเตอร์ โทรทัศน์ เป็นต้น แหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับ สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณค่าต้องช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ใช้เวลาน้อยลง ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน มีส่วนร่วม เกิดความประทับใจมันใจ และจดจำได้นาน เช่นเดียวกับ Houle (1972) ที่กล่าวว่า การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ สื่อการสอนที่เหมาะสม ได้แก่ บุคคล สถานการณ์สิ่งแวดล้อม หนังสือ วิดีทัศน์ และประสบการณ์จากผู้รู้เพื่อที่จะทำให้โปรแกรมบรรลุตามวัตถุประสงค์

ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ในการจัดกิจกรรมเป็นสถานที่ที่มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมที่ต้องการการเคลื่อนไหวและการทำกิจกรรม มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเท มีความเงียบสงบ ไม่รบกวนสมาธิในการจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นกันเอง บรรยากาศที่สดชื่น ระยะเวลาในการทำกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โต๊ะ เก้าอี้ เก้าอี้สำหรับการแต่งหน้า กระจกสำหรับแต่งหน้า ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก มีอุปกรณ์การทำกิจกรรม เช่น สื่อโสตทัศน์ กระดาษ ปากกา กระดาน คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์ ในการจัดสภาพแวดล้อม สถานที่เรียนจึงต้องคำนึงถึงความสะดวกสบาย กว้างขวางสามารถใช้ปรับทำกิจกรรมหลายรูปแบบ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามมุมต่างๆในสถานที่ที่แตกต่างกันในการทำกิจกรรมกลุ่มได้ตามความสนใจของผู้เรียนสภาพแวดล้อมมีแสงสว่างพอเพียง สะอาด สงบ อากาศถ่ายเท มีบรรยากาศในการเรียนที่ดีเสมือนสถานที่ทำงานจริงป็นธรรมชาติ การสร้างบรรยากาศที่มีความเป็นมิตรระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี ส่งผลทางบวกต่อผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียนจะเป็นสิ่งที่สนับสนุนทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่อยากเรียนและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Knowles (1954) ได้กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนและสถานการณ์ของการเรียนรู้ควรเป็นกันเองเนื่องจากการมี

ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม เป็นแหล่งของการเรียนรู้ที่มีความสำคัญยิ่งผู้สอนควรมีความรับผิดชอบ ในการสร้างบรรยากาศและอำนวยความสะดวก การยอมรับ และความเคารพยกย่องจะเป็น บุคลิกภาพที่สำคัญของครูผู้สอนในการสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง และสภาพการณ์ทาง กายภาพต่างๆ ไป ควรเป็นที่พึงพอใจสำหรับผู้เรียน ได้แก่ การจัดโต๊ะเก้าอี้ และเครื่องมือเครื่องใช้ ควร จะได้รับการพิจารณาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความสุขสบายตามที่ต้องการ และยังสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539) ที่ระบุถึงการ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ ได้แก่ สถานที่ต้องคำนึงถึงความร่มรื่น สวยงาม เรียบง่ายเป็นธรรมชาติ และปลอดภัย เช่นเดียวกับ อาชีวนุญา รัตนอุบล (2542) ที่กล่าวว่าควรจัดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เช่น สภาพแวดล้อมที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างไม่เป็นสุขหรือเคร่งเครียด เช่น ส่องเสียงดัง ห้องไม่สว่าง ไม่มี เก้าอี้ เป็นต้น เช่นเดียวกับแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555) บรรยากาศทำให้ผู้เรียนเกิดการ ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ซึ่งปัจจุบันห้องเรียนต้องมีสภาพสมัยใหม่เป็นการเรียน เหมือนบรรยากาศเป็นห้องทำงาน (Studio) เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนลงมือทำเพื่อ เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้การสนับสนุน ชี้แนะ แนะนำ (Learning Facilitator) เกิด กระบวนการ Socialization มากกว่ากระบวนการส่วนตัว

การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้ประสบ ความสำเร็จนั้น ผู้จัดต้องพิจารณาเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตการทำงานของทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย ความละเอียดรอบคอบ เวลาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งเชิงสร้างสรรค์ที่ต้อง คำนึงถึง เนื่องด้วยธรรมชาติของวิชาชีพกลุ่มนี้มีการเปลี่ยนแปลงเรื่องเวลาที่ควบคุมได้ยาก ผู้จัดต้องมี ความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนและต้องไม่กระทบต่อโปรแกรมแต่เพื่อให้โปรแกรมสำเร็จตามเป้าหมายของ โปรแกรมเป็นสำคัญ ในส่วนของแหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอนต้องมีความทันสมัยผู้สอนต้อง อำนวยความสะดวกการจัดหาและชี้แนะการเข้าถึงสื่อต่างๆด้วยเพราะผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีความสนใจต่อสิ่งใหม่ สิ่งที่ทันสมัยเป็นประโยชน์กับอาชีพของตน สภาพแวดล้อมต้องอำนวยความสะดวกต่อผู้เรียนบรรยากาศส่งเสริมต่อการเรียนรู้การจัดกิจกรรม บรรยากาศต้องเสมือนที่ทำงานจริงเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วย

2.6 การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติในการเรียนรู้มีการวางแผนงานในการดำเนินกิจกรรม ผู้จัดโปรแกรมจัดเตรียมเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอน ติดต่อสถานที่จัดกิจกรรม เพื่อความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติและดำเนินกิจกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้โดยการ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสาระในการเรียนรู้และได้ร่วมเลือกตัวแบบที่เป็น ผู้ประกอบการที่น่าสนใจเพื่อนำมาเรียนรู้ รวมถึงให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น

ต่อสิ่งที่ได้เรียนรู้ และได้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนคนอื่นๆ เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปตามความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และมีความตั้งใจในการทำกิจกรรม สอดคล้องกับ อาชญญา รัตนอุบล (2551) กล่าวว่า ปรัชญาการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีลักษณะที่ยืดหยุ่นและมีแนวทางการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ตายตัว มีการปรับความเหมาะสมให้ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้กับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ นอกจากนี้ ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้สอน เป็นต้นแบบในการเรียนรู้ ดำเนินการเรียนการสอนด้วยความใส่ใจ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนผู้เรียนซึ่งการดำเนินการสอนโดยการสนับสนุนให้แรงเสริมในเชิงบวกนี้ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด ช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจ มีความมั่นใจ และมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ต่อไป และยังสอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่รูปแบบการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้ดำเนินการสอนเป็นทั้งผู้สอนและผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียน และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ในการศึกษานอกระบบโรงเรียนมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มที่ มิได้มุ่งเน้นในการเรียนเพื่อให้ได้คะแนนสอบหรือประกาศนียบัตร เช่นเดียวกับ Griffin (1970) ลักษณะสำคัญของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมุ่งเน้นในการสร้างประสบการณ์และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นสอดคล้องกับทั้งความต้องการและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ต้องทำหน้าที่เป็นทั้งผู้สอนและต้องเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ ดำเนินการเรียนการสอนด้วยความใส่ใจให้การช่วยเหลือการสนับสนุนผู้เรียนเสริมแรงในเชิงบวกสามารถกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจ มีความมั่นใจ และมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ต่อไป มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้ดำเนินการสอนเป็นทั้งผู้สอนและผู้อำนวยความสะดวกเพื่อผลลัพธ์ของการเรียนรู้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มที่ มิได้มุ่งเน้นในการเรียนเพื่อให้ได้คะแนนสอบหรือประกาศนียบัตร

2.7 การวัดและประเมินผล

ผลการประเมินการเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้รับความรู้ตามหน่วยการเรียนรู้และตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งที่ได้เรียนรู้และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเอง ซึ่งแสดงถึงการเปิดรับความรู้ใหม่ ประมวลผลความรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ และได้จดจำว่าความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ต่อไป ทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในแต่ละมิติรายการที่เป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม ในส่วนของผลการประเมินคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ

ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากการประเมินผลพบว่าผู้เรียนมีระดับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่สูงขึ้นกว่าการวัดประเมินก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมในทุกรายการชีวิตของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 1) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ แรงบันดาลใจ ผู้เรียนพบว่าแรงบันดาลใจมีพลังอำนาจคอยขับเคลื่อนความคิดหรือการกระทำเป็นพลังที่ผลักดันตนเอง กระตุ้นตนเองเพื่อให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ แรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเอง การคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ผู้เรียนสร้างแรงบันดาลใจไปต่อยอดการสร้างสรรค์การทำงานการพัฒนาตนเองทุกครั้งที่ในการทำงาน มีเป้าหมายในการทำงานและชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้นเล็งเห็นถึงคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจ 2) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การแสวงหาความรู้ ผู้เรียนมีความสามารถในการหาค้นหาวิธีการเรียนรู้ได้หลากหลายวิธีการ ค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งความรู้ต่างๆ รู้จักการใช้เทคโนโลยีการสืบค้น รู้ทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป 3) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสร้างสรรค์ ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจที่เกิดจากจินตนาการนำมาสร้างสรรค์ คิดค้นแล้วสร้างสรรค์เป็นผลงาน ผู้เรียนได้เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ 4) พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ การมองต่างมุม พบว่าผู้เรียน มองภาพของการสะท้อนของความคิดของมุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นมุมมองที่แตกต่างกัน เห็นโลกกว้างมุมมองความคิดที่แตกต่าง ทำให้ตนรู้ทิศของการดำเนินชีวิตการพัฒนาตนเอง 5) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ การสื่อสาร พบว่าผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งการสนทนา การเขียน ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนของผลของการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มรวมอยู่ในระดับที่สูงมาก คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติอยู่ระดับที่สูงมาก มิติทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมาก และมิตินิยามรอบรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมากมากขึ้น และในขณะที่แต่ละรายการที่เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) แรง

บันดาลใจ จากค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก เพิ่มเป็นค่าเฉลี่ยในระดับสูงมาก 2) การมองต่างมุมจากค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาอยู่ในระดับสูงมาก 3) ทักษะการสร้างสรรคจากค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาอยู่ในระดับสูงมาก 4) ทักษะการแสวงหาความรู้ จากค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากในระดับสูงมาก และท้ายสุดในส่วนของ 5) ทักษะการสื่อสารจากค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำอยู่ในระดับที่สูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดโปรแกรมที่ตรงต่อความต้องการและกิจกรรมการเรียนรู้ตรงต่อความต้องการและเป็นขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับความคิดของ Vygotsky (1997) กล่าวว่า การประเมินแบบพลวัตร คือ ประเมินผลรอบด้านจะประเมินพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ได้เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้ทราบความแตกต่างด้านความสามารถ หรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และนำไปใช้ในการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งงานจากการเรียนในบริบทต่างๆ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียนเช่นเดียวกับ Houle (1972) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินผล การออกแบบการทดสอบเพื่อใช้ประเมินผลควรมีการกำหนดก่อนที่จะเริ่มกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินผลทั้งก่อนการเรียนรู้ ระหว่างการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ ส่งผลให้การประเมินที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีความครอบคลุมสามารถวัดความรู้ ทักษะ และเจตคติซึ่งเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้ได้

การประเมินด้วยการสะท้อนการเรียนรู้เป็นการประเมินที่กระทำได้ง่ายผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ว่าส่วนใดได้ส่วนไหนต้องปรับปรุง การสะท้อนการเรียนรู้ยังช่วยให้ผู้สอนประเมินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อีกด้วย ในส่วนของการวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ต้องมีความครอบคลุมสามารถวัดความรู้ ทักษะ และเจตคติซึ่งเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้ได้ในภาพรวมสำหรับสภาพคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ แต่ในส่วนของรายละเอียดการประเมินด้วยการสะท้อนการเรียนรู้สามารถสะท้อนการเรียนรู้ได้อย่างละเอียด และการประเมินทั้งสองนั้นต้องไม่ยุ่งยากไม่ซับซ้อนกับผู้เรียนรู้ที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2.8 การนำเสนอปัจจัยและเงื่อนไขในการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในอนาคต

ในการนำโปรแกรมไปทดลองใช้นั้น ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุดทั้งนี้เนื่องจากการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีบทบาทหน้าที่ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ ร่วมออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ จัดเตรียมสื่อการสอน ดำเนิน

กิจกรรมการสอนซึ่งเป็นทั้งผู้สอนและตัวแบบสำหรับผู้เรียนตลอดจนเป็นผู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการเสริมแรงทางบวกหรือแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียน และผู้สอนต้องมีความชำนาญและมีประสบการณ์ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ เข้าใจและให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองและการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างราบรื่น ประสบการณ์และความชำนาญจึงมีเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของผู้สอน นอกจากนี้ผู้สอนมีความชำนาญและประสบการณ์สูง จึงมีบทบาทอันสำคัญและเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินโปรแกรมได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ อาชญญา รัตนอุบล (2551) ที่กล่าวว่า ผู้ดำเนินการสอนเป็นทั้งผู้สอนและผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียน ผู้มีประสบการณ์ชำนาญเฉพาะด้าน เอื้ออำนวยและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

ในส่วนของผู้เรียนนั้นเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีความสนใจในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงที่มีคล้ายกันและมีความต้องการในการเรียนรู้ที่คล้ายกันเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การดำเนินโปรแกรมประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากในการดำเนินโปรแกรมมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความสนใจใกล้เคียงกันและมีเป้าหมายหรือความต้องการในการเรียนรู้ที่คล้ายกันจะสามารถร่วมกันกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ ร่วมกันกำหนดบทเรียนและเลือกตัวแบบในการเรียนรู้ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บทเรียนตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนสูงสุด รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้หรือกิจกรรมมีความหลากหลายและความเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน โดยมีหลักสำคัญคือการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาชญญา รัตนอุบล (2551) กล่าวว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้หรือกิจกรรมมีความหลากหลายและความเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน โดยมีหลักสำคัญคือการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในด้านของเนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาการเรียนรู้ในกิจกรรมเป็นเนื้อหาที่มีความทันสมัย เป็นเหตุการณ์ในปัจจุบัน และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน และการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้โดยการสังเกตและเลียนแบบที่ผู้สอนปฏิบัติเป็นต้นแบบมีขั้นตอนที่ง่ายไม่ซับซ้อนทำให้ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ภูมิหลังที่ต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้และสามารถจดจำนำไปปฏิบัติต่อเนื่องได้ด้วยตนเองและยังนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ในอนาคต สอดคล้องกับ แนวคิดการศึกษาตลอดชีวิตที่การเรียนรู้จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพหรือเกี่ยวข้องกับความสนใจและวิถีชีวิตของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จากผลการจัดดำเนินโปรแกรมผู้เรียนได้ให้ความเห็นตรงกันว่าจำนวนผู้เรียนมีขนาดพอเหมาะให้ผู้สอนติดตามดูแลให้ทั่วถึง โดยข้อเสนอแนะว่าให้มีผู้เรียน ต่อครั้ง 6 คน ทั้งนี้เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเรียนรู้โดยได้รับการดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือจากผู้สอนอย่างทั่วถึง ได้ร่วมกันทำ

กิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Johnson et al. (1994) กล่าวว่า จำนวนของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมที่ต้องใช้การฝึกปฏิบัติควรมีจำนวนผู้เรียนไม่มากเกินไป แนะนำไว้ว่าควรอยู่ระหว่าง 3-6 คน โดยในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายและเป็นตัวแบบในการปฏิบัติเพื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ฝึกฝนนำไปปฏิบัติตาม และกิจกรรมการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ร่วมแก้ไขปัญหาจำลองบทบาทการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็น

ในด้านของเนื้อหาที่ใช้เป็นเนื้อหาการเรียนรู้ในกิจกรรมเป็นเนื้อหาที่มีความทันสมัย เป็นเหตุการณ์ในปัจจุบัน เหมาะสมกับระยะเวลา และอยู่ในความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ภูมิหลังที่ต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้และสามารถนำไปปฏิบัติต่อเนื่องได้ด้วยตนเอง และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ในอนาคตตรงต่อความต้องการของผู้เรียน รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533) กล่าวว่า การศึกษาในระบบโรงเรียนนั้นถูกจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก สอนง โลหิตวิเศษ (2548) กล่าวว่า แนวคิดการศึกษาตลอดชีวิตที่การเรียนรู้จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพหรือเกี่ยวข้องกับความสุขและวิถีชีวิตของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ พิสมัย ศรีอำไพ และอนันต์ ศรีอำไพ (2549) การศึกษาตลอดชีวิตจะต้องมีความสอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมอีกทั้งวิถีชีวิตของผู้เรียน

ในด้านของระยะเวลาการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและสะดวกต่อผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมและผู้สอนทำให้การนัดหมายการทำกิจกรรมและการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมได้โดยไม่ติดขัด ไม่รบกวนเวลาการทำงานในอาชีพและสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ อาชัญญา รัตนอุบล (2551) กล่าวว่า หลักการจัดการศึกษาระบบโรงเรียนที่ว่าระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการได้อย่างราบรื่น เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า โดยธรรมชาติของผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มของศิลปินอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะมีลักษณะของการใช้อารมณ์ความรู้สึกเป็นฐานนำในหลายๆ เรื่อง มีความมั่นใจในตนเอง มีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง การเข้าถึงจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก หรือที่เรียกกันว่า อารมณ์ศิลปินนั่นเอง ผู้สอนหรือผู้จัดต้องเข้าใจและเข้าถึงธรรมชาติของกลุ่มนี้ต้องได้รับการยอมรับจากผู้เรียนจึงจะเข้าถึงกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี ความพร้อมของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการดำเนินของโปรแกรมอย่างราบรื่น

ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าและความตึงเครียดจากการทำงานมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยตรง ผู้สอนควรจัดบรรยากาศให้มีความผ่อนคลาย หยืดหยุ่น อากาศถ่ายเท

บรรยากาศในการทำกิจกรรมต้องมีความยืดหยุ่นเป็นกันเองไม่เร่งรัดตึงเครียดจนเกินไป รู้จักจังหวะการสอนอย่างมีศิลปะ การเสริมแรงการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นระยะๆ ผู้สอนต้องสังเกตความพร้อมของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

การจัดสรรเวลาต้องมีความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียนโดยระยะเวลาการจัดโปรแกรมต้องเป็นช่วงที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่อง เวลาการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมตรงกับช่วงเวลาหลังว่างจากการทำงานและเวลาที่สามารถจัดสรรเวลาได้ เวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความกระชับและเหมาะสมไม่นานเกินไปและไม่น้อยเกินไป การจัดกิจกรรมควรยึดตามความสะดวกของผู้เรียนเป็นหลัก ให้กลุ่มผู้เรียนเลือกเวลาเรียนร่วมกันได้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ในการจัดโปรแกรมเวลาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินดำเนินของโปรแกรมอย่างราบรื่น เนื่องจากผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีเวลาที่ค่อนข้างจำกัดและไม่เป็นเวลา อาจเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ตารางเวลาที่มีเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากการประกอบอาชีพ อันส่งผลกระทบต่อการจัดโปรแกรมโดยตรง

กิจกรรมการเรียนรู้ต้องผสมผสานกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างลงตัวกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน มีวิธีการเรียนรู้ที่สะดวก มีความสนุกไม่น่าเบื่อและการได้ลงมือทำจริง ได้ประสบการณ์จริงในสถานการณ์ที่เป็นของจริง มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลาสร้างแรงบันดาลใจทุกครั้งที่เราเรียนที่เรียนและที่พบเจอการติดตามเรียนรู้จากผู้สอนเมื่อสิ้นสุดวันทำได้สะดวก ทั้งนี้ผู้เรียนต้องการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความเป็นมืออาชีพและวิชาชีพและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริง

3. การพัฒนาคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

การทำจัดทำคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมุ่งหวังให้ผู้คู่มือมีความเข้าใจสามารถดำเนินการด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสมเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยลักษณะของคู่มือประกอบด้วยเนื้อหาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายมีรูปแบบกระชับรัด ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนมีการจัดลำดับข้อมูลนำเสนอเป็นขั้นตอนที่เข้าใจง่ายในด้านของเนื้อหา มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน มีการระบุขอบข่ายเนื้อหาที่ครอบคลุม มีคำแนะนำในการศึกษาคู่มือไว้ชัดเจน มีความเหมาะสมตรงกันความต้องการและความจำเป็น ส่วนในด้านการนำไปใช้นั้นมีการกำหนดขั้นตอนการศึกษาคู่มือกิจกรรมเนื้อหาและแบบฝึกที่สัมพันธ์กัน ในส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญของคู่มือ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของคู่มือเน้นง่ายต่อการทำความเข้าใจมีวิธีการใช้ไม่สลับซับซ้อน การนำเสนอแหล่งความรู้สื่ออุปกรณ์

มีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม และเพื่อให้คู่มือนี้ไปใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่อไป สอดคล้องกับ สิริกร ประสพสุข (2555) กล่าวว่า ลักษณะของคู่มือที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้ ด้านรูปแบบ มีขนาดรูปเล่มเหมาะสม ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน รูปประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาและการนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนด้านเนื้อหาวัตถุประสงค์ของคู่มือกำหนดไว้ชัดเจน เหมาะสม ระบุขอบข่ายเนื้อหา เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์คำแนะนำการศึกษาคู่มือเขียนได้ชัดเจน เข้าใจง่ายเนื้อหาความรู้มีความเหมาะสมตรงกับความต้องการและความจำเป็นและด้านการนำไปใช้กำหนดขั้นตอนการศึกษาคู่มือไว้ชัดเจนกำหนดกิจกรรมเนื้อหาและแบบฝึกได้สัมพันธ์กันมีกิจกรรมประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา

สาระ ปัทมาพงศา (2551) กล่าวว่า คู่มือที่ดีนั้นควรมีลักษณะในประเด็นหลักๆ คือ เนื้อหาต้องถูกต้องและครอบคลุมสาระของคู่มือนั้นการจัดลำดับข้อมูลนำเสนอเป็นขั้นตอนเข้าใจง่ายมีคำชี้แจงมีวัตถุประสงค์ชัดเจนผู้ใดอ่านแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้รูปแบบของคู่มือเหมาะสมและทนต่อการใช้งาน ภาษาเหมาะสมกับผู้ใช้อย่างเข้าใจ มีตัวอย่างประกอบและมีแหล่งสืบค้นข้อมูลหรือหนังสืออ้างอิง แสงรุณี มีพร (2552) กล่าวว่าคู่มือที่ดีนั้นควรให้รายละเอียดครอบคลุมประเด็นต่างๆ คือ มีการระบุให้ชัดเจนว่าคู่มือนั้นเป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็น ผู้ใช้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่ามีส่วนหน้าที่มุ่งใจให้ผู้รู้ว่าคุณคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้อย่างไรผู้ใช้จะได้ประโยชน์อะไรบ้าง มีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ คู่มือมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัวการเตรียมเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และสิ่งจำเป็นในการดำเนินการตามคู่มือแนะนำ มีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีการตรวจสอบความเข้าใจการอ่านหรือการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอแนะ มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการช่วยให้ผู้ใช้คู่มือสามารถใช้คู่มือได้โดยสะดวก การจัดรูปเล่ม การเลือกตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร การใช้ตัวดำการใช้สี การใช้ภาพการตีกรอบ การเน้นข้อความบางตอน เป็นต้น และมีการให้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้คู่มือ คัมภีร์ สุดแท้ (2553) กล่าวว่า คู่มือที่ดีต้องเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญ วิธีการจัดกิจกรรมมีความละเอียดอ่อน สามารถนำไปปฏิบัติได้ควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิแผนผังเพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่ายและรูปแบบของคู่มือควรเป็นที่น่าสนใจ มีแหล่งอ้างอิงที่สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้ และเช่นเดียวกับ วัฒนา ฉิมประเสริฐ (2554) ที่กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของคู่มือจะต้องมีการเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ เมื่ออ่านแล้วต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องต้องเน้นแนวปฏิบัติที่สำคัญควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผังเพื่อช่วยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ได้ง่ายและรูปแบบของคู่มือควรมีรูปแบบที่น่าสนใจ สวยงาม น่าอ่าน และทนทานต่อการใช้งาน

คู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ด้นนั้นต้องให้รายละเอียดครอบคลุมประเด็นต่างๆ มีการระบุให้ชัดเจนว่าคู่มือนั้นเป็นคู่มือสำหรับจัดโปรแกรม

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีคำแนะนำการดำเนินการ มีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้เกี่ยวข้องกับขั้นตอนหรือกระบวนการผู้ใช้คู่มือสามารถใช้คู่มือได้โดยสะดวก การจัดรูปเล่ม การเลือกตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร การใช้ตัวดำการใช้สี การใช้ภาพ การตีกรอบ การเน้นข้อความบางตอน ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดช่อนและมีการให้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้คู่มือ

4. องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีความแตกต่างนอกจากเป็นการให้การศึกษาต่อเนื่องในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าแล้วยังควบคู่ไปกับการเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์หรือคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพเป็นสำคัญ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นี้เป็นคุณลักษณะที่ถ่ายทอดสะท้อนมุมมองของตนเองในอาชีพที่ตนประสบความสำเร็จจากการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการพัฒนาตนเองและอาชีพศิลปะการแต่งหน้าโดยผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยตรง มีประเด็นขององค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1) คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามืออาชีพ ที่สำคัญนั้นคือผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นกลุ่มวิชาชีพใหม่ในยุคของอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ยังไม่มีงานวิจัยและไม่มีผู้ทำวิจัยในกลุ่มนี้ในเรื่องการกำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตอีกทั้งกลุ่มนี้ในการเข้าถึงเพื่อทำการวิจัยเป็นไปได้ยากผู้วิจัยต้องมีคุณลักษณะเป็นพิเศษที่จะเข้าถึงกลุ่มนี้ได้ คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีขึ้นเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องใช้พลังแห่งการสร้างสรรค์อย่างชัดเจนตรงต่อความต้องการของกลุ่มผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะ โดยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากการสะท้อนมุมมองตัวตนของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพและเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วยซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพ” ในขณะเดียวกันนี้คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ค้นพบใหม่ในงานวิจัยนี้ ได้แบ่งคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ออกเป็น 3 มิติของการเป็นผู้เรียนรู้ให้มีความชัดเจนเห็นเป็นรูปธรรมเชิง

ประจักษ์มากขึ้น มิติของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มีดังนี้

(1) มิติเจตคติ หมายถึง มุมมอง ความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มี 20 รายการ

(2) มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มี 5 รายการ

(3) มิติความรู้ หมายถึง เนื้อหา ข้อมูล การค้นคว้า ประสบการณ์ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ อย่างรอบด้านที่มีความจำเป็น มีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มี 3 รายการ

2) กิจกรรมการเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถกระตุ้นให้เกิดคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้ามืออาชีพได้ กิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมนี้ได้เพียงแค่ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพียงอย่างเดียวแต่ได้เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ลงไปด้วย จากผลการวิจัยได้พิสูจน์แล้วว่ากิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมสามารถกระตุ้นให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเกิดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ ไม่ใช่เพียงแค่ความรู้ทักษะทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพียงอย่างเดียว แต่ได้คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพ (Creative Professional Makeup Artist) อันเกิดจากคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และในส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการเรียนรู้พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างเข้าด้วยกันและต้องเป็นประสบการณ์ใหม่ มีความทันสมัยใช้งานได้จริงทั้งประสบการณ์ด้านของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ที่ต้องการเสริมสร้างและเนื้อหาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าของการศึกษาต่อเนื่องที่ผู้เรียนต้องการยกระดับความสามารถของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ

การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องควบคู่และผสานไปกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในการศึกษาต่อเนื่องของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างลงตัวกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้เนื่องจากธรรมชาติของผู้เรียนที่เป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าส่วนใหญ่ใช้อารมณ์และความรู้สึกของตนเป็นฐานหรือที่เรียกกันว่าอารมณ์ศิลปิน เมื่อผู้เรียนไม่พร้อมก็เป็นการยากที่กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จ ประกอบกับผู้เรียนเป็นนักปฏิบัติชอบการเรียนรู้ที่ตรงต่อความต้องการ การได้ลงมือทำจริง ประสบการณ์ใหม่ประสบการณ์จริงจึงเป็นสิ่งที่กลุ่มนี้ให้ความสนใจ เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นนักปฏิบัติการตามประเภทผู้เรียน ตรงกับรูปแบบการเป็นผู้เรียนรู้ซึ่งเป็นนักปฏิบัติจึงมีลักษณะของผู้เรียนที่ตรงกัน กล่าวคือ เรียนรู้ได้จากการวางแผนตามความต้องการตนเองชัดเจน ถนัดในการนำแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคไปปฏิบัติทำได้จริง ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าชอบค้นหาแนวคิดและการทดลองใหม่ๆเพื่อการลงมือทำ ทำตามความคิดอย่างรวดเร็วและมั่นใจ ไม่ชอบไม่สนใจการอธิบายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้พร้อมสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนตอนทุกขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นตอนการเรียนรู้โดยผู้สอนเกริ่นนำและนำประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนในเรื่องวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องการเสริมสร้างอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับรู้ ในสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ประสบการณ์ใหม่ต้องปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนฐานของความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นขั้นตอนแรกของการกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ ขั้นตอนนี้ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ อยากรับรู้ประสบการณ์ใหม่ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอันเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการ

ของผู้เรียน โดยวิธีการสอนต่างๆ เช่น การสนทนา บรรยาย ดุวีทัศน์ การสาธิต เล่าประสบการณ์ของผู้ประสบความสำเร็จหรือประสบการณ์ผู้สอนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าของผู้สอนในวิชาชีพ การเข้าร่วมประสบการณ์จริง เป็นต้น

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ครุ่นคิดไตร่ตรองประสบการณ์ใหม่พร้อมสะท้อนการเรียนรู้ที่ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมในสิ่งที่ได้เรียนรู้ การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับ เป็นจุดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันสะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน เช่น ให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ในหลักการออกแบบมีอะไรบ้างแรงบันดาลใจมีความสำคัญอะไรบ้างที่มีต่อการออกแบบ

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจด

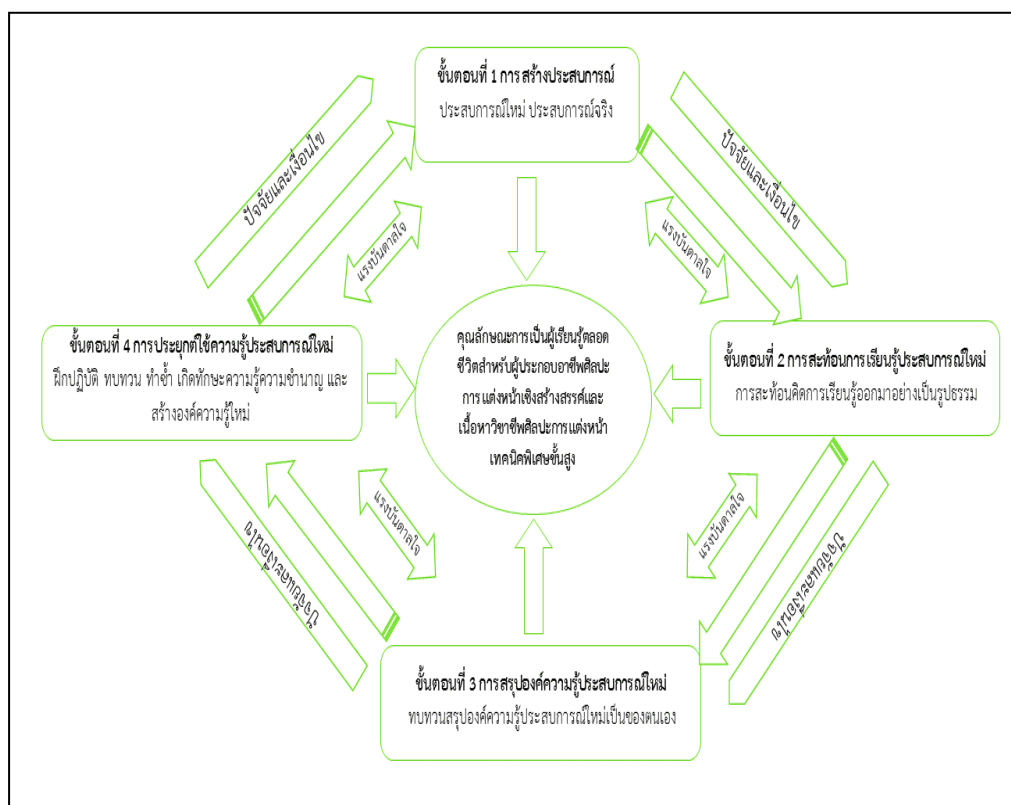
บันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสร้างประสบการณ์ใหม่มาปฏิบัติจริง ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับมาฝึกฝนฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญ การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่นเป็นการเปลี่ยนตนเองอย่างยั่งยืน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ใน 4 ขั้นตอนของการเรียนรู้นั้น ต้องมีการเสริมแรงและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจจนผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจนั้นได้ด้วยตนเองและนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนนั้น การเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเพื่อแปรเปลี่ยนไปสู่การสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จบให้เกิดขึ้น เพื่อการเรียนรู้ไปถึงเป้าหมายได้ดีขึ้น แรงบันดาลใจยังเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ด้วยอีกต่างหาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดพลังแห่งการสร้างสรรค์” และในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ปัจเจกและเงื่อนไขเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนต้องให้ความสำคัญเพราะมีผลต่อความสำเร็จของโปรแกรมตรงกับเป้าหมายของโปรแกรม

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้กล่าวสรุปได้ว่า คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ คุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพและกิจกรรมการเรียนรู้การเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถกระตุ้นให้เกิดคุณลักษณะคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อันเป็นคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพได้สามารถนำไปจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในการศึกษาต่อเนื่องในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าต่อไปโดยได้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพดีขึ้น มีความทันสมัยสามารถนำไปใช้ได้จริงในการทำงานและการพัฒนาตนเองด้วยความเป็นมืออาชีพติดตัวไปอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในทุกๆด้าน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการได้อย่างราบรื่น เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า โดยธรรมชาติของผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มของศิลปินอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะมีลักษณะของการใช้อารมณ์ความรู้สึกเป็นฐานนำในหลายๆเรื่อง มีความมั่นใจในตนเอง มีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง การเข้าถึงจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก หรือที่เรียกกันว่า อารมณ์ศิลปินนั่นเอง ผู้สอนหรือผู้จัดต้องเข้าใจและเข้าถึงธรรมชาติของกลุ่มนี้ต้องได้รับการยอมรับจากผู้เรียนจึงจะเข้าถึงกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี ความพร้อมของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการดำเนินของโปรแกรมอย่างราบรื่น
2. ข้อเสนอแนะต่อการจัดโปรแกรม การจัดโปรแกรมควรให้มีการจัดโปรแกรมอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับผู้เรียนที่ยังคงมีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ต่อเนื่องในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า และต้องการความเป็นมืออาชีพผ่านการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมต่อไปแม้ว่าโปรแกรมในการพัฒนาโปรแกรมจะสิ้นสุดลงซึ่งโปรแกรมถูกออกแบบมาเพื่อเป็นการให้การศึกษาต่อเนื่องอย่างไม่รู้จักจบเพื่อการพัฒนานาวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในขณะที่ความเป็นมืออาชีพก็ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน จึงเป็นโอกาสที่ดีที่จะจัดโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง
3. ข้อเสนอแนะต่อบรรยากาศ ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าและความตึงเครียดจากการทำงานมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยตรง ด้านสถานที่ผู้สอนควรจัดบรรยากาศให้มีความผ่อนคลาย หยัดหยุ่น อากาศถ่ายเท บรรยากาศในการทำกิจกรรมต้องมีความยืดหยุ่นเป็นกันเองไม่เร่งรัด ตึงเครียดจนเกินไป รู้จักจังหวะการสอนอย่างมีศิลปะ การเสริมแรงการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นระยะๆ ผู้สอนต้องสังเกตความพร้อมของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. ข้อเสนอแนะต่อจำนวนผู้เรียน จากผลการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขการนำโปรแกรมไปใช้ในการเปิดรับผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมควรกำหนดให้มีจำนวนผู้เรียนแต่ละครั้ง 6 คน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ปฏิบัติโดยมีผู้สอนคอยดูแลได้อย่างใกล้ชิดและทั่วถึงและให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนที่ร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่
5. ข้อเสนอแนะต่อการรับสมัคร ในการเปิดรับสมัครผู้เรียนเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมควรมีการคัดเลือกอย่างมีหลักการโดยกำหนดคุณสมบัติอย่างชัดเจนเนื่องจากโปรแกรมและเนื้อหาการเรียนรู้

เป็นการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนไปในทางเดียวกันมีพื้นฐานเพียงพอที่จะต่อยอดได้ ผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมนั้นต้องมาเข้าร่วมด้วยความตั้งใจ มีแรงจูงใจและมีความสนใจเฉพาะตัว ความสนใจกับความต้องการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตรงต่อรูปแบบรูปการดำเนินชีวิตของผู้เรียนเข้ากับบริบทของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีใกล้เคียงคล้ายคลึงกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความสนใจในกลุ่มวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ใกล้เคียงกัน ไปในทางเดียวกันผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมนั้นมาเข้าร่วมด้วยความตั้งใจ มีแรงจูงใจและมีความสนใจเฉพาะตัวและที่สำคัญต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กันด้วยประกอบกัน

6. ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประสบการณ์ใหม่ ต้องผสานกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างลงตัวกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน มีวิธีการเรียนรู้ที่สะดวก มีความสนุกไม่น่าเบื่อและการได้ลงมือทำจริง ได้ประสบการณ์จริงในสถานะการที่เป็นของจริง มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลาสร้างแรงบันดาลใจทุกครั้งที่เราเรียนและที่พบเจอการติดตามเรียนรู้จากผู้สอนเมื่อสิ้นสุดวันทำได้สะดวกทั้งนั้นผู้เรียนต้องการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความเป็นมืออาชีพและวิชาชีพและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริง

7. ข้อเสนอแนะต่อระยะเวลาในการจัดโปรแกรม การจัดสรรเวลานั้นต้องมีความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียนโดยระยะเวลาการจัดโปรแกรมต้องเป็นช่วงที่กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมได้อย่างต่อเนื่องด้านระยะเวลาของผู้สอนก็มีส่วนสำคัญ ช่วงเวลาการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสม ตรงกับช่วงเวลาหลังว่างจากการทำงานและเวลาที่สามารถจัดสรรเวลาได้ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความกระชับและเหมาะสมไม่นานเกินไปและไม่น้อยเกินไป การจัดกิจกรรมควรยึดตามความสะดวกของผู้เรียนเป็นหลัก ให้กลุ่มผู้เรียนเลือกเวลาเรียนร่วมกันได้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ในการจัดโปรแกรมเวลาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินดำเนินของโปรแกรมอย่างราบรื่น เนื่องจากผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีเวลาที่ค่อนข้างจำกัดและไม่เป็นเวลา อาจเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นตารางเวลาที่มีเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจากการประกอบอาชีพ อันส่งผลกระทบต่อการจัดโปรแกรมโดยตรง ผู้เรียนและผู้สอนควรมีการจัดสรรเวลาเป็นที่เหมาะสมและมีความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาทำการนัดหมายเวลาได้ตรงต่อความต้องการผู้เรียนและผู้สอนไม่กระทบต่อการทำงานปกติของผู้เรียนและผู้สอน กรณีที่จำเป็นอาจต้องเพิ่มเวลาในกิจกรรมมากขึ้นในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาองค์ประกอบและปัจจัยเชิงสาเหตุของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์นี้ นำองค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปสู่การศึกษาแบบเจาะลึกในแต่ละองค์ประกอบว่าสามารถเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้การเรียนรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเป็นอย่างไรและองค์ประกอบใดมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะได้ดีที่สุดรวมถึงยังมียังมีองค์ประกอบใดที่ควรเพิ่มเติมเพื่อให้สมบูรณ์
2. พัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มอาชีพที่บริบทแห่งอาชีพที่สร้างสรรค์ใกล้เคียง เช่น ช่างผม ช่างเสริมสวย เป็นต้น ดังที่เป็นที่ทราบกันแล้วนั้นว่าการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตคือเครื่องมือพัฒนาคนได้อย่างยั่งยืน
3. วิจัยพัฒนาเป็นตัวชี้วัดในด้านมาตรฐานทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า เพื่อเป็นตัวชี้วัดความเป็นมืออาชีพในการประกอบอาชีพแห่งการสร้างสรรค์และการทำงานต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศิรินิมิตรกุล. (2553). *การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้า บริษัท เจเนซิสแอส โซซิเอท จำกัด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2544). *กรอบมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้หมวดวิชาพัฒนาอาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551. สืบค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.oedu31.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2539). *คู่มือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). *การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จรัญญา พรหมเกษ. (2547). *แนวทางการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ด้อยโอกาสตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชนาธิป ศิริปัญญาวงศ์. (2550). *การพัฒนาแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางจิตโดยใช้หลักการนีโอฮิวแมนนิสและสัญญาแห่งการเรียนรู้* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชนินทร สุขเจริญ. (2551). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างมโนธรรมสำนึกเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ สำหรับเยาวชนที่อาศัยอยู่บนเกาะบริเวณอ่าวไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย. (2558). *การพัฒนาแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธเนศ ขำเกิด. (2541). คุณภาพการศึกษาต้องพัฒนาทั้งระบบ. *วารสารวิชาการ*, 1(12), 19-21.
- นิตยา สำเร็จผล. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- นิตา ชูโต. (2536). *การประเมินโครงการ*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสารการพิมพ์.
- บริษัท เอฟดับบลิวดีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). (2561). *กว่าจะมาเป็น Makeup Artist ที่นิวยอร์ก*

- ของ แบงค์ ญัฐดนัย บุญรัตผลิน. สืบค้นจาก <https://today.line.me/th/v2/article/กว่าจะมาเป็น+Makeup+Artist+ที่นิวยอร์ก+ของ+แบงค์+ญัฐดนัย+บุญรัตผลิน-v5VWa5>
- ประสิทธิ์ ศรีเรืองฤทธิ์. (2549). การใช้แนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (zone of proximal development) ของวิกทอธกี เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ปองเดช กวินปัลลย์. (2553). เอกสารประกอบการสอนหลักศิลปะการแต่งหน้าเพื่อการแสดง. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า.
- พัชรพร สันติวิจิตร. (2553). การพัฒนาคู่มือวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 (ดอนสักผดุงวิทย์) (ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- พิศุจน์ มีไพล. (2549). คู่มือการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสตอรี่ไลน์สำหรับครูโรงเรียนอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พิสมัย ศรีอำไพ และอนันต์ ศรีอำไพ. (2549). การเรียนรู้ตลอดชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคณะ. (2550). คุณลักษณะของบุคคลที่พึงประสงค์ (4ร.). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรกร เฟื่องฟู. (2548). คู่มือการปฏิบัติงานการรับงานการคำสำหรับครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- มลิวลย์ บุญดา และศุภกรรัตน์ มิ่งสมร. (2552). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ล้วน สายยศ, & อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนา นิมประเสริฐ. (2554). การพัฒนาคู่มือครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-

สถิตย์วงศ์.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2538). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*.

กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยและการแปลความหมาย. *ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา*, 18(3), 8-11.

วิบูลย์ศิลป์ พิชัยมงคล. (2547). *คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนสถาบันการอาชีวศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.*

ศรีประภา ชัยสินธพ. (2550). สภาพจิตใจของเด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ. สืบค้นจาก <http://www.mahidol.ac.th/mahidol/>

ศิริเดช ปะมะโช. (2548). *การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะบุคคลแห่งการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.*

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2545). *มาตรฐานครูวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สนอง โลหิตวิเศษ. (2548). *การศึกษาดลอดชีวิต*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. เชียงใหม่: เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.

สาระ ปัทมาพงศา. (2551). *การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดกาญจนาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.*

สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2553). *การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ*. สืบค้นจาก https://panchalee.wordpress.com/2010/12/21/nfe_ac1/

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *รายงานการศึกษาคุณภาพที่เป็นมาตรฐานของเด็กไทยที่สังคมต้องการ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สิริกร ประสพสุข. (2555). *การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมภาษาอังกฤษ สำหรับครูมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.*

สิริพัฒน์ ชนะกุล. (2552). *เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์*. สืบค้นจาก <http://www.nia.or.th/innolinks/>

page.php?issue=200905§ion=6

สุดสาคร จันทะลาม. (2550). *พฤติกรรมการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภางค์ จันทวานิช. (2552). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมาลี สังข์ศรี. (2545). *การจัดการศึกษานอกระบบด้วยวิธีการศึกษาทางไกลเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุรัสวดี จินดาเนตร. (2553). *การพัฒนาคู่มือการสอนโครงงานคณิตศาสตร์ สำหรับครูในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาลัยวิทยา จังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

แสงรุณีย์ มีพร. (2552). *การวิจัยและพัฒนาคู่มือการจัดการความรู้เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

อัญชลี ธรรมะวิสิฏ. (2553). *การจัดการศึกษานอกระบบ ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นจาก <http://panchalee.wordpress.com/2010/12/28/non-formal/>

อาชัญญา รัตนอุบล. (2542). *การเรียนรู้ผู้ใหญ่ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาชัญญา รัตนอุบล. (2551). *การจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุ้นดา นพคุณ. (2546). *กรอบแนวความคิดการพัฒนาโปรแกรมอย่างมีส่วนร่วมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

Apollo Research Institute. (2012). Future work skills 2020: Computational thinking. Retrieved from <http://apolloresearchinstitute.com/researchstudies/workforcepreparedness/fut>

Bean-Mellinger, B. (2018). Skills needed to be a makeup artist. Retrieved from <https://work.chron.com/skills-needed-makeup-artist-15730.html>

Bethards, A. (2014). Characteristics of a successful makeup artist. Retrieved from <https://bridalhairwashington.wordpress.com/2014/08/25/characteristics-of-a->

successful-makeup-artist/

Boone, E. J. (1992). *Developing programme in adult education*. New Jersey: Prentice-Hall.

Boyle, P. G. (1981). *Planning better programs*. New York, NY: McGraw-Hill.

Brubaker, R. (1994). Rethinking nationhood: nation as institutionalized form, practical category, contingent event. *Contention*, 4(1), 3-14.

Candy, P. C., Crebert, R. G., & O'leary, J. (1994). *Developing lifelong learners through undergraduate education* (Vol. 28): Australian Government Pub. Service.

Carey, E. S. (2008). The role of motivation and inspiration in learning. Retrieved from http://bti.edu/pdfs/Smith_Role-of-Inspiration-and-Motiviation.pdf

Chareonwongsak, K. (2001). *Factor contributing to lifelong learning attitudes: A study of secondary school teachers in Bangkok*. Bangkok: Institute of Future Studies for Development (IFD).

Chiarelli, J. (2014). Makeup artist as a career in the beauty industry. Retrieved from <https://www.ogleschool.edu/blog/beauty-career-makeup-artist/>

Commission of the European Communities. (2005). Proposal for a recommendation of the european parliament and of the council on key competences for lifelong learning. Retrieved from <http://www.europa.eu.int/eur-lex/en/com>

Cool Makeup Artist. (2018). Qualities!!! . Retrieved from <https://coolmakeupartist.weebly.com/what-qualities-you-should-have-for-this-job.html>

Cotton. (1998). *Education for lifelong learning literature synthesis, Booklet 5*. Washington, DC.: Northwest Regional Educational Lab.

Crick, R. D., Broadfoot, P., & Claxton, G. (2004). Developing an effective lifelong learning inventory: The ELLI project. *Assessment in Education: Principles, Policy*, 11(3), 247-272.

Cropley, A. J. (1977). *Lifelong education: A psychological analysis*. Oxford: Pergamon.

Currie, G. (1995). Learning theory and the design of training in a health authority. *Health Manpower Management*, 21(2).

De la Harpe, B., & Radloff, A. (2000). Informed teachers and learners: The importance of assessing the characteristics needed for lifelong learning. *Studies in Continuing Education*, 22(2), 169-182.

- Delors, J. (1996). *Learning: The treasure within*. Paris: UNESCO.
- Demirbas, O. O., & Demirkan, H. (2007). Learning styles of design students and the relationship of academic performance and gender in design education. *Learning instruction*, 17(3), 345-359.
- European Society of Association Executives. (2007). What is lifelong learning? . Retrieved from http://www.esae.org/articles/2007_08_005.pdf
- Evergreen Beauty College. (2019). What makes a good makeup artist great? Retrieved from <https://www.evergreenbeauty.edu/What-Makes-a-Good-Makeup-Artist-GREAT>
- Evers, F. T., Rush, J. C., & Berdrow, I. (1998). The bases of competence: skill for lifelong learning and employability. In. San Francisco: Jossey-Bass.
- Faure, E. (1972). *Learning to be: The world of education today and tomorrow*. Paris: UNESCO.
- Filipczak, B. (1995). Learning styles escape the classroom! Panic in the city. *Training*, 32(3), 46.
- Fleming, N. D. (2007). VARK: A guide to learning styles. Retrieved from <http://www.learningreviews.com/Learning-Styles-Challenges/Learning-Styles>
- Florida, R. (2002). *The rise of the creative class: And how it's transforming work, leisure, community and everyday life*. New York, NY: Basic Books.
- Florida, R. (2007). *The rise of the creative class*. New York, NY: Basic Book.
- Follow, A. (2017). Top qualities needed to be a successful makeup artist. Retrieved from <https://medium.com/@bhimakeup/top-qualities-needed-to-be-a-successful-makeup-artist-f15799b83f6d>
- Fordham, P. E. (1993). *Lifelong learning unit 2: Informal, non – formal and formal education programs*. London: YMCA George Williams College.
- The Gale Group. (2007). Cities and the economic development of nations: An essay on jane jacobs' contribution to economic theory. Retrieved from http://geog.utm.utoronto.ca/desrochers/CJRS_Jacobs.pdf
- Geeta, K., & Narendra, S. (2010). Lifelong learning. Retrieved from <http://www.article-sbase.com/education-articles/life-long-learning-2904759.html>
- Greenberg, J., & Baron, R. A. (2008). *Behavior in organizations*. New Jersey: Pearson

Education.

Griffin, R. W. (1970). *Management* (5th ed.). Houghton: Mifflin.

Hawker, Y. (2010). *Beauty make-up* (3rd ed.). Burbank, CA: Make-up Designory's.

Hojat, M., Veloski, J., Nasca, T. J., Erdmann, J. B., & Gonnella, J. S. (2006). Assessing physicians' orientation toward lifelong learning. *Journal of General Internal Medicine*, 21(9), 931-936.

Houle, C. O. (1961). *The inquiring mind*. Madison, WI: University of Wisconsin Press.

Houle, C. O. (1972). *The design of education*. San Francisco: Jossey-Bass.

Jere, B. (1998). *Motivating students to learn*. New York, NY: McGraw-Hill.

Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1994). *New circles of learning: Cooperation in the classroom and school*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Kehoe, V. J.-R. (1995). *The technique of the professional make-up artist*. New York, NY: Butterworth-Heinemann.

Kidd, J. R. (1973). *How adults learn*. New York, NY: Association Press.

Klausmeier, H. J. (1985). *Educational psychology* (5th ed.). New York, NY: Harper & Row.

Knapper, C. K., & Cropley, A. J. (2000). *Lifelong learning in higher education* (3rd ed.). London: Kogan Page.

Knowles, M. S. (1954). *Informal adult education*. New York, NY: Association Press.

Knowles, M. S. (1978). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. Chicago: Association Press.

Knowles, M. S. (1984). *Andragogy in action: Applying modern principles of adult learning*. San Francisco: Jossey-Bass.

Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Kolb, D. A., Osland, J. S., & Rubin, I. M. (1991). *Organization behavior reader*. Englewood Cliffs, NJ: Practice-Hall.

Larkin, M. J. (2001). Providing support for student independence through scaffolded instruction. *Teaching Exceptional Children*, 33(1), 30-34.

The London Beauty Training Academy. (2018). How to become a makeup artist - beauty therapy traineeships & courses in London. Retrieved from

<https://www.lbta.co.uk/how-to-become-a-make-up-artist/>

Longworth, N. (2003). *Lifelong learning in action: Transforming education in the 21st century*. London: Kogan Page.

Lowe, D., & Skitmore, M. (1994). Experiential learning in cost estimating. *Construction Management Economics*, 12(5), 423-431.

Makeup Artist Education Organization. (2019). The traits, qualities, and abilities of successful makeup artists. Retrieved from <https://www.makeupartistedu.org/what-is-a-makeup-artist/>

Makeup Artist Essentials. (2018). Makeup artist characteristics and qualities. Retrieved from <https://www.makeupartistessentials.com/makeup-artist-characteristics-and-qualities/>

Martin, R. A. (1990). Empowering adults: A new agenda for agriculture. In *A model for research collaboration in the North Central Region*. Ames: Iowa State University.

Maslow, A. H. (1962). *Quoted in ernest r. Hilgard, introduction to psychology*. New York, NY: Harcourt Brace & World.

Medel-Anonuevo, C., Ohsako, T., & Mauch, W. (2001). Revisiting lifelong learning for the 21st century [Press release]. Retrieved from <http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001276/127667e.pdf>

Michael, B., et al. (2016). Inspiring teachers: How teachers inspire learners. Retrieved from <https://www.educationdevelopmenttrust.com/~media/EDT/Reports/Research/2016/r-Inspiring-Teachers-How-Teachers-Inspire-Learners-2016.pdf>

Murphy, R., Tolley, H., & Wilmut, J. (2001). What do we know about developing lifelong learners ?. The University of Nottingham. Retrieved from <http://www.nottingham.ac.uk/education/cdell>

Neuyoo. (2017). What does an Makeup Artist do? Retrieved from <https://neuvoo.ca/neuvooPedia/en/makeup-artist/>

Oddi, L. F. (1986). Development and validation of an instrument to identify self-directed continuing learners. *Adult Education Quarterly*, 36(2), 97-107.

Profitable Venture Magazine. (2018). Skills and traits you need to become a successful makeup artist. Retrieved from <https://www.profitableventure.com/skill-trait-succeed-makeup-artist/>

- Richard, I. A. (2012). *Learning to teach*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Richardson, V. (1994). Constructivist teaching: Theory and practice. *Teaching Thinking Problem Solving*, 16(1), 3-7.
- Robotham, D. (1995). Self-directed learning: the ultimate learning style? *Journal of European Industrial Training*, 19(7), 3-7.
- Rogers, C. R. (1969). *Freedom to learn*. Columbus: Charles E. Merrill.
- Sharon, K. F. (2006). *Peak performance: Success in college and beyond*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Skager, R., & Dave, H. (1977). *Curriculum evaluation for lifelong education*. Oxford: Pergamon.
- Smith, J., & Spurling, A. (1999). *Lifelong learning: Riding the tiger*. London: Cassell.
- Trier, U. P., & Peschar, J. L. (1995). Cross curricular competencies: Rationale and strategy for a new educational indicator. In *Measuring what students learn/mesurer les résultats scolaires (bilingual)* (pp. 97-108). Paris: OECD.
- Tyler, R. W. (1986). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Vygotsky, L. S. (1997). *Educational psychology* (R. Silverman, Trans.). Florida: St Lucie.
- Watson, L. (1999). Lifelong learning australia : Analysis and prospects. *Australian Journal of Education*, 12(3).
- West, R. (1998). *Learning for life: Final report: Review of higher education financing and policy*. Canberra: Australian Government Pub. Service [for] Department of Employment, Education, Training and Youth Affairs.
- Willcox, A. (2005). How to succeed as a lifelong learner. *Primary Health Care*, 10, 43-50.
- Zinser, C. I. (1995). *Outdoor recreation: United States National parks, forests and public lands* New York, NY: John Wiley.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตลอดชีวิต
ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.วิรุฬห์ นิลโมจน์
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตลอดชีวิต
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
กระทรวงศึกษาธิการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พหลยุทธ์ กนิษฐบุตร
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า
รองอธิการบดี/รองคณบดี
คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม (วังหน้า)
5. ดร.ธนรรศ สนธิระ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า
กรรมการผู้จัดการ/ศิลปินนักร้อง/นักวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง
บริษัท สยามเนเชอรัล โปรดักส์ จำกัด

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็น
ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปรแกรมการศึกษานอกระบบเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. หลักการและเหตุผล

การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นับวันจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นตั้งแต่ระดับองค์กร ระดับประเทศ ไปจนถึงระดับโลก การเรียนรู้ตลอดชีวิตไม่ใช่แนวคิดใหม่ เพราะหากศึกษาวัฒนธรรมของชาวแอฟริกา เอเชีย และอาหรับ ก็จะพบว่าให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งตาย (From Womb To Tomb) (Medel-Añonuevo, Ohsako and Mauch, 2001) การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแนวคิดที่มีการนำเสนอในการประชุมระดับนานาชาติทางการศึกษาเป็นครั้งแรกในช่วงปลายยุค ค.ศ.1960 ต่อเนื่องยุค ค.ศ.1970 โดยกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาที่เน้นระบบโรงเรียน เสนอให้เปลี่ยนแปลงจุดเน้นจากการศึกษาในโรงเรียนไปสู่การศึกษาต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิตของบุคคล Skager and Dave (1977) กล่าวว่า องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) คือ องค์กรที่มีบทบาทในการส่งเสริมแนวคิดนี้ไปสู่การปฏิบัติในประเทศต่างๆ โดยเริ่มจากการใช้คำว่า “การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)” เป็นการศึกษาครอบคลุมทั้งหมดทุกช่วงชีวิต ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่

ถึงแม้ว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาตลอดชีวิตจะมีโน้ตส่นที่มีความแตกต่างกัน แต่ก็ยังมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเช่นกัน ซึ่งกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นเป็นการมองในแง่ของตัวผู้เรียนโดยมีความเชื่อว่าตัวบุคคลเป็นผู้ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมของผู้เรียนเองและการเรียนรู้เป็นกิจกรรมอันเกิดขึ้นในทุกช่วงชีวิตตลอดช่วงชีวิตของผู้เรียน ส่วนของการศึกษาตลอดชีวิตจะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการให้แนวทางหรือการจัดการว่าจะต้องเตรียมกระบวนการหรือประสบการณ์อย่างไรจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมตลอดชีวิตของผู้เรียน ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นระบบที่ช่วยเสริมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้องเหมาะสมมีคุณภาพและก่อให้เกิดประโยชน์การพัฒนาผู้เรียนอันสูงสุด (Knapper and Cropley, 2000) อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาตลอดชีวิตเป็นสิ่งเดียวกัน กล่าวคือ มีความต้องการให้บุคคลเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงของชีวิต (Lifelong Learner) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงถือได้ว่าเป็นทิศทางหลักที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 และเป็นเป้าหมายอันสำคัญที่ทุกประเทศจะต้องมุ่งไปให้ถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคมและเศรษฐกิจ (Delors et al., 1996) และจะมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อบุคคล

ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นกระแสที่ต้องการให้สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ความต้องการอยู่ด้วยกันอย่างสงบแม้จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมความต้องการความเสมอภาคทางการศึกษา โครงสร้างทางประชากรที่เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากอายุยืนยาวมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การทำงานและตลาดแรงงาน ก่อให้เกิดการว่างงาน และโอกาสในการทำงานและผลกระทบจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วที่จะต้องเพิ่มพูนทั้งความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพ การทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของผู้เรียน คือ การกำหนดกรอบคุณลักษณะให้ชัดเจนโดยการพัฒนารอบคุณลักษณะที่ตรงต่อบริบทของบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ ในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งการวิจัยเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ กระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ได้คุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน อันนำไปสู่การเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะ ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้านั้นโดยลักษณะของอาชีพจะต้องทำการสร้างสรรค์ผลงานตลอดเวลา คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการศึกษาตลอดชีวิต จากการสำรวจข้อมูลงานวิจัยในฐานข้อมูลของ Thailis ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2561 พบว่าไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเลย ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าส่วนใหญ่ควรเสริมสร้างแนวทางในการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาอาชีพของตนเอง กระบวนการหรือวิธีการอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน เช่น การแสวงหาความรู้และแหล่งเรียนรู้ การเข้าถึงเทคโนโลยีและการสื่อสารที่จำเป็นในการพัฒนาอาชีพตน หนทางวิธีการในการพัฒนาอาชีพตนเชิงสร้างสรรค์ การเข้าสู่สังคมและการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาดนและการทำงานการประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดคุณภาพ จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นคุณลักษณะอันสำคัญยิ่งของการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการ วิธีการ อันนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองที่นำพาผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าสู่ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน พึ่งพาตนเองได้ เป็นบุคคลแห่งชนชั้นสร้างสรรค์ด้วยการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและความสำคัญในอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่างต้องช่วงชิงบุคลากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเชิงสร้างสรรค์ซึ่งถือเป็นบุคคลที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์เรียกกันว่า “บุคลากรเชิงสร้างสรรค์” หรือ “ชนชั้นสร้างสรรค์” โดยบุคลากรในอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้นเริ่มได้รับความสนใจในตลาดแรงงาน จากการศึกษาของ Florida (2007) พบว่า ในสังคมสหรัฐอเมริกา กลุ่มแรงงานสร้างสรรค์มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1900 ซึ่งมีกลุ่มแรงงานสร้างสรรค์ในสัดส่วนร้อยละ

ละ 10 จากนั้นอีก 80 ปี (ปี ค.ศ.1980) ก็เพิ่มสัดส่วนขึ้นเป็นร้อยละ 20 ต่อมาอีกเพียง 27 ปี (ปี ค.ศ. 2007) มีแรงงานประมาณร้อยละ 30 เข้าทำงานในภาคเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสัดส่วน ค่าตอบแทนเกือบถึงครึ่งหนึ่งของรายได้จากค่าตอบแทนทั้งหมดของทุกภาคส่วนเศรษฐกิจนั้น อยู่ใน ภาคของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ รองลงมาเป็นภาคบริการภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมซึ่งมี แนวโน้มที่อัตราของค่าตอบแทนในภาคของเศรษฐกิจสร้างสรรค์จะมีการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ Florida กล่าวว่าภายในทศวรรษหน้า นี่งานเชิงการสร้างสรรคจะมีสัดส่วนเป็นครึ่งหนึ่งของงานทั้งหมดที่มีอยู่ใน สหรัฐอเมริกาและแคนาดา ตามลักษณะของแนวโน้มที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากการงานเชิงของการสร้างสรรค์จะมีความอ่อนไหวเปราะบางต่อความถดถอยของเศรษฐกิจ น้อยกว่างานที่มีลักษณะเป็นกิจวัตรประจำ (Routine Oriented Job) แบบเดิมในขณะที่ค่าตอบแทน ในงานเชิงสร้างสรรค์มีมูลค่าสูงกว่า อาชีพศิลปะการแต่งหน้าต้องขับเคลื่อนโดย “บุคลากรเชิง สร้างสรรค์” หรือ “ชนชั้นสร้างสรรค์” โดยบุคลากรที่มีความสามารถการคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น การ ส่งเสริมความสามารถการคิดสร้างสรรค์จึงควรเน้นการพัฒนาความสามารถการสร้างสรรคหรือการคิด จิตนาการใหม่ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพกลุ่มที่ต้องใช้การสร้างสรรคสูงให้เกิดศักยภาพในการสร้าง ผลิตภัณฑ์ บริการอย่างสร้างสรรค์ซึ่งจะไปส่งเสริมการค้าปลีกและการประกอบอาชีพต่อไป

ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าหรือช่างแต่งหน้าเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ต้องอาศัยพลังแห่งการ สร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงานการแต่งหน้าการทำงานอย่างมืออาชีพในการทำงานก็มีส่วนสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพื่อ ศึกษาสภาพการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต จำนวน 20 คน พบว่าการทำงานในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า นั้นต้องใช้พลังแห่งการสร้างสรรคในวิชาชีพตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอพร้อมคุณลักษณะด้านอื่นๆที่ สัมพันธ์ต่อกัน เช่น แรงบันดาลใจ การมองต่างมุม ทักษะการทำงาน เป็นต้น และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไป กว่ากันนั้นคือคุณลักษณะของผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มืออาชีพพบว่าเป็น คุณลักษณะที่เป็นหนึ่งเดียวกับคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีอาชีพพืงมีกัน จากผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 20 คน ระดับมืออาชีพ ได้ สะท้อนมุมมองความคิดที่ตนใช้ในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองในวิชาชีพมาโดยตลอดอย่างสม่ำเสมอ จึง กล่าวได้ว่าสิ่งนี้ คือ คุณลักษณะของมืออาชีพ และเป็นสิ่งควรเสริมสร้างให้เกิดคุณลักษณะด้านนี้พร้อม กับการพัฒนาวิชาชีพศิลปะการแต่งอย่างต่อเนื่องควบคู่กันเพื่อการเป็นมืออาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ และอีกส่วนสำคัญยังพบว่า การศึกษาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าในปัจจุบันนั้นเป็นเพียงการศึกษา ต่อเนื่องปกติทั่วไป มีบางส่วนศึกษาเรียนรู้เองจากการทำงาน บ้างก็ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นด้วย เช่นกัน แต่การศึกษาต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นนั้นยังไม่พบการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิตในกลุ่มวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าควบคู่กันไปกับการศึกษาต่อเนื่องในวิชาชีพศิลปะการ แต่งหน้าเลย

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผล โดยเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตรูปแบบการดำเนินชีวิตและเข้าถึงความต้องการของผู้เรียน (สำนักงาน กศน., 2553) นอกจากนี้การศึกษานอกระบบโรงเรียนมีปรัชญาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานความคิดของปรัชญามนุษยนิยม คือ ให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์และตระหนักถึงความแตกต่าง ยอมรับความแตกต่าง ความรู้ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ยึดหลักการพึ่งพาตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต การปรับปรุงอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม (สุมาลี สังข์ศรี, 2545)

ดังนั้น การศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเป็นการศึกษาที่เหมาะสมอย่างยิ่งแก่บุคคลที่ต้องการพัฒนาความรู้ในการประกอบอาชีพให้มีทักษะความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นในการที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จึงควรพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้กับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้ที่ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแล้วและมีประสบการณ์ในการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี ให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ในการดำรงตนให้มีคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเพราะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต คือ หนทางหนึ่งในการพัฒนาตนที่มีประสิทธิภาพ

ในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนหลายโปรแกรม พบว่าโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องมากที่สุดในการนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ โปรแกรมการศึกษานอกระบบของ Houle (1972) เนื่องด้วยโปรแกรมการศึกษานอกระบบของ Houle (1972) มีแนวคิดที่เน้นการจัดการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่รู้จบเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างไม่รู้จบตลอดช่วงชีวิตเพื่อการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพ (Professional) อย่างต่อเนื่องจะต้องรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มความน่าเชื่อถือในการประกอบวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และที่สำคัญ Houle ให้ความสำคัญกับความเป็นไปได้ของทุกขั้นตอนที่จัดโปรแกรมเพื่อให้ตรงวัตถุประสงค์ความต้องการจำเป็น รูปแบบการดำเนินชีวิตที่จำกัดด้วยปัจจัยต่างมากมายของผู้เรียน อาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัด เช่น เวลา ลักษณะงานที่ทำ เงินทุน อุปกรณ์ สถานที่ สื่อการเรียนที่ค่อนข้างใช้เวลาและการลงทุนที่สูง Houle

(1972) จึงให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมอย่างเป็นรูปแบบเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่และหลังจากได้ปฏิบัติงานในสายอาชีพนั้นๆ แล้วเมื่อเวลาผ่านไปมีภาระหน้าที่รับผิดชอบที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดเตรียมหลักสูตรที่มีความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาบุคคลให้มีก้าวหน้าตามลำดับขั้นต่อไป แต่ในขณะเดียวกันกับตำแหน่งงานที่ต้องรับผิดชอบอยู่ก็กำหนดให้มีหลักสูตรเพื่อการทบทวนความรู้ (Refresher) เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ การจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องจึงเป็นหัวใจสำคัญของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ Houle (1972)

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าก่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐาน รูปแบบการเรียนการสอนเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานแต่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหา ความรู้ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้เรียน จะไม่สามารถแสวงหาความรู้หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ และอาจจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดก็จะไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้การเรียนรู้จากประสบการณ์จึง มีความสำคัญมากที่สุดในบรรดาทักษะการดำรงชีวิตเนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดจากการกระทำล้วนเป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ มาบูรณาการโดยนำมาใช้ร่วมกันกับโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดของ Houle (1972) ซึ่งจะทำให้มีส่วนเสริมสร้างให้ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเพื่อการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า มาบูรณาการเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำไปพัฒนาเป็นโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีความเหมาะสมตรงต่อความต้องการที่แท้จริง และท้ายสุดผู้วิจัยจัดทำเป็นคู่มือโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้พัฒนามาจากปัจจัย เงื่อนไข และสามารถนำไปใช้งานได้จริง

2. แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องมากที่สุดในการนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ คือ โปรแกรมการศึกษานอกระบบของ Houle (1972) เนื่องด้วยโปรแกรมการศึกษานอกระบบ ของ Houle (1972) มีแนวคิดที่เน้นการจัดการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่รู้จบเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างไม่รู้จบตลอดช่วงชีวิตเพื่อการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพ (Professional) อย่างต่อเนื่องจะต้องรักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มความน่าเชื่อถือในการประกอบวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และที่สำคัญ Houle ให้ความสำคัญกับความเป็นไปได้ของทุกขั้นตอนที่จัดโปรแกรมเพื่อให้ตรงวัตถุประสงค์ความต้องการจำเป็น รูปแบบการดำเนินชีวิตที่จำกัดด้วยปัจจัยต่างมากมายของผู้เรียน อาชีพศิลปะการแต่งหน้ามีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัด เช่น เวลา ลักษณะงานที่ทำ เงินทุน อุปกรณ์ สถานที่ สื่อการเรียนที่ค่อนข้างใช้เวลาและการลงทุนที่สูง Houle (1972) จึงให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมอย่างเป็นรูปแบบเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งก่อนที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่และหลังจากได้ปฏิบัติงานในสายอาชีพนั้นๆ แล้วเมื่อเวลาผ่านไปมีภาระหน้าที่รับผิดชอบที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดเตรียมหลักสูตรที่มีความเหมาะสมเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความก้าวหน้าตามลำดับขั้นต่อไป แต่ในขณะเดียวกันกับตำแหน่งงานที่ต้องรับผิดชอบอยู่ก็กำหนดให้มีหลักสูตรเพื่อการทบทวนความรู้ (Refresher) เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ การจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องจึงเป็นหัวใจสำคัญของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) และที่สำคัญโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) มีความยืดหยุ่นสูง คำนึงถึงความเป็นไปได้ตอบสนองต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียนและอาชีพอย่างแท้จริง ผู้วิจัยนำแนวคิดการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เล็งเห็นรูปแบบการจัดการศึกษามีความเหมาะสมกับบริบทในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าในการพัฒนากระบวนการเพื่อก่อให้เกิดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าและเทคนิคของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเพื่อให้เกิดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและเทคนิคการแต่งหน้าสำหรับการประกอบอาชีพโดยเนื้อหา มุ่งเน้นประสบการณ์ในอาชีพการแต่งหน้าเพื่อพัฒนาผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต อันเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนต่อเนื่องไม่รู้จบ โดยโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ Houle (1972) มีการดำเนินการ 7 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้

การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปได้ (A possible educational activity is identified) เป็นการกำหนดกิจกรรมโดยอาศัยแหล่งข้อมูลจากภายในหรือภายนอกของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล เช่นมาจากพื้นฐานชีวิตของแต่ละบุคคลหรือสถานการณ์บางสถานการณ์บางครั้งกิจกรรมอาจเกิดมาจากความไม่พึงพอใจในบางสิ่งบางอย่างหรือความสนใจของแต่ละบุคคล สำหรับสถาบัน การจัดกิจกรรมให้พนักงานอาจมาจากความต้องการของสังคมหรือการที่สถาบันยังประสบความสำเร็จได้ไม่เต็มที่ โดยความต้องการและสภาพของผู้เรียน ข้อมูลของผู้เรียนต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการจัดการการจัดโปรแกรมการเรียนรู้

2. การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

การตัดสินใจดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ (A decision is made to proceed) ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องและมีการเตรียมการสำหรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมทั้งมีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่างๆที่เป็นไปได้ โดยจะพิจารณาว่าจะต้องดำเนินกิจกรรมนั้นหรือไม่ ถ้ากิจกรรมที่ดำเนินการเป็นไปในทิศทางที่เป็นลบโปรแกรมที่ดำเนินอยู่ก็อาจจะหยุดลงได้แต่ถ้าเป็นไปในทิศทางบวกก็จะดำเนินการในขั้นต่อไปโดยหาทางเลือกที่ดีที่สุด

3. การกำหนดวัตถุประสงค์

การกำหนดวัตถุประสงค์ให้เหมาะสม (Objectives are Identified and Refined) วัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความสำเร็จต้องไม่เกิดอุปสรรคหรือเผชิญกับสถานการณ์ที่ขัดแย้ง จะต้องทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงบันดาลใจโดยวัตถุประสงค์นั้นประกอบด้วย

- 1) ความมีเหตุผลเป็นพื้นฐาน
- 2) สามารถปฏิบัติได้จริง ทำให้เกิดความสำเร็จ
- 3) มีหลายองค์ประกอบซึ่งผลลัพธ์ที่ได้มีมากกว่าหนึ่งประการ
- 4) มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน
- 5) สามารถที่จะตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ต้องทำและไม่ทำได้
- 6) เปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นได้ตามกาลเวลาขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอนที่เห็นสมควรที่

จะปรับให้เหมาะสม

การกำหนดวัตถุประสงค์ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ต้องเป็นสิ่งที่วัดได้โดยแบ่งวัตถุประสงค์เป็น 3 ประเภทคือ

- 1) วัตถุประสงค์ที่คาดหวังผลลัพธ์หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- 2) วัตถุประสงค์ที่เป็นหลักเกณฑ์เพื่อขึ้นากระบวนการ

3) วัตถุประสงค์ที่ส่งผลต่อการออกแบบกิจกรรมซึ่งควรที่จะพัฒนาวัตถุประสงค์ทั้งสามประเภทนี้ไปด้วยกัน

4. การออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสม (A suitable format is designed)

ในการออกแบบรูปแบบของกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 10 ประการดังนี้คือ

1) แหล่งเรียนรู้ ต้องเลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ได้แก่ บุคคล สถานการณ์สิ่งแวดล้อม หนังสือ วิดิทัศน์และประสบการณ์จากผู้ เพื่อที่จะทำให้งิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์

2) ผู้สอน ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะให้คำแนะนำหรือเป็นผู้ที่มีความรู้มีประสบการณ์เป็นผู้ที่สามารถตั้งคำถาม บอกความต้องการ สามารถสร้างแรงกระตุ้นในหมู่กลุ่ม

3) วิธีการ ที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่กระทำ เช่น อาจใช้เกมในการจัดกิจกรรม หรือ บางกิจกรรมอาจต้องใช้วิธีการบรรยาย หรือ การใช้วิดิทัศน์

4) ตารางการจัดกิจกรรม ใช้สำหรับกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรม

5) ลำดับเหตุการณ์ในการจัดกิจกรรม เพื่อกิจกรรมที่กระทำจะได้ไม่เกิดการผิดพลาดสามารถทำได้ถูกทุกขั้นตอนโดยไม่สับสนขั้นตอนใดไป

6) การเสริมแรงทางสังคม คือ มีผู้ให้ความช่วยเหลือคอยช่วยเสริมแรง เช่น การให้รางวัล การกล่าวคำชื่นชม การให้กำลังใจ การให้ความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

7) ความเข้าใจในผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงธรรมชาติของบุคคล อายุความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคล

8) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนต้องมีบทบาทและความสัมพันธ์ที่ชัดเจน โดยต้องมีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละบุคคลไว้อย่างชัดเจน

9) เกณฑ์การประเมินผล การออกแบบการทดสอบเพื่อใช้ประเมินผลควรมีการกำหนดก่อนที่จะเริ่มกิจกรรม

10) การออกแบบกิจกรรมที่ชัดเจน ต้องมีเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าของกิจกรรมและงบประมาณทางการเงิน และกิจกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสาระประโยชน์

5. การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

การวางแผนกิจกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน (The Format is Fitted into Larger Patterns of Life) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ใน 4 ด้านคือ

1) การให้คำปรึกษา ต้องมีการเตรียมข้อมูลให้ผู้เรียนมีความต้องการ เช่น ค่าใช้จ่ายระยะเวลาในการเรียนรู้

2) แบบแผนการดำเนินชีวิต สำหรับผู้เรียนกิจกรรมจะต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน

- 3) แหล่งเงินทุนในการจัดกิจกรรม
- 4) การประชาสัมพันธ์โปรแกรมในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่สังคม
6. การนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ (The Plan is Put into Effect) ในการเรียนรู้มีการวางแผนงานในการดำเนินกิจกรรม เมื่อวางแผนงานเสร็จแล้วจะต้องนำไปปฏิบัติให้เป็นจริงจึงจะเกิดผลในขณะปฏิบัติอาจเกิดปัญหาต่างๆ เมื่อพบปัญหาจะต้องนำมาศึกษาแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล (The Results are Measured and Appraised) การวัดและประเมินนั้นต้องมีคุณภาพเมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้นจบลง จะต้องมีการวัดผลและการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่อย่างไร ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจ สามารถที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้หรือไม่ การประเมินจะต้องมีมาตรฐานการประเมินที่ดีเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาระบบโรงเรียนของ Houle (1972)

3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์สามารถจำแนกออกเป็น 3 มิติ ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 20 รายการ มีดังนี้

1) มีแรงบันดาลใจ พลังอำนาจในตนเองอย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้น กล่าวคือ พลังที่เราทุกคนใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะเป็นจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ แรงบันดาลใจนั้นก่อให้เกิดการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อะไรใหม่ได้เสมอ มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน

2) คิดบวก มองโลกในแง่ดี มองโลกสดใส เป็นแรงเสริมที่คอยผลักดันให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้ สุขภาพจิตดีแจ่มใสบริหารจัดการความเครียดได้ดี คนมองโลกในแง่ดี มักมีโอกาสดีกว่าคนอื่น เพราะเมื่อมองทุกอย่างเป็นบวก ก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้

3) มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า จะไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ ถ้าหากว่างานที่ทำอยู่ไม่ได้ทำให้เรามีความสุขและอาจจะทำให้ไม่อยากพัฒนาทักษะการทำงานด้วย การลงมือ ทำบางสิ่งบางอย่าง มองหาความสามารถในตนเองและใช้ให้เกิดประโยชน์กับการทำงานและพยายามมองหาจุดเด่นของงานนั้นๆ เพื่อเพิ่มกำลังใจในการทำงาน

4) มีจินตนาการ ชอบการสร้างภาพในสมอง ซึ่งภาพเหล่านี้ไม่ได้รับรู้ผ่านการมองเห็น การได้ยิน หรือผ่านวิธีการรับรู้อื่นๆ จินตนาการถือได้ว่าเป็นตัวช่วยสำคัญในการนำความรู้ไปใช้งานจริงและแก้ไขปัญหาต่างๆ และยังเป็นรากฐานในการรวมประสบการณ์และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งสมเป็นประสบการณ์และความชำนาญ สู่การสร้างสร้งงานด้วยจินตนาการ เป็นการแสดงออกจากจินตนาการภายในสู่ภายนอก การฝึกการสร้างจินตนาการสามารถทำได้โดยการฟังเรื่องเล่า การนึกคิดเป็นภาพในใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกการแต่งหน้า การแต่งหน้าเพื่อสะท้อนบุคลิกลักษณะของตัวละคร การจัดแพชั่นโชว์ การสร้าง Makeup Look ความสามารถในการมองเห็นผลเป็นภาพในจิตใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

5) มีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งความสำเร็จ การรู้จักพัฒนาตนเองตลอดเวลา่อมทำให้รู้สึกว่าคุณค่าและเกิดความก้าวหน้าขึ้นต่อหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะช่วยทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายได้ การกำหนดเป้าหมายชีวิตจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน

6) จิตบริการ รักการบริการการมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี มีการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลให้การบริการภายใต้การทำงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี ต้องมีจิตใจหรือมีใจรัก มีความเต็มใจในการบริการ การทำงานด้วยใจรักจะแสดงออกมาทางกาย โดยการทำงานด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลัก การทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความพึงพอใจ มีความสุข และได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ คือ การสร้างสุขในการให้บริการ ความมีอัธยาศัยไมตรี

7) การมองต่างมุม ชอบมีมุมมองที่แตกต่างหลากหลายมุมมองทางความคิด มุมมองที่แตกต่างกันจะมองเห็นภาพๆหนึ่งที่มีความแตกต่างกัน หากเราเปลี่ยนมุมมอง จะได้เห็นมุมมองที่แตกต่าง พาตัวเราสู่โลกกว้าง มองให้เห็นถึงชีวิตในระยาวมากขึ้น ทำให้ตนรู้ทิศของการดำเนินชีวิต การพัฒนาตนเอง

8) มีความรับผิดชอบ การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

9) มีความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจและความตรงไปตรงมา มีความน่าไว้วางใจ ความภาคภูมิใจ ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ความซื่อสัตย์ต้องมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน

10) เข้าใจผู้อื่นชอบช่วยเหลือ รักคนอื่น ไม่เห็นแก่ตัว เข้าใจคนอื่นชอบช่วยเหลือ รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา การที่เราจะต้องรู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมหรือการแสดงออก ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคติ และบุคลิกภาพทั้งของตนเองและผู้อื่น เราเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความเข้าใจ ความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ขัดคอไม่ขัดใจกัน ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกัน จนกระทั่ง เกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาตามมาในที่สุด

11) รักอิสระและมีจิตอิสระ มุมมองความคิดหรือมีอิสรภาพจากความคิดของผู้อื่นและมีความหมายคล้ายกับเสรีภาพในการแสดงออกก่อให้เกิดความคิดนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม ๆ ทำให้เกิดการพัฒนามีการสร้างสรรคผลงานที่ตนเองต้องการ

12) มีสติและสมาธิ ทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ ย่อมมีประโยชน์มหาศาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ การคิดย่อมเป็นระบบ ก่อให้เกิดการตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน

13) รักตนเอง เห็นคุณค่าตนเอง ความรู้สึกที่เรารับรู้ว่าคุณค่า นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของทักษะคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง

14) มีคุณธรรมและจริยธรรม ความดีงามที่ถูกปลูกฝังขึ้นในจิตใจ เกิดจิตสำนึกที่ดี รู้สึกรับผิดชอบ ชั่วดี เกรงกลัวต่อการทำความชั่ว โดยประการต่างๆ เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้วจะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี จึงได้ชื่อว่า การประพฤติปฏิบัติ การกระทำดี ตามคุณธรรมที่มีอยู่ในจิตใจ ปรากฏเป็นความดีงาม ทั้งทางกาย ทางวาจาและทางใจ

15) นำตนเองได้ รู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้

16) ชอบความท้าทาย ไม่อยู่นิ่ง กล้าที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรลงมือทำ ตั้งมั่นที่จะทำให้เป็นความจริงได้ ไม่ลังเลที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

17) จิตสำนึกที่ดี คิดดี เป็นสภาพที่เราารู้ตัวว่าใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไรหรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด คนที่มีจิตสำนึกที่ดีสามารถทนรับภาระได้มากมาย และสามารถทำให้มีความชื่นชมยินดี แม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก จิตสำนึกที่ดีจะช่วยให้มาตรฐานการทำงานสูงขึ้น สามารถตัดสินใจดำเนินการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงรักษาเราให้อยู่ในทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เราเป็นคนมีความซื่อสัตย์อีกด้วย

18) มีความอยากรู้อยากเห็น ก่อให้เกิดการเป็นคนช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้ และไม่มีทางล้มเลิกที่จะหาคำตอบเด็ดขาดตราบใดที่เรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่ จึงมีโอกาสนี้ที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าเพราะมันจะนำมาซึ่งความรู้และความเข้าใจที่ทำให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

19) ความเชื่อมั่นในตนเอง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

20) มีมนุษยสัมพันธ์ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุด และส่งผลต่อการเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่น ก็คือ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพราะส่งผลให้ลดความขัดแย้งในการทำงาน เป็นเครื่องมือในการจัดการปัญหา สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน สร้างความเข้มแข็งของทีมงานและทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในเป้าหมายของการทำงาน

2. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้

1) ทักษะการสร้างสรรค์ ความสามารถในการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนาการ นำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ เพื่อนำไปสู่การค้นพบคิดค้นสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่ อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง เปิดกว้างในความคิดเพื่อพัฒนาความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความต้องการ

2) ทักษะการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม ยังมีประสบการณ์มากเท่าไรก็ยิ่งมีความมั่นใจมากเท่านั้น จะรู้ว่าจะสามารถเดินเข้าไปในสถานการณ์ใดและทันต่อการแข่งขันในวงวิชาชีพต่อไป

3) ทักษะการทำงาน ความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย แสดงออกถึงความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม

4) ทักษะการสื่อสาร สื่อสารอย่างชัดเจน ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทักษะคิด และจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทักษะคิดและความตั้งใจ

5) ทักษะทางสังคม ความสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นความสามารถในการรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหา และจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน คนสามารถทำงานและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมและผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก ทำให้งานสำเร็จ เกิดการทำงานในทีมที่แตกต่างหลากหลายอย่างได้ผลดี ที่มีการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม ตอบสนองความเห็นและคุณค่าที่แตกต่างอย่างใจกว้าง เพื่อยกระดับความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมสู่การสร้างแนวความคิด วิธีทำงานใหม่ สู่คุณภาพของผลงาน

3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ มิติความรอบรู้ หมายถึง เนื้อหา ข้อมูล การค้นคว้า ประสบการณ์ สารสนเทศ ที่ได้รับมา จากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ อย่างรอบด้าน ที่มีความจำเป็น มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 3 รายการ มีดังนี้

1) รู้เรื่องสุขภาพ การสร้างความรู้ความเข้าใจ ข้อมูลสารสนเทศ ภาวะสุขภาพอนามัย และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะ สุขอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล เฝ้าระวังด้านสุขภาพ อนามัยส่วนบุคคลและครอบครัวให้เกิดความเข้มแข็ง รู้และเข้าใจในประเด็น สำคัญของการเสริมสร้าง สุขภาวะที่ดีระดับชาติและสากล

- 2) รู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม การสร้างความรู้ถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความต่างต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆ ได้
- 3) รู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน

4. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

ประสบการณ์อันทรงคุณค่าก่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐานรูปแบบการเรียนรู้ การเรียนรู้จากประสบการณ์ ของ Kolb (1984) ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานแต่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหาความรู้ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ผู้เรียน จะไม่สามารถแสวงหาความรู้หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ และอาจจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดก็จะไม่สามารถปรับตัวให้ทัน กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้การเรียนรู้จากประสบการณ์จึง มีความสำคัญมากที่สุดในบรรดาทักษะ การดำรงชีวิตเนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดจากการกระทำล้วนเป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ มาบูรณาการโดยนำมาใช้ร่วมกันกับโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดของ Houle (1972) ซึ่งจะทำให้มีส่วนเสริมสร้างให้ผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่ต้องการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้กระบวนการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พร้อมกับ กิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบการอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน ดังนี้สรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอนดังนี้

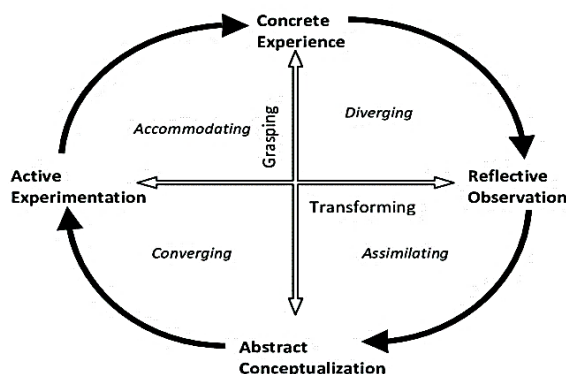
1. การสร้างประสบการณ์ ประสบการณ์ความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า เทคนิคพิเศษขั้นสูงที่เป็นรูปธรรมเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าไป มีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ต่างๆ เน้นการใช้ความรู้สึก และ ยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบในขณะนั้น การมีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ การสร้างความรู้สึกรับประสบการณ์ความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า เทคนิคพิเศษขั้นสูง สังเกตไตร่ตรองเพื่อให้เข้าใจว่า ทำไม จึงต้องเรียนเรื่องที่กำลังเรียนการทำงานกับผู้อื่น เป็นขั้นตอนที่ ให้ความรู้ สาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น การบรรยาย อภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ 2) การอ่านหนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3) การดูวีดิทัศน์ สื่อมัลติมีเดีย 4) การทดลองปฏิบัติการการแต่งหน้า

ออกแบบและสร้างเค้าโครง (Out Line) โดยการทำ Face Chart เพื่อจำลอง Look ของการแต่งหน้า ก่อนนำไปแต่งบนใบหน้าจริง 5) การพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ เป็นต้น ผ่านการทำงานจริงโดยผ่านห้องเรียนและผ่านการสนทนาไลน์ Face Book โดยการสื่อสารแบบสองทาง

2. การสะท้อนการเรียนรู้/ทบทวนการเรียนรู้ ความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของแต่ละเนื้อหา การไตร่ตรองเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งที่จะทำความเข้าใจ ความหมายของประสบการณ์ความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่าง รอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณา ทำความเข้าใจความหมายของ ประสบการณ์ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่างรอบคอบเพื่อการไตร่ตรองพิจารณาคิวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผล เกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับในขั้นตอนแรกว่าประสบการณ์ที่ได้รับมีผลกระทบอย่างไรต่อตนเอง เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับความรู้ เชื้อความรู้สึกและความคิดเห็นของตนอย่างไร โดยผู้เรียนเตรียม ประสบการณ์และนำเสนอที่ อันได้แก่ 1) การเขียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ 2) การบันทึกการเรียนรู้ 3) การ แต่งหน้าตามแนวคิด (Concept) ของการแต่งหน้า ตามใบงาน 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง ผู้เรียน/ผู้สอน/จากแหล่งเรียนรู้บุคคลอื่นๆ (Dialogue / Discussion) เป็นต้น

3. การสรุปองค์ความรู้ การสรุปความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ ขั้นสูงของแต่ละเนื้อหา เป็นหลักการเป็นนามธรรม เป็นขั้นที่ผู้เรียนใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการ สรุปรวบยอดเป็นหลักการต่างๆ ในแต่ละวัน ผู้สอนชี้แนะและเสนอแนะข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็น หลักการต่างๆ เชื่อมโยงการรับรู้ข้อมูลความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้น สูงในขั้นตอนที่ผ่านมาโดยการดูการเห็น หรือการรับรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรอง เพื่อสร้างความ คิดรวบ ยอด ผู้เรียนเสนอแนะข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขในครั้งต่อไป การสรุปองค์ความรู้ อันได้แก่ 1) การเขียน แผนภาพมโนทัศน์ (Mind Mapping) 2) การสรุปการเรียนรู้ออกมาเป็น Model หรือ Framework 3) การนำเสนอผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการนำเสนอในห้องเรียน การ

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ จากการทดลองปฏิบัติจริงเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเอาความเข้าใจ เนื้อหาความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง ที่สรุปได้ใน ขั้นที่ 3 ไป ทดลองปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดประสบการณ์ เพื่อทดสอบว่าถูกต้องหรือการประยุกต์ใช้ ซึ่งเกิดจากการ รับรู้ความคิดรวบยอดแล้วมาสู่การลงมือปฏิบัติหรือทดลองเพื่อทดสอบว่าถูกต้องหรือขั้นตอนนี้เน้นที่ การประยุกต์ใช้ตามความคิดของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์จริงจากการ ปฏิบัติทั้ง 4 ขั้นตอน ผู้เรียนจะเกิดความรู้ใหม่ที่สามารถประยุกต์สร้างสรรค์ใช้ในอนาคตต่อไป 1) สิ่ง ที่จะต้องเรียนรู้ต่อไป 2) แนวทางในการพัฒนาต่อ / ศึกษาต่อ 3) รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ถูกต้องหรือ ผิดพลาดเพื่อการดำเนินการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 ทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องไม่รู้จบ

ภาพที่ 1 แผนภาพแสดงกระบวนการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ประกอบอาชีพเชิงสร้างสรรค์

เมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้นตอน ผู้เรียนจะเกิดความรู้ใหม่ที่สามารถประยุกต์สร้างสรรค์ใช้ในอนาคตต่อไป 1) สิ่งที่จะต้องเรียนรู้ต่อไป 2) แนวทางในการพัฒนาต่อ/ศึกษาต่อ 3) รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ถูกต้องหรือผิดพลาดเพื่อการดำเนินการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 ทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องไม่รู้จบและในขณะเดียวกันนั้นก็ก่อให้เกิดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

5. องค์ประกอบโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

องค์ประกอบหลักของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ผู้วิจัยนำผลการกำหนดเนื้อหาหลักมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ในโปรแกรมนี้ โดยผู้วิจัยกำหนดให้โครงสร้างของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ประกอบ ด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 2) เนื้อหาในการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) ผู้สอน 6) ผู้เรียน 7) ระยะเวลา 8) สภาพแวดล้อม 9) การประเมินผล (Zinser, 1995) โดยเนื้อหาบทเรียนเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในการลงมือปฏิบัติทำกิจกรรมตามผู้สอน โดยผู้วิจัยไม่มีการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาไว้ล่วงหน้าและให้ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองออกมาเป็นเนื้อหาบทเรียน มีดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์โปรแกรม

- เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2.2 เนื้อหาในการเรียนรู้ เนื้อหาของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนดังนี้เนื้อหาการเรียนรู้ โดยจัดโครงสร้างของเนื้อหาเรียนรู้ออกเป็น 9 หมวดและสรุปเนื้อหาการเรียนรู้ในแต่ละหมวด ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2)การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด 3)การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) 4) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 5) การทำแม่พิมพ์ 6) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 7) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) 8) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 9) การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ จัดโครงสร้างของกิจกรรมที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ดังนี้

2.3.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของโปรแกรมใช้กระบวนการเรียนรู้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียนของวิชาชีพลีปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์พร้อมกับกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ตามคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน ซึ่งสรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นตอนการเรียนรู้โดยผู้สอนเกริ่นนำและนำประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนในเรื่องวิชาชีพลีปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ต้องการเสริมสร้างอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับรู้ ในสิ่งที่เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ประสบการณ์ใหม่ต้องปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนฐานของความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นขั้นตอนแรกของการกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ ขั้นตอนนี้ต้องเกิดจากความสนใจของผู้เรียนเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับต้องอยู่บนความต้องการของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ อยากรับรู้ประสบการณ์ใหม่ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอันเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพลีปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการ

แต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการของผู้เรียน โดยวิธีการสอนต่างๆ เช่น การสนทนา บรรยาย คู่มือทัศน การสาธิต เล่าประสบการณ์ของผู้ประสบความสำเร็จหรือประสบการณ์ผู้สอนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าของผู้สอนในวิชาชีพ การเข้าร่วมประสบการณ์จริง เป็นต้น

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ครุ่นคิดไตร่ตรองประสบการณ์ใหม่พร้อมสะท้อนการเรียนรู้ที่ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมในสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นการประมวลผลความคิดการเรียนรู้แล้วสะท้อนออกมาขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและความรู้ที่ได้รับ เป็นจุดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันสะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน เช่น ให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ในหลักการออกแบบมีอะไรบ้างแรงบันดาลใจมีความสำคัญอะไรบ้างที่มีต่อการออกแบบ

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม

ขั้นตอนที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสร้างประสบการณ์ใหม่มาปฏิบัติจริง ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับมาฝึกฝนฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญ การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่เป็นขั้นตอนที่นำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นอย่างราบรื่นเป็นการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างยั่งยืน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ใน 4 ขั้นตอนของการเรียนรู้นั้น ต้องมีการเสริมแรงและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจจนผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจนั้นได้ด้วยตนเองและนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนนั้น การเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเพื่อแปรเปลี่ยนไปสู่การสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องไม่รู้จบให้เกิดขึ้นเพื่อการเรียนรู้นั้นไปถึงเป้าหมายได้ดีขึ้น แรงบันดาลใจยังเป็นคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ด้วยอีกต่างหาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดพลังแห่งการสร้างสรรค์”

2.3.2 การจัดโครงสร้างของกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายให้เป็นหมวดหมู่และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) และให้การเรียนรู้ได้อยู่ภายใต้บรรยากาศของวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นที่เกิดขึ้นจริงและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) ประกอบด้วย

1) พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้เกิดพลังอำนาจในตนเองในการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจร่วมกันโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและบอกคุณค่าของแรงบันดาลใจที่ได้รับนั้นได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action)

- (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง
- (2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด

2) พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังสมประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสืบค้นและนำเสนอความรู้ นั้นและวิธีการแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) ได้แก่ การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)

3) พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำแรงบันดาลใจก่อเกิดเป็นจินตนา นำมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คิดค้น สร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมอง

ที่แปลกใหม่อาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ที่แหวกแนวโดยสิ้นเชิง นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการออกแบบและนำเสนอผลงาน แรงบันดาลใจ สู่การถ่ายทอดผลงาน

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action)

- (1) การปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด
- (2) การทำแม่พิมพ์
- (3) การทำขึ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)
- (4) การติดขึ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics)

4) พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในความเป็นตัวตนของตนเอง มีมุมมองที่แตกต่างกันเพื่อให้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันออกไปและร่วมทำกิจกรรมกับผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้แสดงมุมมองที่แตกต่างกันและมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดมุมมองที่แตกต่างหลากหลายร่วมกันในการพัฒนาตนเองและมีรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกระตุ้นการคิดแบบหลากหลายมุมมองและสะท้อนมุมมองนั้นออกมาโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสะท้อนมุมมองที่หลากหลายและการนำเสนอมนุ่มมองนั้นร่วมกัน

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

- (1) เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียม
- (2) การถอดขึ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด

5) พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ สื่อสารอย่างชัดเจน ความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการสื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทศนคติและจุดมุ่งหมาย ใช้การสื่อสารหลายๆ วิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ ใช้สื่อและเทคโนโลยีและสามารถประเมินผลกระทบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง สื่อสารเข้าใจง่าย ในหลายแบบ ทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปถ่ายทอดสื่อสาร

ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทักษะและความตั้งใจ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการนำเสนอผลการเรียนรู้การอภิปรายร่วมกันผ่านการพูด การฟัง การอ่านและเขียนโดยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของกิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) ได้แก่ การนำเสนอความรู้และผลงาน การสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง

2.4 แหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการสอน

1) แหล่งความรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีความทันสมัย เช่น วิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านความรู้และทักษะในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ และทักษะของคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ หนังสือหรือนิตยสารการแต่งหน้า ได้แก่ Makeup Artist Magazine ซึ่งเป็นนิตยสารในวิชาชีพระดับโลกที่ให้การยอมรับอย่างกว้างขวาง เป็นต้น

2) สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนรู้ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ คลิปวิดีโอ รูปภาพ วิดีโอที่สัมพันธ์กับเนื้อหา คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรเจกเตอร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.5 ผู้สอน ผู้สอนในการจัดโปรแกรม มีผู้สอน 1 ท่าน โดยผู้วิจัย ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และมีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษโดยได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างดี

3) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ควรครอบงำหรือคอยบงการความคิด ผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4) ผู้สอนให้เวลาที่เพียงพอแก่ผู้เรียนในการทำงาน ใช้สมาธิ พุดคุย จินตนาการ ลองผิดลองถูกและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์ หรือทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความสนใจคล้ายกัน

5) ค้นหาสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเรียนรู้ การเรียนรู้ที่กระตุ้นพลังทางความคิดมากที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

2.6 กลุ่มผู้เรียน ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าที่สมัครใจเข้าร่วมมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดและ มีประสบการณ์ในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการคัดเลือกจำนวน 10 คน

2.7 ระยะเวลา การจัดโปรแกรมใช้เวลาทั้งสิ้น 110 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้ว ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ คือ โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้า และ สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม แบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียนเป็นเวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง โดยทำงานนัดหมายให้ตรงต่อความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเป็นรายครั้ง

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนสัญญาการเรียนรู้เป็นของตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทั้ง จำนวน 10 วันมาฝึกฝนเรียนรู้ตามใบงานและหรือศึกษาความรู้เพิ่มเติมปฏิบัติดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้นั้น โดยการมอบหมายงานตามใบงานและการแชร์ประสบการณ์ความรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ระยะที่ 3 การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องของการนำไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง เพื่อศึกษา ปัจจัย และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำไปทดลองใช้ ผู้เรียนนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ ผลงานการสร้างสรรค์ที่ได้รับจากโปรแกรมด้วยตนเองในแต่ละบุคคล ทำงานวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประเมินการจัดโปรแกรมที่ผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อให้ผู้จัดโครงการได้รับข้อมูลมาปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมต่อไป โดยการนัดหมายตามความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอนร่วมกัน เพื่อนำเสนอผลงานและทำการศึกษา ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำไปทดลองใช้ร่วมกัน

2.8 สภาพแวดล้อม

1) สถานที่ ต้องเป็นพื้นที่ในการจัดกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวอย่างสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

2) มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท ระบายสบบ ไม่รบกวนสมาธิในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) บรรยากาศดี มีความเป็นกันเอง ระยะเวลาในการทำกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

4) โต๊ะ เก้าอี้ เก้าอี้สำหรับการแต่งหน้า กระจกสำหรับแต่งหน้า ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

5) มีอุปกรณ์การทำกิจกรรม เช่น สื่อโสตทัศน กระจดาช ปากกา กระดาน คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์

6) สถานที่และบรรยากาศต้องเหมือนสตูดิโอหรือสถานที่ทำงานจริง

2.9 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1) การประเมินผลก่อนและหลังการทดลองและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมของผู้เรียน

- แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2) การประเมินผลการเรียนรู้

- แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (การสะท้อนการเรียนรู้)

3) การประเมินกิจกรรม

- แบบประเมินผลการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

- แบบประเมินผลกระบวนการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

7. แผนการเรียนรู้

7.1 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

รายละเอียดแผนการเรียนการสอน	จำนวนชั่วโมงการเรียนรู้
1. การแจ้งรายละเอียดและกำหนดการ และทำการประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ก่อนการเข้าสู่กิจกรรม	3
2. หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 1 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 2.1 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2.2 การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปิศาจและสัตว์ประหลาด	6
3. หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 2 การเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 3.1 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)	6
4. หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 3 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 4.1 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 4.2 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำแม่พิมพ์ 4.3 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics)	6
5. หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 4 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการมองต่างมุมสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 5.1 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) 5.2 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 5.3 กิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด	6
6. หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 5 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 6.1 การนำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง	6
รวม	33

7.2 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 2 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 1 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้นได้
2. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนที่คอยผลักดันการพัฒนาตนเองเพื่อการสร้างสร้อยอย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนได้

กิจกรรม พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ ตามแนวคิดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) โดยเป็นกิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการได้สัมผัสกับประสบการณ์จริงผ่านสื่อต่างๆจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จริง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์โดย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. การสร้างประสบการณ์ โดย

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้แนะประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ตั้งคำถามนำทางให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ในเรื่องของแรงบันดาลใจที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิด การพัฒนาตนในการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายการออกแบบและความรู้ที่สำคัญวิทยาการด้านศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง คู่มือทัศนงาน IMAST ซึ่งจัดประจำปีเรื่องความก้าวหน้าของศิลปะการแต่งหน้าของโลก การฉายภาพประวัติบุคคลสำคัญและวิทยาการด้านศิลปะเทคนิคการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ โดยนำเสนอเรื่องราว การ

สนทนาพูดคุย แหล่งที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการคิดอย่างมีเป้าหมายและผลักดันตนเองพร้อมขับเคลื่อนการเรียนรู้ออกแบบงานผลงานสร้างสรรค์และการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สืบค้นข้อมูลความรู้และประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ มอบหมายงานเนื้อหา และแหล่งเรียนรู้ เสาะหาแรงบันดาลใจของงานนั้นพร้อมเสาะหาแรงบันดาลใจของตนเองที่ก่อให้เกิดผลงานความรู้และสรุปความรู้และแรงบันดาลใจนำไปสู่ความสำเร็จ

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน ผู้เรียนอภิปรายและรับรู้ประสบการณ์ร่วมกัน และให้ผู้เรียนอภิปรายผลงาน สรุปความรู้และแรงบันดาลใจนำไปสู่ความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 2. การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันประสบการณ์ความรู้แรงบันดาลใจจากงานที่มอบหมายและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาความรู้และแรงบันดาลใจที่คอยผลักดันสู่ความสำเร็จรวมการการเสาะแสวงหาแรงบันดาลใจมาครุ่นคิดใคร่ครวญ ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ และทำการสนทนา หรือ อภิปรายผล (Discussion)

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นอธิบายประสบการณ์แรงบันดาลใจ พลังอำนาจที่คอยขับเคลื่อนให้เกิดผลงานอย่างมีเป้าหมายในการทำงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษและแรงบันดาลใจสู่การออกแบบผลงานเพิ่มเติมในหัวข้อที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3. การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง โดยสร้างความคิดรวบยอด จากประสบการณ์ที่ได้รับความรู้การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษและการออกแบบโดยแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดผลงานอย่างมีเป้าหมาย การ

ได้มาซึ่งพลังอำนาจนั้น จากนั้นให้ผู้เรียนจดบันทึกความรู้ ลงในสมุดแบบฝึกหัดหรือสมุดบันทึกด้วย
สำนวนภาษาของตนเองตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตอนที่ 4.การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้
ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์
ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำ
ประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและ
พร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า
และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้เรียนและผู้สอน
ร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงและการ
นำความคิด แรงบันดาลใจและจินตนาการมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นความรู้จากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอน
ที่ 1 อีกครั้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนเองในการขับเคลื่อนความคิด การเรียนรู้ การทำงาน
2. ผู้เรียนมีแรงพลังอำนาจในตนเองเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย

ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้
กลุ่มโดยมีผู้วิจัยและผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการ
บันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกตามหัวข้อ

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้
2. ความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม
3. ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้
4. การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 2 การเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถหาวิธีการเรียนรู้ ในวิธีการที่หลากหลายได้
2. ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลได้จากแหล่ง ต่าง ๆ ได้

รูปแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้

กิจกรรม พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เพื่อการเสริมสร้างทักษะการแสวงหาความรู้ ตามแนวคิดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) โดยเป็นกิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ และทักษะการแสวงหาความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการการได้สัมผัสประสบการณ์จริงผ่าน สื่อต่างๆจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จริง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการ พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1. การสร้างประสบการณ์ โดย

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนตั้งคำถามเกริ่นนำชี้้นำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการ แต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า เชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน ตั้งคำถามเกริ่นนำชี้ นำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จำเป็นต่อการ เรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างน่าสนใจน่าติดตามตลอดเวลาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ตั้งคำถามนำทางให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในเรื่องการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้าและการเสาะ แสวงหาความรู้ถึงวิธีการแต่งแหล่งของความรู้ นั้น ว่ามีวิธีการอย่างไรบ้างแหล่งความรู้ นั้นจากแหล่งใด

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและ เป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียน มองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงการหล่อ แม่พิมพ์จากใบหน้าและการเสาะแสวงหาความรู้ถึงวิธีการแต่งแหล่งของความรู้ นั้น ว่ามีวิธีการอย่างไร บ้างแหล่งความรู้ นั้นจากแหล่งใดดูวีดิทัศน์ การบรรยายประสบการณ์การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) สาธิตงานจริงที่ใช้ในอุตสาหกรรมบันเทิงและทดลองการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting)

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า

และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สืบค้นข้อมูลความรู้และประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ มอบหมายงานเนื้อหา และแหล่งเรียนรู้ สืบค้นข้อมูลความรู้การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ วิธีการต่างๆ และแหล่งเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการสืบค้นและสรุปความรู้การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) นั้น

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน ผู้เรียนอภิปรายและรับรู้ประสบการณ์ร่วมกัน และให้ผู้เรียนอภิปรายผลงาน การรับรู้จากข้อมูลร่วมกัน ค้นหาความรู้ในเรื่องการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) รวมถึงวิธีการต่างๆ ในการสืบค้นแหล่งเรียนรู้ที่ได้มาถึงความรู้นั้นและสรุปความรู้

ขั้นตอนที่ 2. การสะท้อนการเรียนรู้

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตประสบการณ์ความรู้จากงานและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และสะท้อนการเรียนรู้ นำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาครุ่นคิดใคร่ครวญ เรื่องของการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) รวมถึงวิธีการต่างๆ ในการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ที่ได้มาถึงความรู้นั้น ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ และทำการสนทนา หรือ อภิปรายผล (Discussion)

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายประสบการณ์การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) และการสืบค้นข้อมูลความรู้การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) โดยวิธีการต่างๆ เพิ่มเติมในหัวข้อที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3. การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง โดยสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) และการสืบค้นข้อมูลความรู้การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) โดยวิธีการนั้นๆ จากนั้นให้ผู้เรียนจดบันทึกความรู้ ลงในสมุดแบบฝึกหัดหรือสมุดบันทึกด้วยสำนวนภาษาของตนเองตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตอนที่ 4. การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริง การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) รวมถึงวิธีการต่างๆ ในการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ที่ได้มาถึงความรู้ด้านการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) นั้น จากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนเองในการขับเคลื่อนความคิด การเรียนรู้ การทำงาน
2. ผู้เรียนมีแรงพลังอำนาจในตนเองเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างมีเป้าหมาย

ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้กลุ่มโดยมีผู้วิจัยและผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการบันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกตามหัวข้อ

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้
2. ความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม
3. ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้
4. การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 3 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจเพื่อก่อให้เกิดจินตนาการอันนำมาสร้างสรรค์ขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยการอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คัดค้น สร้างสรรค์เป็นผลงานที่รูปธรรมจับต้องสัมผัสได้

2. ผู้เรียนสามารถในการสร้างมุมมองที่แปลกใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานอาจเป็นการปรับปรุงพัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ได้

3. ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาความคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานตอบสนองความต้องการได้

รูปแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้

กิจกรรม พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) ตามแนวคิดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) โดยเป็นกิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการสร้างสรรค์ผลงาน อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมได้สัมผัสประสบการณ์จริงผ่านสื่อต่างๆจากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จริง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมโดยแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกปฏิบัติการการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียม จากการสร้างสรรค์ผลงานที่แตกต่างกันออกไป มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1. การสร้างประสบการณ์ โดย

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ตั้งคำถามนำทางให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมพร้อมเสริมแรงกระตุ้นการนำแรงบันดาลใจเดิมอย่างต่อเนื่องมาใช้อย่างต่อเนื่องให้ผู้เรียนมีจินตนาการและการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์มุมมองใหม่ๆ

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียม โดยการดูวีดิทัศน์ การสาธิตการสนทนาพูดคุย การทดลองปฏิบัติจริงตั้งแต่การปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน การติดชิ้นเนื้อเทียมพร้อมเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดจินตนาการในการคิดเชิงสร้างสรรค์และสร้างสรรค์ผลงานตามความต้องการได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ สืบค้นข้อมูลความรู้ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมและขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความแปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้แล้วสรุปความรู้นั้นอย่างสร้างสรรค์

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำ

ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา ในการสร้างสรรค์ผลงานการสร้างสรรคผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกาย และสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมถึงขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความแปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้

ขั้นตอนที่ 2. การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน ให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตประสบการณ์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้ในการสร้างสรรค์ผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมรวมถึงขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความแปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้และสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาครุ่นคิดใคร่ครวญ ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ และทำการสนทนา หรือ อภิปรายผล (Discussion) ความรู้และการสร้างสรรค์ผลงาน

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายประสบการณ์เพิ่มเติมในหัวข้อการสร้างสรรคผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมรวมถึงขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความแปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้ที่เรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3. การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ การสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่
ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงใน

สมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง ให้ผู้เรียนจดบันทึกความรู้ การสร้างสรรค์ผลงานการปั้น ปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการ ติดชิ้นเนื้อเทียมตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมรวมถึงขั้นตอนการ สร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย และเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความแปลกใหม่ ตอบสนองต่อความต้องการได้ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตอนที่ 4. การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพลีปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพลีปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำ ประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและ พร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง การนำสิ่งที่เรียนรู้ในการสร้างสรรค์ ผลงานการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การทำแม่พิมพ์ ตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจาก ซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียมตลอดจนการผลิตชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคนและการติดชิ้นเนื้อเทียม รวมถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิด สร้างสรรค์ที่หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรม มีความแปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้ไปปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้อง ปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพลีปะการแต่งหน้า และคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพลีปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพลีปะการแต่งหน้าผู้เรียนและผู้สอน ร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงและการ สร้างสรรค์ผลงานลีปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษการปั้นปิศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด การ ทำแม่พิมพ์เชิงสร้างสรรค์ ด้วยการนำแรงบันดาลใจสร้างจินตนาการสู่ความคิดสร้างสรรค์ที่ หลากหลายและเลือกหนึ่งทางเลือกที่ดีที่สุดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมมีความ แปลกใหม่ตอบสนองต่อความต้องการได้ จากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ผู้เรียนได้นำแรงบันดาลใจสร้างผลงานเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสมสนองต่อความต้องการได้มี ความแปลกใหม่

การประเมินผล

ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้ กลุ่มโดยมีผู้วิจัยและมีผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการบันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกตามหัวข้อ

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้
2. ความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม
3. ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้
4. การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 4 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการมองต่างมุมสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้

- ผู้เรียนสามารถสะท้อนความคิดในมุมมองที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายได้

รูปแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้

กิจกรรม พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) ตามแนวคิดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) โดยเป็นกิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการเสริมแรงและการสร้างแรงบันดาลใจ การมองต่างมุมอย่างหลากหลาย การคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน การสืบค้นแสวงหาข้อมูลความรู้ การนำเสนอการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการการได้สัมผัสประสบการณ์จริงผ่านสื่อต่างๆ จากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จริง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมโดยแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้จากการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกปฏิบัติ เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมการทำความสะอาด จากมุมมองความคิดที่แตกต่างกันออกไป มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1. การสร้างประสบการณ์ โดย

1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ตั้งคำถามนำทางให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด เริ่มต้นกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนความคิดในมุมมองที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายของเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดมุมมองนั้นที่มีหลากหลาย

1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรงและเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรมผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการของผู้เรียน เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงเรียนรู้ เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาดโดยการดูวิดีโอที่ทัศน์ การสาธิตและการสนทนาพูดคุย สื่อความรู้ การทดลองฝึกปฏิบัติ เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด ผู้สอนสะท้อนและกระตุ้นการสะท้อนมุมมองที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนเกิดมุมมอง

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น สืบค้นข้อมูลความรู้เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด จากประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้สรุปความรู้และการเสนอแนะมุมมองของความรู้ที่แตกต่างหลากหลายมุมมอง

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา ผู้เรียนอภิปรายและรับรู้ประสบการณ์ร่วมกันในเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมการทำความสะอาด และให้ผู้เรียนอภิปรายในมุมมองที่แตกต่างไปและหลากหลายจากเดิมจนเกิดการอึดตัวของมุมมองที่สะท้อนนั้นและร่วมกันอภิปรายการรับรู้ประสบการณ์ผ่านการสื่อสารแบบสองทางและการมีส่วนร่วม ให้ผู้เรียนผู้สอนร่วมกันสะท้อนให้เกิดมุมมองที่หลากหลายที่แตกต่าง

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปราย

<p>ผล (Discussion) ร่วมกัน ด้วยการมุมมองความคิดของตนเองและเลือกมุมมองที่มีความเหมาะสม</p> <p>2. 2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายประสบการณ์เพิ่มเติมในเรื่องเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมการทำความสะอาด เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนเกิดมุมมองที่แตกต่างและหลากหลาย</p> <p><u>ขั้นตอนที่ 3.</u> การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดยการสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง</p> <p><u>ขั้นตอนที่ 4.</u> การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย</p> <p>4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง</p> <p>4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงและมามาสังเคราะห์เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและการถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาดให้เป็นรูปธรรมจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง</p>	<p>ผลที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>- ผู้เรียนมีมุมมองที่มีความแตกต่างอย่างหลากหลายมากขึ้น</p> <p>การประเมินผล</p> <p>ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้กลุ่มโดยมีผู้วิจัยและผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการบันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกตามหัวข้อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่ได้เรียนรู้ 2. ความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม 3. ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ 4. การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้
---	--

หน่วยการเรียนรู้หลักที่ 5 การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และการนำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนและแยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล
2. ผู้เรียนสามารถใช้การสื่อสารหลายวิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ เข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทักษะคิดและจุดมุ่งหมาย
3. ผู้เรียนสามารถประเมินผลกระทบการสื่อสารได้
4. ผู้เรียนสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิด และมุมมอง
5. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเข้าใจง่ายในหลายแบบทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทักษะคิดและความตั้งใจ

รูปแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้

กิจกรรม พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) ตามแนวคิดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (In Action) โดยเป็นกิจกรรมการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการเสริมแรงและการสร้างแรงบันดาลใจ การมองต่างมุมอย่างหลากหลาย การคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน การสืบค้นแสวงหาข้อมูลความรู้ การนำเสนอการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมการได้สัมผัสประสบการณ์จริงผ่านสื่อต่างๆ จากผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จริง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมโดยแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกปฏิบัติการการทำแม่พิมพ์จากมุมมองความคิดที่แตกต่างกันออกไป ของ Kolb (1984) มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างประสบการณ์ โดย

- 1.1 เปิดประสบการณ์ใหม่ ตั้งคำถามนำทางให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ในการนำเสนอผลงานเชิงสร้างสรรค์ ที่ดีและเหมาะสมเป็นอย่างไร
- 1.2 สร้างประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ผ่านประสบการณ์ตรง และเป็นประสบการณ์จริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าพร้อมด้วยคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการเสริมสร้างอย่างเป็นรูปธรรม ผู้เรียนมองเห็นภาพอนาคต สามารถปฏิบัติได้จริงและมีความทันสมัย บนความต้องการของผู้เรียนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของการนำเสนอผลงาน วิธีการนำเสนอการสื่อสารผลงาน การสื่อสารอย่าง

มีประสิทธิภาพในการนำเสนอการสนทนาพูดคุย

1.3 ท่องโลกประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยผู้สอนคอยนำทางชี้แนะแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มเติมมีความชัดเจนมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การสืบค้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ เป็นต้น สืบค้นข้อมูลความรู้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในหัวข้อ ดังนี้ 1) การสื่อสารอย่างชัดเจนและแยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล 2) การสื่อสารหลายวิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ผลกระทบการสื่อสาร 4) สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง 5) การสื่อสารเข้าใจง่ายในหลายแบบทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง 6) ถ่ายทอดสื่อสารความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทศนคติและความตั้งใจ

1.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน โดยนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ดังกล่าวร่วมกันในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอและค้นพบมา ผู้เรียนอภิปรายและรับรู้ประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องการสื่อสารเพื่อการถ่ายทอดความรู้และผลงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงด้วยมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม และอภิปรายการรับรู้ประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสาร แบบสองทางและการมีส่วนร่วม ให้ผู้เรียนผู้สอนร่วมกันสะท้อนให้เกิดมุมมองที่หลากหลายที่แตกต่าง

ขั้นตอนที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

2.1 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาครุ่นคิดใคร่ครวญและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน สะท้อนมุมมองของตนเองต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผ่านการสนทนา หรือ การอภิปรายผล (Discussion) ร่วมกัน ให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตประสบการณ์การสื่อสารเพื่อการเสนอผลงานศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดให้และสะท้อนการเรียนรู้ นำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาครุ่นคิดใคร่ครวญ ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่เรียนรู้การสื่อสารเพื่อการถ่ายทอดผลงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง และทำการสนทนา หรือ อภิปรายผล (Discussion) เน้นการสื่อสารแบบสองทางและการมีส่วนร่วมผู้เรียนผู้สอนร่วมกัน

2.2 ผู้สอนอธิบายประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อหรือกิจกรรมที่

เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้สอนอธิบายประสบการณ์การสื่อสารเพื่อนำเสนอผลงานศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมในหัวข้อที่เรียนรู้เพื่อเติมเต็มให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3. การสรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดยการสร้างความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการร่วมสะท้อนการเรียนรู้ร่วมกันมาจดบันทึกความรู้ใหม่ลงในสมุดบันทึกตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง

ขั้นตอนที่ 4. การประยุกต์ใช้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ โดย

4.1 ผู้เรียนนำประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันที่ได้รับจากการสรุปองค์ความรู้ไปปฏิบัติประสบการณ์จริงเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง และผู้เรียนนำประสบการณ์ความรู้ใหม่ที่ได้รับมาฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญอย่างแท้จริงและพร้อมกับการประเมินตนเองว่าสิ่งไหนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง การนำสิ่งที่เรียนรู้มาเสนอผลงานศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของตนเพื่อเรียนรู้ว่าสิ่งไหนใช้ได้ สิ่งไหนต้องปรับปรุง

4.2 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์ใหม่ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันจากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการประยุกต์ประสบการณ์นำเสนอผลงานศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงและการนำเสนอผลงานเป็นรูปธรรมจากนั้นจะกลับเข้าสู่ขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนถ่ายทอดผลงานได้อย่างมืออาชีพ

การประเมินผล

ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้กลุ่มโดยมีผู้วิจัยและผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสะท้อนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการบันทึกการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกตามหัวข้อ

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้
2. ความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม
3. ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้
4. การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

7.3 แนวทางการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 3 แสดงแนวทางการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มผู้เรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
1.กิจกรรม พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) เยี่ยมชมการดำเนินงานของ Makeup Studio สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจโดยเข้าสู่สัมผัสและทดลองจากประสบการณ์ใน FX Makeup Studio ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมบันเทิง	-ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ในการดำเนินงานของ Makeup Studio สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม และนำเสนอผลงานแรงบันดาลใจ ของ Dick Smith บุคคลสำคัญของโลกในสาขา FX Makeup Artistry ผลงานที่ประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์และนำเสนอเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและการออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปิศาจและสัตว์ประหลาด ทีมงานและ Makeup Artist Director ทำหน้าที่เป็นวิทยากรพาชมและบรรยาย และตอบข้อซักถาม - ผู้สอน ทีมงานและ Makeup Artist Director สอดแทรกประสบการณ์ชีวิตของตนในการนำพลังอำนาจในตนเป็นแรงบันดาลใจสู่การเรียนรู้เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างไรจนกระทั่งประสบความสำเร็จในปัจจุบันตลอดระยะเวลาการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ แรงผลักดันในตนเองในการสร้างสรรค์ผลงาน การค้นหาแรงบันดาลใจใหม่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ย่อท้อต่อ ปัญหาและอุปสรรค เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เห็นคุณค่าการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้เกิดพลังอำนาจในตนเองในการผลักดันการพัฒนาตนเอง การสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยการ	1. แนวคิด การศึกษานอกระบบโรงเรียน 2. แนวคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) 3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
	<p>เสริมแรงการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจร่วมกันโดยมีผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำงานในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงและบอกคุณค่าของแรงบันดาลใจที่ได้รับนั้นได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์จริงและการค้นหาแรงบันดาลใจต่อการเรียนรู้และการทำงาน - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ - ผู้สอนนำผู้เรียนค้นหาแรงบันดาลใจของตน - ผู้เรียนทดลองปฏิบัติจริงในการออกแบบ - ผู้เรียนนำเสนอแรงบันดาลใจของตนเองและการเกิดหรือการได้มาซึ่งแรงบันดาลใจนั้น - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect) - ผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนค้นหาแรงบันดาลใจอันเป็นพลังที่คอยผลักดันตนที่ใช้ในการพัฒนาความรู้และงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของตนเองเพื่อการออกแบบงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงตามที่ตนสนใจเพื่อพัฒนางานออกแบบ การได้มาและวิธีการของแรงบันดาลใจนั้นและจะพัฒนาแรงบันดาลใจนั้นได้อย่างไรให้เป็นรูปธรรม 	
<p>2. กิจกรรม พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการแสวงหา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้วิจัยนำผู้เรียนเข้าเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ในการทำงานของ FX Makeup Studio โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้าเพื่อศึกษาดูงานการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) ของมนุษย์ ผู้สอนและทีมงาน Makeup Artist ทำหน้าที่บรรยาย สาธิตและตอบข้อซักถาม - ผู้เรียนทดลองปฏิบัติจริงในการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า 	<p>1. แนวคิด การศึกษานอกระบบโรงเรียน</p> <p>2. แนวคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์ ของ Kolb (1984)</p>

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
<p>ความรู้ โดยเข้าสัมผัสและทดลองจากประสบการณ์จริงใน FX Makeup Studio ผู้ ซึ่ง มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมบันเทิง</p>	<p>(Life Casting) ของมนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้เรียนร่วมกันสืบค้น ค้นหาหาความรู้จากแหล่งต่างๆ และร่วมการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอและอภิปรายความรู้ นั้น ถึงความรู้และวิธีการอันซึ่งการได้มาจากแหล่งเรียนรู้นั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาวิธีการเรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่างๆ การสังเกตประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะมันจะเตรียมผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าให้มีความพร้อม นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมโดยผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการสืบค้น และนำเสนอความรู้ นั้นและวิธีการแหล่งที่มาของสารสนเทศนั้น - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect) - ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนสืบค้น หาความรู้ เรื่องการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) ของมนุษย์ โดยหาวิธีการและเทคนิคจากแหล่งการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของตนเองแล้วนำเสนอใน โลก กลุ่มเพื่อแบ่งปันความรู้ต่อกัน 	<p>3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>3 กิจกรรม พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์ โดยเข้าสัมผัสและทดลอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ในการดำเนินงานของ Makeup Studio โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้าพร้อมด้วยทีม Production เพื่อศึกษาดูงานขั้นตอนและเทคนิควิธีการทำแม่พิมพ์ การทำขึ้นเนื้อเทียม จาก ซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) การติดขึ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) ผู้สอนและทีมงาน Makeup Artist ทำหน้าที่บรรยายสาธิตและตอบข้อซักถาม -ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน 	<p>1. แนวคิดการศึกษานอกระบบโรงเรียน</p> <p>2. แนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984)</p> <p>3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอด</p>

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
<p>จากประสบการณ์จริงใน FX Makeup Studio ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมบันเทิง</p>	<p>อย่างเป็นรูปธรรมผ่านภาพสเก็ตแบบและนำเสนอความคิดนั้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีผู้สอนและและทีมงาน FX Makeup Artist คอยอำนวยความสะดวกและแนะนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนทดลองปฏิบัติจริง - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect) - ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนออกแบบผลงานโดยใช้แรงบันดาลใจ จินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม ให้ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงแนวความคิด การถอดแนวความคิดนั้นสู่การสร้างสรรค์ผลงานนั้นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม และนำเสนอใน ไลน์ กลุ่ม โดยเสนอแรงบันดาลใจในการออกแบบ การถ่ายทอด ขั้นตอนวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบ เสนอผ่าน ไลน์ กลุ่ม เพื่อแบ่งปันผลการเรียนรู้นั้น 	<p>ชีวิตสำหรับ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>4 กิจกรรม พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอารมณ์ต่างมุมโดยเข้าสู่สัมผัสและทดลองจากประสบการณ์จริงใน FX Makeup Studio ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมบันเทิง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ในการดำเนินงานของ Makeup Studio โรงเรียนศึกษาศิลปะและเทคนิคการแต่งหน้าเพื่อศึกษาดูงานขั้นตอนและเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียม วิธีการถอดขึ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาดผู้สอนและทีมงาน FX Makeup Artist ทำหน้าที่บรรยาย สาธิตและตอบข้อซักถาม - ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิดในความหลากหลายมุมมองถึงเทคนิควิธีการอื่นๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีผู้สอนและทีมงาน FX Makeup Artist คอยอำนวยความสะดวกและแนะนำ - ผู้เรียนทดลองปฏิบัติจริง - ให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มร่วมกันนำเสนอมุมมองของความรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวคิดการศึกษานอกระบบโรงเรียน 2. แนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) 3. คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับ ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
	<p>ที่ได้รับที่แตกต่างกันและความหลากหลายโดยมีผู้สอนและและทีมงาน FX Makeup Artist คอยอำนวยความสะดวกและแนะนำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect) - ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนสืบค้นความรู้เพิ่มเติมในการเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียมและนำเสนอมุมมองของตนที่หลากหลายแตกต่างไปจากเดิมเพื่อนำเสนอหามุมมองวิธีที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป แล้วนำเสนอใน ไลน์ กลุ่มเพื่อแบ่งปันความรู้ต่อกัน - ผู้สอนมอบหมายงาน ให้ผู้เรียนค้นคว้าความรู้ในเรื่องพลังอำนาจแห่งการสื่อสารเป็นอย่างไร มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้พัฒนาตนเองการทำงานอาชีพอย่างไร แล้วนำมาเสนออภิปรายร่วมกัน ในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 5 - ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนผลิตชิ้นงานการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง ตามแรงบันดาลใจ สู่จินตภาพ เกิดเป็นแนวความคิดแล้วถอดแนวความคิดนั้นเป็นวิธีการเพื่อถ่ายทอดสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานนั้นอย่างเป็นรูปธรรม 	
<p>5. กิจกรรมพลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร โดยมีทีมงาน FX</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนและทีม Professional FX Makeup Artist นำผู้เรียนเข้าเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์เทคนิควิธีการนำเสนอผลงานและการสื่อสารผลงานอย่างมีประสิทธิภาพในขั้นตอน Pre=production ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ - ให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มร่วมกันนำเสนอผลงานสร้างสรรค์โดยการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วยแรงบันดาลใจที่ผลักดันให้เกิดผลงาน จินตนาการ การ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวคิดการศึกษานอกระบบโรงเรียน 2. แนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb (1984) 3. คุณลักษณะการ

กิจกรรม	แนวทางการเรียนการสอน	แนวคิดที่ใช้
Makeup Artist ผู้ ซึ่งมีประสบการณ์ ในอุตสาหกรรม บันเทิงมาคอยให้ คำแนะนำและ วิจารณ์ผลงาน	สร้างสรรค์เป็นผลงาน เทคนิค วิธีการ อันได้มาซึ่งผลงาน การแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยมีผู้สอนและทีมงาน FX Makeup Artist เป็นผู้ซักถามและวิจารณ์ผลงานก่อน การทำ Production นั้นต่อไป - ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันต่อ การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์นั้น - ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยการสะท้อน การเรียนรู้ Learning Reflect ด้วยการสะท้อนการเรียนรู้ Learning Reflect)	เป็นผู้เรียนรู้ตลอด ชีวิต สำหรับ ผู้ ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่ง หน้าเชิงสร้าง สรรค์

7.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ระยะที่ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมในวันและเวลาตามความต้องการของผู้เรียนเป็นเวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมระยะ เวลา 30 ชั่วโมง

ตารางที่ 4 ตารางกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ครั้งที่	วัน/เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สถานที่
1	3 มิถุนายน 2563 9.00 – 18.00 น. 18.00 – 19.00 น.	กิจกรรม พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง 2) การออกแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครปีศาจและสัตว์ประหลาด - เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	FX Makeup Studio สมาคมวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าและวิทยาการความงาม
2	10 มิถุนายน 2563 9.00–18.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะการแสวงหาความรู้สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	FX Makeup Studio โรงเรียนศึกษา

ครั้งที่	วัน/เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สถานที่
	18.00 – 19.00 น.	1. การหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) - เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	ศิลปะและเทคโนโลยีการแต่งหน้า
3	17 มิถุนายน 2563 9.00–18.00 น. 18.00 – 19.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1) การปั้นปีศาจ อสูรกายและสัตว์ประหลาด 2) การทำแม่พิมพ์ 3) การทำชิ้นเนื้อเทียมจากซิลิโคน (Silicone Pasill Gel Prosthetics) 4) การติดชิ้นเนื้อเทียม (Apply Prosthetics) - เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	FX Makeup Studio โรงเรียนศึกษา ศิลปะและเทคโนโลยีการแต่งหน้า
4	24 มิถุนายน 2563 เวลา 9.00–18.00 น. 18.00 – 19.00 น.	กิจกรรม พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการมองต่างมุมสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1. เทคนิคการตกแต่งและการระบายสีชิ้นเนื้อเทียม 2. การถอดชิ้นเนื้อเทียมและการทำความสะอาด - เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาการเรียนรู้และมอบหมายใบงาน	FX Makeup Studio โรงเรียนศึกษา ศิลปะและเทคโนโลยีการแต่งหน้า
5	30 มิถุนายน 2563 เวลา 9.00–18.00 น.	กิจกรรมพลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action) - เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ 1. นำเสนอความรู้และผลงานการสร้างสรรค์การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง	สมาคมวิชาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าและ วิทยาการความงาม

ระยะที่ 2 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 70 ชั่วโมง เนื่องด้วยการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่ยั่งยืนควรต้องใช้เวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนสัญญาการเรียนรู้เป็นของตนเอง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทั้ง จำนวน 10 วันมาฝึกฝนเรียนรู้ตามใบงานและหรือศึกษาความรู้เพิ่มเติมปฏิบัติดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	งานที่มอบหมาย	การวัดผล
พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action)	ผู้เรียนค้นแรงบันดาลใจเป็นพลังที่คอยผลักดันตนที่ใช้ในการพัฒนาความรู้และงานศิลปะการแต่งหน้าของตน เพื่อการออกแบบงานศิลปะการแต่งหน้าตามที่ตนสนใจเพื่อพัฒนางานออกแบบเพื่อนำเสนอแรงบันดาลใจ ผ่าน ไลน์ กลุ่ม	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action)	ผู้เรียนสืบค้นแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแล้วนำเสนอในครั้งถัดไป เพื่อเสนอ ผ่าน ไลน์ กลุ่ม แบ่งปันความรู้	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งการสร้างสรรค์ (Creativity in Action)	ผู้เรียนใช้แรงบันดาลใจ จินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม ให้ผู้สามารถอธิบายถึงแนวความคิด การถอดแนวความคิดสู่การสร้างผลงานนั้นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม นำเสนอผลการเรียนรู้ผ่าน ไลน์ กลุ่ม	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้
พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action)	ให้ผู้เรียนผลิตชิ้นงานการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเชิงสร้างสรรค์ ตามแรงบันดาลใจ จินตนาการ สร้างแนวความคิดแล้วถอดแนวความคิดนั้นอย่างเป็นรูปธรรม สมองต่อความต้องการ ถ่ายทอดสู่ผลงานเชิงสร้างสรรค์และนำเสนออย่างเป็นรูปธรรม นำเสนอผลการเรียนรู้ผ่านชั้นเรียนในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 5	ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนการเรียนรู้ (Learning Reflect) ด้วยวิธีการสะท้อนการเรียนรู้

ระยะที่ 3 การนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองและการประเมินผลโปรแกรมเพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง เพื่อศึกษา ปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของการนำโปรแกรมไปทดลองใช้ ผู้เรียนนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะ

การแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ ผลงานการสร้างสรรค์ที่ได้รับจาก
 โปรแกรมด้วยตนเองในแต่ละบุคคล ทำงานวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับ
 ผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์และประเมินการจัดโปรแกรมที่ผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อให้
 ผู้จัดโครงการได้รับข้อมูลมาปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม

แบบสะท้อนการเรียนรู้

คำชี้แจง: โปรดบันทึกสาระสำคัญที่ท่านได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ในประเด็นดังต่อไปนี้
 นี้ 1) สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิมของท่าน 3) ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และ 4) การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้

ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำ.....วันที่.....

<p>สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากกิจกรรม</p>	<p>ความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิมของท่าน</p>
<p>ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากกิจกรรม</p>	<p>การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้</p>

ใบงานที่ 1

ชื่อ.....

กิจกรรมการเรียนรู้ พลังอำนาจแห่งตน (Empowerment in Action)	เรื่อง พลังอำนาจในตนสู่ความสำเร็จ
<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดหรือการกระทำที่พึงประสงค์จะกระทำสิ่งนั้นได้ 2. ผู้เรียนเกิดพลังอำนาจในตนที่คอยผลักดันการพัฒนาตนเองเพื่อการสร้างสรรค์อย่างมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนได้ 	
<p>ให้ผู้เรียนค้นหาแรงบันดาลใจอันเป็นพลังที่คอยผลักดันตนที่ใช้ในการพัฒนาความรู้และงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงของตนเพื่อการออกแบบงานศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงตามที่ตนสนใจเพื่อพัฒนางานออกแบบ การได้มาและวิธีการของแรงบันดาลใจนั้นและจะพัฒนาแรงบันดาลใจนั้นได้อย่างให้เป็นรูปธรรม</p>	

ใบงานที่ 2

ชื่อ.....

กิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรม พลังแห่งการสืบค้น (Exploration in Action)	เรื่อง พลังอำนาจแห่งการค้นหา
วัตถุประสงค์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนสามารถหาวิธีการเรียนรู้ ในวิธีการที่หลากหลายได้ 2. ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลได้จากแหล่ง ต่าง ๆ ได้ 	
<p>ให้ผู้เรียนสืบค้น หาความรู้ เรื่องการหล่อแม่พิมพ์จากใบหน้า (Life Casting) ของมนุษย์ โดยหาวิธีการและเทคนิคจากแหล่งการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของตนเองแล้วนำเสนอใน โลกออนไลน์ กลุ่มเพื่อแบ่งปันความรู้ต่อกัน</p> <div data-bbox="534 757 1054 1462" data-label="Image"> </div>	

ใบงานที่ 3

ชื่อ.....

กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรม พลังแห่งการ สร้างสรรค์ (Creativity in Action)	เรื่อง พลังอำนาจแห่งการสร้างสรรค์
<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนสามารถนำแรงบันดาลใจเพื่อก่อให้เกิดจินตนาการอันนำมาสร้างสรรค์ขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบโดยการอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การค้นพบ คัดค้น สร้างสรรค์เป็นผลงานที่รูปธรรมจับต้องสัมผัสได้ 2. ผู้เรียนสามารถในการสร้างมุมมองที่แปลกใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานอาจเป็นการปรับปรุง พัฒนาเพียงเล็กน้อยหรือทำใหม่ได้ 3. ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาความคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานตอบสนองความต้องการได้ 	
<p>ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม และร่วมกันออกแบบผลงานโดยใช้แรงบันดาลใจ จินตนาการ เพื่อ สร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นรูปธรรม ให้ผู้เรียนสามารถอธิบายถึงแนวความคิด การถอด แนวความคิดนั้นสู่การสร้างสรรค์ผลงานนั้นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม และนำเสนอใน โลก กลุ่ม โดย เสนอแรงบันดาลใจในการออกแบบ การถ่ายทอด ขั้นตอนวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบ เสนอผ่าน โลก กลุ่ม เพื่อแบ่งปันผลการเรียนรู้นั้น</p>	

ใบงานที่ 4

ชื่อ.....

กิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งมุมมอง (Perspective in Action)	เรื่อง พลังอำนาจแห่งมุมมอง
วัตถุประสงค์ 1. ผู้เรียนสามารถสะท้อนความคิดในมุมมองที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายได้	
<p>ให้ผู้เรียนสืบค้นความรู้เพิ่มเติมในการเทคนิคการตกแต่งและการระบายสีขึ้นเนื้อเทียนและนำเสนอมุมมองของตนที่หลากหลายแตกต่างไปจากเดิมเพื่อนำเสนอหามุมมองวิธีที่ดีที่สุดที่เหมาะสมที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป แล้วนำเสนอใน โลกออนไลน์ เพื่อแบ่งปันความรู้ต่อกัน</p> <div data-bbox="534 750 1061 1467" data-label="Image"> </div>	

ใบงานที่ 5

ชื่อ.....

กิจกรรมการเรียนรู้ พลังแห่งการสื่อสาร (Communication in Action)	เรื่อง พลังอำนาจแห่งการสื่อสาร
<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนและแยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผล 2. ผู้เรียนสามารถใช้การสื่อสารหลายวิธีที่จะสนองต่อจุดประสงค์ เข้าใจความหมาย ความรู้ ค่านิยม ทักษะและจุดมุ่งหมาย 3. ผู้เรียนสามารถประเมินผลกระทบการสื่อสารได้ 4. ผู้เรียนสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบรรยากาศ ตั้งแต่การเรียบเรียงความคิดและมุมมอง 5. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเข้าใจง่ายในหลายแบบทั้งการพูด เขียน และกิริยาท่าทาง การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ 6. ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดสื่อสาร ความหมายและความรู้ แสดงคุณค่า ทักษะและความตั้งใจ 	
<p>ให้ผู้เรียนค้นคว้าความรู้ในเรื่องพลังอำนาจแห่งการสื่อสารเป็นอย่างไร มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ พัฒนาตนเองการทำงานอาชีพอย่างไร แล้วนำมาเสนอ อภิปรายร่วมกัน ในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 5</p>	

คู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็น ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

Link สำหรับดาวน์โหลดคู่มือ

<https://www.dropbox.com/sh/qn2vdwgil8xfya5/AADMURUj9f41Kjlp8iD-QmLmVa?dl=0>

QR CODE สำหรับดาวน์โหลดคู่มือ

เครื่องมือชุดที่ 1

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการวิจัย

เรื่อง

คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....สถานที่สัมภาษณ์.....

ชื่อ-สกุล

ตอนที่ 1 การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นอย่างไร
2. ท่านคิดว่าการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์เป็นอย่างไร
3. ท่านคิดว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตมีความจำเป็นหรือไม่อย่างไร
4. ท่านมีวิธีการเรียนรู้ในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ของตัวท่านเองจากอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นอย่างไร

ตอนที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. ท่านมีข้อคิดหรือแนวทางในการสร้างแรงผลักดันหรือแรงบันดาลใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
2. ท่านใช้ทักษะความชำนาญอะไรบ้างที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
3. ท่านใช้ความรู้อะไรบ้างที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์
4. ท่านคิดว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ประสบความสำเร็จควรมีมุมมองความคิดในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างไรและสามารถสร้างมุมมองความคิดหรือทัศนคติเหล่านั้นได้อย่างไรในเชิงการสร้างสรรค
5. ท่านคิดว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ประสบความสำเร็จควรมีทักษะความชำนาญอะไรบ้างและสามารถสร้างทักษะความชำนาญเหล่านั้นได้อย่างไรในเชิงการสร้างสรรค

6. ท่านคิดว่าผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ประสบความสำเร็จควรมีความรู้อะไรบ้างและสามารถสร้างความรู้หรือความรอบรู้เหล่านั้นได้อย่างไรในเชิงการสร้างสรรค์

7. นอกเหนือจากทัศนคติ นิสัย ความรอบรู้ และทักษะ เพื่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า ท่านคิดว่ามีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับนักศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อีกหรือไม่ อะไรบ้าง

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะ อื่น ๆ เพิ่มเติม

1. ท่านมีข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะ อื่น ๆ เพิ่มเติมที่จะทำให้ผู้อื่นประสบความสำเร็จอย่างท่าน ใน 4 ด้านที่ได้กล่าวถึงในประเด็นเรื่องการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

(แบบวัดมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต)

แบบวัดมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต สร้างตามองค์ประกอบคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ได้ทำการศึกษา โดยกำหนดให้มีการวัดเป็น 5 ช่วง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง ดังนี้ มีคุณลักษณะนั้นมากที่สุด มีคุณลักษณะนั้นมาก มีคุณลักษณะนั้นปานกลาง มีคุณลักษณะ นั้นน้อย มีคุณลักษณะนั้นน้อยที่สุด โดยมีการให้คะแนนสำหรับผู้ตอบมีคุณลักษณะนั้นมากที่สุด 5 คะแนน มีคุณลักษณะนั้นมาก 4 คะแนน มีคุณลักษณะนั้นปานกลาง 3 คะแนน มีคุณลักษณะนั้น น้อย 2 คะแนน มีคุณลักษณะนั้นน้อยที่สุด 1 คะแนน กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินโดยประยุกต์จากแบบวัด Behavioral Objective Sequence (BOS) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การปฏิบัติ
1	มีคุณลักษณะนั้นน้อยที่สุด	การปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่เคยปฏิบัติเลย (น้อยกว่า 20% ของเวลาหรือโอกาสที่มี)
2	มีคุณลักษณะนั้นน้อย	การปฏิบัตินาน ๆ ครั้งหรือปฏิบัติบางครั้ง (ระหว่าง 20% ถึง 40% ของเวลาหรือโอกาสที่มี)
3	มีคุณลักษณะนั้นปานกลาง	การปฏิบัติครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมดหรือปฏิบัติปานกลาง (ระหว่าง 41% ถึง 60% ของเวลาหรือโอกาสที่มี)
4	มีคุณลักษณะนั้นมาก	การปฏิบัติเกือบเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยมาก (ระหว่าง 61% ถึง 80% ของเวลาหรือ โอกาสที่มี)
5	มีคุณลักษณะนั้นมากที่สุด	การปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยที่สุด (มากกว่า 81% ของเวลาหรือโอกาสที่มี)

ปรับเกณฑ์น้ำหนักคะแนนและความหมายเพื่อใช้ในการวัดและประเมินคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ โดยการกำหนดน้ำหนักคะแนนเป็นแบบ Equal Interval Scale คือ ให้แต่ละระดับมีช่วงต่างกันด้วยคะแนนที่เท่ากัน คะแนนรวมที่ได้จากการตอบข้อสอบทั้งหมดคือ คะแนนคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการวัด ดังนี้สร้างข้อคำถามสร้างตามองค์ประกอบองค์หลัก องค์ประกอบย่อย และพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะความเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจำนวน 45 ข้อ

นิยามความหมาย

การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดอย่างอิสระ มีเสรีภาพที่เลือกเรียนรู้ในสิ่งจำเป็น สำคัญความเป็นไปได้ตามบริบทของตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตในทุกรูปแบบของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำสม่ำเสมอ ไม่หยุดนิ่ง เกิดขึ้นอย่างไม่จบสิ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อการพัฒนาการผลิตผลงานเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องใช้พลังแห่งการสร้างสรรค์ ย่อมเกิดจากการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

มิติเจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น สภาพแวดล้อม รวมถึงการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมและเป็นแนวโน้มของพฤติกรรม การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

มิติทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนและการเรียนรู้ของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจนมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ ซึ่งส่งผลให้สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

มิติความรู้ หมายถึง เนื้อหาข้อมูล การค้นคว้าประสบการณ์ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและการนำไปใช้เพื่อสร้างความสำเร็จของผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง

1. แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า
เชิงสร้างสรรค์ฉบับนี้ มี 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบและตอนที่ 2
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

2. เพื่อความสมบูรณ์ให้อ่านโจทย์อย่างละเอียดและตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ให้ข้อมูล

วัน/เดือน/ปี.....เวลา.....No.

ชื่อ-สกุล นาย /นาง /นางสาว/อื่นๆ (.....)

อายุ.....การศึกษา.....

การศึกษาวិชาชีพศิลปะการแต่งหน้า.....

ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพละเอียด.....

ที่อยู่.....โทร.....

ตอนที่ 2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง
สร้างสรรค์

คำชี้แจง โปรดตอบแบบวัดทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยเลือกทำ เครื่องหมาย /
ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุดซึ่งมีความหมาย ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ในมิติเจตคติ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 20 รายการ ดังนี้

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	ท่านมีพลังอำนาจในตัวเองที่ผลักดันในตนเอง อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ มาก น้อยแค่ไหน					
2	ท่านใช้ชีวิตแบบคิดบวก มองโลกในแง่ดีบนฐานของความเป็นจริง มองโลกสดใส ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้แค่ไหน					
3	ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการเรียนรู้มุ่งเพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเองแค่ไหน					
4	ท่านมีจินตนาการใหม่ๆ เสมอ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กันไปต่อยอดเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมได้เพื่อนำไปสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเอง					
5	ท่านมีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนและตั้งใจทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จ และรู้ว่าอนาคตของตนเองต้องการอะไรแค่ไหน					
6	ท่านมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี ต้องการให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นึกถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลักแค่ไหน					
7	ท่านมักมองเห็นภาพๆ หนึ่งที่มีความแตกต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างจากผู้อื่นเสมอ					
8	ท่านมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ					
9	ท่านให้ความสำคัญในเรื่องจริงใจและความตรงไปตรงมา น่าไว้วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจต่อตนเองและผู้อื่น ด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน					

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
10	ท่านชอบช่วยเหลือคนอื่น เข้าใจคนอื่น รับฟังผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจใส่ ใจเขาใจเรา รู้จักและเข้าใจในความคิด ความรู้สึก กับคนอื่น จนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิด เคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาต่อตัวท่านเอง					
11	ท่านมีมุมมองของความคิดแตกต่างความคิดของผู้อื่นและมีเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิมๆ					
12	ท่านมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ การคิดเป็นระบบ ตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการ ทำงาน					
13	ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของเจตคติในแง่บวกที่มีต่อตนเองเสมอๆ					
14	ท่านมีความรู้สึกรับผิดชอบ ชั่ว ดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่าง ๆ ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ					
15	ท่านรู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเอง ประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้					
16	ท่านมีความชอบที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ไม่อยู่นิ่ง ลองทำอะไร ที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรก็ลงมือทำ					
17	ท่านมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอแม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ ยากลำบาก เพราะท่านรู้ว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือ กำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด					
18	ท่านช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้และไม่มีทางล้มเลิกที่จะหา คำตอบเด็ดขาดตราบดีที่เรื่องที่อยากรู้อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่					
19	ท่านกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้า แสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง					
20	ท่านให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุด เอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วนร่วมงานกันอย่างราบรื่น					

2.2 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	ท่านมีความสามารถในการนำแรงบันดาลใจสร้างเป็นภาพจินตนาและนำจินตนาการมาสร้างขั้นตอนการ วิธีการ หลักการ รูปแบบ โดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่					
2	ท่านสามารถหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและ ความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่ง ต่าง ๆ เพื่อการสังสม ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ					
3	ท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย มีความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม					
4	ท่านสามารถสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ					
5	ท่านสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม การรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกันได้					

2.3 คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ มิตีความรอบรู้การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 3 รายการ ดังนี้

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศต่อภาวะสุขภาพอนามัยและการนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไขและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อการเรียนรู้และการทำงาน					
2	2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงรสนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าถึงวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆ ได้					
3	3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เทคนิควิธีการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน					

แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมการเรียนรู้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงมากที่สุด

1. ชื่อ/นามสกุล.....
2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
3. อายุปี สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส ☐ อื่น ๆ.....
4. ประสบการณ์การทำงานปี สถานที่ทำงาน.....
5. จบการศึกษาทางวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า จาก.....
6. ความเชี่ยวชาญในสาขาศิลปะการแต่งหน้าของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ศิลปะการแต่งหน้าเพื่อการแสดง(ธุรกิจบันเทิง)	☐ ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษ
☐ ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูง	☐ ศิลปะการแต่งหน้าด้วยพู่กันลม
☐ ศิลปะการเพ้นท์ใบหน้าและร่างกาย	☐ ศิลปะการแต่งหน้าแฟชั่นขั้นสูง
☐ อื่นๆ ระบุ.....	
7. การศึกษาสูงสุด.....
8. ที่อยู่อาศัยปัจจุบันอาศัยของท่าน.....ภูมิภาค.....
9. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความต้องการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงเทคนิคพิเศษเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่แสดงถึงระดับความต้องการในการเรียนรู้วิชาชีพ
ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงโดยโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างเพื่อ
เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิง
สร้างสรรค์

1. บุคลิกลักษณะตัวละครที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษสูง เพียง 1 ตัวละคร

☐ Zombie	☐ แต่งซรา	☐ DRACULA	☐ มนุษย์ต่างดาว
☐ แฟนตาซี	☐ ปีศาจ สัตว์ประหลาด อสูรกาย	☐ ผี	
☐ บาดแผล	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		

2. ชิ้นเนื้อเทียม (Prosthetics) ท่านต้องการเรียนรู้ เพียง 1 ชนิด

- ☐ Form Latex ☐ Pros -AIDE Transfer ☐ Latex
☐ Silicone Gel 10 ☐ Form Gelatin ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. วิธีการเรียนรู้ที่ท่านต้องการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงตามบุคลิกลักษณะตัวละครที่ท่านเลือก (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) การบรรยาย (Lecture) ☐ 2) การระดมพลังสมอง (Brainstorming)
☐ 3) การอภิปรายกลุ่ม(Group Discussion) ☐ 4) การสาธิต (Demonstration)
☐ 5) การฝึกปฏิบัติจริง (Practice) ☐ 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามแล้วทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างที่กำหนดพร้อมกับเติมข้อความตามความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

1. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์หรือไม่

- ☐ ไม่เคย ☐ เคย ระบุกิจกรรมที่เคยเข้าร่วม.....

2. ท่านต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ เพราะ

.....
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ท่านคิดว่าระยะเวลาในการจัดกิจกรรมควรเป็นเวลาใด.....

เพราะ.....

6. ท่านคิดว่าควรจัดกิจกรรมในช่วงเดือน.....

เพราะ.....

7. ท่านคิดว่าเวลาที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมการเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์ ควรเป็นเวลากี่วัน เพราะอะไร

.....

.....

.....

8. สถานที่ที่ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

.....

.....

.....

9. งบประมาณแหล่งเงินทุนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

- ☐ สามารถสนับสนุนเงินทุนได้ ☐ สามารถสนับสนุนเงินทุนบางส่วนได้
- ☐ ไม่สามารถสนับสนุนเงินทุนได้

ส่วนที่ 4. ข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

**แบบวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขของการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์**

วัน/เดือน/ปี.....เวลา.....No.

ชื่อ-สกุล

1. ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้นี้มีความเหมาะสมและมีความชัดเจนหรือไม่อย่างไร
เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ด้านกลุ่มผู้เรียน

ท่านคิดว่าคุณสมบัติของผู้เรียนที่กำหนดเป็นผู้เรียนมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพศิลปะการ
แต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี และ จำนวนของผู้เรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมหรือไม่ เพราะเหตุ
ใดและควรมีวิธีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ด้านผู้สอน

ท่านคิดว่าวิทยากรมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน

- ความพร้อมของการสอน เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

- ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- การปฏิบัติตัวต่อผู้เรียน เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- การอำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและใช้ประสบการณ์ความรู้เดิม และสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

4. ด้านเนื้อหาสาระ

- ความยากง่ายในการเข้าใจ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- การนำไปประยุกต์ใช้ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- ความน่าสนใจ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

5. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ท่านคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน

- ความสอดคล้องกับเนื้อหา เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- ความน่าสนใจ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

6. ด้านระยะเวลา

ท่านคิดว่าระยะเวลาของโปรแกรมมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน

- การเรียนรู้แต่ละเนื้อหา เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

- ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

7. ด้านแหล่งความรู้และสื่อการสอน

ท่านคิดว่าสื่อการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม เพียงพอหรือไม่เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

8. ด้านสภาพแวดล้อม

ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน

- อาคารสถานที่ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

- สิ่งอำนวยความสะดวก เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

- สภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรม เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

9. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

ท่านคิดว่าการประเมินผลในด้านคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะ การแต่งหน้า กิจกรรมการเรียนรู้และแบบประเมินโปรแกรมมีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร

.....

.....

.....

10. ข้อคิดเห็นและหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากคำถามข้างต้นในประเด็นเรื่องการจัดโปรแกรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพ ศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

**แบบประเมินความพึงพอใจการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ
เสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยช่องระดับความคิดเห็นประกอบด้วยคะแนน 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความ เห็นด้วย
 3 หมายถึงผู้ตอบมีความ ไม่แน่ใจ
 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความ ไม่เห็นด้วย
 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้มีความชัดเจนและตรงกับความต้องการของท่าน					
2	วิธีการการรับสมัครผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมนี้นี้มีความเหมาะสม					
3	จำนวนของผู้เรียนที่เปิดรับเข้าร่วมโปรแกรมในครั้งนี้มีจำนวนเหมาะสม					
4	ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและดำเนินกิจกรรม					
5	ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในสิ่งที่สอน					
6	ผู้สอนมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม และช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอย่างดี					
7	ผู้สอนส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์					
8	เนื้อหาการเรียนรู้มีความทันสมัยและน่าสนใจ					
9	เนื้อหาการเรียนรู้ง่ายต่อการเข้าใจ					
10	เนื้อหาการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
11	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้					
12	กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม					
13	ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม					
14	กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง					
15	ระยะเวลาการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
16	ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
17	สื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรม					
18	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
19	สถานที่บรรยากาศที่ดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรม					
20	สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน					
21	วิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					

ท่านมีข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

แบบสัมภาษณ์ความเหมาะสมของคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้าง
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

1. รายละเอียดในคู่มือตรงกับเรื่องที่ศึกษามีความชัดเจนหรือไม่

.....

.....

.....

2. เนื้อหาในแต่ละบทมีความชัดเจน เข้าใจง่ายหรือไม่

.....

.....

.....

3. ขั้นตอนวิธีการการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่

.....

.....

.....

4. องค์ประกอบของโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่

.....

.....

.....

5. การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนหรือไม่

.....

.....

.....

6. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ใช้คู่มือหรือไม่

.....

.....

.....

7. ตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจนหรือไม่

.....

.....

.....

8. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมหรือไม่

.....

.....

.....

9. ข้อคิดเห็นและหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพและความสอดคล้องของคู่มือคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบ

โรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

สำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านกรุณาแสดงระดับความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย / ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านโดยกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้ คือ

เหมาะสม หมายถึง เมื่ออ่านคู่มือฉบับนี้แล้วท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

ไม่เหมาะสม หมายถึง เมื่ออ่านคู่มือฉบับนี้แล้วท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

พร้อมทั้งกรุณาชี้แจงแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในแต่ละประเด็น

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		แนวทางปรับปรุงแก้ไข
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
ด้านองค์ประกอบและเนื้อหา			
1. ลำดับขั้นตอนของเนื้อหามีความถูกต้องเหมาะสม			
2. วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมต่อเนื่อง			
3. ระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม			
4. เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ			
5. มีการกำหนดหัวข้อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องนั้น ๆ			
6. เนื้อหาทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถใช้คู่มือได้อย่างถูกต้อง			
ด้านการใช้ภาษา			
1. การใช้ภาษามีความเหมาะสม			
2. การใช้ภาษามีความถูกต้องชัดเจน			
ด้านรูปแบบ			
1. ตัวอักษรที่ใช้ในคู่มือมีความเหมาะสม			
2. ลักษณะการออกแบบรูปแบบคู่มือเหมาะสมและน่าสนใจ			
3. ภาพประกอบภายในคู่มือมีความเหมาะสม			
4. ปกคู่มือน่าสนใจและสื่อความหมายถึงเนื้อหาในคู่มือ			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงนาม.....

(.....)

วัน/เดือน/ปี

ค่า IOC แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมการเรียนรู้โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	1
2	ข้อมูลความต้องการเรียนรู้วิชาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงเทคนิคพิเศษเชิงสร้างสรรค์	1
3	ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	1
4	ส่วนที่ 4. ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ ที่สำคัญที่ท่านต้องแจ้งให้ทราบ	1

ค่า IOC แบบวัดคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
1	ข้อมูลพื้นฐานผู้ให้ข้อมูล	1
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ในมิติเจตคติ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 20 รายการ ดังนี้		
1	ท่านมีพลังอำนาจในตัวเองที่ผลักดันในตนเอง อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ มากน้อยแค่ไหน	1.0
2	ท่านใช้ชีวิตแบบคิดบวก มองโลกในแง่ดีบนฐานของความเป็นจริง มองโลกสดใส ความคิดโปร่งใส และทำให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นมาได้แค่ไหน	1.0
3	ท่านรักและศรัทธาในวิชาชีพศิลปะการแต่งหน้า พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการเรียนรู้มุ่งเพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเองแค่ไหน	1.0
4	ท่านมีจินตนาการใหม่ๆ เสมอเพื่อให้เกิดการเรียนรู้กันไปต่อยอดเป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมได้เพื่อนำไปสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพและตนเอง	1.0
5	ท่านมีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนและตั้งใจทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จ และรู้ว่าอนาคตของตนเองต้องการอะไรแค่ไหน	1.0
6	ท่านมีจิตใจของการเป็นผู้ให้บริการที่ดี ต้องการให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีความกระตือรือร้นและสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ โดยให้นักถึงการบริการที่ดีหรือผู้มาใช้บริการไว้เป็นหลักแค่ไหน	1.0
7	ท่านมักมองเห็นภาพๆ หนึ่งที่มีความแตกต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างจากผู้อื่นเสมอ	1.0
8	ท่านมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้นและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ	1.0
9	ท่านให้ความสำคัญในเรื่องจริงใจและความตรงไปตรงมา นำไว้วางใจ ความรักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจต่อตนเองและผู้อื่นด้วยแม้แต่การทำงานและเรียนรู้ของตน	1.0
10	ท่านปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในขณะที่อยู่ร่วมกับคนอื่นจนกระทั่งเกิดความนิยมชมชอบไว้วางใจมีเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดเคารพนับถือ เลื่อมใสและศรัทธาต่อตัวท่านเอง	1.0

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
11	ท่านมีมุมมองของความคิดแตกต่างความคิดของผู้อื่นและมีเสรีภาพในการแสดงออกความคิดเห็นนอกกรอบไม่ยึดติดกับสิ่งเดิมๆ	1.0
12	ท่านมีการตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ การคิดเป็นระบบ ตระหนักรู้ตนเอง และจิตสำนึกต่อการทำงาน	1.0
13	ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของเจตคติในแง่บวกที่มีต่อตนเองเสมอๆ	1.0
14	ท่านมีความรู้สึกประทับใจ ชอบ ชื่น ดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่าง ๆ ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ	1.0
15	ท่านรู้ความต้องการตัวเอง ควบคุมตนเอง รู้จักวิธีการที่ให้ตนเองประสบความสำเร็จ การค้นหา มีแรงจูงใจในตนเองเสมอ รู้จุดอ่อน จุดแข็งของและแสวงหาโอกาสให้ตนเองประสบความสำเร็จได้	1.0
16	ท่านมีความกล้าที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ ให้ชีวิต ไม่อยู่นิ่ง ลองทำอะไรที่ต่างไปจากเดิม มีความคิดอยากทำอะไรก็ลงมือทำ	1.0
17	ท่านมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอแม้อยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะท่านรู้ว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด	1.0
18	ท่านช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม สงสัยใคร่รู้และไม่หวั่นเกรงที่จะหาคำตอบเด็ดขาดตราบดีที่เรื่องที่ยากๆ อยากเห็นนั้นยังค้างคาใจอยู่	1.0
19	ท่านกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง	1.0
20	ท่านให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนทำงานที่สำคัญที่สุดเอื้อประโยชน์ให้คนทำงานแต่ละส่วน ร่วมงานกันอย่างราบรื่น	1.0
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ มิติทักษะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 5 รายการ		
1	ท่านมีความสามารถในการนำแรงบันดาลใจสร้างเป็นภาพจินตนาและนำจินตนาการมาสร้างขั้นตอนการวิธีการ หลักการ รูปแบบ โดยอ้างอิงความรู้ ประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์เกิดเป็นผลงานที่จับต้องสัมผัสได้ สร้างมุมมองอย่างหลากหลาย สร้างมุมมองที่แปลกใหม่	1.0
2	ท่านสามารถหาวิธีการเรียนรู้ เรียนรู้ในวิธีการที่หลากหลายและความสามารถในการค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริมประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ	1.0
3	ท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับในทีมที่ทำงานด้วย มีความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม	1.0
4	ท่านสามารถความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจน แยกแยะแนวคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้การสนทนา การเขียนและทักษะการ สื่อสารต่างๆ ในหลายรูปแบบและในหลายบริบท ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ	1.0
5	ท่านสามารถในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม การรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกันได้	1.0
คุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ มิติความรู้รอบรู้การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 3 รายการ		
1	ระดับความรู้ความเข้าใจข้อมูลสารสนเทศต่อภาวะสุขภาพอนามัยและการนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เข้าใจวิธีป้องกันแก้ไข และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่มีต่อภาวะสุขอนามัยห่างไกลจากภาวะความเสี่ยงจากโรคภัยไข้เจ็บใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อการเรียนรู้และการทำงาน	1.0
2	ระดับความรู้ความเข้าใจของท่านในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่รวมถึงระบอบนิยม ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สังคม การอยู่ร่วมกันเข้าใจถึงความต่างนั้นเพื่อผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าแต่งหน้าให้เข้าใจวัฒนธรรมความต้องการนั้นๆได้	1.0

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
3	ระดับความรู้ความเข้าใจของท่านในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เทคนิควิธีการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอาชีพศิลปะการแต่งหน้าของตน	1.0

ค่า IOC การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมในโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

[illegible]

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
33	ใบงานที่ 1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และหลักการและเหตุผลของการพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
34	ใบงานที่ 2 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และหลักการและเหตุผลของการพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
35	ใบงานที่ 3 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และหลักการและเหตุผลของการพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
36	ใบงานที่ 4 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และหลักการและเหตุผลของการพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
37	ใบงานที่ 5 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์และหลักการและเหตุผลของการพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
38	ระยะเวลาการจัดโปรแกรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
39	กลุ่มผู้เรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
40	ผู้สอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0
41	สถานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาโปรแกรมหรือไม่	1.0

ค่า IOC แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (แบบสะท้อนการเรียนรู้)

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
1	สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากกิจกรรม - เพื่อประเมินความรู้ที่ผู้เรียนได้จากการทำกิจกรรม	1.0
2	ความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์เดิมของท่าน - เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน	1.0
3.	ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากกิจกรรม - เพื่อประเมินผลการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ	1.0
4	การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้ - เพื่อประเมินผลการเรียนรู้โดยวิธีการสังเกตและเลียนแบบ	1.0

ค่า IOC แบบประเมินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
1	ชื่อ : แบบประเมินโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์	1.0
2	1. ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้มีความเหมาะสมและมีความชัดเจนหรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
3	2. ด้านกลุ่มผู้เรียน ท่านคิดว่าคุณสมบัติของผู้เรียนที่กำหนดเป็นผู้เรียนมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างน้อย 1 ปี และ จำนวนของผู้เรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมหรือไม่ เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
4	3. ด้านผู้สอน ท่านคิดว่าวิทยากรมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน - ความพร้อมของการสอน เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - การปฏิบัติตัวต่อผู้เรียน เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - การอำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมและสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
5	4. ด้านเนื้อหาสาระ ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระการเรียนรู้ศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน - ความยากง่ายในการเข้าใจ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - ความน่าสนใจ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
6	5. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ (In Action) ท่านคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์มีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน - ความสอดคล้องกับเนื้อหาศิลปะการแต่งหน้าเทคนิคพิเศษขั้นสูงเพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - ความน่าสนใจเพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
7	6. ด้านระยะเวลา ท่านคิดว่าระยะเวลาของโปรแกรมมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน - การเรียนรู้แต่ละเนื้อหาเพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมเพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติ เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
8	7. ด้านแหล่งความรู้และสื่อการสอน ท่านคิดว่าสื่อการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
9	8. ด้านสภาพแวดล้อม ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมหรือไม่ในด้าน - อาคารสถานที่เพราะเหตุใดและควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - สิ่งอำนวยความสะดวก เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร - สภาพบรรยากาศในการจัดกิจกรรม เพราะเหตุใด และควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0
10	9. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ท่านคิดว่าผลการประเมินผลในด้านคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้า แบบประเมินผลการเรียนรู้จากกิจกรรม (แบบสะท้อนการเรียนรู้) และแบบประเมินโปรแกรมมีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด ควรมีวิธีการปรับปรุงให้เกิดความเหมาะสมอย่างไร	1.0

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
11	10. ข้อคิดเห็นและหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากคำถามข้างต้นในประเด็นเรื่องการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าอย่างไรบ้าง	1.0

ค่า IOC แบบประเมินกระบวนการจัดกิจกรรม

ข้อ	สาระสำคัญ	ค่า IOC
1	วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมนี้มีความชัดเจนและตรงกับความต้องการของท่าน	1.0
2	วิธีการรับสมัครผู้เรียนเข้าร่วมโปรแกรมนี้มีความเหมาะสม	1.0
3	จำนวนของผู้เรียนที่เปิดรับเข้าร่วมโปรแกรมในครั้งนี้มี จำนวนเหมาะสม	1.0
4	ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนและดำเนินกิจกรรม	1.0
5	ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในสิ่งที่สอน	1.0
6	ผู้สอนมีการปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม และช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอย่างดี	1.0
7	ผู้สอนส่งเสริมการแสดงออกของผู้เรียนและส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์	1.0
8	เนื้อหาการเรียนรู้นี้มีความทันสมัยและน่าสนใจ	1.0
9	เนื้อหาการเรียนรู้นี้ง่ายต่อการเข้าใจ	1.0
10	เนื้อหาการเรียนรู้นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	1.0
11	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	1.0
12	กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจและชวนติดตาม	1.0
13	ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	1.0
14	กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	1.0
15	ระยะเวลาการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	1.0
16	ช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	1.0
17	สื่อการเรียนรู้นี้มีความสอดคล้องกับกิจกรรม	1.0
18	สื่อการเรียนรู้นี้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	1.0
19	สถานที่ที่มีบรรยากาศที่ดีและส่งเสริมในการทำกิจกรรม	1.0
20	สถานที่มีความพร้อมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน	1.0
21	วิธีการวัดผลการเรียนรู้ในกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1.0
22	ท่านมีข้อคิดเห็นและ/หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมหรือไม่อย่างไร	1.0

ค่า IOC แบบประเมินคุณภาพและความสอดคล้องของคู่มือคู่มือการจัดโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ประกอบอาชีพศิลปะการแต่งหน้าเชิงสร้างสรรค์

สาระสำคัญ	ค่า IOC
ด้านองค์ประกอบและเนื้อหา	
1. ลำดับขั้นตอนของเนื้อหามีความถูกต้องเหมาะสม	1.0
2. วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสมต่อเนื่อง	1.0
3. ระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม	1.0
4. เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ	1.0
5. มีการกำหนดหัวข้อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องนั้น ๆ	1.0
6. เนื้อหาทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถใช้คู่มือได้อย่างถูกต้อง	1.0
ด้านการใช้ภาษา	
1. การใช้ภาษามีความเหมาะสม	1.0
2. การใช้ภาษามีความถูกต้องชัดเจน	1.0
ด้านรูปแบบ	
1. ตัวอักษรที่ใช้ในคู่มือมีความเหมาะสม	1.0
2. ลักษณะการออกแบบรูปแบบคู่มือเหมาะสมและน่าสนใจ	1.0
3. ภาพประกอบภายในคู่มือมีความเหมาะสม	1.0
4. ปกคู่มือน่าสนใจและสื่อความหมายถึงเนื้อหาในคู่มือ	1.0

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายปองเดช กวินปัลย์
วัน เดือน ปี เกิด	3 ธันวาคม 2516
สถานที่เกิด	จังหวัดตรัง
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย สถาบันเทคโนโลยี แห่งสุวรรณภูมิ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	388/53 ซอยรามคำแหง 53 แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
รางวัลที่ได้รับ	“ทุน 90 ปีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช”